

REGINA MARGOT.

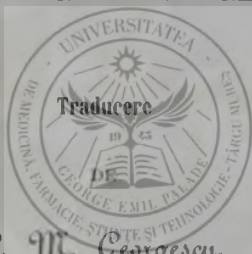

Partea a treia.

Biblioteca Litteraria. Seria II.

AL. DUMAS.

REGINA MARGOT.

P. M. Georgescu.

PARTEA III.

BUCURESCI.

Librării = Editării George Ioanid.

1856.

Domnule d' Arj.

I.

ATRIZII*.

De rând se întorsese la Paris. Enrikă d'Anjă nă văr-
zasse încă liberă pe mairă-sa Katerina, ală kria era elă
(prekăm este utistă de ori-cine), fiisă vclă prea isbită.

Elă n'avea să îndelincask kă aceasta ničî dusearta
mălcămire à etiketei, ničî vre kă ostentoră ceremonială,
ci avea nămaî akumulirea snei datorii prea dălcă nentru kă
fii kare, daka nă isbea elă pe mămă-sa, era bine inkredingată
de à fi kă frămezime isbită de dinsa.

În adevără, Katerina nrefera în réalitate pe adestă
fiis, orî nentru vitejia sa, săă mai bine nentru frămezimea sa
(kăci Katerina, afară de mămă, mai era încă și femeit), săă,
în fine, nentru kă, dăpă oare-kare kronice skandalose, En-
rikă d'Anjă addăcea aminte Florentinei o fericită epokă de
oare-kare amorăi misterioase.

Nămaî Katerina singăruș utia întoarçerea dăvelăi d'Anjă,
la Parisă, întoarçere pe karea n'ară fi utist-o Karolă daka în-

*) Agamemnon și Menelaș, fi și Atreș.

timnarea nă 'lă ară fi kondărsă înaintea ospelăi de Kondé kiară în momentăi kind frate-săș emă de akolo. Karolă ilă autenta tokmai adăoa zi, și dăcele Enrikă d' Anjă snera să 'ī tīnăiaskă chelle dăoș motive kare grăbiră sosirea sa kă o zi mai înainte, și kare ačeste dăoș motive eraș visita sa la frămoasa Maria de Clèves, prinčessă de Kondé, și konferința sa kă ambassadorii Polonesi.

Dăcele d' Anjă avea să se esnlīche la mămă-sa asăna ačestei din șrmă împrejurăi, desne a kărei intențione Karolă remăssese în nedomirire; și, lektorăi nostră kare (de o notrivă kă Enrikă de Navarra), se afla negreșită în nes-čiință în privința ačestei șrmăi, se poate domiri din ačea-să esnlīkare.

Prin șrmare, kind dăcele d' Anjă, autentaț de mai măltă timnă, intră la mămă-sa, Katerina, ea, karea era običnăită atită de reche și atită de nenăssătoare; ea, karea, de la plekarea prea ișbităi săș fiș, nă imbrășuse kă kăldăș ne altă dekăș ne amirală Koligni, če avea să fiș as-sassinată a dăoa zi, ea, zikă, im deskisă brații la komillăi ișbirei sale și 'lă strinse la nentăi săș kă o infokare de afeksiōne maternă de karea se minăna čineva văzind-o inkă în ačea inimă reche și șkată.

În șrmă se depărta de līngă elă, se čita la dīnsă și iar' ilă lăa la imbrășurăi.

— O! mamă, îi zisse elă, de vreme če čerăiă imă dă mășșmirea d' a imbrășusea ne mămă-mea fără martăi, konsolă ne čelă mai nenorčită omă din lăme.

— O! doamne! zisse Katerina, če či s' a intīnplăș, șkămpăiă meș fiș?

— Nimikă kare să nă 'lă fiș și čiie kănoskată, mamă. Eș sântă inamorată, și sântă ișbită; insă nenorčirea mea provine kiară din amorăi ačesta.

— Esnikъ-'mi ши mie aчестѣ lъkrъ, fiixъ meъ, zisse Katerina.

— Ei! mamъ aчесті ambassadori, aчeastъ plekare....

— Da, zisse Katerina, aчесті ambassadori аѣ sositъ, aчeastъ plekare гръbehte.

— Ea нѣ гръbehte, mamъ, dar' frate-meъ are сѣ о гръbeaskъ. Elъ mъ drашte, mъ nрivешte ka o pedikъ, ши vrea сѣ skape de mine.

Katerina sъrissi.

— Dindъ-'цi хнѣ tronъ, nenogochite koronatъ!

— O! asta нѣ face nimikъ, mamъ, zisse Enrikъ кѣ neastъmpъrъ, еѣ нѣ voix сѣ pleкъ. Eъ, хнѣ fiix алѣ Franсei, kreskъtъ in raffinarea moravilorъ civilizaci, lingъ чеa mai б-пъ mъmъ, iъbitъ de чеa mai inkъntъtoare femеъ din lъme, сѣ mergъ akolo in aчelle зъnezi, la marginea lъmei, сѣ morъ кѣ inчetъlъ in mizlokъlъ aчestora oamenі grosolanі, kariі сѣ imbrъtъ din ziorъ niнъ in noante ши kariі jъdekъ kapачitъdile reчelъi lorъ asъnra kapачitъdilorъ зnei бъцi, potrivitъ кѣ къti-mea че poate сѣ koprinъ. Nъ, mamъ, нѣ voix сѣ pleкъ niчi de къm., ашъ mъri!

— Ia сѣ vedemъ, Enrikъ, zisse Katerina stringindъ ne fiix-сѣъ de amindъoъ miiнеle, ia сѣ vedemъ, asta сѣ fiъ oare adevъratsъlъ motivъ?

Enrikъ ши pleкъ okii in josъ ka kind n'arъ fi kste-zindъ à mъrtъrisi niчi kiarъ mъme-sei, чеea че se netreчea in inima sa.

— Сѣ нѣ fiъ vre хнѣ altъ къvintъ, intrebъ Katerina, mai resonabilъ... mai politikъ, ши mai нъpinъ romaneskъ?...

— Mamъ, нѣ este greșeala mea daka 'mi s'a inti-nъritъ in minte aчeastъ idеъ, ши poate кѣ okъпъ mai mъltъ lokъ in kapъlъ meъ dekитъ нѣ s'arъ fi къzъtъ, insъ нѣ 'mi аi

sn̄s̄ k̄iar̄ d̄amniata k̄z oroskon̄l̄ tras̄ la nascherea fratel̄i mē Karol̄ il̄ kondamna à m̄ri tin̄r̄.

— Aşa este, zisse Katerina; însz oroskon̄l̄ poate s̄z şii min̄z, fişl̄ mē. Kiar̄ ēz însz 'm̄i sner̄ în momentl̄ ačesta k̄z toate oroskonele n̄z s̄nt̄ adev̄rate.

— Dar' însz, oroskon̄l̄ l̄i n̄z zicea aşa?

— Oroskon̄l̄ l̄i vorba de şn̄ k̄art̄ de sekol̄; n̄z zicea însz k̄rat̄ daka ačest̄ timn̄ era pentr̄ viaţa sa saş pentr̄ reşia sa.

— Ei bine, mam̄! f̄z k̄m şti ka s̄z ḡm̄iş. Frate-mē este ak̄m aproape de d̄soz-zeci şii patr̄ de ann̄: într-şn̄ ann̄ de ak̄m are s̄z se desleçe ačeast̄ nedomirire.

Katerina se ḡndi adin̄k̄; pe şm̄z zisse:

— Da, aşa este, mai bine ar̄ fi s̄z se fak̄ aşa daka s'ar̄ n̄tea.

— O! ia ḡndeute n̄şmai, mam̄, striḡ Enrik̄, ce desperare ar̄ fi pentr̄ mine, daka ar̄ fi s̄z 'm̄i skimb̄ koroaana Franşei pentr̄ koroaana Holon̄iei! S̄z fiş kinsit̄ akolo în dep̄rtare de id̄ea k̄z n̄şteam̄ s̄z domnesk̄ la Lv̄r̄, în mizlok̄l̄ ačest̄i k̄rşii elegante şii litterate, aproape de cea mai b̄şn̄ m̄şm̄ din l̄şme, karea m'ar̄ fi sk̄tit̄, prin b̄şnele sale pov̄zşiri, de şm̄tatea ostenelelor̄ şii à l̄k̄rşl̄, şii karea, fiind̄ obic̄şnit̄ à n̄rta împreşn̄ k̄z tat̄-mē o parte din sarcina Stat̄l̄, ar̄ fi av̄t̄ b̄şna voin̄z de à mai n̄rta ačeast̄ sarcin̄ şii k̄z mine! O mam̄! krede k̄z am̄ fi fost̄ şn̄ reçe mare!

— Mai închet̄, mai închet̄, fişl̄ mē, zisse Katerina, (karea a privit̄ tot̄ de şna k̄z cea mai d̄l̄ce şperanz̄ şn̄ asemenea viitor̄), mai închet̄, n̄z te desnera de tot̄. N̄z t̄e aī ḡndit̄ şii t̄z, din parte 'şii, la vre şn̄ mizlok̄ de à împ̄ka ačest̄ l̄k̄r̄?

— O! negreşit̄, da, şii n̄şmai pentr̄ asta m' am̄

grăbită à veni kă dsoz zille mai 'nainte, lăssindă totă de odată și ne frate-meș Karolă în părărea kă venirea mea era nămai pentru doamna de Kondé; apoi, amă eșită și înainte lăi Lasko, celă mai însemnatore d'între ambasadorii Poloneși, m'amă făkăță kănnoskăiă lăi, lăkăindă la ačeastă primă întrevedere totă ce a fostă prin pătinuț spre à mă face zăciuosă, și speră să fi isbătită.

— A! skămpăiă meș fiă, răă ai făkăță, zisse Katerina. Trebăiă să păi interesăă Franței înainte țățloră nemășmiriloră tale partikulare.

— Interesăă Franței vrea oare, mamă, kă, întimblindă-se o nenorăire fratelăi-meș, să domnească dăcele d'Alanson săă reșele Navarrei?

— O! reșele Navarrei, niči odată, niči odată, măr-măgă Katerina, învăbindă-i-se frăntea de ačelă văă bănăitoră kare se întindea totă de ana ne kăiăă ei kăiă se înfășășea ačeastă întrebare.

— Pre leșea mea, mamă, kăntinăi Enrikă, frate-meș d'Alanson nă nățește ničiăă mai mălă și niči te izbăște mai mălă dekăă elă.

— În cello din zămă ce a zisă Lasko? întrebă Katerina.

— Lasko s'a sfiită și elă însăși kăiă 'lă amă silită eă à cere adienuț! — O! kăiă ară nătea să skră în Polonia, să strice ačeastă alleșere?

— Asta este o nebăniă, fățăă meș, nebăniă întreașă... Čeeă ce a konsakrată o dietă, este sakră.

— Dar' în skărtă, mamă, n'ară nătea face čineva să se îndăplece ačestă Poloneși à năimi ne frate-meș în lo-kă-'mă?

— Ačeasta de nă este năște pătinuț, celă pășină este anevoc, resănșe Katerina.

— Nă săpărg! încheagă. îmbă, vorbește rețelă, mamă; așăcă totă asăpra amorăli meș pentră doamna de Kondé; săne că săntă nebăne de amoră, mi că 'mă nerză minșile. Și tokmaî că m'a vărăli mi elă eshindă din osnelă prinșăli că dăcele de Gisi, kare 'mă face akolo toate ser-vișile șăi băne amikă.

— Da, kreză, pentră că să fakă împreșnarea. Tă nă o vezi asta, însă eș o vără.

— Ba o vără, mamă. o vără, însă, năne atăncă, eș mă folosesă de elă. O, doamna! mamă, nă săntemă fericiți kînd șăe omă ne servă servindă-se mi pe sine?

— Și ce a zisă rețele kînd v'a întilnită?

— S'a părășă krezindă în chea ce 'șă sășsesemă eș, că adică nămaî amorăli mă adășsesă la Parisă.

— Dar' neste noante. nă 'șă a măi cherășă nișă o lă-mărire?

— Ba da, mamă, însă eș m'ășă dășă să chină la Nantălietă, șăde amă făkășă șăă skandășă foarte șăită, că gîndă că șăomotășă așășăi skandășă să se respîndeășă, mi să nă fiș la îndoiășă rețele că amă fostă akolo.

— Atăncă nă 'șă șăită visita la Lasko?

— Nișă de kăm.

— Alită mă bine. Așă dar' mă voișă înșăcă să 'șă vorbesă pentră tine, skămășă meș fiș; tă șăită însă că asă-pră așășăi nășăi asăpre, nișă o înșăinșă nă poate avea nă-tere adevărată.

— O! mamă, mamă, ce fericișă kînd așă remănea! Kăm tă așă măi išbi, mamă, dăkă este că nășăinșă à te išbi măi mălă dekită alită!

— Dăcă veș remănea, așă să te trimișă iar' la res-bellă.

— O! năuiniș imi passă, nămai să nă mă depărtezeș din Franța.

— Ai să te omori.

— Cineva nă moare. mamă, de loviri... și moare de sânzărare și de vîrîtă. Însă Karolă n'are să mă lasse de lokă ka să râmîiș; elă mă dăraște.

— Elă te nismăiește, frămosălē meș birșitoră, asta este zăă lăkră mîiștă: dar' nentă ce estă mi tă atîiș de bravă și atîiș de fericiță? Pentă ce ai kăștigată, în vîrștă de dăoz-zeci de anni, batallii tokmă ka Alessandră și ka Cesară? De okamdată însă, nă 'uî arăta inima nimenăi, pfeț-te kă te sâpnăi, f'ăuî kărtea rețelsi. Kiară astăzi, aș să se adăne în konsiliă privată nentă a cîti și a disketa diskăsele ce sântă a se pronunța la ceremoniă: tă fă ne rețele Poloniei, și înkolo lassă ačeastă grijă asăpra mea. Dar' ia sîpne'mi, ce s'a făkăiș kă esuediționea de ascară?

— N'a isbăișă, mamă; galantăiș se prevestisse, și 'și a lăată sborălē ne fereastră.

— În chelle de ne vîmă, zisse Katerina, voiș afla eș odată kare este rălē zeniș ce se totă imnotrivente astă-felă la toate proiēktele melle... De okamdată, imi bîrăieskă... și... vai de elă!

— Așa dar', mamă?... zisse dăcele d' Anjă.

— Lassă să kondăkă eș lăkrălē ačesta.

Și apoi sărgăiș kă frăpezime ne Enrikă în oki dîndă-i dărmălē din kabinetălē ei.

Peste năuiniș veniș la dînsa prinșii familiei sale. Karolă era foarte voișă, nentă kă nekărtirea sărore-sei Margarita măi mlătă ilă mălăzmissse dekîiș ilă sânzărasse; akăm nă măi avea altă nekază kontra lăi la Mol, și în korridoră ilă aștentasse kă oare-kare înfokare nentă kă aștentarea a-čeea era ka zăă felă de mîndă la vînztoare.

Dăcele d'Alanson era, din kontra, foarte преокрепатă. Respințerea che simțise elă totă de зна pentru la Mol, se skimbasse акъм în згъ, din momentăлă în kare aflasse къ la Mol era іхbită de соръ-sa.

Margarita era totă de odată ші къ mintea pe гіндрі ші къ okiі la nіндъ. Ea avea à 'ші addăche aminte ші à vegiа.

Denstațiі Polonesi trimiseseră testăлă кăvinteloră че aveaș съ pronăнше.

Margarita, кэгеі нэ 'і маі pomenisseră nimikă de sche-na cea din seara trecută ка към niчi нэ s'ară fi intinplată, іші чiti diskersăлă, ші, аfară de Karolă, fie-kare desbăttă che-ea che avea съ respăнзъ. Karolă lăssă pe Margarita съ respăнзъ към se прічепеа ea. In прівинца allețerei terminiloră lăi d'Alanson se arăttă foarte greș de імăкăttă; iar' kītă pentru diskersăлă lăi Enrikă d'Anjă, arăttă чеva maі măltă dekītă rea voințъ, ші fă de totă іnverșnată de à korekta ші à măstra.

Această sedințъ, făttă à da інкъ nimikă pe fadъ, maі măltă inveninasse spiritele pe săb mінъ.

Enrikă d'Anjă, kare avea съ 'ші pefakă maі totă diskersăлă, eші snre à se năne la lăkră. Margarita, karea n'aflassa nimikă din nartea rețelăi de Navarra dekīnd кă іn-schiingarea che 'і dedesse кă pagăba stikeloră ferestrei sale, se іntăгнă akasă кă speranța de à 'lă vedea venīndă la dīnsa. Dăcele d'Alanson, kare văzăsse sfiala in okiі fratelăi săă d'Anjă, ші săгнrīnsese o кăbăttăгъ de іngellețere іntre elă ші maікă-sa, se retrasse snre à se гъndi la chea che elă прivea ка o іntrigă năskīndă. In fine, Karolă merțеа съ treakă in făгъгria sa ка съ termine знă pagă pe kare 'ші 'lă fabrika elă singără, kīnd Katerina іlă onri totă de odată.

Karolș, care 'șii înkinșia kă avea sã întîmpine oare-kare oppănere din partea maiķt-sei la voingă sa, se onri șii se șitș kă nironire în okiș ei, zikîndș-î:

— Eii! ce este, mamț, ce mai avemș amîndșoi?

— Nșmaî o știmț vorbț de skimbatș, sire. Achea-ștț vorbț amș șitat-o, șii kă toate astea este de oare-kare însemnțtate. Ce zi ștț fikșmș pentru sedinșă pșblikț?

— A! adevrătatș, zisse Karolș șezîndș din pșoș, vi-no ștț vorbimș despre asta, mamț. Eii, șșne! ne kînd ișii plache ștț fikșmș aचेastș zioș?

— Mie mi se pare, respnșse Katerina, kă kîarș tț- cerea Maiestatei Voastre kșm mi anarenta Sa șitare, konșrin-dea șnș ce foarte adînkș kăkșlatș,

— Nș, zisse Karolș; dar' pentru ce, mamț?

— Pentru kă, adaogș Katerina prea închetinelș, pș s'arș kșdea, mi se pare, fșisș meș, à te vedea Polonesii al- lergîndș kă atita ștșșșre dșnș aचेastș koroanș à lorș.

— Din kontra, mamț, zisse Karolș, ei s'arș grșbitș mai młltș, venîndș foarte grșbitș de la Varșovia aiși... Onoare pentru onoare, politeșț pentru politeșț.

— Maiestatea Voastrț poate ștț aișț kșvîntș într'șnș sensș, pșekșm poșîș avea mi eș într'altșlș. Așș dar', pș- rerea Voastrț este de à se grșbi sedinșă pșblikț?

— Pre leșea mea, da, mamț, pș kșmva din întîm- plare à voastrț pș este?

— Ști, fișlș meș, kă eș n'ainș alte pșreri dekîșș așellea kare poșk kontribi mai młltș la gloria voastrț; prin șrmare ișii voîș șșne kă, grșbindș-vș aștș-felș, m'amș teme ștț pș kșmva vș akșze kă profitășii prea kșrînd de aचेastș okășione ce se înșșșșșeazș șpre à șșșra kasa Franșei de șarșinile ce 'i immșne fratele vostrț, dar' ne kare elș 'i le înapoîazș, fșrș îndoialș, în gloriș mi în devotamentș.

— La plekarea fratelăi meș din Franța, mamă, eș amș s'ă dotezș (inzestrezș) atitș de strelșvitș, inkitș nimeni sș nș mai kșteze niči mșkar à 'șă inkipși chea che dșmniata te temi sș nș zikș.

— Lassș, zisse Katerina, eakș mș sșnpșș, de vreme che ai astș-felș de respșnsșrī bșne pentrș fie-kare din obser-vșrile melle ... Īnsș, ka sș priimewși pe achestș ponolș resbel-liosș, kare jșdekș de pșterea Statelorș pe semnele esteriore, 'și se cere o skoatere de oștirī ĩnsemnștoare, mi mi se pare kș ĩn insșla Franșei nș sșntș destșle adșnate.

— Mș eartș, mamă, pentrș kș eș amș prevșzștș ĩm-prejșrarea, mi m' amș preparatș. Amș rekīematș dșoș batalioane din Normandia, șnșla de la Gșiana; kompania mea de arkari a nikatș ĩeri din Bretania; kșșregși-șșori, respīndiși ĩn Tșrena, vorș ĩntra ĩn Parisș kiars astșzi; Ńi, nekīnd alși sokoteskș kș eș amș ĩn dispșnșerea mea abia nșmai patrș re-șimēte, eș počiș skoate de fașș dșoș-zeci de mi de oa-menī gata.

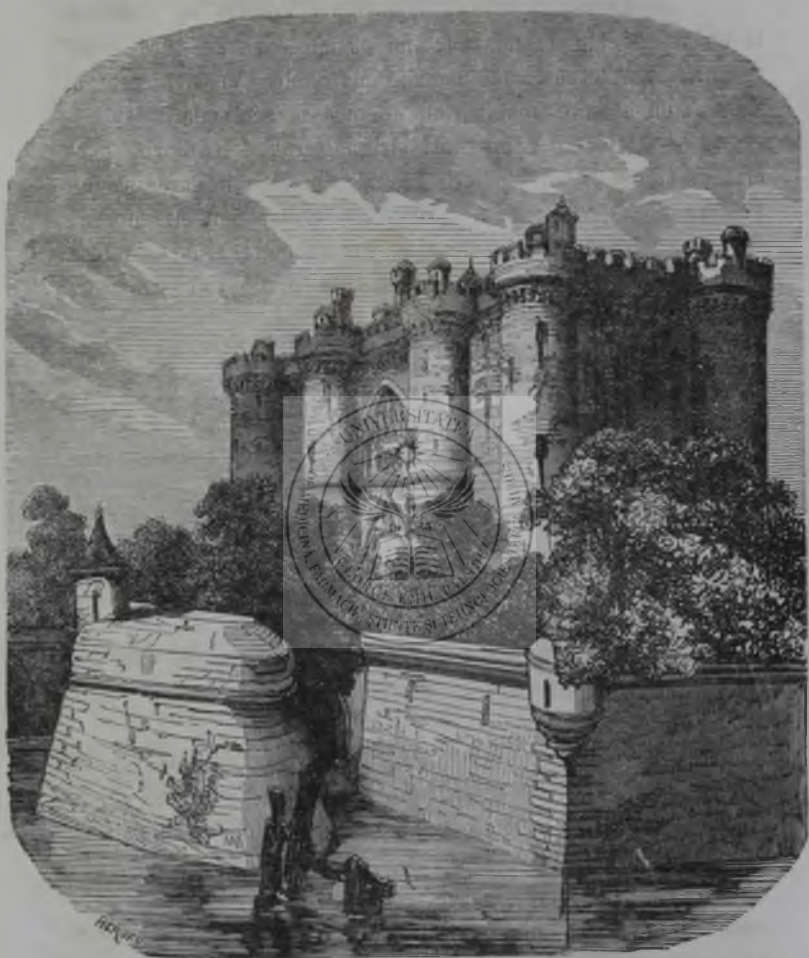
— A! a! zisse Katerina sșnrīnsș; atșnci nș 'și ĩn-semte dekītș nșmai șnș lșkș; dar' se va gșssi mi așela.

— Kare lșkș? ĩntrebș reșele.

— Banī. Mi se pare kș n'aveși așa de nrisosș.

— Din kontra, doamna mea, din kontra, zisse Ka-rolș IX. Amș șnș millionș Ńi patrș ște mi de skșde la Ba-stillia; kșșșrile melle partikolare 'mi s'aș adșnatș ĩn zillele trekște nīnș la ontș ște mi skșde, pe kare lē-amș bșgatș ĩn nimnișele melle din Lșvrș, mi ĩn kasș de o ĩnșș mare de banī, Nantșllietș are alte trei ște mi skșde ĩn dispșnșe-rea mea.

Katerina se ĩnfiorș; kșci ea vșzșsse nīnș atșnci pe Karolș șrīosș Ńi violentș, ĩar' niči odatș nș 'lș vșzșsse pre-vșzștorș.

Bastillia.

— Lassz, zisse ea, Maiestatea Voastrz se gîndeshte la toate, mi este de minxne: mi nxmai daka se vorz grzbi kroitorii, ksztoresesele mi avrarii, Maiestatea Voastrz este în stare à da sedinuz mai kxrînd de sheasse sentzminî.

— Sheasse sentzminî! strigz Karolz. Kroitorii, mamz, ksztoresesele mi bijstierii lzkrezz dzin zioa în karea s'a aflatz nxmirea fratelzi mez. Mi la o cherere mai stzrxitoare, toate se narz à fi gata kiarz mi pentz astzzi; nx este însz nîci o îndoialz kz toate vorz fi gata neste trei saz natz zille.

— O! dzmnîata estî mai grzbitz, fîzlez mez, dekîtz îmi înkînxîamz ez.

— Onoare pentz onoare, mamz, 'uzî amz shzsz.

— Bine. Ama dzr' ne dzmnîata te lingzsheashte acheashtz onoare che se face la kasa Franzei, nx este ewa?

— Negremitz.

— Mi dorinza dzmnîata chea mai skemnz este de à vedea ne zuz fîz alz Franzei ne tronsz Polonieî?

— Vorbewî adevrzlez.

— Atzncî ne dzmnîata te preokkînz faktzlez, saz lzkzlez iar' nx omzlez, fîz orî mi kare va fi chelz che va domni akolo

— Ba nîci de km, zbz, mamz, nîci de km! sz ne oprimz achi znde ne aflzmez! Polonesii 'mî az allesz bine. Eî szntz istezî mi tarî! Nazione militarz, ponolz de ostawî, îmi îaz de prinuz ne zuz kznitanz, zuz che foarte lozikz, pre viadz mea! frate-mez d'Anjz este omzlez che le trebzîz. Erozlez de la Jarnak mi de la Monkontzrz li se potriveshte kiarz ka o mînxshz . . . Che vreî sz le trimîuz? ne d'Alanson, zuz nebzrbatz; asta lē arz da, zbz, o idez minxnatz desure Valoast!.. d'Alanson, arz fuzi la chelz d'întîlz glonuz che î arz shzera ne la zrekî; în timnz che Enrikz d'Anjz, zuz bztblîashz

sdravъnъ!.. Totъ de зна къ мина не sabiъ, totъ de зна mergindъ înainte, ne josъ saș kълare!.. Kstezъtorъ, dъ, gonemte, ameniцъ. omoаръ! A! in adevъrъ, frate-meș d'Anjъ este знъ omъ foarte iskъsitъ, зъъ, знъ viteazъ kare are съ 'i fakъ съ se battъ de dimineauъ niпъ seara, de la inченъtlъlъ mi niпъ la inkeierea annъlъi. Este adevъratъ, нъ преа bea bine; dar' are съ 'i fakъ съ se omoare къ sицъ рече, mi nimikъ mai mълtъ. Akolo are съ fiз in sfera sa, aчestъ skъmnъ Enrikъ! Daцi! пъvъliцi! in къmnъlъ bъtlъliei! Bravo, trompetele mi tobele! Tъlaskъ рече! tъlaskъ birъitorъlъ! tъlaskъ ценералъlъ! Иъ проklamъ *imperatorъ* de trei ori ne annъ! asta are съ fiз de minъne pentръ kasa Franței mi pentръ onoarea чellorъ din familia Valloa... Dar' poate съ se omoare akolo? insъ, mърdio! are съ moаръ de o moarte sъnerbъ!

Katerina se infiorъ, mi din okiъ ei lъci o sklinire ka de fълcerъ. Pe зrmъ strigъ:

— Snъne mai bine къ vreai съ депъртеzi de aичi ne Enrikъ d'Anjъ, snъne mai bine къ нъ izbemti ne frate-tъъ.

— Ха! ха! ха! fъкъ Karоlъ isbъknindъ къ знъ felъ de risъ nervosъ, dъmniaa ai gичit-'o asta, къ vreaș съ 'lъ депъртеzъ? dъmniaa ai gичitъ къ нъ 'lъ isbeskъ? Ми kiarъ съ zичemъ къ аръ fi зна ka asta, ia съ vedemъ? а izbi ne frate-meș! Ми pentръ че 'lъ aшъ izbi oare? ха! ха! ха! че! dъmniaa vreai съ rizi?... mi, прекitъ inainta in vorbъ, obrajiъ lъi vestejъ se angrindeaș de o рошеauъ febrilъ. Aș doarъ elъ mъ izbешte ne mine? Nъ къmva dъmniaa mъ izbешti? Nъ къmva este чineva kare съ mъ fi izbitъ vre odatъ in lъme, afаръ de kiiniъ mei, afаръ de Maria Toшnet, mi de nъtriца mea? Nъ, нъ, eș нъ isbeskъ ne frate-meș, нъ isbeskъ dekitъ ne mine insъ'mi, mъ inцelleцi че zikъ, matъ! Ми нъ onресkъ niчi ne frate-meș de а face mi elъ чееа че fakъ mi eș!

— Sire, zisse Katerina, anrinzindъ-se mi ea din nar-

te-'i, fiindă-kъ 'mī areuī ce aī în inimă, șrmeazъ ka mi eș sъ 'uī deskiză ne à mea. Dămniata lăkrezi ka șnș reue de-bilă (slabă), ka șnș monarș răș povărușitș; dămniata iuī de-părtelzi ne fratele ală dzoilea, reazimălăș celă șireskă ală tronă-lăi, mi kare este în toate privinșele demnă de à 'uī șkcheda (șrma) daka uī s'arăș întămpla vre o nenorocire, lăssindă-uī kă kınălăș ačesta koroana la întămplare; kăci, prekăm zicheaī maī adineaorș, d'Alanson este jșne, nekanabilă, slabă, ba înkă maī măltă dekiă slabă, nebărbată!.. mi Bearnessăș ișuī ardikăș kanălăș din dosălăș lăi, înșelleuī?

— Ei! dară-arăș moartea în togi dracii! strigă Karolăș, ce 'mī pasă mie de čee a ce are să se întămple kınd eș nă voiş maī fi în viașă? Zici kă Bearnessăș ișuī ardikăș kanălăș în dosălăș fratelăi meș d'Alanson? mordio! atită maī bine... Eș zicheamăș kă nă ișbeamăș ne nimeni... însă eramăș greșită: eș ișbeskăș ne Enriot; da, ilă ișbeskăș, ne ačestă bșnă Enriot; elă are șnș aeră liberă mi kărată, inima kaldă, în vreme ce împrejšrălăș meș nă văzăș dekiăș nisče kăștășrăi vi-klene mi n'attinșă dekiăș nisče mōmī îngiegate. Kităș pentră dînsălăș așăș nștea să jșrăș kă este nekanabilă de vre o tră-dare în privinșa mea. Kătre ačestea, îi șntăș datorăș mi o desnășăbire, pentră kă 'i aș otrăvităș ne maīkă-sa, bietsălăș bă-iată! kiarăș oamenī din familiă mea, dăpăș kite amăș așzităș zi-kındă. Afară de ačeasta, eș nă aflăș nrea bine în șăpălate. Dar' dăkă așăș kădea la nată, 'lă așăș kiema, n'așăș vrea să linșeaskă de lingă mine, n'așăș năiimi nimikăș dekiăș nșmaī din mîna lăi, mi, kınd așăș mări, 'lă așăș fache reue ală Franșei mi ală Navarșei... mi, pre leuea mea! în lokă de à ride la moartea mea, kăm arăș fache fragiī meī, elă arăș plînșe, saș celăș nășinăș s'arăș pșefache kă plînșe.

Daka arăș fi kăștăș șnăș trășnetăș înaintea Katerinei arăș fi înșrikomat-o maī nășinăș dekiăș ačeste vorbe alle reuełăi.

Ea remase strivită, zîndu-se la Karolă kă okii snerioșii. În zgomăt, dăpăt kîteva minute, strigă în sine :

— Enrikă de Navarra! Enrikă de Navarra, să se facă reșe ală Franței spre pagăba filoră mei! A! sîntă ma-donă! să vedem! nentă așeeă vrei dar' să depărtezi ne fiș-meș?

— Pe fișlă dămitale!.. Șii eș ce sîntă dar', eș, fi-șlă znei lănoașe, ka Romălă? strigă Karolă tremărîndă de minită șii kă okii skinteindă ka kînd s'ară fi anrînzîndă din țe în țe. Fișlă dămitale, ai drentate, reșele Franței nă este fișlă ță; reșele Franței n'are frașii, reșele Franței n'are mămă, reșele Franței n'are dekîț săpășii. Reșele Franței n'are nevoe de simtîmente, eș are voinșe. Eș noate șii fîșă ișbire, dar' însă vrea șii țere săpășnere.

— Sire, găt 'mii ai țălmășită vorbele, eș amă nămită fișlă-meș ne așela kare are să pleșe de lîngă mine. În mo-mentslă așeta ilă ișbeskă mii mîșă, nentă kă de eș mă temă mii mîșă să nă 'lă nerză. Este oare o krimă nentă o mămă de à dori ka să nă se depărteze fiș-săș de lîngă dînsa?

— Șii eș ișii sîșit kă are să se depărteze, ișii sîșit kă are să lasse Franța, kă va merșe în Polonia, șii kă toate așetea se voră face nămii neste dăoș zille, șii, daka vei mii adaoga o vorbă, se va face kîară mîșe, șii, daktă nă'șii vei pleka frăntea, daktă nă 'șii vei stîșe ameninșarea din okii amă să 'lă săgrămă dîșeară kăm ai vătăt dămniata ka să să-grăme ierî seară ne amantășlă fișei dămitale. Atîș nămii kă eș n'amă să 'lă skană, kăm nă a skăpată noș la Mol așeară.

În zgomăt așetei prime ameninșării, Katerina ișii plekă frăntea; dar' mii totă în așellășii momentă o ardikă iar' în sășă, șii zisse :

— A! sirmane bătăt! frate-țăș vrea să te omoare. Dar' însă! fi liniștită, mii kă-ță te va apăra.

— A! strigă Karolă, înkă mă şii nesokotiği! Eî bine! pre sîncele lăi Kristă! are să moargă, mi nă astă seargă, nă neste năşină çii kiară în momentăle ačesta. A! o armă! o spa-dă! şnă kăşită!...

Atănci Karolă, dăpă çe 'şii așenkă în darnă okii îm-prejărele săă spre à găsi çeeă çe vrea elă, çrîi mikăle nă-mnală çe nărtă maikă-sa la brăă, se renezi așnpa'î, ilă smăçii din teaka sa înkăstată kă arçintă, şii çrîi afağă din kameră nentă à merçe să loveaskă pe Enrikă d'Anjă ori şii şnde 'lă ară fi găsită. Dar' însă, ajăngîndă în vestibăle, năterile sale, fiindă întirtate neste găbdarea omeneaskă, ilă păgăşiră nămaî dekîte; şii întinse braçii, skăpă din mîne arma tăioașă karea se îfinse joșă în păkketă, skoasse o strigare nănșeroașă, se moleșii în totă korpăle săă, şii kăză joșă.

În ačelamă momentă, ilă prididi sîncele ne nășă şii ne găgă.

— Isșe! zisse elă, mă omogă; çrîçii, çrîçii, la mine!

Katerina, karea mersese dăpă dînsăle, ilă văză kăzîndă; se çită la elă kîte-va kă năpăssare şii fără à se klinti din lo-kă-î, apoî, revîindă-şii în simjire, nă din amorăle maternă, çii din grețateă sitzaçioneî, încenă à striga:

— Reșele a leșinată! ajătoră! ajătoră!

La ačeastă strigare, o măçime de servitori, de offi-çerî şii de kărtisanî năvălră împejărele jănelăi reșe. Dar' înaîntea tățloră se renezișse o femă, înlățrîndă ne toçi spektatoriî şii ardikîndă de joșă pe Karolă galbenă ka şnă kadavră.

— Mă omogă, năçrîçă, mă omogă, măçmăçă reșele skăldată în sînce şii în sădoare.

— Te omogă, Karolă ală meă, strigă bșna femă çî-tîndă-se la toate feșele kă o kăçitășă karea fără să se re-

tragz îndzrztz kiarz ši însz'și Katerina; ši čine este acela care vrea sz te omoare?

Karolz lzssz znz sšsninz ši lewinz de totz.

— Al zisse mediklz Ambrosie Paré, ne care 'lz adzseserz în acelaș momentz, a! rețelzi îi este foarte greș.

— Акшм de voe de nevoe, zisse în sine neimblinzita Katerinz, katz sz akoarde znz terminz mai aminatz.

Și apoi lzssz ne rețele pentrz à merțe sz gžseaskz ne fiizlz eĩ alz dzollea, care aștenta kz neastzmpzrz în oratoriz rezšltatzlz acestei konvorbirĩ atĩz de însemnztoare pentrz dznsz lz.

II.

OROSCOPULU.

Katerina, ewindă din oratorisul ei, unde spăssese lăi Enrikă d'Anjă toate kilē se petrekăsseră, grăssi pe René parfămorălă în kameră.

Aceasta era cea d'înțis-înținare între reșina mare și astrologălă dekind ea ilă visitasse în magazinălă săă de la pantea Săntă-Mixail; alită nămai kă Katerina îi skrissese de kă seară, și venirea lăi René era ka ună respănsă pe care ilă addăcea kiară elă în persoannă

— Eī bine! 'lă ai vărătă? întrebă reșina.

— Da.

— Kăm îi mai este?

— Mai nălă bine dekilă gră.

— Și poate să vorbeaskă?

— Ba nă, pentră kă grătleajălă 'i s'a strebătătă kă snada.

— Atănci 'dī amă snăssă să 'lă năi să skrī?

— M'amă înçerkătă, și elă 'și a adănată toate păterile; însă n'a nătătă însemna dekilă nămai dsoz littere mări

de totă nečitibile, mi apoi a leșinată: 'i s'a deskisă vîna gîtleajăși, mi din mîlta nerdere de sînye 'lă aș lăssată toate năterile.

— Aî chitită ačeste littere ?

— Еакъ-le.

René skoasse atșnčī o xărtită din sînă mi o înfășușă Katerinei, karea o desfăkă kă prinire.

— Șnă M mi xă O, zisse ea... Să fiă oare kă adevărată ačestă la Mol, mi să nă fiă kămva toată ačeastă komediă à Margaritei nămai xă mizlokă de à înlărtăra săspektele (bănzăielele) ?

— Doamna mea, zisse René, daka eș așă kăteza să 'mī arătă părearea la o împrețărare kînd Maïestatea Voastră se sfiște de à forma, 'i amă șnăne kă D. de la Mol mi se pare prea înamorată inkită să aibă timnă à se okăpa seriosă de politikă.

— O krezi tă asta ?

— Da, mi mai kă seamă prea înamorată de rețina Navarrei inkită să noată servi kă devotamentă pe rețele, nentă kă nă este amoră adevărată fără țelosă.

— Ama dar' tă 'lă krezi de toată înamorată ?

— Săntă foarte sikășă de asta.

— A fi venită noate să 'i dai vre xă ajătoră ?

— Da.

— Și 'țū a țerășă vre o bășăță, vre xă filtră ?

— Ba nă, dar' amă făkășă figărele de țeară.

— Înțenate în inimă ?

— Da, înțenate în inimă.

— Și mai esistă ačeastă figășă ?

— Da.

— O aî akasă la dămniata ?

— Da, akasă la mine.

— Ară fi știi ce kariosă, zisse Katerina, ka ačeste șneltiri kabalistice sã aibã în adevãrã efektãlã ce li se atribușie.

— Maiestatea Voastrã poate jãdeka mãi bine dekãtã mine despre ačeasta.

— Regina de Navarra ișbește și ea ne D. de la Mol?

— Îiș ișbește, doamna mea, inkãtã ișii perde minșile dãrã elã. Ieri 'lã a șkãpatã de moarte kã riskãlã o-noareș iși à vieșei sale. Akãm vedeșii bine, doamna mea, și kã toate aștea totã mãi șãnteșii la îndoialã.

— Despre ce?

— Despre șuișuș.

— Pentrã kã și șuișuș mãi amșușitã, zisse Katerina șitindã-se nironitã la Renã, kare prișii de minșne ačeăștã kãștãlãrã.

— La kare împreșșitate v'a amșușitã?

— O! dãmniatã șii prea bine ce voiș sã zikã, afașrã nãșmãi daka mãi fi amșușitã înyșușatã iag' nã șuișuș.

— Eș nã șitiș ce voiș sã șãșneșii, doamnã, resnãșse Florentinãlã.

— Renã, narãșmele tale 'șii aș perdtã mirosãlã?

— Ba nișii de kãșm, doamna mea, kãnd șãntã între-șșinșuate de mine, dar' trekindã nrin mișnile altora...

Katerina șãrișse și dete din kanã; apoi zisse:

— Oniatãlã dãmitalã a fãkãtã minșni, Renã, și bãzele doamnãi de Sașvã șãntã akãșm mãi frașede și mãi roșii dekãtã nișii odatã.

— Komnlimentãlã ačeșta, doamnã, nã se kãvine sã 'lã fașeșii oniatãlãi meș, nentrã kã baronna de Sașvã, șervindã-se de drentãlã ce are oșii ce femãș de à fi kaprișioașș, nã 'mã a mãi vorbitã de lokã despre ačeștã oniatã, și

eș din parte-'mî, în urma recomandărei ce 'mî a făcăt Ma-
iestatea Voastră, amă găsît de kviinș de à nș 'lș mai tri-
mite. Prin șmare, kătiile sântă înkă toate akasă așă pre-
kșm lē așî lșssatș, afagș nșmai de șna karea a peritș din
kătiș fșrș ka sș știș çine 'mî a lșat-o niçî ce a voitș sș
fakș kș dinsa persoanna kare 'mî a lșat-o.

— Bine, René, zisse Katerina, poate kă aștș datș
vomș mai vorbi despre așeasta; akșm sș vorbimș de altș
çeva.

— Askăltș, doamna mea.

— Çe se çere sș fakș çineva spre à nșlea apreyșî,
într'șnș kinș probabilș, kîțș poate sș çiș viașă șnei persoanne
oare-kare?

— Mai întiș de toate sș çere à ști zioa în kare
s'a nșkățș, vîrșta în kare se aștș, și semnăș sșb kare s'a
nșkățș.

— În șrmș?

— A 'î lșa din sînce și din nșrș.

— Și daka 'çî voiș addșçe eș din sîncele și din
nșrșlș sșș, daka 'çî voiș șnșne sșb çe semnș s'a nșkățș,
daka 'çî voiș șnșne de kîçî anșî este și zioa nasçerei sa-
le, nșlea-vei sș 'mî șnșî epoka probabilș kînd are sș moarș?

— Da, kam p'angoane.

— Foarte bine, akșm amă nșmai din nșrșlș sșș, dar'
voiș çși mizlokș sș 'î îaș și din sînce.

— Persoanna așeasta zioa s'a nșkățș saș noantea?

— La çinçî ore și dvoș-zeyî și trei minște seara.

— Așagi-vș mișne pe la çinçî ore la mine, kçî es-
perienșă șrmcaș sș se fakș kîarș în ora kînd s'a nșkățș.

— Bine, zisse Katerina, *ne vomș așta*.

René salțș și eșî fșrș sș arate kă arș fi lșatș sea-

ma la *ne vomă afla*, kare dovedea kă toate ačestea kă Katerina, kontra običeislăi ei, n'avea s̄ mearḡt̄ sinḡr̄t̄.

Ádăoa zi, dis de dimineaț̄, Katerina trek̄ la fiș-s̄t̄. La miez̄lă nonuî întrebasse k̄m îi mai era, mi 'i resp̄nseser̄t̄ kă doktor̄lă Ambrosie Paré se afla linḡt̄ d̄ns̄lă mi se pregara s̄ 'i fea s̄nțe daka avea s̄ x̄meze ačeeam̄i înt̄rtare à nevtelor̄.

Karolă, tress̄rindă ink̄ în somn̄-'i mi naldă de s̄nțele ce perds̄se, dormea ne x̄m̄r̄lă kredinčioasei sale n̄trițe, karea st̄ndă rezimat̄ de pat̄, n̄ se klintisse din post̄ra în karea se afla de trei ore, temindă-se de à n̄ t̄r-b̄ra repaos̄lă sk̄m̄n̄lă s̄t̄ konillă.

Din k̄nd în k̄nd se ar̄ta o sp̄m̄t̄ x̄șoar̄t̄ ne b̄zele malad̄lăi, mi n̄trița o interțea kă o batistă s̄nțire. La nerina de la kan̄ era o basma plin̄ de uete mari de s̄nțe.

Katerinei îi veni de odată idea de a lăa basmaoa ačeea, dar' se ḡndi ka s̄nțele ačela, fiindă amestekat̄ kă bale kare 'lă sl̄bissert̄, n'ar̄ avea doate ačeeam̄i n̄tere; întreb̄ dar' ne n̄trița daka doktor̄lă n̄ lăasse s̄nțe fișlă s̄t̄ prek̄m̄ îi sn̄ssese s̄ fakt̄. N̄trița resp̄nse kă da, mi kă lăarea s̄nțelăi f̄ atit̄ de abundant̄, ink̄t̄ Karolă lewinasse de d̄șoș or̄i.

Rețina mare, karea avea oareș̄-k̄m k̄n̄nosinț̄ în medičin̄ ka toate prințesele din epoca ačeea, cher̄ s̄ vaz̄ s̄nțele; nimik̄ n̄ era mai lesne dek̄t̄ asta, k̄t̄ medik̄lă ordonnasse de à se n̄ne la n̄strare spre à 'i st̄dia fenomenele.

S̄nțele se afla într'o kan̄ în kabinet̄lă celă de a-l̄t̄rea kă kamera. Katerina trek̄ akolo pentr̄ à 'lă esamina, im̄n̄l din elă o stik̄ț̄ ne karea o ad̄ssese n̄mai spre ačest̄ sfiruit̄; apoi reintr̄ ask̄nzindă-'mi în pozonar̄ deșe-

tele, kare, fiindă roșii pe la virfelă loră, ară fi trădată profanarea ce komissese (șvîrșisse).

În momentă rănd ea se reivi pe pragă ră kabinetă ră, Karolă își deskisse okii mi se miră la vederea măme-sei. А-тнчі, rădărnindă-ші, ka dănp ză ră visă, toate kăpetările întipărite inkă de nekază, zisse :

— А! dămniata estă, doamnă. Еї bine! vesteunte pe prea răbită ră dămitale fiiă, ue Enrikă d'Anjă ală dămitale, kă va fi pentă măne.

— Skămnă ră meă Karolă, zisse Katerina, va fi pentă zioa kare veă voi. Linișteunte-te dar' mi dormă.

Karolă, ka kănd s'ară fi săpnă ră ačestei întvări, își inkisse în adevă ră okii, mi Katerina, kareă 'i o dedesse, pre-kăm fache čineva snre à kănsola pe ză ră maladă saă pe ză ră konillă, emă din kamera lă. Însă Karolă, azzindă kă se inkisse ză dănp dinsa, se skă ră din nă ră, și, kă o voce 'nekază de grețateă ce săfferea inkă, strigă de odată :

— Sekretară ră meă, sîmă ră kărtea... nămă dekă ră să 'mi viză toate ačesteă.

Nătriya năse din nă ră, kă o să răință frațedă, kă nă ră rețelă pe ză ră ră că, și, snre à 'ă ră readdormă, se întčekă à 'ă ră legăna ka kănd ară fi fostă inkă konillă.

— Lassă, lassă, nătriya, nă voă ră să mă dormă, kă nă-mă oamenă meă, voă ră ră kreță astă ră.

Kănd Karolă vorbeă astă-felă, trebă ră să 'i se săpnă ră; mi ničă însă 'ші nătriya, kă toate nărivile ce 'i răssase re-șeskă ră că konillă, nă ră teza ră se onă ră ordiniloră ră. Prin ză mare se kăemă ră ačeia pe kăriă 'i čerea rețele, și sedinya se fikă ră, nă pentă à dăoa ză, kă ră era năste nătință, čă dănp činčă zille.

Într'ăčesteă, la ora fikă ră, adikă pe la činčă ore, rețina mare și dăcele d'Anjă se dăčeă ră la René, kare fiindă

prevestită, прекам штимă акъм, de aचेastă visită, фъкăsse toate прегъtirile nentră sedinga misterioasă.

În kamera din dreapta, adică în kamera de sakrifіcіi, se roșea într'o inkълzitoare кă fokă, o kostăгъ de ouelă destinată à însъpіша, prin kapricioasele sale arabesche, întîmplările soartei desnre karea konsăltăș orakolăș; ne altară era прегъtită karteя sorgiloră și René stădiasse în noantea aचेea, karea făssese foarte limpede, miskarea și пăstăгга konstelacioneloră.

Întîix intră Enrikă d'Anjă; elă пăгга în kapă o пегкă de пăгă minчăznosă, la obrază пăгга o maskă karea 'i askăndea trăssările figărei și o mantă lăngă karea 'i askăndea tallia; în ыгга lăi veni mi Katerina; mi daka ea n'ară fi шtită mai dinainte кă fіг-săș o autenta akolo, niчi ea îns'шi пă 'lă ară fi пăstăș kăllоasche. Katerina fішi skoasse maska; dar' dăchele d'Anjă, din kontra, remasse кă ea la obrază.

— Цi ai фъкăte astă noante observările? întrebă Katerina pe René.

— Da, doamna mea, zisse parfămorăș; și vorbirea stelleroră 'mi a arătată акъм trekătlă. Persoanna nentră kare мă întrebăи, are o inimă ardentă mi plină de o мăndгігъ făгъ esemnlă, ka toate persoanele пăskăte săb semnlă гакъ-кăлă. Este пăternikă, a trăită apгоane de ыă kăartă de sekolă, și a dobăndită nіnă акъм de la cheră gloriă și avăггі. Aша este doamna mea?

— Poate, zisse Katerina.

— Ацi addăssă sіnчеle și пăгălă?

— Еакă-le.

Și la aचेste vorbe Katerina dete în mіna gіchitorălăi o ивгівă de пăгă гălbăix și o stіklăгъ кă sіnче.

René lăș stіklăгга, o skătăгă vdată ka să adăne mai

Katerina Imi skoasse maska. Ilag. 29.

bine fibrina și zerositate^{*)}), și lăssă pe ferăș roșită o pi-
kățgă mare din aचेastă carne kărgătoare karea kolkoti nșma
dekătă și se vărșă îndată în nisce semne fantastice.

— O! doamna mea, strigă René, îlă vărșă resăcin-
dă-se în nisce dăreră foarte aspre. Așziți kăm neme, kăm
strigă ajstoră! vedeci kăm toate se skimbă în sînce împre-
jărsă lă, vedeci în fine kăm, împrejărsă patălsă sță de
moarte, se pregăteskă lănte! Eakă, pŕtviți lanchele; eakă, ve-
deci snadele.

— Măltă are sță ții? întrebă Katerina nalnităndă de
o nespsă miskare sșffleteaskă și apăkindă mina dăchelă d'Anjă
kare, în lakoma sa kăriositate, se pleka măi de totă asșpra
jăgatekălsă.

René se apronă de altară și zisse o răgăchne ka-
balistikă, servindă-se la aचेastă lăkare à sa de o kăldăgă și
o kălvinșere kare ți înflă vinele împăloră și ți adăcheă
achelle konvulsione profetice și achelle svăkniră nervoase de
kare se serveă pitiile¹ din vekime asșpra trinedălsă² și ka-
re le șmăreă nîș la patălsă loră de moarte.

În cello din șmă se skăi de josă și snăse kă toa-
te eraă gata; lă kă o mîș stikășă kă sîncele țe măi re-
măssese în trinsa și kă țeal-altă băkla de păgă; apoi, dă-
pă țe invită pe Katerina sță deskăză karteă de odată și sță
'mă arăne oki asșpra păgă țe ți se va brodi înainte, tăr-
nă pe kostăra de feră totă sîncele din stikășă și arănkă în
fokă toată șăvîșă de păgă pronășindă din găgă o frasă ka-
balistikă kompăș de zăcheră evreeșă din kare niči elă însșă
nă înșelleșă nimikă.

*) Partea țeă apoășă și țeă albă à sîncelelsă.

¹ Pitia, nșmele meotigei de la orakoleșă lă Apollon la Delfi, și trinedă, aka-
șălsă pe kare medea ea.

Îneste pragină, dăcele d'Anjș și Katerina vâzâră lă-
gîndă-se pe acea kostâră o figră albă ka de zîă kadavră
învălită în lincoliză săă.

O altă figră ka de feméă, era plekată asăna figrăi
d'întîiă.

În achelăși timnă părălă se aprinse dîndă o singră
arghăkă de fokă, lăminoasă, renece, și asvirlă ka o lim-
bă roșe.

— Zîă annă! strigă René, zîă annă abîa, și omălă
acesta va măgi, și nămaî o feméă va plînce la kaplă lăi.
Ba nă, zîte kolo josă, kolo la mașinea kostărei, înkă o fe-
méă, kareă yine ka zîă komillă mikă în brage.

Katerina se zîă la fîă-săă, și, kă toată kăalitatea sa
de mămă, se pără kă lă întrebă kare eraă achelle dăoz feméi.

Însă kînd René își termina abîa vorbele, plăka de
feră se făkă iar' de totă albă, și toate semnele se șterseră
de pe ea tremelnăște.

Atănci Katerina deskisse karteă într'zîă porokă și
chîi, kă o voce, à kăgia slăbire nă o pără askunde, kă toată
pătearea ce avea asăpă și, chelle zămătoare:

„Аша а перитъ Чидлă, de kare se temeăă.

Маî kăgînd, năea kăgînd, dăka mintea nă era.“

O țchere profăndă domni kîă—va împrejărălă jărătorălăi.

— Dar' nentă achela kare și, întrebă Katerina, ce
felă de semne ai în lăna achesta?

— Vesele și înflorite ka totă de așna, dăamna mea.
Afară nămaî dăka se va pătea învinăe destinălă printr'o lăntă
ka de zîă dămnezeă kontra altăi dămnezeă, viitorălă, este
năea sikără nentă achestă omă. Dar' însă...

— Dar' însă, ce? întrebă Katerina.

— Zăna din stellele kare komănă nleiada* sa a re-

* Маî mălte stelle la zîă lokă, klomka.

masă învâlită de zădărnici negri, în timpurile observărilor mele.

— A! strigă Katerina, zădărnici negri!... Așa dar' ară fi vre o șeră?

— De cine vorbiți, doamna mea, întreba dăcele d'Anj.

Katerina dăse pe fiiș-să departe de lăcirea focișii și îi vorbi închetinelă.

În căsuța acesta, René înțepenea, și vârsându în mina sa o ultimă picătură de sânge ce mai rămăsese în fânșii sticlăreii, zicea:

— Cădată contrazicere, și kareă vâdenite kîță de pămînt sântă solide arăturile științei simple pe kareă o lăkrează oamenii cei de rîndă! Pentru oî kare altă omă afară de mine, nentă ză medikă, nentă ză litterată, kîară mi nentă însăși Ambrosie Haré, acesta este ză sânge atîță de kărată, atîță de fekondă, atîță de plîță de lăkrăși animale, înkîță promitte o viață îndelungă kornăși din kare a eșită; și kă toate astea, toate această vigoare are să năară neste pămîntă, toate această viață are să se stingă înainte de ză annă!

Katerina și Enrikă d'Anj se întărnaseră și askăltă. Okîi prinșăși skinteiașă p'între maskă.

— A! kontinzi à zice René, motivășă este kă învâdăși obicîșăși kănnoskă nămaî presentășă; în timpă ce noi kănnosășemă și viitorășă.

— Așa dar', kontinzi Katerina, dănniata stăgășăși à krede kă are să moară înainte de ză annă?

— Kă astă-felă de înkredîncăre, doamna mea, prekă este adevrătată kă în momentășă acesta noi sântemă aiță trei persoanne kă viață și kă avemă să mărimă și noi odată și să ne repășămă în groapă.

— Kъ toate astea zicheaî kъ sînpele ega kьratъ шî fekondъ, zicheaî kъ achestъ sînpe promittea o viauъ lъngъ?

— Aша este, daka lъkrъrile 'шî arъ xrma kьrsъlъ lorgъ челъ fireskъ. Însъ nъ este kъ nъtingъ ka o întîmlare....

— A! da, azî, zisse Katerina lъî Enrikъ, o întîmlare....

— Vaî! zisse aчesta, xнъ motivъ mai mълtъ de à nъ pleka.

— O! kîtъ pentrъ asta, niчî nъ te mai gîndi, fiindъ neste nъtingъ.

Apoi întъrnîndъ-se spre René, jъnele dъce, шî skim-bîndъ-шî kîtъ nъtea mai mълtъ vocea, zisse:

— Îпî mълuъmeskъ, domnъle René, îпî mълuъmeskъ, nriîmешte aчeastъ nъngъ.

— Aîdeпî, Konte, zisse Katerina dîndъ intr'adînsъ fi-lъlî sъb aчestъ titlъ ke sъ depъrteze oгî че bъnъlalъ de la René.

Dъnъ aчeea plekarъ.

— O! mamъ! ai vъzъlъ, zisse Enrikъ, o întîmlare!... шî daka aчeastъ întîmlare va fi, eъ n'amъ sъ nъ aflъ aiчî; voiъ fi patrъ sъte legiî deпarte de voi....

— Patrъ sъte legiî se fakъ in ontъ zille, fъtълъ meъ.

— Aша este, dar' poate шti чîneva daka aчeî oa-menî vorъ voi sъ mъ lasse sъ viъ înapoi. Kъm de nъ noiъ eъ sъ gъmîlъ, mamъ!..

— Чîne шtiъ! zisse Katerina, daka întîmlarea de kare vorbешte René nъ este aчeea karea чîne pe reпele de Ieri la aшternъtъ in dъrerî? Askълtъ, Enrikъ, intoarче-te tъ, fъtълъ meъ, akasъ; eъ, amъ sъ trekъ nrin nortija monasterълî Aдъgъstinilorъ, xnde mъ aшteantъ sъita mea. Dъ-te, Enrikъ, dъ-te, шî nъzesче-te de à sъnъra ne frate-tъb, daka se va întîmula sъ 'lъ vezî.

III.

KONFIDENŢELE.

Celş d'întîis lăkrăş ce află dăcele d' Anjş dăpă întoar-
cherea sa la Lăvră, făcă kă intrarea solemnă à ambassadori-
lăş se fiksasse pentră a çinçea zi. Kroitorii şi aşararii a-
ştentaş pe prinşlăş kă nisçe xame manifece şi kă nisçe pa-
răre săperbe pe kare le kommandasse reşele pentră dînsăş.

Pe kînd dăcele le çerka kă o mîniş karea 'i împlea
okii de lakrimi, Enrikş de Navarra se şita kă măltă plăchere
la şnş prea frămosş kollietă de smarandş, la o spadă kă
măçişka mînerăşlă de aşră şi la şnş inelş preşiosş pe kare
'i le trimisese Karolş kiarş în dimineaşă aşeea.

Dăcele d' Alanson priimisse o enistolă, şi se înkisese
în kamera sa snre à o çiti în denlină libertate.

Kăş pentră Kokonas, elş îşi kăşta pe amikăş şăş în-
trebîndş toate ekoşrile Lăvrăşlă.

În adevărş, fie-şine îşi poate înkînş kă, daka Ko-
konas nă s'a sşrşpinsş de nevenirea lăş la Mol în toatş
noaptea aşeea, încenşsse însă à se nelinişti oare-şî-kşm în
şioa şrmătoare: prin şrmare, plekş şă şîi kăşte pe amikăş

sъѣ, închenîndъ-’ші cherchetarea de la ospătăria Stella-Frămoasъ, trekîndъ de la Stella-Frămoasъ în strada Klomî-Hersé, din strada Klomî-Hersé în strada Tison, din strada Tison la pântea Sântă-Mixail, mi în fine de la pântea Sântă-Mixail la Lăvră.

Această cherchetare se făcuse către aceia la cari se adresa Piemontesъѣ, kind într’o nă kînă alită de orişinală, kind iar’ atită de stăvitoră (lăkră care se poate îngellece foarte lesne kind chinea ştită karakterăѣ chădată ală lăi Kokonas), înkîtă păsăsse între elă şi trei seniori ai kăruşii nische esplikăgi care se trekăsseră în epoka de atăncă. Kokonas se părtasse la aceste întălniri kă konsăiinăa acesa kă karea se servea elă obichăită la împăreşăgări de assemenea fire; elă omori ne şnăѣ din acei dăoi şentilomă, iar’ ne chei-’l-alăi dăoi îi vălnerasse, zikîndă:

— Bietsă la Mol, che bine ştită latinăte!

Aceasta era kăars în momentăѣ kind chelă din şgmtă şentilomă, care era baronăѣ de Boassi, îi zichea kăzîndă josă:

— O! pentră nămele lăi Dămnezeş, domnăle de Kokonas, măi skimbă păşită, şi ză inkăilea kă la Mol ştită şi ellinăte.

În velle din şgmtă, resăflă şi aventăra chea din koridorăѣ Lăvrăşăi; Kokonas se şimăi koprinsă de dărere, kă elă kreăssse pentră şnă momentăѣ kă toăi acesă reăi şi prinăi îi omorissă ne amikăѣ săѣ, şi kă ’lă aă arănkăţă în vre o askănzătoare, săă kă ’lă aă îngropăţă în vre şnă şngăѣ.

Elă află kă şi dăchele d’Alanson era amestekăţă la asta, şi nesokotîndă măiestatea de karea era okolită prinăşă reşeskă, se dăsse în apartamentăѣ lăi şi ’i cheş o esplikare întokmăi kăm aă fi făkăţă kă şnă şimă şentilomă.

D’Alanson se şimăi la închenăţă foarte dănsăă à da afaşă ne impertinentăѣ care venea să ’i cheaşă kăvîntă de fa-

D'Alanson se simți la încheștă foarte dispusă à 'lă da afară. Pag. 36.

plete sale; însz Kokonas vorbea kx znř tonř de voce atitř de skřitř, okii sři skinteiař kx astř-felř de lřaire, ūi ĩntimplarea chelloř třei dřelři, ĩn mai přuinř de dřoz-zecř ūi partř de ore, dedesserz Piemontesřlři o astř-felř de kovřshire, ĩnkřitř dřecele se gřndi, ūi ĩn lokř de ř se lřssa ĩn přterea chellei d' ĩntřiř miskřgi ce cherkř, respřnse řentilomřlři sřř kx znř sřřisř ĩnkřutřlorř:

— Skřmpřlř meř Kokonas, este adevřratř kř reęele, ĩnfřriatř řnde a přřmitř ne řmřřř o kapř de aręintř, ūi dřecele d' Anjř, sřpřratř řnde s'a nomadatř kř o komnotř de portokale, překřm ūi dřecele de Gisř řmilitř řnde s'a přlmř-itř ka znř nięiorř de mistreęř, s'ař fostř řnitř sř omoare ne D. de la Mol; ĩnsz znř amikř ař amikřlři dřmitale a strikatř planřlř. Přin řrmare, aęeasř ĩņelleęere s'a nimicřtř, te poęř ĩnkředinjja kř křvřntřlř meř d'onoare.

— A! řřkř Kokonas respřřndř la aęeasř ĩnkředinjare ka nięe foale de feręitř, a! mordi! monseniore, vezi așa mai vine, ūi mřlř așa vrea sř křnoskř ne aęelř amikř sņre ř ĩ aęřta řekřnosřinjja mea.

Dřecele d' Alanson nř řesņņse nimikř, dar' sřřisse kř mai mřlř graęř deķitř mai 'nainte, kare aęeasta dete lři Kokonas sř ĩņelleaęř kř amikřlř aęeasta nř era altřlř deķitř ĩnsșuĭ dřecele.

— Eĭ bine! monseniore, adaoęř Kokonas, řiindř-kř aęř avřtř atřta břņřtate de ř'mř sņņe ĩņęņřtřlř istoriei, křņņna-ņi-vř aęeasř břņřtate rakontřndř-'mř ūi řinitřlř ei. Ař voitř sř'lř omoare, dar' ĩmř sņņeęř kř nř'lř ař omoritř; ĩa sř vedemř! ce s'a mai řřkřtř ĩn řrmř? Eř sřntř omř křraņiosř, nř vř temęř! sņņeęř-'mř, ūi eř ūitř křm sř rabđř o veste ĩntristřloare. 'Lř ař arņņkatř poate ĩn vre o ĩnkřsoare sekretř, așa este? Atřtř mai bine, asta are sř 'lř faktř mai břęřtorř de seamř. Eĭř n'a voitř nięř odatř sř 'mř askřlte

vorbele melle. Kă toate astea însă, kreță kă 'lă voră skoate de akolo, mordi! nițrele nă sântă tarī pentră toată lămea.

Dăchele d'Alanson dete din kapă, mi zisse.

— Че é mai răă din toate ačestea, bravăă meă Kokonas, este kă dekind kă întimnlarea asta, amikăă tăă s'a făkăă nevzătă, făgă kă să uită nimenī unde a trekăă.

— Mordi! strigă Piemontesăă îngăbenindă-se din pșoă, măkar' mi in iadă de a fi trekăă, eă totă amă să află unde este.

— Askăă, zisse d'Alanson kare dorea de o potrivă kă mi Kokonas (insă din motive diferite) să afle unde era la Mol; amă să 'uī daă ună konsiliă (пoвayт) amikală.

— Dă'mī, monseniore, dă'mī, zisse Kokonas.

— Merū de găseute pe ređina Margarita kăčī ea kată să uită че s'a făkăă acela dăpă kare plinū tă.

— Daка Alteđa Voastră voiēute să 'ī spăă adevă-răă, zisse Kokonas, eă mă mi gindissemă akăm la asta, insă nă kătezassemă; kăčī, afaă kă doamna Margarita imī impăne mai măă dekită nă uită cine, apoī mă mai temeamă să n'o găseskă mi foarte tristă. Fiindă insă kă Alteđa Voastră mă inkredingează kă la Mol nă este mortă, mi kă Maēstatea sa ređina kată să uită unde este, amă să mă armeză kă kăraūă mi să mergă să o găseskă.

— Dă-te, amiche, dă-te, zisse dăchele Frančiskă. Mi, kind veī afla čeva despre ačeasta, impărtășeute-mă mi ne mine; kăčī mi eă insă-'mī sântă, in adevăă, assemenca îngrijeată kă mi tine. Atăă nămai, să 'uī addăčī aminte de ună lăkă, Kokonas...

— Kare lăkă?

— Să nă spă kă merū din partea mea, kăčī, fă-kindă ačeastă nesokotingă, nouī să n'aflī nimikă.

— Monseniore, zisse Kokonas, de vreme че Alteđa

Voastră îmi rekomandă sekretașă despre a Aceasta, amă să fii
mășă ka zăă nește saă ka rețina mare. — Pe zrmă kînd mer-
cea la rețina Navarreî, Kokonas mărmară în sine; bșăă prinșă,
minșnată prinșă, mărinosă prinșă!..

Margarita aștenta pe Kokonas, pentru că șgomotașă
desnerareî sale ajnsesse pînz la așzăă ei, și, aflîndă prin
ce fante viteze se dovedisse așeastă desnerare, ea măi că
și ertasse pe Kokonas de maniera sa oare'și kșm brștală
kș karea trata pe amika ei doamna dșchessa de Nevers, că-
tre karea nș se adressase de lokș Piemontesăă din kassa ș-
neî marî certe ce esista akșm între dîșșă de vre o dșoz
trei zile. Prin șrmare, îndată ce se anonșă Kokonas. fș
nșmăi dekîță întrodșșă la rețina.

Kokonas întră, fșăă ka să poată învinșe așelă felă
de nedomirire (desne karea vorbisse dșchelă d'Alanson), ce
șerka oș kînd se afla înaintea reținei și karea 'i se însnira
măi mșlăă din șșnerioritatea șșirităă dekîță à rangăă reținei;
însă Margarita îă pîșmi că zăă șșrîșă kare 'ă înkșrajă nș-
măi dekîță.

— Ei! doamna mea, zîsse eă. înapoiază'mi pe ami-
kăă meă, te rogă, saă de nș șșne'mi șelă nșșină șnde se
așă, și ce s'a fșkăă; kșăi eă nș poșăș tșăi fșăă dîșăă.
Înkîșăi-vă zăă momentă pe Eăriăă fșăă Nîșș, pe Da-
mon fșăă Pitias, saă pe Orestă fșăă Pilade, și aveăi îndș-
rare de nenogșșrea mea în favoarea zăă din eroiî pe kariî
vi 'i amă șitată akșm, și à kșăăia înimă n'ară întreșe, vă
înkredîșezăă kș jșăămîntă, fșăezîmea amîșiei melle.

Margarita șșrîșse, și dșăă ce fșăă pe Kokonas à 'i
promitte sekretașă, îi rakontă fșășirea lăi la Mol pe fereastră.

Îar' kîță pentru lokăă șnde se afla, că toate șșăă-
toarele rșăăășăni alle Piemontesăă, remasse de totă mășă a-
șșra așestăă pșkăă. Kokonas fș nșmăi pe jșăătate mșăășmită

din aceea, și pentru aceea fusesse kîte-va observată de niște împăreșuguri diplomatice de cea mai înaltă însemnătate. Din aceea rezultă că Margarita văzuse kîratul și dăduse d'Alanson împăreșugă pe jsmnătate doringa pentilomăsi să se d'ă afla ce se făcuse la Mol.

— Ei bine! zise reșina, dacă voiești să afli negreșit ceva mai pozitiv despre amikșul dămitale, dă-te de întrebă pe reșele Navarrei, kăci nămai el singur poate avea drentul și vorbească; kîș pentru mine, totu ce 'mî poruș spune, este că acela pe care 'lă kășm se află în viață; krede ceea ce 'mî spăș.

— Eș kreză ună lăkră și mai adevărată dekîș asta, doamna mea, respăse Kolonas; acesă lăkră este că frămowii oki ai dămitale n'ăș plîșă de lokă.

Apoi, văzîndu că nă mai rămînea nimikș de adaouitș la o frasă karea avea îndoițis avantajis de a 'i arăta gîndul și de a exprima înalta idee ce avea despre meritul lui la Mol, Kolonas se retrase, formîndu ună planș de împăreșugire cu doamna de Nevers, nă kiarș pentru ea, ci pentru că să afle de la dînsa ceea ce nă năș să afle de la Margarita.

Dărerile celle mari sîntă niște situațione anormale à kăroga greșitate o leapădă sniritul și mai kăgînd îi este că nștinț. Ideea de a se depărta de Margarita sdrobisse inima lui la Mol, și el konsimșisse de a făși pe fereastră mai mult pentru a kăpa penștată reștarea reșinei dekîș pentru a 'și apăra propria sa viață.

Drentă aceea, kiarș à dăoa zi seara, se întărnasse și el la Paris pentru a revedea pe Margarita în balkonul ei; Margarita iar' din parte-î, că kăș 'i ară fi spusă o voce sekrăș întărcerea jnelăi pentilomă, își petrecuse toată seara aceea la fereastră; din asta rezultă că amîndoi se revăză-

sergъ кѣ ачеа неснѣсъ fericiре karea însogeunte plъcherile по-prite. Este чева ши маї мѣлтѣ; spiritѣлѣ melankolikѣ ши romaneskѣ алѣ лѣ la Mol гъsea oare-kare fermekѣ în ачeastѣ împotrivre. Кѣ toate ачestea, fiindѣ-кѣ знѣ amantѣ кѣ ade-вѣratѣ aprinsѣ de fokѣлѣ amorѣлѣ нѣ este ferice deкѣтѣ нѣмаї знѣ momentѣ, адикѣ în momentѣлѣ în kare vede саѣ nossedѣ obîektѣлѣ amorѣлѣ съѣ, ши înkolo sfferгъ în totѣ кѣrsѣлѣ ne-vedereї, la Mol, arzîndѣ de dorinѣa de à vedea pe Margarita, se окѣпѣ à organisa кѣтѣ нѣлѣ маї кѣrînd împreуѣrgarea karea avea съ ї înapoїeze pe Margarita, адикѣ fьga реуѣлѣї de Navarra.

Kitѣ nentrѣ Margarita, ea se lъssa, din parte-ї, în fericirea de à se simуї їsbitѣ кѣ знѣ devotamentѣ atѣтѣ de кѣratѣ. Adese-orї ea se mьstra însъ ши de чеа че ea pri-vea ка o deboleгъ (slъbivїgne); ea, femeѣ кѣ spiritѣлѣ бѣr-бѣteskѣ, despregъîndѣ sterilitъjele amorѣлѣї vьlgarѣ, nesimуї-bilѣ la amъnzantele kare fakѣ, nentrѣ sffiletele чelle fraude, чеа маї delikatѣ, чеа маї doritѣ ши чеа маї дѣche din toate fericiрile, ea, zikѣ, ши privea zїoa, daka нѣ îmulinitѣ, чelѣ ивуїнѣ terminatѣ intr'знѣ kинѣ fericitѣ, kind, emîndѣ pe la noѣ ore seara în balkonѣ-ї îmbгъkatѣ к'знѣ penїoarѣ albѣ, зѣrea pe кеѣ, în амѣrуїre, знѣ kavalerѣ kare 'ши нѣnea mїna întїїs la бѣze apoї pe inимѣ; atъпчї respъnsѣлѣ se fъchea la semnѣлѣ amantѣлѣї printr'o tъshire semnifikativѣ karea re-'noїa în sъvenirea lѣї акцентѣлѣ voceї nrea їsbite. Alte-orї iar' respъnsѣлѣ se fъchea ши prin vre знѣ billetашѣ asvїrlitѣ кѣ re-pezicїgne de o mїnъшїцѣ karea înfъшгъra ши vre o skѣлѣ пре-цїoasѣ, ши кѣ îndoitѣ маї прецїoasѣ îнкѣ nentrѣ кѣ se нѣr-tasse odinioarѣ de кѣtre fїинѣa karea 'лѣ asvїrlea deкѣтѣ nentrѣ materia karea ї da valoare, ши kare billetѣ кѣdea кїрї-va pasi denarte de jъnele kavalerѣ. Atъпчї la Mol, аsemenea знѣї кѣrѣїѣ, пѣvъlea асѣnра ачelleї прade, o strinѣea la

pentru, respundea mi elă prin aceeași voce, mi Margarita nu făcea din balcon—î dekilă nămaî dăpă ce azeza perzindă—se în negră pasăle kalăbi kare venisse în fâga mare ka să ajungă akolo, mi kare, ka să se depărteze, semăna à fi fâkăle de o materă atită de nesimțitoare prekăm era mi famosăle Kolossă kare fă kassa perderei à orășăle Troia.

Eakă nentru ce rețina nu era îngrijeată de soarta lui la Mol, kărgăia îi refăsa kă stărgire, într'altă kină (temindă—se ka nu kămva să fîz nîndită), totă felăle de altă întălnire, afargă nămaî de așelle întrevderi ishaniolă, kare țineaș de la fășirea sa mi se re'noiăș în starea fie—kărgia zillă ce se treceaș în aștentarea nriimirei ambassadoriloră, aștentare karea se amănasse nentru kîte—va zille prekăm s'a vâzătă mai sșșș, din kiară ordinsăle espressă ală doktorăle Ambrosie Paré.

În ajănelă așestei nriimiri, ne la noș ore seara, fiindă—kă toui în Lvvră erăș prekăm kă pregătirile nentru à doza zi, Margarita mi deskisse fereastră mi eși ne balconă; dar' ničă n'ankasse înkă de a eși bine, mi la Mol, fărgă à maî aștenta billetsăle Margaritei, maî grăbită dekilă altă dată, trimisse ne ală sșș, kare kăză, kă običănita iskăsință, kiară la ničioarele reșentei sale amante. Margarita ničenă kă skrisoarea trebăia să konrință vre vñă ce partikolară, mi reintră în kameră nentru à o çiti.

Pe pașina *dreantă* à foiei d'întăș, billetsăle konrindea așeste kăvinte:

„Doamăle, kată să vorbeskă reșelă de Navarra. Împrețigărea este înteuțoare, aștentă.“

Iar' ne pașinea *dreantă* à foiei à doza, konrindea așeste kăvinte, ne kare țineva le nătea despărgi de çelle d'întăș, rșnindă billetsăle în doză:

„Doamna mi rețina mea, fă mizlokă ka să 'çi

potă da şna din avelle înfokate sârşitgî pe kare ȳi le trimită de denarte. Aştentă.“

Pekind Margarita termina abia ayeastă à dşoa parte à billetăşlăi, aşi vovea lăi Enrikă de Navarra, kare, kă običînşita sa rezervă, băttea la şşş şi întreba pe Gillona daka nştea sş între.

Reşina despşgîi nşmai dekătă velle dşoz foî alle billetăşlăi, nşse pe şna în korsetăş-î, pe cea-l-altă în pozonarăş-î, allergă la fereastră, o înkisse, şi, renezindă-se spre şşş, zisse :

— Intră, sire, intră.

Kă toată renezicăşnea, kă toată şşşşinşua, kă toată iskăşinşua kă kare 'mî înkisese Margarita fereastra, şgomotăş totă ajşnse nînz la aşşşă lăi Enrikă alle kşşăia şimşşş. fiindă totă de şna nironite în mizloşăş avellei soşietăşş de karea se temea aşa măltă, dobîndiseră măi toată acea şşşşşire nşşşndere în karea şşntă şimşşşile şmăşăi şe vieşşşieşte în sellăţăşşne. Însă reşele Navarrei nş era vre şşşă din aşei tiranî kariî voşşşă à onri pe femeile loră de à lăa aeshăş kşrată şi à kontempla stellele.

Enrikă intră kă şşş aeră zîmbitoră şi graşiosă dşpă običeşă, şi zisse :

— Doamna mea, pekînd toşş oamenii kşşşii noastre şşî şekăşă şăinele de şşşşonîă, eş amă şşşită de kşşşinşşă à veni sş şkimăşă kă dşmnîata kîte-va vorbe aşşşra împreşşşşşşşşşşşş melle, pe kare kreşşă kă şşşşş de à le privi kă alle dşşşitale, nş é aşa, doamna mea?

— Fşşşă îndoială, domnăşă meă, resnşnse Margarita, aş interesele noastre nş şşntă totă aşelleamî?

— Da, doamna mea, şi tokmăi pentşă aşeea voiamăşă sş te întrebă şe 'ȳi înkîşşşieştî dşmnîata de affektarea şe arată dşşşele d'Alanson de à fşşş de la şşş timnă înkoaşş de

mine, astă-felă inkîță, de a l-altă-ierî, s'a retrasă la Sântă-German. Să nă fîă oare din partea sa, zăă mizlokă de a pleka singură, fiindă urea năcină vegiată, săă zăă mizlokă de a nă pleka ničî de kăm? kare este părgerea dămitale, doamna mea? kredeuî kă are să fîă de o mare valoare spre a întări pe a mea?

— Maiestatea Voastră are kăvîntă de a se îngrijea de tăcherea fratelăi meă. Și eă m'amă gîndită astăzi toată zioa la ačeastă, și părgerea mea este kă, fiindă-kă împrețurăile s'ăă skîmbată, s'a skîmbată și elă kă elle.

— Va să zikă, kă alte vorbe, kă, văzîndă pe reșele Karolă la așternăă, pe dăcele d'Anjă reșe ală Poloniei, lăi nă'i aăă părea răă de a sta la Parisă spre a nîndi kă okîi voroana Franței.

— Prea adevărată.

— Fîă. Astă voiă și eă, zisse Enrikă: gămîă în Parisă, atîă nămaî kă asta skîmbă toăă plangă nostră; kăčî, kă să plekă eă singură, îmi trebită să amă întreită garanțuile če amă čerăă kă să plekă împrețură kă fratele dămitale, kare năin nămele și năin năsența sa m'ară fi apărată întră toate. Zăă lăkră de kare năă mîră, este kă nă maî aăă vorbindă nimikă despre de Măi, kăčî eă șiăă kă elă nă obîăăăte să stea în nelăkrare. Nă kămva aî aflată dămniată, doamna mea, čeva despre dînsăă?

— Eă! sire, zisse Margarita etonnată; și kăm vrei dămniată kă...

— O! doamne, skămna mea, nimikă maî fireskă de-kîăă asta; dămniată aî bine-voită, spre a năă îndatora, să skanî viaga bîetăă la Mol... Ačestă jăne a trebită să se renează nîă la Mantes... mi, kînd čineva merče nîăă akolo, este prea lesne de a se întărna și înapoi...

— A! eakă zăă lăkră kare năă face să deslegă o e-

enigmă pe carea în demertă mă sileamă să o înțelegă, respunse Margarita. Eă imi lăssasemă fereastră deskisă, mi reviiindă, amă găsită josă ne lanetă, ca ună felă de bilietă.

— Eii! ai văzută! zisse Enrikă.

— Ună bilietă din care, de o kamdată, n'amă nătată să înțelegă nimikă, și pe care nă 'lă amă prețuită niči de kəm, kontinxi Margarita; poate că amă făkăță găă mi poate să fiă tokmăi de akolo.

— Se poate, zisse Enrikă; ba înkă kăteză à ziche că măi că așă și este. Pătemă vedea ačestă bilietă?

— Negreșită, sire, respunse Margarita dîndă rețelă ună din ačelle două foii pe carea o năsesse în nozonară.

— Rețele își arăkă okii pe ea, mi zisse:

— Nă este așă mină D. de la Mol?

— Nă miă, zăă, respunse Margarita; trăssările mi s'aă păkăță kontrafăkățe.

— Nă săpăță, să o čitimă, zisse Enrikă.

Ш'апої čiti:

„Doamă, kăță să vorbesă rețelă de Navarra. Înprețirărea este întegitoare. Autentă.“

— A! da, așă este! kontinxi Enrikă... Vezi, eă ziche că așteaptă.

— Negreșită, văză și eă, zisse Margarita. Dar' ce voiți?

— Eii! vantr'-sen-gri! ce să voiă, ia voiă să viă.

— Să viă? strigă Margarita nironindă—și asăpra sočelăi săă frămășii săi oki că admirare; kəm pođi să zichi ună assemenea lăkăă, sire? Ună omă pe care a vătă să 'lă omoare rețele... ună omă însemnată, amenințată... și măi zichi înkă ca să viă ači?... se poate ună ca așă... Unăle măi notă fi pentră ačeia kariă aă fostă...

— Siliiđ de à făđi pe fereastră... vreii să zichi?...

— Tokmaī, sire, 'mī aī terminatǝ idēa.

— Așa este! fiindǝ însă kǝ eī kǝnnoskǝ drǝmǝlǝ ne fereastrǝ, maī fakǝ drǝmǝlǝ ačesta, de vreme če nǝ este nǝtingǝ à intra pe ȳșș. Asta este ȳnǝ lǝkrǝ foarte simnlǝ, mi se pare.

— Sokotiȳi! zisse Margarita roșindǝ-se de plȳcere la idēa kǝ avea sǝ se anroniǝ de la Mol.

— Sǝntǝ sikǝrǝ.

— Dar' kǝm sǝ se sǝiǝ? întrebǝ reȳina.

— Če, aș n'aī pǝstratǝ skara de fǝniǝ če 'ȳi amǝ fostǝ trimisǝ? Atȳnȳi n'așș maī kǝnnoasče obiȳinȳita prevedere če aī arȳtatǝ la toate impreȳȳrile.

— Ba da, sire, zisse Margarita.

— Atȳnȳi, este de minǝne, zisse Enrikǝ.

— Če ordonnǝ Maicestatea Voastrǝ?

— Asta este nrea simnlǝ, zisse Enrikǝ; prinde skara de balkonǝlǝ dǝmitale, mi o lǝssǝ sǝ atirne în josș. Daka este de Mȳi čelǝ kare aunteantǝ (mi 'mi kam vine sǝ o kreșș), daka este de Mȳi, zikǝ, se va sbi, ačestǝ bravǝ amikǝ.

Anoi, fǝrǝ à nerde nimikǝ din netȳrbȳrarea sa, Enrikǝ lǝș lǝminarea ka sǝ lǝmineze Margaritei de à 'șii kȳta skara; kȳtarea nǝ ȳinȳ mǝlǝ; era înkȳiatȳ într'ȳnǝ almaris din famosǝlǝ kabinetǝ.

— Eak-'o, asta este, zisse Enrikǝ; akȳm, doamna mea, daka nǝ se va privi ka o nrea mare pretindere de la kompȳčereea dǝmitale, atirnǝ, te rogș, ačeastȳ skarȳ de balkonș.

— Pentrǝ če eș mi nǝ dǝmniata, sire? zisse Margarita.

— Pentrǝ kǝ totș de șna konsniratoriī čei maī bșni sǝntǝ čei maī înȳellenȳi. Vederea șnși bȳrbatș arș selvȳȳȳi poate pe amikǝlǝ nostrǝ, înȳelleȳi?...

Margarita sârîsse şii prinse skara de balkonş.

— Аша, zisse Enrikş stîndş askensş în şngîlş apar-tamentlşî: aratş-te bine; акшм, lassş skara sş o vazş. De minşne, sşntş sikşgş kş de Mşî are sş sşîş.

În adevşrş, nş trekşrş zече minşte, şii şnş omş beatş de bşkşrîş înkşlekş balkonşlş, şii vşzîndş kş reşina nş emî înainte-î, remasse kîteva minşte la îndoialş. Dar' în lokşlş Margariteş, se ivi Enrikş.

— Еакş, zisse elş kş mşltş graşiositate, nş este de Mşî, este D. de la Mol: bşnş seara, domşle de la Mol; pof-teunte, intrş, te rogş.

La Mol remasse kîţş-va înkremenîţş. Poate kş daka arş fi fostş înkş ne skarş, în lokş de à 'şii nşne nişiorşlş ne balkonş, arş fi kşzşlş îndşrşlş ne spate.

— Dşmnîata aî dorîţş sş vorbesşî reşelş de Navarra pentş nîsche împreşrşrşî întegşoare, zisse Margarita; eş m' amş grşbitş à 'lş vesti, şii eakş-'lş.

Enrikş merse sş înkîzş fereastră.

— Te îşbeskş, zisse Margarita încetinelş stringîndş kş vîoîşîşne mîna jşnelşî.

— Eî, domşle de la Mol, zisse Enrikş arşîndş-î şnş skaşnş, че маî zîçî!

— Zîkş, sire, respşnşe şentîlomşlş, kş amş lşssatş ne D. de Mşî la barrierş. Elş doreunte sş aşe daka Maşre-vel a vorbitş şii daka s'a deskonerîţş aflarea sa în kamera Maîstateî Voastre.

— Ва înkş nş, dar' însş n'are sş şîş mşltş; katş dar' sş ne grşbîmş.

— Пърerea Voastrş, sire, este şii à lşî, şii, daka mîine searş, dşchele d'Alanson este gata de plekare, de Mşî are sş se aşe la poarta Sşnş-Marşelş kş o sşrş şînşî-zеçî

de oameni, și alți chinți sate aș să vă aștepte la Fontenel-
blo; atârnă vești ajunge la Bloa, Anglemș și Bordo.

— Doamna mea, zisse Enrikș întrebind-se spre so-
dii-sa, kîș nentș mine, mîne amș să fiș gata, dar' dăm-
niata, veī fi?

Okil lăi la Mol se pironiș asșna okilorș Margaritei
kș o neodixnș profșndș.

— Vș daș parola mea, zisse reșina; ori și unde
vești merge, amș să vă șrmezș; însș, știș bine, trebșș
sș plece împreșș kș noi și dșcele d'Alanson. Kș elș nș
este sș fakș čineva lăkrăș inginatș; elș ori ne servș ori ne
tradș; daka elș sș la indoialș, sș ștșșș pe lokș.

— Știș elș čeva desre proiectșș ačesta, domșle
de la Mol? întrebș Enrikș.

— Elș a trebșșș sș priimeaskș, șșntș akșm kîteva
zille, o enistolș din partea D. de Mși.

— A! a! zisse Enrikș, desre asta nș 'mī a vor-
bitș nimikș!

— Nș te înkrede, domșle meș, zisse Margarita, nș
te înkrede.

— Fiī liniștitș, imī amș eș mșșșrile. Dar' kșm sș
făcemș nentș șnș resnșșș de la de Mși?

— Nș vă neliniștiș de nimikș, sire. Mîne asșna
nriimirei ambassadorilorș, de Mși are sș se afle akolo la
dreanta saș la știnga Maiestșșei Voastre, vșzșș saș nevș-
zșș, și nșmaī o vorbș vîrîș kș iskșșșș in diskșșșș re-
șinei kștre ambassadori, ilș va face sș înșelleagș daka kon-
șșșșș saș nș, daka trebșș sș fșgș saș sș vă aștepte. Daka
dșcele d'Alanson refșș, de Mși čere nșmaī chinči-spre-zече
zille nentș ā reorganisa totș in nșmele Vostrș.

— În adevșș, zisse Enrikș, de Mși este șnș omș

Մի օր իսկուհի Բալկոնիսի վրա նստած ինչպես Բալկոնիսի։ Պաշ. 48.

prețiosă. Poți viri căvintăși autentată în diskersăși dămitale, doamna mea!

— Ce este mai lesne, resnăse Margarita.

— Агнчі, еș амș сș възș мїне пе D. d'Alanson, zisse Enrikș; snăne lăi de Măi сș fїz la postă-ї шї сș in-celleagș nămaї din jămătate vorbș.

— Are сș fїz, sire.

— Eї bine, domnșle de la Mol, zisse Enrikș, dă-te de 'ї dă resnășăși meș. Krezș k' aї fi avındăș aїvї n'impurșvїrș vre șnș kalș, mї vre șnș servitorș?

— Orton, mș așteantș kolo пе кеș.

— Dă-te la eșș, domnșle kote. Dar' insș nă пе fereastrș; asta este bșnș la nıșce okasione grele. Пе akolo poți сș fi възștăș, шї fїındăș-кș чїneva n'arăș шti кș te esnăș astăș-felș pentră mine, aї kompromitte пе reșina.

— Dar' пе șnde, sire?

— Daka nă poți intra singurș in Lăvtră, poți emi insș impurșvїrș кș mine kare amș kăvintăș de ordinș. Dămniata 'mї aї manta, eș imї amș пе а mea; сș пе invlїmș amїndșoї bine, шї vomș trece poate fșrș anevoinș. Пе lїngș аceasta amș dori сș dăș mi insș'mї kїteva ordine partikolare lăi Orton. Maї anteantș kїtăș-va aїvї, ka сș mergș сș възș daka nă este чїneva p'їn korridorșrї.

Enrikș emi кș чelș maї fireskș aerș din lăme, snre à merșe сș vazș drămăș. La Mol remasse singurș кș reșina.

— O! kїnd amș сș te maї възș, reșina mea? zisse la Mol.

— Mїne searș daka o сș fșđimș; iar' daka nă vomș fșđї, in vre șna din serile аcestea la kasa din strada Klouї-Persé.

— Domnșle de la Mol, zisse Enrikș reintrındăș, poți veni kčvї nă este nimenї.

La Mol se plecă cu respect înaintea reginei.

— Dă-ți s'ții s'rate mîna, doamna mea, zise Enrikș; D. de la Mol nu este un servitor ordinar.

Margarita se s'pînse învît'rei regelei.

— Аpropo, zise Enrikș, strînge scara de fîniș bine, k'ci este un l'kru foarte prețios pentru konspiratori; cineva se poate servi cu ea tokmai kînd ni'ci nu gîndeste. A'ideți, domnule de la Mol, a'ideți să merțem.

AMBASSADORII.

A doua zi, toți locuitorii Parisului se îndreptaseră spre soborul Sântă-Antone, pe unde se otrărise să 'mă fakă intrarea ambasadoriei Polonezi. Ună mișcă de svițeri o-
prea msluimea, și alte detașamente de kăzregi protejează
chikblarea seniorilor și a dameloră kăruși kare merșeă în
aintea koreterisli.

Peste puțin se ivi pe dealul monasteriului Sântă-Antone, o trupă de ostăș kăzgi imbrăcați în roș și în galben, kă kăchili și kă mante imblănite, și puindă în mîini
nisce spadă late și înkovoiate ka platoșele Tăgiloră.

Officerii merșeă de amindroz păruie mișli.

Dăpă această trupă d'ntiș mai venea și altă grătă
kă ună lăksă de toți orientali. — Această trupă era înaintea
ambasadoriloră, kării imfărușeă într'ună kină strellăchită chelă
mai mitolojikă din toate rigatele kavalereschī alle satei à weai-
spre-zecă.

Ună din ambasadorie era episkopulă Krakoviei. Elă
nărta ună kostămă semi-pontificală, semi-ostșesă, dar' skli-

nindă de niere skymne, și de așră. Kalăle lăi albă, kă koama lăngă, ăndindă, și kă pasăle mîndră, semăna skouîndă fokă din nări; nimeni nă 'uî ară fi năstăle înkîpăi kă de o lăpă de zille achestă nobilă animală făcea kîte çinçî-spre-zече legiî pe fie-kăte zi prin nisce drămări pe kare timpăle çelă găle le fă-ksse măi de totă nepratikabile (de neîmblată.)

Аproape de episkopăle Krakovieî merçea palatinăle Lasko, mare și năsternikăle senioră, atită măi aproape de ko-roannă pgekîtă avea avădăia zăi reçe kăm și măndria sa.

Дăпă çei dăoi ambassadori de kăpeteniă pe kariî îi însorçeaș alçi dăoi palatini de înalte famillii, venea o mădume de seniori poloneși, ai kăroga kaiî fiindă gătiçi nămăi kă mă-tasse, kă așră și kă niere skymne, deștentară șgomoloasa aprobare a nopolăle. În adevără, kavalerii françesi, kă toată bogădăia gătelei loră, se eklinsisseră kă totăle de kătre oasniî veniçi, pe kariî îi nămeaș kă desreçă barbari.

Katerina șnerasse niňă în ăltimăle momentă kă priî-mirea se va amina, și kă çolțireă reçelă se va îvinçe de nenștinga sa, kareă kresçea din çe în çe măi măltă. Însă, kînd veni zioa, mi kînd ea văză pe Karolă galbenă ka ză șpektă, imbrăkîndă strelăçita mantă reçeaskă, priçenă kă trebăia să se șăpădă, în aparençă, înaîntea açestei voinçe de feră, și îaçenă a krede kă çea măi sikăgă çolțire a lăi Enrikă d'Anjă era strelăçităle esilă la kare era konda-mnată.

Karolă nă măi vorbișse Katerinei dekînd kă șçena (kareă adășsesse krișa în șrma kăria nădiniș linsisse a se nerde), dekîtă nămăi açelle nădine kăvinte pe kare le pronșnçasse kînd șii deskissese okiî, în momentăle kînd măikă-sa eșia din kabinetă. Fie-çine aflasse, în Lăvră, kă se îtimnlassse o çeartă șpăimîntătoare între ei făgă ka să știță însă și mo-tivăle açestei çerte, și çei măi kăteçtorî tremăraș de açea-

săz pecheală și țchere, kăm tremăre păsărele înainte ameningătoare liniște kareă pचेदं o vijeliă.

Înr' aчestea toate se pचेparassere în Lăvăr, nă ka pentră o serbătoare, în adevăr, çi ka pentră vre o ceremoniă în tristătoare; fie-çine arătă o sчппănere posomorită saă passivă. Шtiaă kă Katerina tremărasse, și togі tremăraă.

Marele salloņ de nriimire ală palatălă se pचेparasse, și fiindă-kă aчestă felă de sedinçe eraă obiçinbită pबbliche, santinellele și gardianiі nriimisseră ordină de à lăssa sč între, împereņ kă ambassadoriі, și oгі kiță popolă nšteă sč mai încapă prin apartamente și prin kărçi.

Kiță pentră Parisă, elă înfăçiașă neînçetăă aspektălă çe înfăçiașează și oгашă mare la nisçe assemenea în nre-çigări, adikă îmbălzire și kăriositate. Atiță nămaі kă, daka çineva ară si observată bine în zioa aчeă popolălă kapitalei, ară si kăpосkăts n'între grădărele de oamenі, komăsse de aчelle oneste figuri de çeșçeni kăskindă kă naivitate, și însemnătoră nămeră de oamenі învălii în nisçe mante mari, resnăzindă-și și șiăl altă prin kăini din oki, prin semne de miiă kînd eraă mai dențătă și de alçi, și skimbîndă înçetinelă kîte pचpine vorbe reneде mi semnifikative de kîte oгі se nšteă anronia între ei. Kă toate astea, aчei oamenі se pचेreaă foarte pचेokăpaçi de kortenă, merçeaă çei d'întiă dăpă elă, și se pचेreaă nriimindă ordină de la șiă bčtrină venerabilă, kare, kă toată albeyeă harbei și à sчrinçeneloră sale, arătă prin oki și çei negri și vioi toată aktivitatea jăneçei. În adevăr, bčtrinălă aчela isbătisse, saă prin pचेpriile sale mizloaçe, saă ajătată de silinçeale tovarășiloră și, de à se strikora kă çei d'întiă în Lăvăr, și, măçșmită komăpचेgei șefălă sviçeriloră (kare, kă toată konvertirea sa era încă șiă adevărată șgenotă, și pचेă pचpină katolikă), çăsi mizloă

de à se pune la suatele ambadoriloră, drentă in faga Margaritei și à lăi Enrikă de Navarra.

Enrikă, prevestită de la Mol kă de Măi avea să se alle de fauă la ahea sedină, skimbată intr' ună kostamă oarekare, și arăka okii in toate parguile. In fine okii lăi se intilniră kă ai hătrînălăi și nă se mai despărgiră de elă: de Măi desfiinăse printr' ună semnă toate hănzielele reuelă de Navarra. Kăci de Măi era aha de bine skimbată, inkită kiară și Enrikă însăși se indoisse daka hătrînălă avela kă barbă albă nătea să fîz totă avelă vitează kană ală șgenouiloră kare, kă vre o çinçî measse zille mai înainte, se apărasse intr' ună kină atită de aspră.

Enrikă făkă ne reuina Margarita à 'și pironi okii asăpra lăi de Măi, kă o șkărtă vorbă ce 'i șonți la șreke. In șrămă ea șiși mai preimblă okii prin toată adinçimea sallei, kăștindă ne la Mol, dar' in demeră. La Mol nă era akolo.

Diskărsese se inçenșă. Çels d'antiis fă adressată reuelă. Lasko çerea, in nămele dietei, konsimșimintă lăi de à se offeri koroanna Polonie șișî prinçă din kasa Françei.

Karolă respănsse prinț o inkăviințare șkărtă și preçisă, in făçimindă ne fratele săă dăçele d' Anjă, desne ală kărgă kăraçis făkă o prea frămoasă lașdă trimișiloră Polonesi. Karolă vorbea in limba françesă; iar' ună internreț (tălmăç) esulika respănsă săă in șrăma fie-kărgă periodă, și, nekînd vorbea internreță, çineva nătea vedea kă reuele anronia de gărgă o basma karea remînea totă de șna pătătă de sînce.

Dăpă ce 'și termină Karolă diskărsă, Lasko se ințărănă atănci spre dăçele d' Anjă, se plekă, și inçenșă ună diskărsă latină, in kare îi offerea tronă in nămele naçionei polonese.

Dăçele respănsse in aheășă limbă, și kă o voçe à

Каролъ резавансе нринт'о инксвиингаре сквртъ ши пречилъ, инъдриминдъ пе фрателе ездъ дъцеле д' Анжс. Паг. 56.

кѣria miskare în darnă se silea сѣ o askenzъ, къ прііmea кѣ rekъnosчinуъ onoarea че 'i se akorda. În totă kърsълă vorbirei lăi d'Anjъ, Karolă stătx în ničioare, кѣ bърsele strinse, кѣ okіsълă piронită assъnra lăi, nemiskată mi ameninуtoră ka okіsълă xpăi vълtърă.

Kind іші termină mi dъchele d'Anjъ diskърsълă, Lasko lăz koroanna Jaџelloniloră karea era пърсъ ne o perină de kатifea roше, mi, pekind dъoi din seniorii polonesi imbrъkăkă ne dъchele d'Anjъ кѣ manta реџeaskъ, elă denъse koroanna în mіinele lăi Karolă.

Karolă fъkъ xpă semnă fratelăi сѣă. Dъchele d'Anjъ merse de inџenăkіs înainte-і, mi atъnчi Karolă ii пърse кѣ kіară mіinele sale koroanna ne kапă: atъnчi чеi dъoi реџi skimbarъ între ei кѣte o сѣrătare din чelle măi nismашe сѣrătări din kіte 'ші aă пătătă da vre odată dъoi fraџi între ei.

Heste пърџină xpă eroldă strigă:

„Alessandrъ — Edvardă — Enrikă ală Franџei, dъche d'Anjъ, s'a koronnată реџe ală Poloniei. Трăiasкъ реџe Poloniei!“

Toată adъnarea реpetă кѣ o singърă strigare: Трăiasкъ реџe Poloniei!

Atъnчi Lasko se inărnă spre Margarita. Diskърsълă frъmoasei реџine se пърstrasse pentрă inкеiere. Prin xpınare, fiindă-кѣ ачeasta era нърmăi o galanteriъ karea 'i se akordasse spre а face сѣ strellъчeaskъ frъmosълă ei џeniă, кърm se zіchea ne atъnчi, fie-kare avă o mare lăare aminte la ачestă respъnsă, kare аvea сѣ fiз în limba latină. Este utistă lektorălăi кѣ Margarita ilă kоmpъssese singърă.

Diskърsълă lăi Lasko fъ măi mlătă o lărdъ dekită xpă diskърsă. Кѣ toate кѣ era Sarmată, Lasko se birăi mi elă, ka mi toџi чеi-lăџi, de admirarea че inspira tătăloră frъmoasa реџină à Navarrei; apoі, lăindă limba lăi Ovidă, mi stіlălă lăi

Kind sūī terminē pi dāzele d' Anjs diskārsēlš, Lasko lēš koroana Jaḡelonilorš.
Pag. 58.

Ronsard, zisse къ, plekîndă din Varsovia în mizloklă cheză mai negrosă întănerекъ, eļă şi kompanionii szi n'ară fi ştiţă kşm sь 'şî regъseaskъ drşmşlă, daka n'ară fi avşţ dşoz stelle kare sь 'i kondşkъ, întokmaî ka pe chei trei maşî. Kare a-
 cheste stelle se fъcheaş din che în che mai strellşchitoare prekiţ se aproniaş mai mşltă de Franşa, şi къ akşm kşnnoscheaş къ aчeste dşoz stelle n'aş fostă dekiţ okii reşinei de Navarra. În fine, trekîndă de la Evanşeliş la Koranş, de la Siria la Arabia-Petroaş, de la Nazaretă la Mekka, işî în-
 keiţ diskşrsşlă zikîndă къ era gata à face chea che fъcheaş în-
 fokauş sektatori ai profetşlşi kariî, dşpъ che avşgъ odatъ fe-
 rişirea de à vedea mormîntşlă lşî, işî kşpaş okii, zikîndă къ, dşpъ che s'aş hşkşrată de o vedere atită de frşmoaş nş-
 maî era nimikă altă kare sь mai fi şeritată de à se admira în lşme.

Aчestă diskşrsş fa nşîmîţ къ maşî anlaşde din par-
 tea aчelloră kariî kşnnoscheaş "limba latină, nentş къ eî îm-
 pşrtşsheaş nşrerea oratorşlşî, şî din partea aчelloră kariî nş
 înşelleşheaş, nentş къ voiş sь arate къ 'lă pşiçeneaş.

Margarita fъkş la înçenăţ o nrea graşioaş reverenş
 galantşlşî Sarimată, pe şrmъ, de şî respşnsşlă eî se adresa
 ambassadorşlşî, okii seî eraş la de Mşî, şî înçenş à vorbi
 astă-felă :

„*Quod nunc hac in aula insperati adestis exultare-
 mus ego et conjux, nisi ideo immineret calamitas, scilicet
 non solum fratris sed etiam amici orbitas.*“

Adikъ :

„Nesperata voastră presenş la aчeastă kşrte nş ară
 „fi împlăţ de hşkşgîţ, pe mine şî pe konsouşlă meş, daka
 „n'addşchea o mare kalamitate (nenogşire), gşpîndş-ne nş nş-
 „mai pe şnă frate, çî înkъ şî pe şnă amikă.“

Aчeste vorbe aveaş dşoz sensşrî, şî, къ toate къ

se adresaș la de Mxi, se nșteaș adresa însș mi la Enrikș d'Anjș. Pentrș așee a mi dșchele, salștș drentș semnș de reknpocinș.

Karolș nș 'mi addșcea aminte se fi çititș așeastș frăș in diskrsșlș çe 'i se arștasse kiteva zille mai înainte; însș elș nș da așa mșltș valoare vorbelorș Margaritei, ūtiindș kș eraș nisçe vorbe saș șnș dikkrșș de o simplș kștenire. Kștre așeștea, niçi nș inșelleșea așa bine limba latinș.

Margarita kontinși:

„Adeo dolemur a te dividiut tecum proficisci maluissemus. Sed idem fatum quo nunc sine ulla mora Lutteciam cedere juberis, hac in urbe detinet. Proficere ergo, frater; proficiscere, amice; proficiscere sine nobis; proficiscentem sequuntur spes et desideria nostra.”

„Noi simșimș profșndș dșcere de à ne despșgi de „voi, kind noi amș fi nșferatș à pleka impșeșpș kș voi. Înșș, așeeamș soartș kare a çere ka voi șș plekași fșrș amișnare din Lșttecia (Parisș), ne oșreșite ne noi açi. Șlekași „dar, frate; plekași, amice, plekași fșrș noi; șperanșa mi „doringele noastre vș vorș inșoși in denșrtare.“

Lesne poate inșelleșe neștine kș de Mxi askșlta kș çea mai profșndș lșare aminte așește vorbe, kare, adressinđș-se ambadorilorș, eraș pronșșçuate nșmai pentrș dinsșlș. Enrikș de Navarra ūmș invșrtișse de vte o dșoș trei ori kapșlș inťr' șnș kinș negativș, șnre à face ne jșnele șgenotș șș inșelleagș kș dșchele d'Alanson refșsasse; însș çeștșlș așela, kare se nștea privi ka o mișkare din inťimnlare, s'arș fi pșrștș de néajșnș lși de Mxi, daka nș 'lș arș fi konfirmatș in șrmș mi vorbele Margaritei. Prin șrmare, nekind elș se sșita la Margarita mi o askșlta din totș șffletșlș șșș, okiș lși çei negri mi skinteietori șșb șșrele sale șnřinçene, isbirș ne

Katerina, karea tressări ka de o atinçere elektrikъ, şi karea nă 'şî mai lăz okiî din acea parte à sallonşlăi.

— Еакъ о şigără çîşdatъ, mărmără ea în sine, pă-zindă-'şî totă de-odatъ kinşlă potrivită kă kăviinçele çeremonialşlăi. Kare să şiz oare ačestă omă çe se şită kă aşıta bă-gare de seamă la Margarita, şi karea, se şită şi ea kă a-çeeaşî lsare aminte la dînsăşlă, nrekăm şi reçeşle Navarreî?

Kăr' ačestea reçina Navarreî şî şî şrma diskărsăşlă, ka-re, din momentăşlă ačela, respăndea mai măltă politeçeloră trimişlăi çoloneseş, în timpă çe Katerina se frămînta în sine, kăîndă se aşe kare nătea să şiz nămele ačelăi frămosă bătrînă, kînd de odată anroniîndă—se la snatele eî maîsterăşlă çeremoniiloră, îi dete o păngăliçă de măstase parfămată în karea e-ra o çărtiă ştrînsă în nătră. Katerina deskisse păngăliçă, skoasse çărtia şi çiti ačeste kăvinte:

„Maşrevel, prin aştorsă leakşriloră alinţoare çe 'î „amă dată, 'şî a mai veniă oare—şî kăm în nătere şi a „năştă să skrîz nămele omăşlă çe se aşıta în kamera reçeşlă „de Navarra. Omăşlă ačesta, este de Măi.“

— De Măi... se gîndi reçina în sine, eî bine! asta o kam presimçissemeş eă. Însă ačestă bătrînă... Eî... *înçel-legă*... bătrînăşlă ačesta, este....

Katerina remasse kă okiî nironiçă, kă găra kăskată.

Apoi, plekîndă—se la şrekă kanitanăşlăi gardeî kare şta lîngă dînsa, îi zisse:

— İa te şită, domnăle de Nansi, însă şăgă niçi o affek-tare; te şită la seniorăşlă Lasko, kare vorbesçe akăm. La snatele lăi, vezi şnă bătrînă kă barba albă, şi kă çalînz de katifea neagră?

— Da, doamna mea, văză, respănse kanitanăşlă.

— Bine; să nă 'lă nîerzi din vedere.

— Ačela kăgăia îi façe semnă reçeşle Navarreî?

— Da, tokmaï. Să te pui la șua Lăvrălii kă zече oameni, și, kînd va fi să eassă, invită-'lă din partea reșelii la prînză. Dacă va veni kă dămniata, să 'lă kondăci într'o kameră unde să 'lă puî prisonieră. Iar' dacă va rezista, năne măna pe elă mortă saș viiă. Aïde, dă-te.

Din norocire Enrikă, prea pășină oknată de diskărsăliă Margaritei, iși așintasse okii asăpra Katerinei și nă perdăsse niči cea mai mikă espressione à figreii sale. Văzîndă okii reșinei mari pironiți kă atita înverșănare asăpra lui de Măi, elă se neliniștisse; apoi văzîndă-o dîndă mi șnă ordină kăpitănlăi gardei, păchenă totă.

D. de Nansi sărnrinsese pe Enrikă tokmaï în momentlă kînd făcea uestăliă ačestă, kare, în limba semneloră, înțelleșea:

„Tă-aș deskonerită čine estă, fășii în momentlă ačestă.“

De Măi înțellesse semănlă ačestă, kare înkeia foarte frămosă partea din diskărsăliă Margaritei če se adresa kătre dînsăliă, mi astă-felă, fășă kă să aiutate de à 'i se mai reueta și ală dăoileă, se perdă prin mășigime și se făkă nevăzătă.

Însă Enrikă nă se liniști de totă dekătă nămaï kînd văză pe D. de Nansi revîindă la Katerina, și kînd păchenă, din posomorirea kînlăi reșinei mari, kă 'i șnănea kă așnăsesse prea țărziă. Așdienșă se termină. Margarita mai skimba înkă kîteva vorbe neoficiale kă Lasko. Reșele se skăliă șovăindă, salătă, și eșii rezimată de Ambrosie Paré, kare nă mai linșea de lingă dînsăliă dekînd kă akčidentlăi če 'i se întimălășe.

Katerina, galbenă de mîniă, și Enrikă mătă de dă-rege, merseră dăpă dînsăliă.

Kită nentă dăčele d'Alanson, elă remăssese de totă

nerdăţǎ asăpra ceremoniei. Şi Karolă, care nă 'uî ardikasse niçî xne momentă okî asăpra dăchelăi d'Anjă, nă se dîtasse de lokă la dînsă.

Năoxă reşe ală Poloniei se simşea nerdăţă. Departe de mămă-sa, lăţă de açeî barbari ai nordăşăi, eă semăna kă Antă, achelă fiă ală pămîntăşăi, care 'uî perdea năterile kînd se ardika în vigşomîi braşă ai lăi Erkăş. Dăcele d'Anjă, emîndă odată din pămîntăş Franşei, se privea ka nentă totă de-şna stăvilită de tronăş Franşei.

Nentă ačeastă uî eă, în lokă de a merşe dăpă reşe, se retrasse în anartamentele mămă-sei.

Eă o grăsi mi ne dînsa nă măi năşină nosomorîţă uî preoknăţă dekîţă dînsă, nentă kă ea se gîndea neînçetăş la achelă kană fiă mi baljokorîtoră ne care nă 'lă perdăsse din vedere asăpra ceremoniei, se gîndea, zikă, la achelă Enrikă ală Navarşei, kăşă se nărea kă soarta îi făcea lokă de a domni, şăţrîndă de pîmpreşăş lăi ne reşii, ne prîngii, ne assassiniî, ne inemiçii sei, uî toate mieduile sale.

Katerina, văzîndă ne fiăş ei prea iăbită palidă săb manta sa čea reşeskă, împreşîndă-'uî măşuşte, drentă semă de răşăçişne, frămoasele sale mîini, care semănaş kă alle ei, Katerina, zikă, se skăş uî merse la dănsă.

— O mamă! mamă! strigă reşele Poloniei, eakă-mă akăm kondamnăţă a mări în esă.

— Fiăş meă, îi zisse Katerina, awa de kăşînd ai şitată prevestirea lăi Renă! fi liniştită. fătăş meă, n'ai să şezi mălţă timă akolo.

— Mamă, te konjăş zisse dăcele d'Anjă, la čelă d'întiă şgomotă, la čea d'întiă băşăială kă koroanna Franşei poate rămînea vakantă, prevestemte-mă!...

— Fi liniştită, fătăş meă, zisse Katerina; nînz în

ziora în karea aveamș sș aștentșmș amîndșoi, n'are sș lip-
seaskș din grajdșlș meș șnș kalș înșșllatș, și din antika-
mera mea șnș kșrgierș gata de à pleka în Holonia.

V.

ORESTU SI PILADE.

Dăpъ plecarea lui Enrikъ, чinea ară fi zisă къ пачеа ши ferichirea se întorsesserъ în Lavră, în sînslă aчellei familii de Atrizî.

Karolă, sîlîndă-ші melankolia, redobîndîndă-ші vi-groasa sa sînătate, vîna кă Enrikă ши vorbea кă elă de vîntoare în zilele kînd nă nătea să vîneze; ne-immstîndă-і altă nimikă dekită nămaі apatia (непъssarea) sa pentră vîntoarea pъssăriloră, ши zikîndă-і кă ară fi ună prîncă perfektă daka ară ши să învece кărăii, шоimii ши bърbătsшіi de gio-noi prekm шtia să învece kopoiі ши ogarii.

Katerina se făksse iar' mămă bърă; blindă кă Karolă ши кă dăchele d'Alanson, desmierdătoare snre Enrikă ши snre Margarita, grăcioasă кă doamna de Nevers ши кă baronna de Saşvă, ea іші întinsesse bърătatea sşfleteaskă nînz kîară ши de à visita de dăoz orî ne Maşrevel în lokşingă sa din strada Cherisă, sşb pretestă кă elă s'ară fi vşlnerată (rşnită) іndenlinîndă ună ordină ală ei.

Margarita іші şma amorşile sale ispaniole.

În toate serile ea îmi deskidea fereastra și korre-spundeă kă la Mol prin ueste saș prin înskrișă; și în fie-kare billetă, jșnele addăcea aminte frămoasei sale reține kă ea îi promissese kîteva momente dălci drentă resnlătire à e-silăși săș, în strada Klowi-Persé.

Nămaî o singură persoannă era isolată și desne-reaktată în totă Lăvrășă liniștită și načnikă. Acheastă per-soannă era amikășă nostră kontele Anibal de Kokonas.

Era, în adevără, ună ce interessantă de à ști kă a-mikășă săș la Mol era în viață; era ceva multă de à fi totă de șna favoritășă doamnei de Nevers, cea mai veselă și cea mai fantaskă din toate femeile. Dar' însă, toată ferichirea a-čestei întălniri între doi, ne kareă 'i o akorda frămoasă dă-čessă, totă repaosiășă morală ce dedesse Margarita lăi Ko-konas în privința soartei amikășă loră kommășă, toate ačestea, zikă, nă năteașă înainteă okiloră Piemontesășă kītă nătea o oră petrekășă kă la Mol la ospătarășă la Ţrieră, înainteă ș-nei btelliă kă vină dălce, saș kītă șnășă din ačelle okolări desfrinate n'în toate șngișile Parisăși șnde ună omă onestă nătea săș înfimmine diferite nădiči în toate privințele.

Doamna de Nevers, kăț săș mărărisimă șnre rășni-nea șmanitatei, șșfferea kă nerăbdare ačeastă rivalitate à lăi la Mol. Nă doară kă ea șra ne ačestă provincială, din kon-tra; țărită de ačelă instinktă neinvinsibilă kare indeamășă ne fie-če femelă de à fi fără voea ei kokettă kă amantășă șnei alte femei, mai kă seamă kînd ačeastă femelă este amika ei, ea nă se ferisse de à arăka lăi la Mol kîteva lăčiri din okii ei čei kă smarandășă, și Kokonas ară fi nățătă nismăi kăldăroa-sele ștrîșperă de mîșă din partea dăčessei în favoarea ami-kășă săș în kărsășă ačelloră zille de kaprișă, kînd favoarea Piemontesășă se nărea șkăzîndă în amorășă frămoasei sale a-mante; însă Kokonas, kare ară fi șnintekătă dăoș-zeci de

înșii nămaî pentru o klinire de oki à damei sale, ama de năuină nismăia pe la Mol, înkîț, adese-orî îi montisse la zrekîț, în șma acestoră cărdzîimî alle dăchesei, oare-kare пропъnerî kare făksserț pe la Mol à se romi.

Din ačeastă stare à lăkrăriloră rezultă kă Enrietta, pe kareea linsirea lăi la Mol o linsea de toate mălymirile che 'î addăchea kompania lăi Kokonas, adikă de nesleita sa băkriz wi de nezăioasele sale kançii de plăcheri, merse într'o zi la Margarita pentru à o răga să 'î înanoieze pe ačeastă à treia persoannă, făr kareea spiritălă wi inima lăi Kokonas se evanoraș din zi în zi măi măltă.

Margarita, totă de șna komptimitoare wi ne lingă ačeasta silită de răzăchănilă lăi la Mol wi kiară wi de dorințele inimei sale, dete Enriettei vorbă de întălnire pentru à dăoa zi în kasa kă dăoz wi, înkîț să trateze akolo măi de aproane ačeste materii într'o konvorbire pe kareea n'o ptea întrecămpne nimeri.

Kokonas priimi kă destălă nenăchere billetălă Enriettei kareea 'lă kiema să se alle în strada Tison pe la noș ore wi jămătate. Kă toată nenăcherea sa nă linsi de à merče la lokălă întălnirei, unde grăsi pe Enrietta săpărată akăm kă ajănsese ea măi 'nainte.

— Făi! domăle, zisse ea, kîț de șrită este de à face să aștente astă-felă, nă zikă pe o prinçessă, çi pe o femă!

— O! à aștenta, zisse Kokonas, fărmoasă vorbă, zăș, șpre esemnlă! Eș fakă prinsoare din kontra kă noi amă făr kăț čeva măi 'nainte.

— Eș, așă-é?

— O! wi eș asemenea; măltă, măltă, abia să făr zече ore, mă prință.

— Eî bine! billetsîş meş însz zîcea la noş ore şî jsmzate.

— De aceea amş plekatş şî eş din Lxvrx la noş ore, nentrz kz sşntş în serviciş ne lîngz D. dşcele d'Alanson, sş zîcemş nşmaî aşa în treacîţş, kare aceastş îngel-lepe kz amş sş vş lassş peste o orş.

— Lxvrx kare te înkîntş?

— Ba nş zşş, prelepea mea! nentrz kz D. d'Alanson este şnş stşpînş foarte noçîţş şî kz loane; şî nentrz kz maî bine preferş, kînd o fi sş mş certe çineva, sş mş certe nisce bzzişoare frşmoase ka alle dşmitale, dekîţş o gşrz strîmbş ka à lşî.

— Eî fîz, zisse dşchessa, eakş şnş çe kare maî vine oare—şî kşm la sokotealş... Аша dar' zîceaî k' aî emîţş la noş ore din Lxvrx?...

— O! doamne, da, la noş ore, kz gîndş ka sş viş drentş aîçî, kînd de odatz, vşzşş, la şngîşlş stradeî Grenelle, şnş omş kare semşna kz la Mol.

— Vine! îagş kz la Mol?

— Îagş, kz voea saş fîzş voea dşmitale.

— Brştale!

— Vine! zisse Kokonas, îag' avemş sş ne încenemş galanteriile.

— Ba nş, dar' înceteazş kz rakontşrile tale.

— Eş nş voiş sş le fakş, çî dşmniata şî le çerî întrebîndş—mş nentrz çe amş întşrziatş.

— Negrewîţş, eş trebşzş sş viş înainte?

— Eî! dşmniata n'aî sş aştenuî ne nîmenî.

— Estî obositorş astşzî, skşmpîş meş, zisse dşchessa. Dar' fîz; îa snşne sş vedemş; zîceaî kz în şngîşlş stradeî Grenelle, aî vşzşţş ne şnş omş kare semşna kz la Mol... Dar' çe aî la minteanş, şînce?

— Na! eakъ, iar' m'a si stronitъ vre znelъ kъzindъ josъ.

— Че, tе аі bътtстъ?

— Ba bine къ нъ.

— Pentrа la Mol алъ dаmitale?

— Dar' pentrа cine vreі ka sъ mъ battа, pentrа o femerъ?

— Іцї mаlyzmesкъ.

— Аша dar' mъ lаіаі dаnpъ ачелъ omъ kare avъ impаdenца de а lа aerъlъ amіkъlі meъ. Ілъ аjаnseіа la strada Kоkillierъ, trekъіа іnainte-і, mъ зїтаіа drentъ іn nasъ-і la lа-mina znel magasinъ, dar' nъ era elъ.

— Bine! преа bine аі fъkстъ.

— Da, іnsъ lа і s'a іntorsъ spre гъlъ.

„Domnle, і amъ zіsъ, dаmnіata estі znel perodъ de а kzeza sъ semeni de denare къ amіkъlъ meъ la Mol, kare este znel kavalerъ kоmpletъ, іn vreme че de aproane чїneva vede bine къ nъ estі dekіsъ znel kalіkъ.“ La ачeste vorbe ішї nъse mіna ne snadъ, шї еl nъ іntъzіаіа de а 'lа іmita. La а treia апъгare, te zіlъ че 'mі fъkъ, nъtъrъzіlъ! къzъ josъ шї mъ stronі къ сіnце.

— Челъ nъyіnъ і аі datъ аjstorъ іn згmтъ?

— Eramъ aproane sъ o fakъ kіnd trekъ znel kavalerъ. A! pentrа astъ datъ, dъчessъ, sъntъ bine іnгredīngatъ къ era la Mol. Dіn nenorочіre къ kalъlъ іі merчеа la galonъ. Іnченъіа sъ allergъ dаnpъ kalъ, iar' oamenіі karіі mъ vъzъsserъ bътtīndъ-mъ іnченъгъ sъ allerче dаnpъ mіne. Pīn згmare, fīndъ-къ чїneva arъ fi nъtstъ sъ mъ sokoteaskъ de vг'znel ходъ, vъzīndъ-mъ astъ-felъ gonіtъ de toatъ ачea kanallіъ че згla іn згma mea, fіx sіlіtъ а mъ іntъrna spre а o lа la гоанъ, kare ачeasta m'a fъkстъ sъ перzъ kіtъva tіmnъ. Іn къrsъlъ ачela kavalerъlъ dіspъrъsse. Eъ mъ lаіаі dаnpъ зг-

ma sa, m̄ informaīs, întrebās, sn̄sseīs koloarea kal̄slī; îns̄, nimik̄! tr̄d̄z nefolositoare, nimenī n̄ 'i l̄asse seama. În cele din urmă obosit̄ de l̄ante, venīs aici.

— Obosit̄ de l̄ante! ai! zisse d̄chessa; ce manier̄ indatoritoare!

— Ask̄l̄t̄, sk̄mp̄ amik̄, zisse Kokonas, rest̄rn̄nd̄-se k̄ neingrijire într' un̄ fotolī, v̄z̄ k̄ iar' ai de ḡnd̄ s̄ te cher̄i k̄ mine în privința achest̄i bīt̄ la Mol; ei, eak̄, īci sn̄īs k̄ ai nedrent̄: pentr̄ k̄ or̄i mī k̄m, amicia, vezi d̄mniata... Ēs am̄ vrea, z̄b̄, s̄ am̄ snirit̄l̄ sā s̄ciința a- chest̄i bīt̄ amik̄; mī m̄l̄t̄ am̄ dori s̄ ḡzsesk̄ vre o as-
 semenare karea s̄ te fak̄ s̄ 'mi pōi nīp̄i ḡnd̄s̄. Amicia, doamna mea, amicia este o slea; în timp̄ ce amor̄l̄... amor̄l̄ (ei! eak̄ am̄ ḡzsīt̄ assem̄narea), amor̄l̄ este n̄-mai o f̄klī. Dar' poate d̄mniata s̄ 'mi sn̄i k̄ s̄nt̄ de mai m̄l̄te fel̄ri...

— Amor̄ri?

— Ba n̄! f̄klī, mī k̄ n̄ într' acheste fel̄ri s̄nt̄ mi mai preferabile: cea roșe, sn̄re esem̄n̄ (fīz cea roșe de esem̄n̄), este cea mai b̄n̄z; dar' îns̄, k̄ toate k̄ este ro-sal̄b̄, f̄klīa se trece, în timp̄ ce steaoa strell̄che tot̄ de-șna. La asta poate s̄ 'mi resp̄nz̄i k̄ dacă f̄klīa se trece se poate n̄ne alta în lok̄l̄ ci.

— Domn̄le de Kokonas, est̄i un̄ nerod̄!

— Mai încet̄!

— Domn̄le de Kokonas, est̄i un̄ impertinent̄.

— Mai încet̄! mai încet̄!

— Domn̄le de Kokonas, est̄i un̄ pōi!

— Doamna mea, te nrevestesk̄ k̄ ai s̄ m̄ fac̄i s̄ doresk̄ de trei or̄i mai m̄l̄t̄ ne la Mol.

— T̄ n̄ m̄ mai îsbent̄i.

— Ba din kontra, d̄chess̄, ēs te ador̄, mi m̄ eart̄

Domnule de Kokozas, esti sn̄ inertinent̄s. Ilag. 47. *P. 7.*

sъ спѣхъ къ нѣ конносчїи нимикѣ. Еѣ почѣхъ съ те ѣбескѣ, съ те пpreferѣ декитѣ отї че, съ те adorѣ, шї, ѣн моменте ле мел-
le perdѣте, съ факѣ lauda amikѣлїи меѣ.

— Агапчї, ва съ зикѣ, дѣмниата нѣмешїи моменте
perdѣте ачеллеа пе кare ле netrechї lingѣ mine?

— Че съ факѣ! ачестѣ бїетѣ la Mol, este neїnchetatѣ
їn гъндѣлї меѣ.

— Аша dar' elѣ їцї este маї скѣмнѣ декитѣ mine,
asta este nedemnѣ! Askѣлтѣ, Anibal, еѣ те хъбскѣ акѣм! Fї
шї тѣ sincherѣ, шї спѣне-’мї къ ’лѣ ppreferї маї мѣлтѣ декитѣ
pe mine. Anibal, te pprevesteskѣ къ daka ppreferї чева маї
мѣлтѣ декитѣ pe mine ѣn lѣме....

— Enrietto, чеа маї frѣmosѣ декитѣ toate дѣчес-
sele! te rogѣ, кїарѣ nentѣ propria та liniшїтїре, нѣ ’мї fache
nische їntrebѣрї indiskrette. Еѣ те ѣбескѣ маї мѣлтѣ декитѣ
pe toate femeїле, dar' пе la Mol їлѣ ѣбескѣ маї мѣлтѣ декитѣ
pe тоцї бѣрбацїї.

— Вѣнѣ respѣсѣ, zisse de odatѣ o voce strѣїнѣ.

Шї атлпчї, ardїкїндѣ-se o tanїgerїѣ din aїntea хпѣї
хпї karea, fїїndѣ lѣkratѣ ѣn grosїмеа хпѣї пѣrete, deskїdea
o kommѣникare їntre дѣоѣ anartamente, se їvi кїнѣлї lѣї la
Mol їнкѣдратѣ їn спѣртѣга ачеллеї хпї, ка хпѣї frѣmosѣ portretѣ
alѣ lѣї Titian їn bordѣра sa асрїтѣ.

— La Mol! strїгѣ Kokonas fѣгѣ а бѣга їn seamѣ пе
Margarita шї fѣгѣ а маї lѣа tїмнѣ съ ї mѣлѣмѣaskѣ de скѣ-
pnїsa че ї пѣstrasse: la Mol, amikѣлї меѣ! скѣмнѣлї меѣ а-
mikѣ, la Mol!

Шї апої se genezi їn brayѣлї amikѣлї сѣѣ, ге-
stѣrnїндѣ fotolїzїѣ пе kare шедea шї masa че sta їnainte-’ї.

— La Mol її їnapoїѣ къ їnfokare їmbѣгѣїшѣrїle sale;
nekїnd їnsѣ ’ї le їnapoїa, se adressѣ кѣtre дѣчessa de Ne-
vers, zїkїндѣ:

Duchessa de Nevers.

— Pardonaji, doamna mea, dacă pronunțarea nă-melăi meș v'a năstăit țarbăra kite odată năkăsta înțelțevere d'între dămnăvoastră; este zăă adevăță (adaogă elă arănkîndă o kăvătărgă de nesnășă frăpezime Margaritei), n'a stă-tăță în voea mea de à vă vedea măi kărînd.

— Tă vezi akăm, Enrietto, zisse Margarita, 'mă amă ġînstă kăvîntăță: eakă-'lă.

— Așa dar' eă imă datoreză ačeastă fericăire nămăi răgăčășniloră à doamnei dăčesse? întrebă la Mol.

— Nămăi răgăčășniloră sale, resănsă Margarita.

Apoi întărnîndă-se săre elă, kontînăi:

— La Mol, eă ġăi dăă voea de à nă krede ničă o vorbă din kite zikă eă.

În kărsăă ačestă, Kokonas, dăpă če 'mă strînsese de zече oră pe amikăă săă la năntă, dăpă če okolisăse de zече oră înpăreță-i anpăîndă-se kiarăă măi kă lămînaea de elă săre à 'lă nrivi în toată voea sa, mărse de înpănăkă în aîntea Margaritei măi 'i săăță noalele rokei.

— A! asta este zăă semnă băăă, zisse dăčessa de Nevers; akăm kreză kă ai să mă gășewă măi sănortabilă?

— Mordi! strigă Kokonas, amă să te gășesăă kă totă de zăă, adorabilă, atăță nămăi kă amă să 'mă o săăă kă o înimă măi voioasă; măi kînd așăă năstea să amă în aîntea mea vre o treă-zechă de Holonesă, de Sarmăă, măi alăă barbară î-nărboreni (anroane de Nord), 'i așăă face să măăăriseaskă kă dămnăta estă rețina frămoaseloră.

— Ei! măi înetă, măi înetă, Kokonas, zisse la Mol, dar' doamna Margarita?...

— O! nă zikă, strigă Kokonas kă ačelă akčentă ală săă, ġămălate-seriosă, ġămălate-băăonă, doamna Enrietta e-este rețina frămoaseloră, măi doamna Margarita este frămoasa rețineloră.

— Însz, kã toate kãte pãtea zice ши face, Piemontesãlã, plinã de fericiirea znde regãssise ne amikãlã sãã la Mol, n'avea oki dekãtã nãmaĩ nentã dãnsãlã.

— Aĩdeĩ, aĩdeĩ, frãmoasa mea reĩinã, zisse doamna de Nevers, aĩdeĩ sã merãemã, ши sã lãssãmã ne adesti perfekũ amicĩ à konvorbi kããva singãrĩ între ei; çine utiz kite lãkrãrĩ aã sã 'ши spãã zããlã altãia, kare ne arã imnedika konvorbirea noastrã. Este, în adevãrã, kam asprã nentã noi, dar' însz, te prevesteskã kã adesta este singãrãlã leakã kare poate înapoia depina sãnzãte D. Anibal de Kokonas. Fã dar' adestã lãkrã nentã mine, reĩina mea! de vreme çe amã nerozia sã lãbeskã ne adestã kamã zããiosã, kãm zice amikãlã sãã la Mol.

Margarita strikorã kããva vorbe la zrekã lãã la Mol, kare, kã toatã doringã çe avea de a revedea ne amikãlã sãã, arã fi voitã ka frãpezimea lãã Kokonas sã fi fostã maĩ puãinã pretinzãtoare. În kãrsãã adesta, Kokonas se înçerka, printr'o mããgime de pretestãrĩ, sã addãkã o zãmbire sinçerã ши o vorbã dããce ne bãzele Enriettei; lãkrã la kare isbãti foarte lesne.

Atãncã, amãndãoã açelle dame trekãrã în kamera de alããrea, znde le aștenta zãã sãneã (çinã).

Çei dãoi amicĩ remassergã singãrĩ.

Lesne poate înçelleçe çineva kã, çelle d'ĩntũã amã-nãnte çe çerã Kokonas de la amikãlã sãã, frããmãnzãntele açellei serĩ fatale în karea puãinã linsisse sã 'ши nearãã viããã. Prekãtã la Mol înaintã în rakontarea sa, Piemontesãlã, kare era, prekãm utimã, așã lesne de miskãtã asãpra a-çestãĩ nãnkãã, se înfiora în totã kornãlã sãã.

— Ши nentã çe, întrebã elã ne la Mol, în lokã de à allerga n'în kãmpĩ prekãm aã frãkãã, ши à 'mã addãçe ши mie toate neodixnele ne kare mi lãã addãssã, sã nã fi aller-

gată la stăpînișle noastre! Kăci dăcele d'Alanson, care te apăr-
răse, tē ară fi askănsă. Atănci mi eă amă fi trăită lingă tine,
mi tristea mea, de mi prefăcăt, n'ară fi amărită mai puțin
pe nătrășle kărcii.

— Ce zici tă, stăpînișle noastre, dăcele d'Alanson?
zisse la Mol încetinelă.

— Da. Dăpă kite 'mi a spăș elă, amă fostă silită
ă krede kă lăi imi datorezi viața.

— Va 'mi o datoreză rețelă Navarrei, respănse
la Mol.

— O! o! estă bine încredințată de asta?

— Făță cea mai mikă indoială.

O! bătăle mi eschellentăle rene! strigă Kokonas. Dar'
dăcele d'Alanson ce făcea la toate ačestea?

— Cinea streangăle să mă săgrame.

— Mordi! strigă Kokonas, estă tă bine încredințată de-
spre asta ce spăi, la Mol? Ce felă, ačestă pringă palidă, a-
čeastă șarță, ačestă nămirăciș, să săgrame ne amikăle meă!
A! mordi! kiară mīne amă de gīndă s'ă spăiș părgerea mea
despre ačeastă fantă.

— Nebătă estă?

— Bine zici, elă ară încene iară... Dar' nă strikă
nimikă, asta n'are să se netreacă astă-felă.

— Lassă, lassă, Kokonas, liniștește-te, amiche, mi
veză să nă răpă kă aă bătăle șnă-spne-zече ore mi jămătate
mi kă estă de gīndă astă-seară.

— Prea puțină imi passă de servicișle lăi! Lassă să
se kălce pe șrekiă aea! Eă! să fiă în servicișle șnă omă care
a cūnăle streangăle în mīnă?... Ce, glămești, la Mol?... Niči
de kăm!... Asta este de la Dămnezeă... S'ă zisă akăm,
trebăia să te găseskă odată spne ă nă mă mai despărgi de
tine. Akăm gămăiș aiči.

— Gъndemte-te însъ bine, nenogochitsle, къ doar' нъ estî beată.

— Din nenogochire; nentră къ daka eramă, ashă fi dată fokă Lъvrălăi.

— Ъa lassă, Anibal, repetă la Mol, fi къ minte. În-toarce-te la Lъvră. Servichiălă, amiche, este lăkră sakră.

— Te întorchi ши тх къ mine?

— Peste pătinyă.

— Че, аă se voră mai înчерка съ te omoare?

— Asta n'о kreză. Eă însemneză преа пѣтинă lăkră inkită съ se fi formată kontra mea vre знă komplotă, ши съ fiз vre о хотѣре neintrerămnyă desnre ачeasta. Аă voită съ мъ omoare, într'знă moments de kaprichiă, ши nimikă mai măltă: se vede къ prinjii erăz voioші in seara ачeea.

— Dar' че faчи тх акѣм?

— Eă, nimikă: allergă, ши мъ преімblă.

— Ei eakă, ши eă amă съ allergă ka tine, ши съ мъ преімblă къ tine. Asta este о meseris de minăne. Ши anoi, daka te va attacka чineva, avemă съ fimă dăoi, ши 'i vomă da de lăkră. А! înчерче-се nămai съ viă, ninirnichitălă тăă de dăche! ши съ vezikăm amă съ 'ци lă lipskă ka ne знă flătre in пărete.

— Dar' bine, chere-і chelă pădină о voe!

— Da, nentră totă de зна.

— Atăchi, prevestemte-lă къ 'lă lassı de totă.

— Nimikă mai drentă dekită asta; мъ zneskă. Ama dar' amă съ'ı skriă.

— Съ-і skrii? lesne, zăă, Kokonas, знăi prinjă de sînce реѣeskă!

— Da, de sînce! de sînce nentră amikălă meă. Ъa seama, strigă Kokonas rostokolindă-'ші marii sei oki traпichi,

ia seama ca nu cumva s-a m-a desfratez-a cu l-a k-rile etiketel-a.

— Așa este, zise la Mol în sine, peste kite-va zile n'are s-a mai aib-a nevoe nici de prin-a nici de nimeni; k-ai daka va voi s-a v-a cu noi, avem-a s-a l-a impregn-a.

Prin zmare, Kokonas l-a nana f-a alt-a oppnere din partea amik-a s-a; mi n-a mai dek-a komnse elokenta e-nistol-a de mai jos-a.

„Monsenior,

— Nu kre-a ca Alte-a Voast-a, ca n-a ce s-a te-a ad-a k-a skrierile astorilor-a vek-i, s-a nu k-a noas-a ating-a toarea istori-a a l-a Orest-a mi Pilade, kari-a era-a doi eroi famos-i prin nenorocirile mi prin am-a lor-a. Amik-a me-a, la Mol, nu este mai n-a nenorocit-a dek-a Orest-a, mi e-a nu s-a mai n-a sim-a dek-a Pilade. În moment-a a-cesta, s-a oare-kare impregn-a serioase kare reklam-a aj-tor-a me-a; prin zmare, este k-a n-a a m-a desp-a de el-a. A-cesta m-a face a mi-a, f-a aprobarea Alte-a Vo-a, o sk-a voe, determinat-a l-a a m-a ni k-a soarta sa, în ori mi kare parte m-a va kond-a. Prin a-cesta ar-a Alte-a Vo-a k-a de mare este violen-a kare m-a skoate din servici-a s-a, drent-a kare mi n-a ni per-a speran-a de a mi-a dob-a ertarea, k-a z-a a m-a n-a mi în viitor-a k-a tot-a respekt-a,

„al-a Alte-a Vo-a.

„Monsenior,

„Prea plekat-a mi prea s-a n-a,

„Anibal, komite de Kokonas.

„amik-a nedesp-a al-a D. de la Mol.“

D-a ce termin-a Kokonas a-cest-a kap-a-d'oper-a, il-a citi în g-a mare l-a la Mol, kare dete din zmer-i.

— Ei! ce zică tu? întrebă Kokonas care nu văzuse mîscarea lui la Mol, să se prefăcuse numaî că n'o vedea.

— Eă zică că D. d'Alanson are să rîză de noi, respunse la Mol.

— De noi?

— Împrechă.

— Totă mai bine este asta, mi se pare, dekită să ne sărgime despărțiri.

— Na! zisse la Mol rîzîndă, șna nu oprește poate pe cea-'l-altă.

— Ei bine, atîtă mai răă, întîmple-se ce s'o întîmpla, eă îmi trimișă enistola mîine de dimineață. Șnde să mergemă să ne călăzăm dăpă ce vomă emi de aici?

— La maîsteră la Șrieră, știî, în acea cameră mică șnde vreaî să mă omori pekînd nu eramă încă Orestă mi Pilade!

— Bine! amă să 'mi trimișă enistola la Lăvra că ospătară.

În momentăă ačestă se desăisse kanatăă șșei, și amîndăoz prinșesele întrebăă de odată:

— Ei bine! șnde aă ajănsă Orestă mi Pilade?

— Mordi! doamneloră, respunse Kokonas, Pilade mi Orestă moră de foame și de amoră.

A dăoa zi, în adevăă, kîară maîsterăă la Șrieră dăsse la Lăvra, ne la noă ore, respăăoasa enistolă à domăăă Anibal de Kokonas.

Advoa zi, în adevăr, maîsterulă la Ţieră dăsse la Lăvră, ne la nox ore, respek-
tuoasa epistolă à domnului Anibal de Kokonas. Pag. 80.

VI.

ОРТОН.

Enrikš de Navarra, siarš mi dšnš refšsxlš dšchelš d' Alanson, kare lšssa toate lšktšrile la inčoialz, pñš mi esilinga sa, se fšksse (daka era kš pštinš), mi mai mare amikš alš ačestš pñinčš dekilš pšekšm era mai în ainte.

Katerina înkeiš dip ačeastš intimitate kš ačei dšoi pñinčš, nš nšmaī kš se înđelleđealš între ei, či înkš kš mi konsniraš impšekš. Ea întrebš pe Margarita desne ačeastă, înš Margarita era vrednikš fiš à ei; mi prin šrmare ređina Navarrei, alš kšria talentš pñinčinalš era de à se feri de o esnikare gimpoasš, se pzi atitš de bine de întrebšrile mš-me-sei, înkitiš dšnš če ř respñse la toate o lšssš într'o nedomirire mi mai mare dekilš înainte.

Prin šrmare, Katerina nš mai avš altš povšđšitorš la fantele sale dekilš ačelš instiktš intrigantš ne kare'lš addšsese din Toskana, čelš mai intrigantš din mičile State de ne atšnčī, mi ačelš simtimentš de šrš ne kare'lš do-

Orton.

bândisise la kărtea Franței, kareea era kărtea cea mai desbi-
nats în interesele și în opinione din timpuls de atârchi.

Ea îngjellesse mai întiis kă o parte à pătorei Bearneslăi
îi venea din alianța sa kă dăcele d'Alanson, și otârchi s'ls
despargă.

Din momentuls în kare făkă ačeastă otârșire, ea okoli
pe fiș-săș kă răbdarea și kă iskăsința neskarăslăi, kare, dă-
pă ce 'și a asvărliș plasa departe de nește, o strințe
pe nesimțite pînă kînd își kōprinde prada în ea din toate
părșile.

Dăcele Francisă observă ačeastă îmșășire de des-
mierdăgi, și făkă și elș, din partea sa, zăș pasă de apro-
piere kătre mămă-sa. Kîș nentăș Enrikă, elș se priefăkă kă
nă vedea nimikă și înčenă a vegia pe aliatslăș săș, ceea ce
nă făkăsse pînă atârchi.

Fie-kare din ei aștenta zăș evenimentăș.

Prin zămare, nekînd îe-kare aștenta ačeștă eveni-
mentăș, kare nentăș zăș era sikăș, iar nentăș alți pătinosăș,
într'o dimineașă kă zăș soare veșelă și plină de ačea kă-
dăș și de ačeș dăce parfămă kare annonșă o zi frămoasă,
zăș omă galbenă, rezimată de zăș toiagă și îmblăndă foarte
închetă, eșă dintr'o kășășă ce se afla din dosăș Arsenalăslăi,
și anăkă șpre strada Mikăș-Mășkă.

Pe la Poarta Săntăș-Antone, dăpă ce lăș în lăngă
ačeastă preîmbare kareea okolea kă o kămpniș bătoasă șean-
șăș Bastilliei, lășș marele bălevardă la stînga sa și întră
în grădina Arbaletiei, ală kășia portară îlă pătîmi kă o mă-
șime de salășăgi.

Nă era nimeni în grădina ačeaa, kareea, pkekăm o a-
rată și nămele, era à znei șocietășii partikălare, adikă, à ar-
baletieriloră. Dar' kiară și să fi fostă oamenă în preîmbare,
omăș celă galbenă, demă de totă interessăș loră, nentăș lă-
-

pile sale mǎstǎr, pasǎr sǎr în kare se vedea o imblare o-
stǎsheaskǎ, de wi molemitǎ prin sǎfferinǎ, arǎta îndestǎr kǎ
era vre zǎr offiċerǎ vǎlneratǎ la vre o întimnlare atǎnċi de
kǎrînd kare 'wi înċerka pǎterile printr'zǎr esersivċiǎ kǎmpǎtatǎ,
reinoindǎ-'wi viaċa la soare.

Kǎ toate aċeasta, lǎkrǎ ċisdatǎ! kînd se deskidea manta
kǎ kareea era imbrǎkatǎ aċelǎ omǎ ċe se pǎrea neoffensivǎ pe
dǎ asǎpra, se vedeaǎ dǎoz nistolette atîrnîndǎ de agrafele de
arċintǎ alle brǎrǎr sǎr, în kare sta înfintǎ zǎr mare pǎrnalǎ
wi o spadǎ lǎngǎ atîrnatǎ, pe kareea se pǎrea kǎ nǎ o pǎrea
skoate din teakǎ, de mǎlta eǎ mǎrime, wi kareea, se înkǎrka
p'între nisċe piċioare slǎbite wi tremǎrînde. Kǎtre aċeasta,
wi ka zǎr adaosǎ de pǎkazione (apǎrge), primblǎtorǎrǎ no-
strǎ, kǎ toate kǎ era de toċ sǎrǎr, arǎnka la fiċ-ċe pasǎ
kǎte o kǎrǎrǎr ċerċetǎtoare, ka kînd arǎ fi întrebîndǎ fiċ-
ċe kodire à allelorǎ, fiċ-ċe mǎrċine, fiċ-ċe şanċǎ.

Kǎ kînrǎr aċesta omǎrǎ nostrǎ strebǎrǎ în grǎdinǎ,
ajǎnse înċetinelǎ la zǎr felǎ de zǎbrarǎr kare da spre bǎle-
vardǎ, de kare 'lǎ despǎruea nǎmai o îngrǎdire deasǎ wi zǎr
şǎrǎrǎr kare forma îndoita sa împrejǎrime. Akolo, se lǎrċi
pe zǎr jeċǎ de brasǎr apǎoane de o mesċioarǎ zǎde pazni-
kǎrǎr grǎdinei, kare ne lîngǎ titlǎr sǎr de portarǎ mai pǎrta
wi pe aċela de gargotierǎ*), îi addǎse peste kîteva momente
zǎr felǎ de bǎrǎrǎr.

Omǎrǎ aċesta era akolo de vre o zċe minċte, wi în
vreme ċe elǎ anronia din kînd în kînd de grǎr ċeaska de
farfǎrǎr din kareea sorbea kǎ înċetǎrǎ, de odatǎ figǎra lǎi, kǎ
toatǎ paloarea sa, lǎr o espresione şǎrîmintǎtoare. Elǎ zǎ-
risse zǎr kavalerǎr înfǎşǎratǎ într'o mantǎ mare, venindǎ de-
spre Kroa-Fobinǎ pe o potekǎr kareea astǎr se nǎmeşte

*) Birtǎr, bǎrǎrǎr de kǎrǎrime.

strada Néapoléi, și care kavalereș se opri aproape de bastion și așteptă.

N'așteptasse nici cinci minute, și când omul îi kăpnoskăte pe kare lektorul 'lă a fi kănnoskăte poate kă era Mașrevel), abia începuse à 'și mai domoli mîskarea ce prodăsesse în elă arătatea ațelă kavalereș, sosi și un jăne kă mînteană strînsă pe korpă ka ală ună pașă, desne strada kare se nămi de atănci strada Șanșuriloră-Sântă-Nikolae și se anroniă de kavalereș.

Mașrevel, askănsă săbt șmbrăriă săă, nătea să vază și să ază totă fără anevoină, mi kînd lektorul va afla kă kavalereș ațela era de Măi, și jănele kă mînteană strînsă Orton, lesne iui va face o vidă dăka vrekile și oki lăi Mașrevel eraș okăpate săă nă.

Și ună și altă se dătară împrejăriă loră kă cea mai de aproape băgare de șeapă.

— Poți vorbi, domnăle meș, zise Orton întiă, kare, fiindă mai tînră era și mai înkrezătoră; nimeni nici ne vede nici ne așde.

— Bine, zise de Măi, să te dăci la doamna de Sașvă, să dai în mîna ei bilietă ațesta, dăka o veș găsi akasă; iar' dăka n'o veș găsi, să 'lă năi dăpă oglinda unde nănea obiănișă reșele ne alle sale; auoi să aștenă în Lăvră. Dăka ți se va dă ună respănsă, să 'lă adăci unde iți: dăka nă 'ți voră dă, să vi să mă kășă diseară kă ună poatrinală la lokă unde 'ți amă arătă și de unde amă eșită akăm.

— Prea bine, zise Orton; ițiă.

— Eș te lassă, adaogă de Măi, kăci amă năea măltă lăkră toată zioa. Tă însă, este de nrisă să te grăbeshi; n'ai nevoe să ajăni la Lăvră nîntă ce nă va fi elă akolo, și mi se pare kă elă iea așăzi o lekă de vîntoare de nășări la sboră. Dă-te, și te arată kă nesială. Tă tă ai în-

drentatǎ akǎm de kǎrind, ŝi meruǐ sǎ mǎlǎymenǝi doamnei de Saǎvǎ de bǎnǎtatea che a auzǎnǝ pentru tine in kǎrsǎlǝ in-sǎnǎtoshirei tale. Aǐde, pleakǎ akǎm, bǎiele.

Maǎrevel askǎlta, kǎ okii sǎrǎiǎi, kǎ pǎrǎlǝ ardikatǎ, kǎ frǎntea plinǎ de sǎdoare. Intǝia sa pornire fǎsse de ǎ skoate zǎnǝ nistolǎ mi ǎ lǎa la okiǎ ne de Mǎi, dar' o miskare che fǎkk ǎcesta ii kǎskǎ manta ŝi lǎssǎ sǎ se vazǎ ne de desǎbt o platoŝz foarte tare ŝi solidǎ. Era urin zǎmare vederatǎ kǎ glonǎlǝ s'arǎ fi lǎuitǎ ne ǎcea platoŝz, saǎ k' arǎ fi lovitǎ in vre o parte ǎ kornǎlǝi zǎnde vǎlna nǎtea sǎ nǎ fiǝ omoarǎtoare. Kǎtre ǎceasta se mai gǎndi kǎ de Mǎi, fiindǎ vigǎrosǎ ŝi bine armatǎ, s'arǎ fi desfǎkkǎtǎ nǎca lesne de din-sǎlǝ, ǎsa kǎm se afla elǎ vǎlneratǎ, ŝi sǎsǎnǎindǎ trasse indǎrǎlǝ nistolelǝ, ne kare 'lǎ ŝi intǎnese akǎm snre jǎnele zǎgenotǎ.

— Che nenogǎire, mǎrǎmǎrǎ elǎ, de ǎ nǎ nǎtea sǎ 'lǎ kǎkkǎ ǎiǎi, fǎrǎ altǎ martorǎ afarǎ de ǎcestǎ fǎlǎbrǎŝ, ne kare 'lǎ ǎŝz potrivǝ de minǎne mi ne elǎ kǎ cheŝ-altǎ nistolelǎ!

Dar' totǎ in ǎcelǎŝz momentǎ Maǎrevel se gǎndi kǎ billetǎlǝ che se dedesse lǎi Orton, ŝi ne kare elǎ ǎvea sǎ 'lǎ dea in mǎna doamnei de Saǎvǎ, era poate de o mai mare insemnǎtate dekilǎ insǎŝi viaǎa zǎgenotǎlǝi. Apoi, zisse:

— A! imǝ mai skǎnǝ inkǎ ŝi astǎzi! fiǎ. Aǐde, pleakǎ teafǎrǎ ŝi nevǎlǎmatǎ, mǝine 'mǝ va veni ŝi gǎndǎlǝ meǎ; kǝarǎ ŝi in infernǎ kǝnd arǎ fi sǎ te zǎmǎreskkǎ, de zǎnde ǎi ǎi ǎŝitǎ pentru ǎ mǎ perde dǎka nǎ te voǝ nǎerde eǎ ne tine.

In momentǎlǝ ǎcesta de Mǎi ŝi strǎnse manta uinǎ ne-ste obrazǎ ŝi se depǎrtǎ kǎ izǎealǎ snre smǎkkǎgile Templǎlǝi. Orton ǎnǎkkǎ iar' in lǎngǎlǝ ŝeapǎzǎrilorǎ kare 'lǎ kondǎcheaǎ ne mǎlǎlǝ riǎlǝi.

Atǎnǎi Maǎrevel, skǎlǎndǎ-se kǎ mai mǎltǎ vigoare ŝi zǎŝrǎnǎz dekilǎ arǎ fi nǎtǎtǎ snera, ǎjǎnse din nǎoǎ in strada

Чeriséз, reintră akasъ, іші іnwellъ знъ kalъ, ші, кз тоатъ ne-
natinga іn karea se efla іnkъ, кз riskълъ кіаръ de а 'ші redese-
kide vълnele, апкъ іn galonъ ne strada Sъntъ-Antone, ајnse
ne kezrі ші intră іn Lъvrъ.

Peste чінчі minxte іn зrma intrъrei sale ne noarta mare,
Katerina шtia totъ че se netrekъsse, ші Мађrevel priіmea а-
чеі о miъ de skъzі karіі 'i se promiseserъ nentrъ arestarea
repelei Navarrei.

— O! zisse atъnчі Katerina, orі кз mъ амърескъ de
totъ, saъ кз ачестъ de Mъi este nata чеa neagrъ ne karea а
gъsit-'o René іn oroskonълъ ачесті blestematъ Bearnessъ.

Peste знъ къartъ de оръ іn зrma lъi Мађrevel, intra
ші Orton іn Lъvrъ, se arъta прекъm іi snъssese de Mъi, ші
merъea la anartamentълъ doamnei de Saъvъ, дъпъ че vorbisse
maі іntііx кз maі mълуі din оamenіі palatълі.

Іn kamera baronnei era нъmaі Dariola singъrъ, къчі
Katerina кіemasse ne stъnпъ-sa de vre о чінчі minxte, пен-
тръ а 'i konia nische хъrtіі foarte interesante.

— Bine, zisse Orton, амъ sъ autentъ.

Ші profitіndъ de familiaritatea че avea іn kasъ, trekъ
іn kamera de dormitъ а baronnei, ші, дъпъ че se іnkredіnъz
bine кз era singъrъ, нъse billetълъ дъпъ oglindъ.

Kіаръ іn momentълъ kіnd іші тръеа mіna de akolo
intră ші Katerina.

Orton se іngълbeni, nentrъ кз se vedea кз къxtълъra
renede ші strebtъtъtoare а рејnei mare se іndrentasse maі
іntііx snre oglindъ.

— Че faчі akolo, бъіete, іntrebъ Katerina, ађ казуі
ne doamna de Saъvъ?

— Da, doamna mea; а trekъtъ mълtъ de kіnd n'amъ
vъzъt-o, ші mъ temeamъ ka нъ къmva, printr'o іntъrziere
maі lъngъ, sъ mъ arъtъ іngratъ.

— Se vede dar' кь izbeshi prea multă, ne acheastă skvmpă Karlottă ?

— Din totă sffletă, doamna mea.

— Ши грекм азă zikindă, estî prea kredinçiosă ?

— Maiestatea Voastră va înçellepe кь ачеста este zăă lăkră foarte fireskă kînd va afla кь doamna baronna a avăă pentru mine nisce grijî pe care nă le meritămă, fiindă zăă simplă servitoră.

— Ши la че împrejurare a arătată ачeste grijî кьtre tine ? întrebă Katerina nrefăkîndă-se кь nă utia evenimentăă che se întimplasse jănelăi bătăă.

— Doamna mea, kînd eramă vâlnerată, respânse Orton.

— A ! bietăă bătăă ! zisse Katerina ; че, ai fostă vâlnerată ?

— Da, doamna mea.

— Ши kînd îă asta ?

— În seara kînd veniseră să onreaskă pe reşele Navarrei. Eă vâzîndă pe soldaşii, atită de multă mă infrikoshamemă, înkîă înçenăă a striga mi a kiema ; zăăă din ei m'a lovită aha de tare în kapă înkîă kăzăă josă lewinată.

— Sirmanăă bătăă ! mi akem tē-ai însăpătomită de totă ?

— Da, doamna mea.

— Aha dar' каşă pe reşele Navarrei pentru ка să intri iar' în servităăă săă ?

— Ba nă, doamna mea. Reşele Navarrei aflîndă кь eă amă kătezată à mă onpăne ordineloră Maiestatei Voastre, m'a gonită făăă miserikordiă.

— Adevărată ! zisse Katerina кь o întrebare à vocei plîă de interesă. Eă bine ! mă însarçîă eă кь asta. Însă, daka аштенă pe doamna de Saşăă, iăă snăă кь аштенă în дешertă, kăă ea este okpată josă în kabinetăăă meă.

Apoi Katerina, sokotindș kș Orton n'avșsse timnșlș de à 'șı askșnde bilietșlș dșpș oglindș, intrș în kabinetșlș doamnei de Sașvș snre à lșssa jșnelși toatș libertatea.

În avelașı momentș, pekınd Orton, nlinș de tșrbș-rare de ačeastș néaștentatș venire à reșinei mari, se întreba daka ačeastș venire n'askșndea vre șnș komnlotș kontra stș-ninșlși șșș, se așzirș trei bșbșitșri șșșș în nlașondș; ačesta era semnșlș ne kare trebșia șș'lș dea elș însșșı stșnınșlși șșș în kazș de perikolș, kınd ačesta se afla la doamna de Sașvș, șı kınd elș vegia așșra lși.

Ačeste trei bșbșitșri ilș înșioraș, șı se lșminș de o deskonerire misterioaș; ișı înkinși kș pentș astș datș însșıngarea era nentș elș însșșı, allergș dar' la oglindș, șı lșș bilietșlș ne kare 'lș nșșesse akșm în doșlș eı.

Katerina ișı șinea okı nironııı. n'ıntr'o mikș kșkș-tșrș à tanișerieı, la toate mișkșrile jșnelși; ilș vșzș kınd se renezi snre oglindș, dar' nș șıș daka se renezișse snre à nșne saș snre à lșa bilietșlș de akolș.

— Ei bine! morșı înčelinelș nerșbdștoarea Florentinș, nentș ıe mai stș elș akșm șı nș pleakș?

Apoi reintrındș nșmai dekıtș în kamerș kș kınșlș rı-zștorș, zisse:

— În kș nș tș-aı dșșș, bșiete? Ei bine! ıe mai aștenșı akșm? Nș 'ıı amș snșș kș iaș eș așșra 'mı gri-jea poroșireı sale? Kınd iıı snșș eș șnș lșkșș, mai stai la înđoialș?

— O! șș mș fereakș Dșmnezeș de asta, doamna mea, reșșșse Orton.

Apoi anronıındș-se de Katerina, plekș șnș ıonșke la nșmıntș, îi șșrștș noalele robeı, mi eșı reneđe din kamerș.

Kınd eșı, vșzș ne kanıtanzlș gardeı aștentındș ne

Katerina. O asemenea vedere nu putea fi de totuși furtă bună-nșielii pentru dînsul, și prin șmărire 'i le înmăști.

Katerina din partea sa, nici n'ăntentă să kază bine tanișeria în șmăra lui Orton, și îndată se renezi spre oglindă. Dar' în deșertă își vîri dăru ea mina tremurîndă de nerăbdare, căci nu găsi bilete.

Și că toate astea, ea era sîcșuț că vîzuse ne bunăiatăși anoniindă-se de oglindă. Anonierea lui fă dar' pentru a lăa iar' nu pentru a pune. Fatalitatea da adversarilor ei o pătore egală că a sa. Ună bueandru devenea burtă din momentăși kind încheia a se lănta kontra ei.

Katerina skotoči, se dîr, cherchet, nimic!...

— O! nenorocită! strigă ea atunči. Eă nu 'i vreamă găsă, și eakă-'lă că akșm, lăindă bilete înapoă, merșe singură înainte soartei sale. Ei! D. Nansi, ei! n'ăziu!

Strebitătoare voce a reșinei mare treș n'în salonă și ajunse nină în antikamera unde sta, preșm amă zisă, kapitansă gardei.

D. de Nansi allergă îndată, zikîndă:

— Eakă-mă, doamea mea. Ce posteste Maiestatea Voastră?

— Ai fostă în antikameră?

— Da, doamna mea.

— Ai vîzută eșindă de aici ună june, ună bueandru?

— Акшника.

— Kreșă că n'ă fi departe de aici?

— Abăa ne la jămtatea skreă.

— Kiamă-'lă înapoă.

— Kșm se pșmeste?

— Orton. Dacă refășă a se întărna, addă-lă că sila.

Dar' însz nș 'lș supimînta daka nș va arșta îmotrivire. Katș sș'î vorbeskș akșm nșmaî dekîlș.

Kșnitanzlș se renezi îndatș.

Orton era, tokmaî kșm prezissese kșnitanzlș, abia pe la jșmștatea skșreî, nentș kș elș se kobora încetinelș kș speranșa de à întlîni pe skarș saș à zșgi îv vre șnș korrigdorș pe reșele Navarreî orî pe doamna de Sașvș.

Orton azzi kș 'lș kîema șii tressșgi.

Întîia sa miskare fș sș o rșpș la fșgș; însz, gîndîndș-se kș o pștere de minte maî presșș de vîrsta sa, pșîcepș kș de va fșpî va perde totș.

Prin șrmare se onri, șii întrebș:

— Cine mș kîamș?

— Eș, D. de Nansi, reșpșnșe kșnitanzlș gardeî renezîndș-se îste pe trente.

— Însz eș sșntș foarte grșbitș, zisse Orton.

— Din partea Maiestateî Sale reșina mare, adaopi D. de Nansi ajșngîndș lîngș dînsșlș.

Bșiatșlș șterse șșoarea șe kșra ne frșntea sa șii se șrkș din nșoș.

Kșnitanzlș îlș șrma din dosș.

Șelș d'întîiș nlanș șe 'șii kroisse Katerina era sș o preaskș pe jșnele bșiatș, sș nșiș sș 'lș kakte bine șii sș îea billetșlș pe kare știa kș 'lș avea așnșra sa; prin șrmare, se kibzșisse sș 'lș akșze de fșrtișagș, șii șii lșasse akșm de pe toaletș o agrafș de diamantș kș à kșgia lînsș vrea sș akșze pe bșiatșlș. Dar' se gîndî kș mîzlokșlș așta era perikolosș, nentș k' arș deștenta bșnșielele jșnelși, kare prevestea pe sșpînș-sșș, șe nș se îv kredea atșnși, șii, îv nekrederea sa, nș da nișî o bșnșialș așnșra sa.

Katerina pștea, fșrș îndoialș, sș kondșkș pe tînșrșlș la vre o înkisoare; însz șgomotșlș areștșreî, orî șii kîlș de

askănsă ar fi fărât-o, s'ară fi respîndită în Lăvru; într'o vorbă aचेastă arestare fărcea pe Enrikă să se pzeaskă.

Kă toate astea Katerina vrea să vază aचेastă bilietă, pentră că ăne bilietă ală lăi de Măi către regele de Navarra, ăne bilietă rekommandată că atita ingrijire, ărmă să konprinză o konspirare komplektă.

Așa dar' năse agrafa la lokăle de ănde o kasse, zikăndă:

— Nă, nă, idéa de sbiră, este o idéă ărită. Dar' pentră ăne bilietă... kare noale nă nătește osteneala, adao-
 ăi ea înkrăntindă—ăi spănceana ăi vorbindă atită de înčetinelă
 înkătă abia ea însăăi ăi azeva vorbele. Ei! preleuea mea,
 asta nă este ničî de kăm greșala mea, este greșala lăi.
 Pentră ce tărărlă n'a năse bilietăle akolo ănde trebăia să
 'lă năă? bilietăle aचेasta kăă să între în mîna mea.

În momentăle aचेasta reătră ăi Orton.

Figăra Katerinei aveă negreșită o espresione infri-
 koșătoare, pentră că jănele se opri pe pragă îngălbenindă-se.
 Elă era înkă nrea tîpărlă ăkătă să ăi poată stăpini toate mi-
 skăgile săffletăle.

— Doamna mea, zisse elă, 'mî aăi fărătă onoarea
 de à mă kăema înapo; întră ce așă nătea fi băne Măiestă-
 tei Voastre?

Kinăle Katerinei se însenină, kă kăm s'ară fi lămi-
 nată de o rază de soare.

— Amă trimisă să te kăeme, băiete, pentră că 'mî
 a plăkătă aerăle tăă, ăi pentră că, fiindă-kă 'ăi amă promisă
 à mă okăpa de noroăirea ta, voiă să 'mî ăi aचेastă pro-
 messă fără întăzriere. Lămea ne akăză, pe noi reăinele,
 că săntemă foarte ăitătoare; Însă nă ne este inimă ăitătoare
 ăi spiritală nostră neînchetăle tîrită de evenimente. Prin ă-
 mare, addăkăndă-mă aminte că reăii ăină în mîinele loră soarta

oameniloră, amă trimisă să te kleme. Vino dăpă mine, fătărlă meă.

D. de Nansi, kare lăa ayeastă șpenț în seriosă, se șita kă mlăț mirare la ayeastă imblinzire à Katerineî.

— Știî să mergi kăllare, bătete? întrebă Katerina.

— Da, știă, doamna mea.

— Daka este așă, vino în kabinetărlă meă. Amă să 'mî daă o enistolă ka să o dăci la Șântă-Germană.

— Șântă la ordinii Maestateî Voastre.

— Șnăne să 'î pregăre șnă kală, Nansi.

D. de Nansi eșî.

— Aîde, vino dăpă mine, bătete, zisse Katerina.

Reșina apăkă înainte. Orton merse dăpă dînsa.

Reșina se koborî din etajărlă de șășă, apoi intră în korridorărlă șnde eraă apartamentele reșelă mi alle dăchelă d' Alanson, ajănse la skara înkolăită, se maî koborî înkă șnă etajărlă, deskisse șnă kareă da într'o galeriă çirkălară, à kăriîa keîș o avea nămaî ea șingură mi reșele Karolă, întrodăsse pe Orton, într' mi ea dăpă elă, mi trasse șnă în șrtmă-î. Ayeastă galeriă okolea ka șnă felă de întărire kîteva părgă din apartamentele reșelă mi alle reșineî marî. Era șnă felă ka galeria kastelărlă Șântă-Anđelă la Roma mi ka à palatărlă Pitti din Florență, șnă felă de askănzătoare în kază de perikolă.

Dăpă çe se înkășă șnă, Katerina se află înkășă șingură kă bătărlă în ačelă korridorărlă întănekosă. Amîndăoi fătărlă vre o dăoș-zeci de naș, Katerina mergîndă înainte, Orton ștmîndă dăpă dînsa.

De odată atăncă, Katerina se întoarse kă fața, mi Orton vătă iar' în kîpărlă eî ačeeșă espressione posomorîț pe kareă o vătăsse kă zече minăte maî în ainte. Okî eî

rotunzi, ka ai xnei pisiche saș à xnei pantere, se p̄reaș skin-teindș in achelș întxnerekș.

— Stîi pe lokș! zisse ea.

Orton simți p'în xmerii stîi xņș fiorș, mi i se p̄rș ka o rechealș mortalș kxzindș din ahea boltș, întokmaï ka o mantș de gïauș. Parketșlș se p̄rea nosomoritș; ka koperi-șlș xņș kosçîșgș. Kxștștșra Katherinei era askxșitș, dakș ne p̄stemș servi de aheastș zîchere, mi strebștea în nentșlș jșnelși ka xņș nșmnał askxșitș.

Bziatșlș se retrasse tremșrindș totș mi se rezimș de p̄rete.

— Xnde este billetșlș pe kare eraï însșrçinatș st 'lș addșçi reçelși de Navarra?

— Billetșlș? mșrmșrș Orton.

— Da, billetșlș pe kare eraï însșrçinatș st 'i 'lș dai saș st 'lș xņi dșnlș oglindș, negșsindș'lș pe elș.

— Eș nș înçellegș, doamna mea, çe voiçï st zî-çeuï kș asta? respnșse Orton.

Billetșlș pe kare çï 'lș a datș de Mxi kș o orș mai 'nainte, din dosșlș grșdinei Arbaletei.

— Eș n'amș niçi xņș billetș, zisse Orton, Maïesta-tea Voastrș se greșente, fșrș îndoialș.

— Mingï, zisse Katerina, dș-'mi billetșlș, mi eș îmi çiiș vorba çe 'çi amș datș.

— Kare vorbș, doamna mea?

— De à te face noroçitș.

— Eș n'amș niçi xņș billetș, doamna mea, renetș, bziatșlș.

Katerina înçenș o grinçare de dinçï karea se termi-nș kș xņș sșrișș, mi zisse:

— Vrei st 'mi dai billetșlș mi st çï 'çi daș o miș de galbeni?

— N'amă bilietă, doamna mea.

— Двоѣ мѣи де galbeni.

— Nu se poate! de vreme ce n'amă, de unde să vi 'lă daă.

— Zече мѣи, Orton!

Orton, vâzîndă că minia se săia ca ună flăcăuă din inimă la fruntea reșineii, se gîndi că n'avea dekîtă nămaî ună mizlokă de a scăpa ne stănînă-săă; mizlokăleă acesta era să ingiă bilietăleă. Păse mină la pozonară. Iar' Katerina gi-vîndă-î căpetăleă îi opri mină și îi zisse rîzîndă:

— Lassă, lassă, bîiete! prea bine, vâză că estă fidelă. Kînd reșii voieskă a'șii attama ne lîngă eî vre ună servitoră, nu este niči ună răă a se asikăra daka aă o inimă devotată. De akam ună răă să gîmeză în nrivîngă ta. Na, eakă, îgi daă năngă mea ca o înlîră rezultată. Dă-te de 'mă dă bilietăleă la stănînă-tăă, și săne-î că de azî inkolo estă în servichiăleă meă. Dă-te, noți eșii singură ne șma ne kareă amă intrată: se deskide ne din întră.

Αποί, năîndă năngă în mină jănelă bîiată inkrementă, flăcă cămă-va nasă înainte și și păse mină ne părete.

Că toate astea bîiatăleă sta în ničioare plîndă de șială. Elă nu se pătea îndăpleka a krede că perikolăleă ne kare 'lă simăisse asăngă-î, să fi trekăleă de totă.

— Aide, ce tremăgi așă,? zisse Katerina; n'ămă amă snăă că estă liberă să pleci, și că, daka voiesăti să revii, poročirea ta va fi perfekă?

— Vă mălămeskă, doamna mea, zisse Orton. Așă dar', mă ertaăi?

— Și măi mălă dekîtă asta, îgi rezultăleskă; tă estă ună minănată nărtătoră de biliete dăci, ună pentilă kărgieră de amoră, atită nămaî, că'mă kam și'mă ne stănînă-tăă kare te așteaptă.

— A! așă este, adevărată, zisse jânele renezindă-se spre șșă.

Dar' ničî n'apăkă bine să fakă trei pași și de odată se kăskă parkețlă de desăbtălă lă. Băiatlă șovăi, își întinse mîinile, șkoasse o strigare de șpaimă, și se nerdă afăndată în așkănzătoarea Lăvărlăi, ne ală kăgia resșortă îl împinșesse Katerina năindă mîna ne părete.

— Eakă, mărmară Katerina, din îndărgătnika ștărgăire à ačestăi čășdată, să mă și koboră akăm vre o șăță činčî-zetă de trente.

Katerina se întoarse akăș la dînsa; aprinșe șnă fe-linară sekretă, reveni în korridoră, păsse resșortălă la lokă-î, deskisse șșă șneî skăgi kareă șemăna afăndindă-se în adăn-čimile pămîntălăi; și, împinșă de neșăcioașă sete à șneî kă-rișitășii kareă nă era ală derătă îndemășălă șrei, ajășse la o șșă de feră kareă se deskideă și da șpre făndălă așkănzătoareî.

Akolo, șirmanăș băiată, zăčea nînă de șînce, șdro-bită, șfărgămată de kădereă dînr' o îndăgime de o șăță de pași, dar' înkă găfăindă în agonă. La doșălă păretelă se așzea kărgîndă apa rîșlăi Sășana (Seina), și kareă, nrintr' o ma-kină șăbterrană, ajășșea nînă la făndălă skăreî.

Katerina intră în șmida și nășroașă groapă kareă, de la înčenșălă ei, o fi văzălă mălte kăderăi așemenea kă ačeeă če vedeă atănčî, skotočî kornășălă nenoročitălă jăne, lă billetălă, se înkredînuț kă era kăgă ačelă ne kare 'lă kășta eă, împinșe kadavrlă kă ničiorășălă, și păsse deșitălă ne șnă resșortă; resșortălă se lășșă în joșă, și kadavrlă alănekîndă, de propria sa greștate, dișnăș în joșălă așei.

În șgmtă, înkizîndă iar' șșă, se șăi șășă, se înkisse în kabinetă-î, și čiti billetălă kare era komponșă așă-felă:

„Diseargă, la zetă ore, strada Arborășlă-Sekă, la os-

„пътѣria Stella-Frѣmosъ. Дака veniцѣ, нѣ resnѣndeцѣ ni-
„микѣ; дака нѣ veniцѣ, resnѣndeцѣ нѣмаѣ Nѣ adѣкторѣлѣ.“

„De Msi de Sѣntѣ-Falѣ.“

Читиндѣ билетѣлѣ ачеста Katerina, агѣтѣ нѣмаѣ знѣ сѣ-
risѣ ne бѣzele sale; ea se гѣндеа нѣмаѣ la viktoria че avea
сѣ кѣштиѣе, ѣтѣндѣ кѣ че преѣѣ кѣмпѣria ачeastѣ viktoriaѣ.

Dar' ѣnsѣ, че era ачestѣ Orton? O inimѣ fidelѣ, знѣ
сѣffletѣ devotatѣ, знѣ бѣлатѣ jѣne mi frѣmosѣ; шѣ nimikѣ маѣ
mѣltѣ.

Ачeasta, преѣѣm lesne ѣшѣ poate ѣnkѣпѣи чѣneva, нѣ
пѣtea face сѣ se pleche знѣ momentѣ ачea reche кѣмпѣнѣѣ ѣn
karea се кѣмпѣnesкѣ soartele imperiilorѣ.

Дѣпѣ че чѣти билетѣлѣ, Katerina се sѣи нѣмаѣ dekѣтѣ la
doamna de Saѣvѣ mi 'lѣ nѣsse iar' din dosѣлѣ oglinziѣ.

La ѣntorчerea sa, regѣssi la гѣra korridorѣлѣ ne kapi-
tanѣлѣ gardeѣ, kare 'ѣ zisse.

— Doamna mea, дѣпѣ ordѣniѣ че a datѣ Maѣestatea
Voastrѣ, kalѣлѣ sѣѣ gata.

— Skѣmpѣлѣ meѣ baronѣ, zisse Katerina, kalѣлѣ este
акѣm de nrisosѣ; амѣ vorbitѣ кѣ бѣiatѣлѣ ачela, шѣ, drentѣ сѣ
'цѣ спѣѣ, mi се pare преа nerodѣ ѣnkѣтѣ сѣ ѣnkreѣѣ asѣpra-ѣ
o sarчѣнѣ ka ачeea че aveamѣ de гѣndѣ. Еѣ ѣлѣ sokoteamѣ
de lakeѣ, mi елѣ нѣ era niчѣ rѣndашѣ bine; 'ѣ амѣ дѣгѣitѣ
kѣцѣ-va banѣ, шѣ 'ѣ амѣ datѣ дрѣmѣлѣ ne поarta чеа микѣ.

— Dar' ачeastѣ kommissione? zisse D. de Nansi.

— Ачeastѣ kommissione? repetѣ Katerina.

— Da, че aveцѣ сѣ 'ѣ даѣѣ la Sѣntѣ-Germanѣ, da-
ka voѣште Maѣestatea Voastrѣ сѣ o fakѣ еѣ, saѣ сѣ o даѣ
кѣiva dѣntр' аѣ meѣ?

— Nѣ, нѣ, zisse Katerina, дѣmnѣata шѣ oamenii дѣ-
mitale veцѣ avea altѣ чеа de фѣкѣтѣ diseарѣ.

Și după acestea Katerina se întornă în anartamen-
tăi săș, sperind că în seara aceea ținea în mîna ei soarta
acelăi blasfematș Enrikș de Navarra.

VII.

Ospâtăria la Stella-Frumoasă.

Doz ore în urma evenimentelor ce am răcontat mai sus, mi din care nu mai rămăsese nici cel mai mic semn ne kinsă Katerinei, doamna de Sașă, terminându-și lucrarea ce avă la reșina mare, se reșkă în apartamentelor să; îndată după dinsa întră mi Enrik, mi, aflându de la Dariola că venise Orton, merse drept la oglindă mi ră billetelor, despre care am vorbit mai sus.

Billetelor era ră adresă.

— Săntă sikkă că Enrik are să meargă la această întâlnire, zisse Katerina în sine, căci kiară mi dăca ară voi să nu meargă, nu mai poate răsi akem ne adăkkătorilor care să și spă să nu meargă.

Mi în adăkkă, Katerina nu se greși la această Enrik se informă despre Orton, mi Dariola îi săsse că eșisse că reșina mare; fiindă însă că răsi billetelor la lokă-ă, mi elă utia că avelă biletă răiată nu era kapabilă de à ră trăda, nu întră la nici o rășială.

Enrikă prinzi dăru obiceis la masa regelăi, care 'lă sâpără prea multă de neîndemânările ce arătaŝe în dimineada aceea la vînztoarea de păsări. Enrikă se îndrentăuă zikîndă kă elă era mînteană iar' nă kîmpeană, promittîndă totă de odată lăi Karolă de à stădia mai bine acestă felă de vînztoare.

Katerina se arăta înkântătoare, ŝi skălîndă-se de la masă, rîgă ne Margarita să 'i cîiă kompaniă în toată seara aceea.

Pe la ontă ore, Enrikă lăi dăoi centilomi ŝi eŝi kă eî pe poarta Sântă-Onorie, făkă xăă okolă mare, se reîntoarse ne la tărnelă de Boa, trekă rîlă kă podălă îmbătoră de la Nesă, merse în sâsă nîntă la strada Sântă-Iakovă, ŝi akolo le dete drămlă, kă kăm s'ară fi aflîndă în vre o aventură amoroasă. La xăă strădeî Mătrîniloră, găsi xăă omă kălare înfăŝurată kă o mantă, ŝi se apropiă de dînsă.

— Mantes!* zîsse omă.

— Пащ!* respunse retele.

Omălă deskălekă nămai dekă. Enrikă se învăli kă mantă kareă era plîntă de poroă, se arănkă ne kală, kare skotea abără de osteneală, se întoarse ne strada de la Xarpe, trekă pântea Sântă-Mixail, intră în strada Bartolomeă, trekă iar' rîlă ne Pântea-Morariloră, se lăssă în josă spre keăgi, apăkă ne strada Arborălă-Sekă, ŝi se ouăi drentă în poarta ospătarălă la Ŭrieră.

La Mol era în salla ne kareă o utimă, ŝi skră xăă lăngă billetă de amoră persoanneî utite!

Kokonas era în hăkătură kă la Ŭrieră, xîtîndă-se kăm învîrtea ŝeasse năi de poternikă ŝi diskătîndă kă amikălă săă

* Nămele à doză orăme în Franăa.

ospătarul desure gradul frigerei unde trebuia să se scoață
pe din frigare.

În momentul acesta bătu mi Enrikă la ușa. Gri-
gore alergă să deschidă și kondăsse kăulă la grajdă, iar
kăllătorul intră tropând tare kă bottele pe skindări, ka kăm
ară fi vrău să 'șă reinkăzeaskă pițoarele amorțite.

— Ei! n'azăi maistere la Șrieră, zisse la Mol făr
ă se întregimne de skisă, eakă te kăuă ună pentilomă.

La Șrieră merse înainte, măsăuă kă oki pe Enrikă
din kăuă și năuă la pițoare, mi fiindă-kă manta lăi cea
groasă nă 'i inspiră așă mare respăuă, întrebă pe rețele:

— Cine estă dămnăta?

— Ei! vantr-sen-gri, zisse Enrikă arăuă spre la
Mol, domnăuă 'uă a spăuă kă săuă ună pentilomă din Gas-
konă kare viă la Parisă nentă ă mă arăta la kărte.

— Șăi ce pōtemă?

— O kameră și o țimă.

— Ei! fără la Șrieră, ai lakeă?

Aceasta era, ptekmă mămă, întrebarea obișnuă ă
ospătarul.

— Ba n'amă, respăuă Enrikă; dar' amă de gindă
să 'mă iăă vre ună îndată ce voiă da de ceva bană.

— Eă nă inkirieă kameră de stănuă fără kameră
de lakeă, respăuă la Șrieră.

— Kiară și daka 'uă voiă năuă ună galbenă nentă
kameră și nentă țimă, remăuă ka să ne învoimă mămă
nentă celle-l-alte?

— O! o! dămnăta estă prea denerosă, pentilomă
meă! zisse la Șrieră xitindă-se la Enrikă kă neinkredere.

— Ba nă; fiindă însă kă 'mă inkăviesă kă s'ară nă-
tea să 'mă netrekă seara și noantea aiă în ospăuăria dămi-
tale, pe kareă 'mă a rekommandă-o prea măuă ună senioră

din uearra mea, kare lokxieste aici, amă invitată ne ză
amikă să viă să cine aici kă mine. Ai vină bână de Arboa?

— Da, domniă meă amă. mi kreză kă ničî însă'și
Bearnessă nă bea mai bână.

— Vine, amă să ți 'lă plăteskă deosebită. A! eakă
și kommeseană meă.

În adevăr, tokmai în momentă ațela se deskisese
șșa și intrase ză ală dăoilea țentilomă mai învîstită kă
kîđi-va annî dekîță țelă d'întiă, și kare avea atîrnată de
mizlokă o ranieră de o mărime sșimîntătoare.

— A! a! zisse elă, estî prea esaktă, tîțrăă meă
amikă. Pentră ză omă kare a făktă dăoz sâte legiă, este
foarte frămosă dă à ajăne tokmai la năktă.

— Ațesta vă estă oasnele? întrebă la Șrieră.

— Da, respăse țelă d'întiă îndrentînd-se snre jă-
nele țelă kă raniera lăngă mi sșingînd-lă de mîț; addă-ne
să țipămă.

— Aici, ori în kamera domniei voastre? întrebă o-
sșățarăă.

— Șnde veî voi.

— Domniă osșățară, zisse la Mol kîemîndă ne la
Șrieră, ia skapă-ne, te rogă, de ațeste figrî de șgenođi;
kăți, de voră sta aici, Kokonas și eă, n'o să nătemă zice
ničî măkar' o vorbă în prîvința împreșățrîloră noastre.

— Așterneđi masa, hăieđi, în kamera No. 2 la ka-
tăă ală treilea, zisse la Șrieră. — Poștiđi, domniloră, poștiđi
de vă șăiđi.

Çei dăoi kăłțtorî merseră dăpă Grigore, kare mer-
țea înainte loră lăminînd-le.

La Mol tniă đîns okiă dăpă ei nîț kînd îi perđă din
vedere; apoî, întărnînd-se văză ne Kokonas skodînd-și

канѣлѣ дин бѣкѣтѣгѣ. Мариѣ сѣи окі піроніці ші гѣга кѣскаѣ детерѣ фігѣреї sale знѣ аерѣ de o минѣнаге remarkable.

La Mol se anroniѣ de elѣ.

— Mordi! ѣ zisse Kokonas, аї възѣтѣ?

— Че?

— Пе ачестї дѣої pentilomї.

— Еї, ш'апої?

— Еѣ ашѣ јѣга кѣ este...

— Чине?

— Декѣ, чине!... ѣа геѣе Navarreї ші омѣлѣ кѣ manta роше.

— Јѣгѣ дака вреї, нѣмаї нѣ аша таре.

— Аша dar' ѣ аї кѣнноскаѣ ші тѣ?

— Fireште.

— Ші че аѣ veniѣ сѣ факѣ еї аїчї?

— Че, тѣ нѣ причеп? Vre o trebшоагѣ de amoraшѣ.

— Krezї?

— Ba bine кѣ нѣ.

— Askѣтѣ, la Mol, zisse Kokonas, маї bine ашѣ prefers loviri de spaдѣ dekитѣ асиѣ-felѣ de amoraшѣ. Маї акѣшика вреамѣ сѣ јѣгѣ, акѣм факѣ ші prinsoare.

— Пе че те prinzi?

— Кѣ este vorбѣ de vre o konspirare.

— Декѣ! тѣ estї nebѣнѣ.

— Ші еѣ, ѣцї снаїѣ кѣ....

— Еѣ ѣцї снаїѣ кѣ дака еї konspirѣ, asta este ne seama lorѣ.

— А! аї drentate. Ўп адеврѣѣ, zisse Kokonas, еѣ нѣ маї сѣнтѣ акѣм алѣ D. d'Alanson, ѣцѣллеагѣ-se dar' ori кѣм le va плѣча.

Ші fiindѣ-кѣ нѣї de poterniki ајѣnsesserѣ la gradѣлѣ la care ѣ плѣча frintѣга лѣ Kokonas, еѣ, care avea de gindѣ

sъ minche cea mai mare porzione din acea mincare, kiemi
pe maisterxlă la Țrieră ka sь ȳ skoayъ din frigare.

În karsxlă ačesta, Enrikă mi de Măi, se așezaș în
kamera loră.

— Ei bine! sire, zisse de Măi (dăpъ че nșesse
masa Grigore), aȳi vъzxtă pe Orton?

— Nă; dar' amă priimită billetxlă че a nșă dăpъ o-
glindă. Băiatxlă s'a fi temxtă, kăm mi se pare mie, nentă
kă, pekînd elă se afla akolo, veni mi reȳina mare, înkîtx fă
silită sь pleche făgă à mai aștenta. De okamdată n'amă fostă
îngrijeată mi eă, nentă kă Dariola îmi snșesse kă reȳina
mare îlx ȳinșse măltă de vorbă.

— O! kîtx desne asta nă este niči nă perikolă,
băiatxlă este isteȳă; mi kă toate kă reȳina mare îmi kănoa-
șce bine messeria, elă are sь o poarte kă felăgi de vorbe,
săntă foarte sikăgă.

— Dar' dănniata, de Măi, îlx aȳi mai vъzxtă de atăncȳ?
întrebă Enrikă.

— Nă, dar' amă sь îlx vъză diseaă: la miexlă
nopȳi kată sь viă sь mă fea de aiči; mi kăză kă are sь
mi le rakonte ačestea toate la dăcherea noastră de aiči.

— Dar' omălx kare era la xngiălx stradei Matăriniloră?

— Kare omă? întrebă de Măi.

— Omălx de la kare amă lăată kalălx mi manta, estă
sikăgă de elă?

— Este xnlă din čei mai devotaȳi aȳi noștri. Afară
de ačesta, elă nă kănoașce ne Maăestatea Voastră, mi niči
ștită kă čine a avătx à fače.

— Atăncȳ nătemă vorbă desne împreȳăgăile noastre
făgă niči o griȳ?

— Negrewită. Kătre ačestea, la Mol este la pîndă.

— De minăne.

— Ei bine! sire, ce zice D. d'Alanson?

— D. D'alanson nu vrea să plece, de Mxi, asta a spus-o kșrată. Allezarea dăcelăi d'Anjș la tronulă Poloniei și nenștinga rețelăi 'i aș skimbată toate gândșrile.

— Așa dar', eă a făcătă de nu nă a isbătătă plană?

— Eă, da.

— Агнчі ne tradă.

— Ba înkă nu; dar' are să ne trădea la cea d'intăș okasiune ce 'i se va așta.

— Nebărbatălă și vicleană! pentru ce n'a respnsă la epistolele ce 'i amă skrisă?

— Ka să aibă dovezi de la alții la mînz și eă să nu dea. Va să zică dar', s'ăș perdătă toate, așa este, de Mxi?

— Din kontra, sire, respnsă de Mxi, toate s'ăș kșutigătă. Voi știți kă toăș partidăș împreșnă, așagă nșma de mika ceata à pringăși de Kondē, era pentru voi, și se servea, kă dăcele (kă kare se arătasse întrîndă în înșelleșere), nșma kă kă șnă felă de aștrare. Akșm, sire, din zioa șere-monieș, eă 'i amă addășă și 'i amă întorsă pe toți iar' în favoarea voastră. Ka să șășită kă dăcele d'Alanson vș era de așnșă o eskortă de o șată oamenī, și eă amă strînsă akșm činči ște, kare voră fi gata neste ontă zille, așezauī în lșngășă drșmăși de la Paă. Asta nu mai este o șagă či o re-trășere. O miș činči ște de oamenī vș voră așnșe, sire, și v'auī nștea krede în sekșritate kă o oștire?

Enrikă șășisse, și bătîndă-'lă pe șmășă îl zisse:

— Tă ști, de Mxi, șingășă din toți, kă reșele Navarrei nu este așa frikosă de karakteră prekșm ilă sokoteskă.

— O! Doamne! asta o știă eă prea bine, sire, și șperă kă n'are să treakă mătăș timpă ka să o afle și toate Franșa

ka mi mine. Dar', kind cineva konspirg, katz sz isbstea-
skz. Chea d'intiuz kondigione a isbtirei este hotzrgrea; mi,
nentrz a se face hotzrgrea renece, sincherz mi azerz, cineva
trebuz sz fz konvinsz kz va reossi. Eї bine! akzm snzne-
ci-mi, sire, in ce zille se face vnztoare?

— Totz de zna la ontz saz la zече zille, bztatuz ori
la sborz.

— Kite zille szntz de la chea din zrmz vnztoare?

— Kiarz astzı a fostz vnztoare.

— Ama dar' de astzı intr'o szntzminz are sz mai
fz iarz?

— Fzrz nıci o indoialz, poate inkz mi mai inkoače.

— Askzıtaı, sire, mie mi se pare kz toate szntz a-
kzm in liniuste mi pache; dzcele d'Anjz a plekatz, nimeni nz
se mai gzndeshte la elz. Recele se indrenteazz din zi in zi
mai mlız din nenstingz sa. Hersekzırele kontra noastrz az
ıncetatz mai de totz. Arzıtaı-vz bsnz mi blindz kztre reıi-
na mare, arzıtaı-vz bsnz kztre dzcele d'Alanson; nz ıncetazı
de ıı snzne kz nz pıteıı pleka fzrz dınszız; mi silııı-vz a
ıı face sz o kreaz z asta, kare este mai anevoe.

— Fi liniustız, are sz kreaz z.

— Kredeıı sz aıbz elz asa mare konfıenıı in voi?

— Ba nz, sz mz fereaskz Dımnezez de asta! dar'
elz krede totz че ıı va snzne reıına.

— Dar' reıına ne servz oare kz kzgzıenıı?

— O! kıız nentrz asta amz dovezi. Afarz de ačea-
sta ea este mi ambıııoasz, mi ačeasz koroannz a Navarrei
che ıı lipsemte, ıı arde inima.

— Ama dar', sz'mı daıı de ııtıre kz trei zille in
ainte knde are sz se fakz vnztoarea. De va fi la Bondi, la
Szntz-Germanz saz la Rambılletz, sz adaogazı kz szntezı
gata, mi kind veıı vedea pe D. de la Mol gonındz ınaintea

voastră, lași-vă dăpă ei, și goniți deapănă. Kind odată veți fi afară din pădure, dacă cămva rețina mare va voi să vă prinze, va trebui să alergeți dăpă voi; și prin șmare, eș speră că acesți cai de Normandia nu voră ptea nici măcar să văză potcoavele kailoră nostri de barbaria și à călșei-loră de Ispania.

— Așa să fiă, de Măi.

— Aveți bani, sire?

Enrikă fără grimăa pe karea o fără în toată viața sa la această întrebare, și zisse:

— Nu prea; dar' mi se pare că Margarita are.

— Ei bine! ai kăi oră fi, ai Măiestatei Voastre săă ai reține, lași kiș se va ptea mai măi.

— Într'acestea, ță, ce ai de gândă să faci?

— Dăpă ce m'amă oknătă de împrejșurile Măiestatei Voastre, că destăă aktivitate prekă vedeti, Măiestatea Voastră imi va permite akăm à mă okna kiș-va și de alle melle?

— Fă, de Măi, fă, dar kare 'ți sântă împrejșur-rile tale!

— Să vă sntă, sire. Orton (pe kare 'lă rekommandă Măiestatei Voastre ka pe șnă hăiată foarte intellișentă), Orton, 'mi a zisă ieri că ară fi întălnită lingă Arsenală pe aelă țălară de Mașrevel kare s'a însăpătowătă, mășumită grijiloră lăi René, și kare se inkăzeshite akăm la soare ka șnă șearpe ce este.

— A! da, înșellegă, de Măi, înșellegă zisse Enrikă.

— A! înșelleți, sire, bine... Voi aveți să fiți rețe o dinioară, sire, și, dacă se va întămpla să aveți à îmnlina vre o resănare ka à mea, știș că aveți să o îmnliniți ka șnă rețe. Eș însă sântă șnă soldată, și kată să'mi resănă ka șnă soldată. Prin șmare, dăpă ce se voră pte bine la

kalle toate treburile noastre, care aceasta va mai lăsa înkă vre o cinți measse zille achestăi hoțomană de à se mai îndrenta, atânci amă sã mergă sã fakă și eă, kă okoliș spre partea Arsenalăi, și amă sã lă îndepeneskă în brazdă kă vre o patră loviri de ranieră deapene, și atânci voiș pleka și eă din Parisă kă inima cheva mai xpărată.

— Făți trebile, fã-ți trebile, amice, zisse Béarnesă. Dar' ia spăne-mi, estî mălumită de la Mol, ai?

— A! minănată bătută, sire, care vă este devotată kă kognă și kă sffletă, și în care vă pteți bizvi tokmai ka și asăpra mea... bravă...

— Și mai kă seamă diskretă; pentru aceea și are sã viă kă noi în Navarra, de Măi, kind odată vomă ajăne acolo, vomă vedea sã facemă cheva ka sã lresnăim și lăi.

Kind Enrikă termina ačeste vorbe kă vicleană sã srisă, se deskisse saă, mai bine, se pnyăli șșa, și se ivi înaintea loră galbenă și țarbată kjară acela pe care ilă lădaș în konvorbirea loră.

— Sklați, sire, strigă eă, fiți gata sã fșipiți! kasa este okolită.

— Okolită! strigă Enrikă sklindă-se; de cine?

— De garda reșelă.

— O! o! zisse de Măi trăgindă-și nistolettele de la brăș, se vede kă o sã avemă lăntă.

— O! firente, zisse la Mol, și eă kreșă kă este vorba de nistolette mi de lăntă, dar' ce sã faci în kontra à patră-zeci de oameni?

— Are kvintă, zisse reșele, și kind ară fi vre nă mizlokă de retrașere...

— Este șnă kare 'mi a servită akam și mie, și daka Maiestatea Voastră vrea sã viă kă mine...

— Dar' de Măi?

— D. de Msi poate sã viã mi elã dãptã noi, daka va voi; katã însã sã vã grãbiãã amîndõoi.

Atãnci se aãziã mi nasã pe skargã.

— Este nrea tãrziã! zisse Enrikã.

— Kînd arã pãtea çineva sã'ï okãpe nãmaã çãpãã mi-nãte, strigã la Mol, aãã respõnde eã de viaãa reãelsã.

— Atãnci respõnde, domnãle, zisse de Msi, mã în-sarginã sã'ï okãpã eã. Dã-te, sire, dã-te.

— Dar' ce ai de gîndã sã faã?

— Nã vã tãrbãraã de ceea ce aãã sã fakã eã, sire; merãeãã înainte.

Și maã întãã de Msi, înãpeã à da la o parte talerãã, servieta mi naharãã reãelsã, înkãã çineva sã fi pãtãã krede kã era nãmaã elã singãã la masã.

— Veniã, sire, veniã, strigã la Mol anãkîndã ne re-ãele de braãã mi tãrgîndã-lã pe skargã.

— De Msi! bravãã meã de Msi! strigã Enrikã întin-zîndã-șã mãna surã jãnele ostãã.

De Msi sãrãã aãea mãã, împinse pe Enrikã afarã din kamergã, mi împinse dãptã elã șãã kã verriga.

— Da, da, înãellegã, zisse Enrikã: elã are sã se lasse sã'lã prinã, în timpã ce noi avemã sã skãpãmã; dar' çine drãkã sã ne fi tãrãatã?

— Veniã, sire, veniã; eakã-ï sã sãã. În adevãrã lããirea torãelorã înãpeã à strebatte akãm în lãngãã skãreã, în vreme ce jõeã la kapãã skãreã se aããea ka çnã felã de ããããã de snade.

— Kãrînd, sire! kãrînd! zisse la Mol.

Și kondãkîndã ne reãele p'întãnereã, îãã fãkã sã se sãã dãõã etããe, împinse șãã çneã kamere, pe kareã o în-kãã pe din intrã, mi îndrentîndã-se în çmã kãtre fereãtra çnãã kabinetã, zise:

— Sire, se teme Maiestatea Voastră de îmbărbile pe învelimări de kase?

— Eă, zisse Enrikă; aïde, aïde, zăă vînztoră de kapre selbatice nă se prea teme d'ală de astea.

— Eî bine! atăncî Maiestatea Voastră să viă dăpă mine; eă kăpnoskă drămăă şî 'î voiă servi de kărtmăciă.

— Aïde, aïde, zisse Enrikă, eakă viă.

Şî astă-felă la Mol înkălekă elă çelă d'întiă, merse în jossăă streawineî çe forma ka o skărgztoare de apă, la marginea kăria găsi zăă felă de valle formată de dăoz înelvitori; dă asăpra ačestei vîi se deskidea o gără de kasă fără fereastră mi karea da într'zăă podă nelokăită.

— Sire, zisse la Mol, eakă ađ ajănsă la portăă de mîntăire.

— A! a! atăă mai bine, respăse Enrikă.

Şî asăpra ačestoră vorbe îşî şterse frăntea palidă pe karea se skăra sădoarea.

— Akăm, sire, zisse la Mol, lăkările aă să meargă de sine; podăă ačesta dă la skără, skăra respănde la o alăă, şî allăa kondăce la drămă. Şî eă amăă făkăă, sire, ačestăşî drămă, într'o noante kă măăă mai fiogăasă dekăă asta*).

— Aïdeđi, aïdeđi înainte!.. zisse Enrikă...

La Mol se lăssă çelă întiă ne fereastră deskisă, a-ăpnse la zăă abia înkăiată, o deskisse, se află în kapăă de sşşăă ală zăă skări înkolăcite, şî năindă mîna reçelăi pe fănia çe servea de rezimătoare, zisse:

— Veniđi akăm, sire.

Pe la mizlokăă skăreî, Enrikă se onri; ajănsesse în aintea zăă ferestre, karea da snre ospăăria de la Stella-Fră-

* În noantea măçelăşî, vezi pag. 141 la I-lă. Vol.

moaş. De acolo se vedea în fața scurtei din carte soldații alergând, ziii cu toge în mînz și alți cu spade.

În mizocăle ziii kîrd de oameni, reșele Navarrei vîz de o dat ne de Măi care 'mî dedesse spada și se pogora închetinelă ne skarg.

— Sirmane băiat! zisse Enrik; inimă bravă și devotată!

— Pre leșea mea, sire, zisse la Mol, Măiestatea Voastră poate lă seamă cu D. de Măi are ză aeră foarte liniștită: și eakă cu și rîde! Se vede cu medită vre ză jock foarte iskăsită, pentru cu, știți, rîde foarte rar.

— Dar' jănele care era cu dămiată?

— D. de Kokonas? întrebă la Mol.

— Da, D. de Kokonas, ce s'a făcă?

— O! sire, kîă pentru dînsă, nă dăă eă niă o griă. Kăm zări ne soldații, nă 'mî a zisă de kîă nămăi o vorbă:

— Avemă să riskămă ceva?

— Viața, 'i amă respnsă.

— Și ce, tă ai de gîndă să făi?

— Așa gîndeskă.

— Ei, atănci făă mi eă, imi respnsă eă, și vă încredințeză cu jărmîntă, sire, cu are să skape. Kînd va či-neva prinde ne Kokonas, să știți bine cu atănci așa 'i va veni lă de a se lăssa să 'lă prinză; iar' altă-felă...

— Așa dar', zisse Enrikă, toate mergă bine; aideți să ne silimă să ajănemă iar' la Lăvră.

— O! doamne, zisse la Mol, și ce măi lesne de kîă asta, sire; să ne înfășăgămă bine cu mantele noastre și să eșimă. Strada este plină de oameni če aă alergată la șgotă, prin șmare, aă să ne sokoteaskă și ne noi de niskaiva kăriosi.

În adevăă, Enrikă și la Mol găssiră șșa deskisă,

și nu cerea altă grație decât să eșii de lângă mlaștimea popoșică care înfundase drumul.

Într' aceste amândouă isbătiră de a se strikora pe strada d' Averno; iar' kind ajunseră în strada Skrinetelor, vâzără trekîndă pînă la Sântă-German-l'Osserroa, pe de Măi că eskorta sa konduși de kapitanul gardei, D. de Nansi.

— A! a! zisse Enrikă, ilă dăcă la Lăvră, prekam se vede. Drage! aș să se inkiză porpile... aș să ia nămele țatloră acelloră kariî voră mai intra în Lăvră; și, daka mă voră vedea intrîndă în șrma lăi, ačeasta va fi o probabilitate că amă fostă că dînsă.

— Ei ș'apo! bine, sire, zisse la Mol, intrayî în Lăvră prin altă mijlocă, și nu prin poarta mare.

— Căm drakă vreî că să intră?

— Maiestatea Voastră n'are fereastră reșinei de Navarra?

— Vantr-sen gri! că bine zici: domnșle de la Mol, zisse Enrikă, și eș nișă mă gîndiș la asta!.. Dar' căm să dămă de uitire reșinei?

— O! zisse la Mol plekîndă-se că o rekănpocîncă respéktoasă, Maiestatea Voastră arăpkă nișre că prea măl-tă iskășincă!...

VIII.

De Mui de Sântu-Falū.

Pentru astă dată Katerina își lăsase ama de bine toate măsșrile kvvinčioase, înkît se kredea sikzgt̃ de întrenrinderea sa.

Prin șrmare, ne la zece ore, detesse drșmșlș Margaritei, de totș konvinsș (прекъм ши șrma, kînd vomș kșta bine), kș reșina Navarrei nș șlia che se șrzea în kontra bșrbatslși sșș, și ne șrmș trekșsse la reșele, rșgîndș-lș de ă se kșka mai tșrziș în seara așee.

Karolș, șgîndșritș de aerșlș de trîșmfș de kare rîdea fașa Katerinei, kș toatș obișnsita ei tșîngire, înșenș ă 7 face oare-kare întrebșri, iar ea îi resnșnșe nșmaî așeste vorbe:

— N'amș sș șnșș dekîș nșmaî o vorbș Maiestatei Voastre, kareea este kș astș searș. se va șkșpa de 4ei dșoi mai kșmnlîșî inemîșî che are.

Karolș fșkș din șnșîncșanș așelș semnș che face șnș omș kare zîche în sine: „nșea bine, sș vedemș che are sș fș.”
Апої, іші кіемъ, къ о швераре, кіінеle kare veni tîrîndș-se

De Msi de Szntő-Falő.

ка зпѣ шearne, ши 'ши пѣсе канѣлѣ пе ъенѣкеle стѣпнѣлѣ стѣл. Апої аulentѣ.

Neste kîteva minste, пе kare le petreкѣ Katerina кѣ okii аїntацї ши кѣ хrekile nironite, се азї o дѣлѣтѣгѣ de pistoletѣ in кѣrtea Лѣvрѣлѣ.

— Че sgomotѣ este ачesta? intrebѣ Karolѣ intѣne-kїndѣ-ши snrinчeana, in timнѣ че ogарѣлѣ се svїkni de odatѣ in niчioare ши 'ши чїslї хrekile.

— Nimikѣ, zisse Katerina; зпѣ semnalѣ ши nimikѣ maї mѣлѣ.

— Ши че inчelleчe semnalѣлѣ ачesta?

— Inчelleчe, sire, кѣ din momentѣлѣ ачesta, зникѣлѣ ши аdevѣratѣлѣ inimikѣ алѣ vострѣ, нѣ вѣ maї noate strika in-трѣ nimikѣ.

— Че, аз ѣmoritѣ пе чїneva? intrebѣ Karolѣ зїtin-dѣ-se la mѣmѣ-sа кѣ ачea влѣлѣтѣлѣ de стѣпнѣ karea inчelle-чe кѣ omorѣлѣ mi еrtarea зпнѣ dѣoї attribѣte inтрѣnite in пѣterea речeaskѣ.

— Ba нѣ, sire; nѣmaї s'аѣ arestatѣ dѣoї inшї.

— O! mѣgmѣгѣ Karolѣ, totѣ зneltirї askѣnse. totѣ komnлote de kare речele нѣ шїлѣ nimikѣ. Че дракѣ! mamѣ, акѣm зпntѣ mi еѣ omѣ mare, mi се nare, ши destѣлѣ de mare inкїлѣ сѣ почїѣ vegїa singѣрѣ асѣnra'mї, ши n'amѣ nevoe niчї de vegїere niчї de grijea altїa. Daka vrei sѣ donneshї, dѣ-te de donneshite кѣ fiїѣ-тѣлѣ Enrikѣ in Polonia. Inсѣ аїчї, fачї рѣлѣ, еакѣ'цї o snѣѣ, de а voi сѣ jочї roлѣлѣ ачesta.

— Fiїлѣ mѣѣ, zisse Katerina, акѣm mѣ maї ame-stekѣ ши еѣ pentрѣ чea din зrmѣ datѣ in лѣкѣrїle tale. Inсѣ asta era o intrenrїndere inчenѣтѣ maї de demѣлѣлѣ, la kare totѣ de зna 'mї аї datѣ nedrentѣ, ши амѣ mare doringѣ сѣ арѣлѣ Maїestateї Voastre кѣ aveamѣ drentѣ.

In momentѣлѣ ачela, се onrїгѣ in vestibѣлѣ maї mѣлї

oameni, mi se auzi sgomotul de mai multe straturi de prsu attingînd-se de jos.

Mai tot de odată mi D. de Nansi, trimise să chear voea de à intra la reșele.

— Să între, zisse Karolă kă vioiciune.

D. de Nansi intră, salță ne reșele, mi, întîrînd-se apoi sre Katerina, zisse:

— Doamna mea, ordinii Maiestatei Voastre s'a e-sekstată: s'a prinsă.

— Ce felă s'a prinsă? strigă Katerina foarte țîrb-rată: ce, nămai șnășă aș prinsă?

— Era singură, doamna mea.

— Și s'a aușrată chea?

— Niči dekăm, čină foarte načnikă într'o kameră, mi la chea d'întîș amemintare mi a uredată șpada.

— Čine, čine? întrebă reșele.

— Akăm o să vezi čine, zisse Katerina. Zi să între prisionierul, domșle de Nansi.

Peste činči minște, se întrodăse mi de Mși.

— De Mși! strigă reșele; mi ce este, domșle?

— Ei! sire, zisse de Mși, kă o netîrb-rare perfectă, daka Maiestatea Voastră 'mi ară akorda voea, mi eș 'i așă face ačeeășă întrebare.

— În lokă de à face ačeeășă întrebare reșelă, zisse Katerina, așă bșnștatea, domșle de Mși, de à șșne fișelă meș kare este omășă che se afla într'o noante în kamera reșelă de Navarra, mi kare, împotrîvînd-se, în noantea ačeea ordinelor Maiestatei Sale kă șnă îndrștnikă che a fostă, a șčisă dșoi soldașă mi a vșlnerată ne D. de Mașrevel.

— În adevără, zisse Karolă inkrentînd-mi șșrinčeană, mi dșmniata nșmele ačestăi omășă, domșle de Mși?

— Da, sire; dorente Maiestatea Voastră să 'lă
afle?

— Te încredințeză că 'mi ară face plăcere.

— Ei bine! sire, omășă acela se numea de Măi de
Sântă-Fală.

— Dămnială erai?

— Eș însă'mi.

Katerina, spăimintată de această cătezare, se trase
că ună pasă înapoi din aintea jănelăi kavaleră.

— Și căm de ai cătezată să te omni ordiniloră re-
celei? zisse Karolă IX.

— Mai întă, sire, nă știamaș că era ordină ală
Maiestatei Voastre; pe șmă n'amă vazăș dekiș nămaș ună
lăcăș, săș mai bine nămaș ună omă, pe D. Mașrevel, assas-
sinăș tatălăi meș și ală D. Amirală. Atăncă 'mi amă addășă
aminte că era ună annă și jumătate, kând Maiestatea Voa-
stră, vorbindă că mine, kiată aiță în această kamergă, în
seara din 24 agăstă, mi nromissese de a ne face drentate
desne omoritoră. Prin șmare fiundă-că de atăncă se pe-
trekășșergă nisce evenimente foarte grele, n'amă gîndită că
rețele s'a fi lăssată fergă voe de dorințele sale. Și, vazăndă
pe Mașrevel aproape de mine, amă kreztă că țergăș 'mi
'lă trimită; amă dată asănra lăi ca asănra ună assassină și
asănra oameniloră săi ca asănra șnoră bandiți.

Karolă nă respănse nimikă; amăcia sa către Enrikă îlă
făkășse să vază, de la ună timpă încoașe, mălte lăkășgi săbt
ună altă nănkăș de vedere dekiș prekăș 'mi le înkășșise elă
mai 'nainte, și de mai mălte ori că înfrikășare.

Reșina mare, în prăvința nopței săntăși Bartolomeș,
însemnășe în minte-ă kite-va vorbe șkănate din șura fișăși
săș, și kare șemănaș la remășkășgi.

— Însă, zisse Katerina, ce venissemî s'z favî la o assemenea or'z în kamera reuel'î de Navarra?

— O! respånse de M'î. asta este o istori'z foarte l'ng'z de rakontat'z; k'z toate astea îns'z, daka Maiestatea Sa are r'bdarea s'z o ask'lte . . .

— Da, zisse Karol'z, vorbeshle n'şmaî, voi'z s'z o ask'lt'z.

— M'z s'şnp'şis, sire, zisse de M'î plek'nd'z-se.

Katerina shez'z a'şint'nd'z aşşnra j'şnel'î şef'ş o k'z-t'z'ş n'şliniunt'z.

— Eak'z, ask'lt'şm'ş, zisse Karol'z. — Na, Ak'te'ş, vin' ai'ş?

K'şnele ok'şp'ş a'şelam'î lov'ş ka şii înaintea intr'şrei p'şsonier'şli.

— Sire, zisse de M'î, e'ş venissem'ş la Maiestatea Sa re'şele Navarreî ka şn'ş den'ştat'ş din parlea konfracijor'ş nostri protestan'şii, kredin'şioşii s'şnp'şis ai Maiestatei Voastre.

Katerina f'şk'ş şn'ş sem'ş l'şi Karol'z.

— Fi, liniunt'z, şam'ş, zisse a'şesta, k'ş'ş e'ş n'ş lass'ş s'z'm'î skane ni'şi o vorb'ş. — Şrmeaz'ş înainte, dom'şle de M'î, şrmeaz'ş: pent'ş ce ai fost'ş venit'ş?

— Pent'ş à p'revesti ne re'şele Navarreî (kontin'şi de M'î), k'z, prin abj'şrarea sa, f'şk'şse ne partid'şl'ş şgenot'ş s'z 'şii nearz'ş inkrederea ce avea în d'şns'şl'ş; şii k'z, şnre s'şvenirea tat'şli s'şş, Antone de Berbon, şii mai k'z seam'ş şnre memoria m'şmei-sale, à k'şra'şioaşei Ioana d'Albret, al'ş k'şria n'şme ne este sk'şmn'ş, protestan'şii îi datora'ş ink'ş a'şest'ş sem'ş de deferen'ş de à 'ş'ş r'şga s'z se lasse de d'rent'şrile sale aşşnra koroannei Navarrei.

— Ce z'şce? ce z'şce? strig'ş Katerina, karea, k'z toat'ş n'şterea ce avea de à se s't'n'şni, n'ş n'şş priimi f'şk'ş strigare n'şaştentata lovire ce o isbea.

— A! a! zisse Karolă; mi se pare însă, că acea-
stă coroană pe carea o faci să sboare astă-felă, făr vrea
mea, de pe un capă pe altă, mi se pără oareșă că
mie.

— Ţgenoșii, sire, cănoscă mă bine deșă ori
cine acesă principia de șzeranitate pe care 'lă ai exprimată.
Pentru aceea și ei șperă à însărcina pe Maiestatea voastră
că să așeze acesă coroană pe un capă care 'i va fi mă
șbită.

— Să o așeză eș! zisse Karolă, pe un capă care
'mă este șbită! O! drace! și de care capă vrei să vorbiți,
domnilor? Eș nă noșă să șnellegă.

— De capă D. dră d'Alanson.

Katerina se făr galbenă că moartea, și măca pe
de Măi că o cășășă șășășă.

— Și o știa asta frate-mă d'Alanson?

— Da, sire, o știa.

— Și prămea eș acesă coroană?

— Afară de încușășă Maiestății Voastre, la ca-
rea pe trimeea că să o șșș.

— O! o! zisse Karolă, drentă să șșș, acesă ko-
roană are să șșș foarte bine frateșă noșă d'Alanson.
Și eacă, eș unășă și nă mă șșș la dinsa! și mă-
șșș, de Măi, și mă șșș! ori kina vei avea nă
șșș, vei fi prămită că șșș în Lșșș.

— Maiestatea Voastră, sire, s'ară fi șșș de
mă de acesă prășă ală noșă, dacă n'ară fi mizloșă a-
cea nenoroșă șșș à lă Mășșș, care mă fărșș
să mă șșș că nă cășă să fi cășă în șșș Maiestății
Voastre.

— Bine, dar' ce șșș Enrișă de prășășă acesă?
șșș Katerina.

— Reșepe Navarreï, doamna mea, se sânnânea la do-
rința fragiloră sâi, și renonșarea sa era gata.

— Атънчи катъ съ айбî аснра'уи ачеастъ renonșare,
strigî Katerina.

— Къ bine зичеџи, doamna mea, zisse de Mși, o амă,
da, la mine, sâbskrisъ și dataтъ de dînsâлă.

— Къ o datъ înaintea sçenei din Lâvră? zisse Katerina.

— Da, da, din ајънâлă sereï аcellia, mi se pare.

Și totă de odatъ, de Mși skoasse din pozonară o re-
nonșare în favoarea dâçelâi d'Alanson, skrisъ, sâbsemnatъ de
mîna lăi Enrikă, și къ data prezisъ.

— Аша зъă, zisse Karolă, și vъză къ toate sântă în
bъnъ oriндâialъ.

— Ши че чerea Enrikă drentă skimbă la ачеастъ re-
nonșare? întrebî Katerina.

— Nimikă, doamna mea; ne sнonea към къ amicîia
reçelâi Karolă, îлă desnъgъbea îndestâлă de perderea хней
koroanne.

Katerina îшî mшikă bъzele mî' шî resfrînse frâmoasele
sale mîlni.

— Toate аchestea sântă foarte esakte, de Mși, zisse
reçele.

— Daka este аша, zisse reçina mare, daka se хо-
търиссеръ toate între dâmnîata și reçele Navarreï, че дîнтъ
avea îнтълнirea dâmitale de astъ seară къ dînsâлă?

— Еă, îнтълнire, doamna mea, къ reçele Navarreï?
zisse de Mși. Vorbeaskъ despre ачеста D. de Nansi, kare
m' a arestată, și sнăлъ daka nъ eramă singără. Maïestatea Voa-
stră îлă poate kiema аiçî de faгъ.

— Domnăle de Nansi? zisse reçele.

Kapitanăлă gardei se arăлă.

— Domnăle de Nansi, zisse Katerina къ sнъпъială.

спзѣ, мѣ рогѣ, singѣрѣ ера D. de Мѣи ла оспѣтъгіа de ла Stella-Фгѣмоасѣ!

— Їн камера ѣнде ера, се алла singѣрѣ, доамна mea, ѣар' ѣн оспѣтъгіѣ, нѣ ера singѣрѣ.

— А! zisse Katerina, чине ера товарѣшнѣ лѣи?

— Еѣ нѣ штиѣ дака ера товарѣшнѣ домнаѣи, de Мѣи, доамна mea; штиѣ ѣнсѣ кѣ а фѣитѣ пе о ѣштѣ дѣн досѣ, дѣпѣ че а лѣнитѣ јосѣ дѣої дѣн gardianii meї.

— Ши 'лѣ аї кѣпноскѣтѣ. negremitѣ, чине ера?

— Еѣ, нѣ, ѣнсѣ gardianii meї, да.

— Ши чине ера? ѣнтреѣ Karolѣ IX.

— D. Konte Annibal de Kokonas.

— Annibal de Kokonas! репетѣ реѣе ле posomoritѣ ши гѣндиторѣ, ачела кѣре а фѣкѣтѣ ѣнѣ спѣимѣнтѣторѣ мѣчелѣ de ѣге-ноѣи, ѣн ноантеа de Sѣнтѣлѣ Bartolomeѣ?

— D. de Kokonas. ѣентѣломѣлѣ D. d'Alanson, zisse D. de Nansi.

— Vine, bine, zisse Karolѣ. акѣм retraѣе-te, D. de Nansi, ши алтѣдатѣ. addѣ-ѣи аминте de ѣнѣ лѣкрѣ...

— De кѣре лѣкрѣ, sire?

— Кѣ естѣ ѣн servѣiѣлѣ meѣ, ши, нѣ се каде сѣ ас-кѣлѣи deкѣтѣ нѣмаї чеаа че'ѣи воїѣ ordonna еѣ.

D. de Nansi се retrasse d'ѣ-ндѣратеlea салѣтѣндѣ res-пектѣосѣ.

De Мѣи арѣнкѣ Katerinei о кѣѣтѣѣрѣ кѣ ѣнѣ сѣррисѣ ѣронѣкѣ.

Mizloѣи о скѣртѣ тѣчере. Реѣина ѣшѣ реѣѣчеа чѣкѣргѣи чѣнгѣтоареї sale. Karolѣ ѣшѣ desmierda кѣїнеle.

— Dar' кѣре ера скопѣѣѣ vostrѣ, domnѣle? контѣнѣи Karolѣ. Лѣкѣраѣи кѣ виѣiѣѣне?...

— Kontra кѣї, sire?

D. de Nansi

— Ia kontra lăi Enrikă, kontra lăi Francisă, saă kontra mea.

— Sire, noi aveamă renonțarea kămnatăi vostră, și konsimțimintăi fratelăi vostră; și, prekăm avăssei onoarea de a vă spăne, kînd eramă asăpra pănătăi de a soličita aștorisarea Maiestatei Voastre, s'a brodită acea fatală întămplare din Lăvra.

— Eă bine, mamă! zisse Karolă, eă nă văză ničă zăă găă la toate ačestea. Voi eraă în drentăi vostră, domnăle de Măi, ăerîndă-vă zăă rețe. Da. Navarra poate să fîz și kată să fîz zăă rigată senarată. Kătre ačesta, ačestă rigată se pare făkătă în adinsă nentă a dota (înzestra) ne frate-meă d'Alanson, kare a dorită prea măltă, totă de zăa, să aibă o koroană, și kare nă 'mă poate lăa oki de la ačeea ne kareă vede kă o părtămă noi. Singărăi lăkă che se oppănea la ačeastă întronare, era drentăi lăi Enriot; fiindă-însă kă Enriot se leapătă de voea sa...

— Da, de voe, sire.

— Se vede kă aia vren Dămnezeă! Dămniata, domnăle de Măi, estă liberă de a le întărna la fragiă dămitale, ne kariă 'i amă pedensită... čeva kam kă asurime, poate; însă ačesta este o împrejărare între mine și Dămnezeă; dă-te, și le spăne kă, de vreme če eă doresă a avea de rețe ală Navarreă ne fratele meă d'Alanson, eă le fakă dăpă voe. Din momentăi ačesta dar', Navarra este zăă rigată, și săveranăi săă se nămește Francisă. Eă ăeă nămai ontă zille ka să pleče frate-meă din Parisă kă strellăčirea și kă pompa če se kăvină zăă rețe. — Akăm pleakă, dă-te, domnăle de Măi, dă-te!... — Domnăle de Nansi, lassă ne D. de Măi să treakă, este liberă.

— Sire, zisse de Măi, făkindă zăă nasă in ainte, Maiestatea Voastră imă nermitte?...

— Da, zisse reęele.

Ши 'ші întinse mîna cître jъnele ęgenotъ.

De Mxi nъse ыъ denъke la pъmintъ ши sъrъtъ mîna reęelъi.

— A propo, zisse Karolъ ongrindъ-lъ kiarъ în momen-tulъ kînd era sъ se skoale, par'-kъ 'mî cherъssewî drentate pen-trъ aчestъ tълxarъ de Mađrevel?

— Da, sire.

— Nъ шitъ ыnde se aflъ, spre а 'цi face drentatea, pentръ kъ se totъ askъnde; dar' daka 'lъ vei întълni, fъ 'цi o singъrъ. eakъ 'цi daъ eъ voea, ши înkъ 'цi o daъ din toatъ inima.

— A! sire, strigъ de Mxi, asta mъ împlе, în adevъrъ, de fericire; Maiestatea Voastră sъ se lasse asъnra mea! de okamdatъ niči eъ nъ mîiъ ыnde este, dar' îlъ gъseskъ eъ, fiцi liniuitъ.

Ши dъпъ че salutъ kъ respectъ ne reęele Karolъ ши ne reęina Katerina, de Mxi se retrase fъrъ ka sъ 'i se fa-kъ чеa mai mikъ înniedekare din partea guardianilorъ kariî 'lъ adъsseserъ pъuinъ mai 'nainte. Treкъ p'în korridorъ, ajъnse pъmai dekîtъ la noarta mare, ши, dъпъ че se vъzъ odatъ a-farъ, fъкъ pъmai ыъ nasъ din niaua Sъntъ - Germanъ - l' Os-serroa ши pînz la ospътъria Stella - Frъmoasъ; akolo îwi re-ęъsi kalъlъ, în ajstorъlъ kъrъia, neste trei ore în ыma scenei de mai sъsъ, jъnele ęgenotъ respira în liniute ши în sekъri-tate din dosъlъ zidъrilorъ Mantei.

Katerina, mistъindъ-'ші nekazъlъ, apъkъ spre aparta-mentslъ sъlъ, ши de akolo treкъ înr'alъ Margaritei.

Akolo gъsi ne Enrikъ în robъ de kamerъ ши kare se-mъna gata de а intra în aшternъtъ.

— Satan, mъrmъrî ea atъnчi, ajъtъ ne o biatъ reęi-nъ pentръ karea Dъmnezeъ nъ vrea sъ mai fakъ nimikъ.

IX.

DUOA KARETE PENTRU O KOROANNA.

Karolș, lăindă adio de la Katerina, zisese :

— Se roaște ne D. d'Alanson din partea mea, ka sê viș pînz la mine.

D. de Nansi, simțind-se disșșș, dănz învitarea re-
celșî, de à nș maî askșta în viitorș dekîts ne dînsșș, fșkș
nșmaî o sșritșrș de la Karolș pînz la frate-sșș d'Alanson,
șî 'î komșșnikș, fșrș nișî o preskimbare, ordînzșș țe pîimisse.

Dșșele d'Alanson tressșrî : elș tremșrșsse totș dșșna în
aintea lșî Karolș, șî kș îndoîts maî mșltș înkș, dekînd îșșî
fșkșsse motive à se teme de dînsșș, pînz konsșrîrș. Kș toa-
te astea nș lînsî de à merșșe la frate-sșș kș o grșșbire kal-
kșlatș.

Karolș era în nișioare șî șșșera între dînzî strigarea
de bșkșrîș la vînztoare.

Kînd intrș, dșșele d'Alanson zșrî în stîklowîi okî aî lșî
Karolș șna din așelle înpveninate kșșțșrî de șrșș pe kare le
kșșșșșșșșș elș pșea bine.

— Maiestatea Voastră m'a kîemată; eakă amă venită, sire. Ce postente de la mine Maiestatea Voastră?

— Posteskă să 'mî sursă, fgrăioare, kă, spre à respnăti ačeastă mare amičiă ce porđi nentă mine, m'amă de-
cisă să fakă astăzi nentă tine zăă lăkă pe kare 'lă doremti
prea măltă.

— Pentă mine?

— Da, nentă tine. Gindește-te bine, ce lăkă vi-
sezi este kăăva timpă akăm, fgră à kăteza să 'lă cheri de
la mine; Ńi eă 'mî voiă da ačeastă lăkă.

— Sire, zisse Frančiskă, mă jgră în aintea voastră,
nă doreskă nimikă dekită kontinzirea săpățpuei reșelăi.

— Alăncă, kăă să fi mălăsmiță, d'Alanson, zisse re-
șele; nenătină ce amă. ăerkaă kăă kă sosirea Polonesiloră
'mă a trekăă. Assemenea amă skănată, mălăsmiță lăi Enriot,
de zăă mistreșă infăriată kare imăia să mă snintech, Ńi a-
kăm mă află astă-felă inkăă n'amă ce se nismăieskă ničă ăe-
lăi măi săpătosă omă diu rigatăă meă; așă dar, dămăiata,
fgră ka se fi sokotiă de frate kăă, porđ dori altă ăeva dekită kon-
tinzirea săpățpuei melle, kareă este akăm de minăne.

— Eă nă doreskă nimikă, sire.

— Ba doremti, Frančiskă, respănse Karolă kă perăb-
dare; doremti koroanna Navarrei, de vreme ce tă ai înșel-
lesă kă Enriot Ńi kă de Măi: kă ăelă d'intăă ka să reșpăne,
iă' kă ăelă d'ală dăoilea ka să te fakă să o dobindemti. Ei,
eakă! Enriot se leapăă de ea! de Măi 'mă a komănikată
ăererea dămitale, Ńi akăm ačeastă koroannă pe kareă o am-
biționezi...

— Ei ăe? întrebă d'Alanson kă o voce tremăgăndă.

— Ei ăe! mordio! ačeastă koroannă este à ta.

D'Alanson se îngăbeni într'zăă kăă săpăimăntătoră;
pe zăă, sîncele ăe 'i se strănse la inimă, inkăă să 'i o în-

нече, се ревърсѣ нѣмаї декїтѣ ла естремицьцї, шї тотѣ кїнѣлѣ ї се анрїнсе де о рошеауъ арзѣтоаре; favoarea че 'ї фѣча реѣеле илѣ деспера интр'анѣ ассемenea momentѣ.

— Їнсѣ, sire, адаогѣ дѣчеле налїтїндѣ де мѣлтѣ мїскаре шї сїлїндѣ-се їн дешертѣ де а се стѣпїни, еѣ н'амѣ до-рїтѣ нїмїкѣ ассемenea.

— Ачеаста се poate, zisse реѣеле, нентрѣ кѣ дѣм-нїата естї foarte diskretѣ, frate; їнсѣ алїї аѣ черѣтѣ, алїї аѣ doritѣ нентрѣ tine, frate.

— Sire, вѣ жѣрѣ кѣ нїчї odatѣ...

— Нѣ жѣра не Дѣмнезеѣ.

— Bine, sire, кѣ кїнѣлѣ ачеста мѣ есїлауї, dar'?

— Че, Франчїскѣ, дѣмнїата о нѣмештї аста знѣ е-сїлѣ? Драче! dar' грѣѣ естї де їмпѣкатѣ... Їа сѣ vedemѣ dar', ка че лѣкрѣ сперат маї бѣнѣ декїтѣ аста?

D'Alanson їшї мѣшкѣ бѣзеле де дешнераре.

— Преѣѣеа mea! контїнѣ Каролѣ фѣуѣрнїчїндѣ бѣнѣ-тatea, еѣ нѣ те кредеамѣ алїтѣ де понѣларѣ, Франчїскѣ, шї маї кѣ seamѣ їнтре ѣгеноуї; їнсѣ вѣзѣ кѣ еї те черѣ, шї катѣ сѣ мѣртѣрїсескѣ їнсѣ мї кѣ ерамѣ greșitѣ. Кѣтре ачеста, еѣ нѣ нѣтеамѣ сѣ дорескѣ алѣ чева маї бѣнѣ декїтѣ а avea знѣ omѣ алѣ меѣ, пе frate-meѣ кare мѣ їѣбеште шї кare нѣ este канабїлѣ де а мѣ трѣда, їн канѣлѣ знѣї partїдѣ кare пе fache resbellѣлѣ де сѣнтѣ акѣм треї-зечї де annї. Ачеста are сѣ le lїnїштеаскѣ toate ка прїн fermекѣ, фѣрѣ а маї sokoti пе лїнгѣ ачеста шї кѣ avemѣ сѣ fїмѣ реѣї тоуї їн familia noastrѣ. Are сѣ remїїѣ нѣмаї бїетѣлѣ Enriot кare н'о сѣ fїѣ dekїтѣ знѣ simnлѣ amїкѣ алѣ меѣ. Їнсѣ елѣ нѣ este нїчї deкѣм ambїgiosѣ, шї tїtlѣлѣ ачеста, пе кare нѣ'лѣ reklamѣ nї-менї, are сѣ'лѣ їа елѣ.

— O! sire, sѣnteuї greșitѣ, tїtlѣлѣ ачеста, илѣ re-klamѣ еѣ... Kare алѣ noate avea маї мѣлтѣ drentѣ dekїтѣ

mine la acestă titlă? Enrikă nu vă este mai multă dekită și simplă cămnată prin alianță; însă ea vă sunte frate prin sîmpe și mai că seamă prin inimă.... Oprimi-mă aici ne lingă voi, sire, vă rog.

— Ba nu, ba nu, Franțiskă, respunse Karolă; că asta mi așă face neporocirea.

— Cum, ce felă?

— Pentru o miș de căvinte.

— Gîndiți-vă însă puțină, sire, dacă veți găsi vre odată și tovarășă atîtă de fidelă ca mine. Eă n'amă lipsiți nici odată de lingă Maiestatea Voastră, înkă din koni-lăria mea.

— Asta o știți și o căpătă eă prea bine, și la oare-kare împrejăriți țe așă și vrăți să fiți mai denarte.

— Ce voiște să zică reșele?

— Nimikă, nimikă... eă nu înțelegă... O! ce mai de frămose vînțoare o să aibi akolo! Franțiskă, și kîți de multă te nismăieskă! Iti că akolo în acei blestemați mănă se vînează șișă căm se vînează aini mistreți? ai să ne miți pe toți că niți din cello mai frămose. Șiți că vînțoarea asta se face că cămnală: čineva așteantă animală, și știrneute, și întărită; eă dă asăpra vînțorăși, și kînd așăpe la o distanță de natru pași denarte de dînsă, se ardikă ne labele d'îndărită. Atăci, în momentă așela, vînțorăși și înșpe feră și nîntech, căm a făkă Enrikă că mistreți la čea din șimă vînțoare. Če é drentă, este lăcă cam perikolă; însă țe ești bravă, Franțiskă, și aște perikolă are să fiă pentru tine o adevărată desfătare.

— A! sire, Maiestatea Voastră imi îndoiște mă-nirile, pentru că n'amă să mai vîneză împreșă.

— Mordio! atîta mai bine, zisse reșele, căci nici ș-nă din noi amîndoi isbătește kînd nu vînțășă împreșă.

— Ce vrea sã zikã Maiestatea Voastrã?

— Voiã sã zikã kã vinindã amîndõoi iui addãce a-tita plãcere ши atita tãrbãrare, inkîlã dãmniãta, kare estî kiarã iskãsingã aevea, dãmniãta kare nimereshi, kã oriã ce arkãebãssã se va brodi, o kouofanã în distanțã de o sãtã de nasî, dãmniãta, zikã, la cea din ãrmã vinãtoare ce amã fãkãlã kã toui, ai grehitã, kã arma dãmitalã kã karea estî denrinsã, ãnã mistredã nãprasnîkã în denãrtare nãmai de dõoã-zeci de nasî, ши ai frintã niãiorãlã chebi mãi bãnã din kaii mei. Anoï, dare-ãrã moartea în draci! Franciskã, ши kã asta nãne pe omã la gîndãri?

— O! sire, pardonnaui vioiciãnea miskãrei melle, zisse d'Alanson fãkîndã-se negrã-vînlã.

— Ei! da, respãuse Karolã, vioiciãnea miskãrei, kãpnoskã prea bine, ши tokmai nentã aveãstã vioiciãne, pe karea o apreãieskã dãpã toatã valoarea ei, iui snãlã ши eã: krede-mã, Franciskã, mãi bine este a vîna denarte ãnãlã de altãlã, ши mãi kã seamã kînd çineva are nisce asemenea emojione. Gîndente-te la asta, frate, nã fațã kã mine, nentã kã vãzã kã vederea mea te tãrbãrã, çi kînd veï fi singãrã, ши veï vedea kã amã totã drentãlã de a mã teme ka nã kãmva sã 'ui mãi viã la vre o vinãtoare nãoã ши altã vioiciãne sãffleteaskã, ши nimikã altã nã poate ardika mîna omãlãlã ka o asemenea miskare, nentã kã atãnçi ai omori pe kalãreãlã în lokã de a omori kalãlã, ai omori pe reãele în lokã de a omori fiara. Mordio! frate, ãnã glonțã datã prea sãssã saã prea josã, mi se nare kã skimbã de totã faãa ãnãlã gãvernã, ши esemnlãlã ilã avemã kiarã în famillia noastrã. Kînd a omoriã Montgomeri pe tatãlã nostrã Enrikã II din întimplare, saã poate ши dintr'o miskare viã, lovirea a nãssã ne fratele nostrã Franciskã II ne tronã ши ne tatãlã nostrã En-

rikš în cimenterisli de la Szntš-Dionise. Dumnezeş cere prea
nşuinş ka sz fakş lşkrşgi marı.

Dşcele simşđ sşdoarea şiroindş ne frşntea sa aşpra
şpei loviri atitş redştabile kılş şı neşrevşzşte. Era kş ne-
pştingş reşelş de à şşşne mai kşratş fratelşı szş kş elş le
gıçisse toate. Karolş, kopşrindş-şı minia şşbt o maskş de
glşmş, era poate mai infrikomştorş deritş daka 'şı arş fi
lşssatş à se revşrsa afarş în kolkote şriçioasa lava karea ıı
mistşia inima. Prekıtş glşma 'ı se fşçea mai aşprş, kş
atitş minia 'ı se mşrea mai mşltş, şı atşnçı, nentş intşia
oargş, d'Alanson kşnoskş remşskarea, saş mai bine pşregea
de rşş kş 'şı inkınşisse o krimş karea n'a pştatş reşssi.

Elş şşşuinşsse lşnta prekıtş nşta sz o şşşuiş, dar' şşbt
aşeastş şltimş lovire, ıışı nekş kapşş, şı Karolş vşzş i-
vindş-se în okıı lşı aşea şakşş mistşitoare karea, la oamenıı
çei de o natşrş mai fraşedş, formeazş adınçitşrş de şnde
ısvorşkş lakrimile.

İnsş d'Alanson era din aşea kariı nlingş nşmai de
şrbare.

Karolş ıışı şinea şironitş aşpra lşı okışliş szş de vşl-
şrş, aşnirindş, ka sz zıçemş aşa, şı-kare din simşçıçınile çe
se skimbaş ne rındş în inima şşnelşı. Şı toate aşelle sim-
şçıçını ıı se pşreaş atitş de preçise (mşlşşmitş profşndşliş
ştdış çe fşkşsse elş aşpra famillieı sale), ka kşm inima dş-
çelş arş fi fostş o karte deskış.

Elş ıılş lşssş şşş momentş aşş-felş anşssatş, nemi-
skatş şı mşş; ne şrmş ıı zisse kş o voçe karea eşprima o
şşşşire nlinş de şrş:

— Frate, 'şı amş şşşş şotşşirea noaştrş, şı şotş-
şirea noaştrş este nekıntitş: ai sz pleçı.

D'Alanson fşkş o mişkare. Karolş se pşrş kş nş 'ı
lşş seama şı kontınşı:

— Eș voieskă ca Navarra să se mîndrească avîndă de prințș pe zîș frate ală reșelă Franșei. Prin șrmare veș avea nătere, onoare și totă ce se căvine nascherei dămitale, preșșm lă a avăș și fratele Enrikă, și, totă ka și dînșă (adaoș elă rîzîndă), mă veș binecăvînta de denarte. Însă asta nă șșntă, binecăvîntășrile nă cănoskă denșrtarea.

— Sire....

— Prîtmăște, saș maș bine șșnnăne-te. Făkîndă-te odată reșe, îș veșș șșși și o soșș demnă de zîș șiș ală Franșei. De zîde ști, daka și ea nă'ș veș a addăce înkă vre zîș tronă.

— Dar' însă Maiestatea Voastră zîș ne bșnzăș șșă amikă Enrikă, adaoș dășele d'Alanson.

— Enrikă! dar' nă'ș și amă șșșș odată că elă nă vrea tronăș Navarre! Nă'ș amă șșșș că și 'lă lassă șie? Enrikă este zîș bșziăș voiesă, iar' nă o figăș galbenă ka tine. Elă vrea să rîză și să se desfășze în voe, iar' nă să se șșșce, preșșm șșntemăș kondamnașă de a face noi, șșș koroannele noastre.

D'Alanson șkoasse zîș șemeș și zisse:

— Așa dar' Maiestatea Voastră îmi ordonnă să mă okșă!...

— Ba nă, ba nă. Nă te țrbăra de nimikă, Franșikă, le voș orîndă eș toate dășș căvîinș; lassă-te așșpra mea, ka așșpra zîș bșnză frate. Și akșm, dășș ce s'ăă nășș toate la kalle, dă-te și șșșne saș nă șșșne konvorbirea noastră amîșiloră ță: eș amă să iaș mășșșî înkăș să se păblîce maș cășrînd lăkrăș așta. Akșm dă-te, Franșikă.

Nă maș era nimikă de respășș. Dășele salăș și plekă kă inima plîș de țrbare.

Elă nă maș nătea de nășșbdare kînd să întăneaskă maș cășrînd pe Enrikă ka să vorbeaskă kă dînșăș desne toa-

te kîte se petrekrîg; însz grîsi nîmaî pe Katerina: în ade-
vîrî, Francisckî sîcea de konvorbire, mi Katerina o kîrta.

Dîchele, vîzîndî pe Katerina, îmî înekî nîmaî dekîrî
toate dîrerile mi se încerkî sî sîrîzî. Maî nîjîndî ferîçîrî
dekîrî frate-sîrî Enrîkî d' Anjî, elî nî kîrta o mîmî în per-
soanna Katerînei, çî nîmaî o simîlî allîatî. Aşa dar' înc-
çerî prin tîncîrî kî dînsa, kîçî, spre à face allîange bîne,
çîneva katî sî se înwelle nîjîndî kîrîlî pe altîrî.

Prîncî şîmare se anronîrî de Katerina kî o fîçîrî şî-
de nî maî remîssese dekîrî o prea şîoarî şîmî de tîrbî-
rare.

— Eî, doamna mea, zîsse elî, aî vîzîrî marîle skîm-
bîrî, lî aî aflîrî?

— Ştîrî kî este vorba de à face kîrî reçe din dî-
mîniata, domnîle.

— Mare bînîtate din partea frateî mî, doamna
mea.

— Aşa é?

— Şî maî kî 'mî vine à crede kî o parte à re-
kîncîncî melle o datorezî mi dîmitale; kîçî orî mi kîm,
daka estî dîmîniata çea kare 'lî aî îndemnatî à 'mî dîrî kîrî
tronî, tronîlî açela, îlî datorezî dîmitale: kî toate kî nî tî-
ncîrî kî m'amî mîncîrî în înimî mea de à vedea astî-
felî despîatî pe reçeî Navarrei.

— Se vede kî îbeshî prea mîlî pe Enrîot, fîrîlî
mî?

— Da, este kîrî-va tîncî dekînd nî amî legatî kî
mîlî întîmitate.

— Krezî sî te îbeshî mi elî nîkîrî îlî îbeshî dî-
mîniata?

— Aşa krezî, doamna mea.

— Ştî kî este foarte atîngîtorî îkîrî o assemenea

amiciu, mi mai kə seamă între prinți? Amiciile kəruilor se privesk de foarte nesolide, skəmnlə meș Francisu.

— Gindeste-te, mamă, kə noi nə sntem nămai amici, ți mai ka dsoi frați.

Katerina sərîsse kə unə sərîsș țiadatə, mi zisse.

— Bine! dar' oare sntə frați între reși?

— O! kîț nentru asta, mamă, noi nə eram înkə niči unș niči altș reși, kind nē am legat ast-felș; mi inkə niči n'aveam sș fim vre odatș; eak nentru ce ne îbeam.

— Așa este, însz akum lăkrșile s'aș skimbatș prea multș.

— Ce felș, s'aș skimbatș multș?

— Da, firește; ține mi sune kə akum n'aveți sș fiți amîndoi reși?

Dșp tressrîrea nervoasș ă dșchelă, mi dșp roșeaga ce ți komrînsesse fruntea, Katerina vșz kə lovirea ce asvîrlisse asunr-î îș isbisse tokmai în inimă.

— Elș? Enriot reșe! mi alș kșrș rigatș, mamă? întreb dșcele.

— Alș unș din cello mai strellșcite rigate alle kristianilorș, frțș meș.

— O! mamă, zisse dșcele înglbenîndș-se, ce sntə astea ce snti?

— Țeea ce este datoare sș snt o măm bșnt fi-țlș sș; Țeea la care tē ai gnditș mi tș, Francisu, mai de mult ori.

— Eș? zisse d'Alanson, nə m'am gnditș niči odatș la nimikș, doamna mea, poț sș mi jșrș.

— Așș vrea sș te krezș; kșči amikș dșmitale, kșči fratele dșmitale Enriku, kșm îș nămestî, este, sșb pșrșta sa sinceritate, unș seniorș foarte iskșsitș mi foarte vikleanș, care șitș sș 'mî pșzeaskș sekretele mai bine dekîș tine, Fran-

чискѣ. Спѣсѣ-’ці-а елѣ, спре есемнлѣ, вре одатѣ, кѣ де Мѣи есте омѣлѣ сѣѣ челѣ kredinчiosѣ?

Ши некѣнд зичеа ачесте vorbe, Katerina шѣи афѣндѣ кѣлѣтѣгга ка знѣ stiletѣ in inima лѣи Franчiskѣ.

Инѣ ачеста н’авеа dekѣтѣ нѣмаѣ о virtѣте, саѣ маѣ bine нѣмаѣ знѣ vѣчѣ: dissimѣlarea (тѣнѣirea); prin згmare nriimi де minѣне кѣлѣтѣгга mѣme-sei.

Аноѣ, ка кѣм ачестѣ нѣме s’arѣ si pronѣnпiндѣ атѣнчѣ nentѣ inлѣia оарѣ inainte-ї la о assemenea imprejѣgare, zisse кѣ sѣgnisѣ:

— De Мѣи!

— Da, da, де Мѣи де Sѣntѣ-Falѣ, zisse Katerina, кѣгга ачела инѣшѣи кѣре нѣгѣнѣ а лѣnsitѣ сѣ оmoare ne D. де Маѣrevel, шѣи кѣре, imblindѣ п’in тоатѣ Franѣa шѣи н’in капиталѣ не sѣrimѣ sѣѣ differite kostѣme, интриѣеазѣ шѣи а-дѣнѣ о ostire ка сѣ sѣsѣнѣ ne frate-тѣѣ Enrikѣ kontra fa-millieѣ sale!

Katerina, кѣреа нѣ шѣia кѣ, in ачестѣ nривинѣѣ, sѣsѣ сѣѣ Franчiskѣ шѣia атѣтѣ кѣтѣ шѣia шѣи дѣnsa, ба поате инкѣ шѣи маѣ mѣлѣтѣ, се скѣлѣ асѣnра ачесторѣ vorbe, nреparиндѣ-se а face о maѣestoasѣ nрекѣвѣntare.

Franчiskѣ о onri, zikѣндѣ:

— Mamѣ, инкѣ о vorbѣ, вѣ rogѣ. Fiиндѣ-кѣ bine-voicѣи а mѣ inigѣia (бѣгга) in политика voastѣѣ, snѣneпi-’mѣ in че kinѣ va isѣtѣ Enrikѣ, кѣ nisче аjstoare атѣтѣ де nenпѣtin-чioase mi кѣ mѣka sa nonѣlaritate, ка сѣ fakѣ знѣ resbellѣ атѣтѣ де seriousѣ inkѣтѣ сѣ тѣrbѣre familia mea?

— Konille, zisse реѣina sѣrizиндѣ, ашѣ одатѣ кѣ елѣ este snrijinitѣ де trei-zечѣи mѣи де оamenѣ поате шѣи маѣ bine, кѣ, in zioa in кѣреа елѣ va зиче нѣмаѣ о vorbѣ, ачестѣ trei-zечѣи mѣи де оamenѣ се vorѣ ivi де одатѣ ка din nѣmintѣ, шѣи нѣ зѣта кѣ ачестѣи trei-zечѣи mѣи де оamenѣ, sѣntѣ зgenoпѣи,

adikъ чеї mai vitezī ostamī din lăme. Шi apoї, mai are pe dē asăpra шi o protejere pe carea тх n'ai шtistъ сѣ o кѣ-штії, Францискъ.

— Kare protejere?

— Elă are pe rejele, pe rejele care 'lă izbeshte, care 'lă indeamă; pe rejele care, din ъelosіѣ kontra frate-lăi тѣ din Polonia шi în nekazălă тѣ, каѣтъ сѣ гѣseaskъ сѣкчessorѣ (сѣмашѣ) імпрејѣгѣлă сѣѣ. Atітѣ nămaї, întăneка-тăle че estі! daka nă o vezі asta, elă каѣтъ pe ачестѣ сѣкчessorѣ саѣ mouštenitorѣ афарѣ din famillia sa!

— Rejele!... аша krezi dămnіata, mamă?

— Шi n'ai lăată тх seama kітѣ de skămnă іi'este En-rikъ, lăbitălă сѣѣ Enriot?

— Ba da, mamă, amă lăată.

— Шi кѣ шi elă este lăbită de dінsălă; nentă кѣ іnsăшi ачестѣ Enriot, зітіндă кѣ kămnată-сѣѣ іmbla сѣ 'lă іm-năсче іn zioa de Săntălă-Bartolomeă, se тіraute ка хnă kііne шi lınje mīna carea 'lă a bătătă.

— Da, da, mărmărlă Францискъ, asta amă observat-o, mamă, Enrikъ este foarte săpnăssă кѣ frate-meă Karolă.

— Іndeniosă de à 'i merje la toate dăpă voe.

— Astă-felă іnkітă, sănărіндă-se de à se vedea totă de хna lăată іn rіsă de кѣtre rejele asăpra nesăіngeї sale la vіntă-toarea кѣ кѣгѣї, vrea сѣ іnчeană... Astă-felă іnkітă, nă mai departe чi kіară іerі, m'a іntrebălă, daka kămva n'aveamă niskaїva кѣгѣї hăne care сѣ trateze desure ачeastă artă.

— Аштеantă dar', zisse Katerina, аї кѣгѣя okі skіn-teїară ка кѣм 'i ară fi venită іn gіндă vre o idăѣ săbită; аштеantă dar'... шi че 'i аї resnănsă la ачeastă?

— 'I amă resnănsă кѣ voїѣ кѣгѣta іn biblioteca mea.

— Bine, zisse Katerina, bine, каѣ сѣ facemă orі kăm ка ачeastă karte сѣ 'i іntre іn mīnī.

— Însz eș amș kătatăș, doamna mea, și n'amș gș-sităș nimikăș.

— Lassz k'o voiș gșsi eș, zisse reșina mare, și dămniata sz Ț o daș ka din narte'ui.

— Și ce are sz resalte din asta?

— Te înkrezī ts în mine, d' Alanson?

— Da, mamz.

— Vreī sz te sșpnăi kș okiī înkimī la ori ce 'ui voiș snșne în privinșa lăi Enrikăș, pe kare, kș toate kș zicheai kș 'lș îsbeshī, eș însz utiăș bine kș nș lș îsbeshī!

Dăcele sșrîsse.

— Și pe kare 'lș șgșskăș eș, kontinși Katerina.

— Da, mș sșpnăiș.

— Vîno poi-mîine sz ței kartea ce zicī de la mine, eș amș sz 'ui o daș, și dămniata sz o dăci lăi Enrikăș... și....

— Și.... ce....

— Înkolo lassz sz îkrezze Dămnezeș, Provedinșa saș întîmnlarea.

Franșiskăș kșpnosșea îndestăș de bine pe mșmț-sa înkîțș sz utiș kș ea nș lșssa ama măltș asșnra lăi Dămnezeș, à Provedinșei saș à întmnlărei, grijea de à Ț servi dorinșele saș șrele; prin șrmare se feri de à ziche vre o vorbș, și salstîndăș ka șnș omș kare priimeute o komișione kș karea 'lș însarșinș neștine, se retrasse în apartamentăș sșș.

Șkîndș-se pe skarș, dăcele d' Alanson zisse în sine:

— Ka ce o fi vîrîndș sz zikș mșmț-mea, nș poștș sz încellegăș de lokăș. Totăș ce poștș încelleșe din toate astea, este kș ea îkrezăș kontra șnși înemikăș kommășnș. Fakș ce o uti.

Înr' așestea, Margarita priimea prin mizlocirea lăi la Mol, o enistolș de la de Măi. Și fiîndăș-kș ței dșoi il-

lăstri konsogi n'aveaș niçi zăș sekretș în materiș de politikș, ea deskisse epistola și o çiti.

Açeastș epistolș 'i se pșrș, negreșitș, interesantș, pentrș kș nșmaï dekîțș, profitîndș de întșnerekșlș çe încșnea à se întinde în lșngșlș zidșrilorș Lșvrșlși, Margarita se strikorș p'în trekștoarea askșnsș, se sși ne skara çea învșrtîțș, și, dșpș çe se zîțș în toate pșrgiile kș mșltș bșgare de seamș, se renezi îște ka o zșmbrș, și se perdș în antikamera reçełși de Navarra.

Açeastș kamerș nș maï era pșzitș de nimenî dekînd nerisse Orton.

Açeastș peire, desne karea n'amș maï vorbitș din momentșlș în kare lektorșlș a vșzet-o operîndș-se într'zșș kinș atîț de trașkș pentrș bietaș Orton, neliniștisse prea mșltș ne Enrikș. Elș se destșinșisse kștre doamna de Sașvș și kștre soçîț-sa, însș niçi zșș niçi alta din elle nș utia maï mșltș dekîțș dînsșlș; atîț nșmaï kș doamna de Sașvș îi detesse oare-kare deslșșiri în zșma kștora Enrikș se domirisse lșmșritș kș bietaș. Bietaș se fșrșsse nrada vre zșnei z-neltiri à reçełși mari, și kș în zșma açestei zșneltiri, nșgîndș lînsisse de à se aresta, atîț elș kîțș și de Mși în ospșțșria de la Stella-Fșrșmoașș.

Orî kare altș în lokșlș lși Enrikș arș fi tșkșș, pentrș kș n'arș fi kșlezatș sș zikș nimikș; însș Enrikș kalkșla totș: elș nçicșș kș tșçerea sa 'lș arș fi tșrdatș; afarș de açeasta, çineva nș 'și nerde nșmaï așș ne zșș servitorș saș ne zșș kofidentș kredinçiosș, fșrș à nș çerçeta și à nș se informa desne dînsșlș. Așș dar' Enrikș se informș, çerçetș, façș kș reçełșe și kș reçełșa mare însșși; întrebș de Orton ne toçî de rîndș, de la sentinella çe se preîmbła în aintea porçîi Lșvrșlși pîntș la kșpitanșlș gardei çe vegîa în antikamera reçełși; însș toate întrebșrile și toate çerçetșrile

Margarita se strîcorî n'în trektoarea askany. Pag. 138.

ŝarŝ nefolositoare; ŝi Enrikŝ se arŝtŝ atŝtŝ de vederatŝ at-tinsŝ de aŝestŝ evenimentŝ, ŝi atŝtŝ de attaŝatŝ biŝetŝlŝi ser-vitorŝ perdatŝ. inkŝtŝ deklarŝ kŝ nŝ 'lŝ va ĩnlokŝi dekŝtŝ nŝ-maĭ kĭnd se va ĩnkredĭnŝa bine kŝ s'a perdatŝ nentŝ totŝ de-ŝna.

Prĭn ŝrmare, antikamera era, prekŝm amŝ zisŝ, goalŝ, kĭnd se ĩnfŝŝiŝŝ Margarita la Enrikŝ.

Ogĭ ŝi kĭŝ de ŝmorĭ ŝrŝŝ pasĭi reŝineĭ, Enrikŝ ĩi azzi ŝi se ĩntŝrnŝŝ, zikĭndŝ:

— Dŝmniata aiĉĭ, doamna mea?

— Da, respŝnse Margarita. Ŝiteste kŝrĭnd.

Ŝi totŝ de odatŝ ĩi dete ŝi xŝrtia deskisŝ.

Akolo se koprindeas ŝrŝtoarele rĭndŝrĭ:

„Sire,

„A venitŝ momentŝlŝ, de a vŝ nŝne ĩn lŝkŝare pro-ĭektŝlŝ de ŝrŝŝ. Poi-mĭne are sŝ ŝrŝ vĭnŝtoare de pŝssŝrĭ ĩn lŝngŝlŝ ŝrŝrŝrĭlorŝ Sĭkŝanet (Seina), de la Sŝntŝ-Germanŝ ŝi nĭnŝ la Meson, adĭkŝ ĩn toatŝ lŝmĭmea pŝdŝreĭ.

„Merŝeĝĭ la aŝeasŝ vĭnŝtoare, de ŝi este nŝmaĭ o vĭ-nŝtoare de pŝssŝrĭ; nŝneĝĭ sŝŝ xaiŝna voasŝrŝ o za bŝnŝ. ĩnŝin-ŝeĝĭ ŝea maĭ bŝnŝ spadŝ, ŝi ĩnkŝllekaĝĭ ne ŝelŝ maĭ bŝnŝ kalŝ ŝe aveĝĭ ĩn grajŝ.

„Pe la pŝrĭnzŝ, adĭkŝ ĩn toĭŝlŝ vĭnŝtoareĭ, ŝi pekĭnd reŝele se va renezi ĩn ŝrma kŝrŝĭlŝlŝ, ŝrĭŝeasĭ-vŝ ŝingŝrŝ daka veĝĭ venĭ ŝingŝrŝ, saŝ ĩmpreŝnŝ kŝ reŝina Navarreĭ, daka vŝ va ĩnsoĝĭ ŝi reŝina.

„Ŝinĉĭ-zecĭ dintr'aĭ nostri aŝ sŝ ŝrŝ askŝnŝi ĩn na-villionŝlŝ (kĭoskĭŝlŝ) lŝĭ Franĉiskŝ I, a kŝrŝia keĭz este la noi; nimenĭ n'are sŝ ŝtĭŝ kŝ sŝntŝ akolo, nentŝ kŝ vorŝ ĩntra noap-tea ŝi ŝelosĭile aŝ sŝ ŝrŝ ĩnkise.

„Veĝĭ treŝe n'ĭn allŝa Violettelorŝ, la kapŝlŝ kŝrĭa voĭŝ nĭndi eŝ: la dreanta aŝeŝteĭ allŝe, ĩntr'ŝnŝ lŝmĭniŝŝ mikŝ,

aș sã stea DD. la Mol și Kokonas kã dsoi kai de minã. Acesti kai odiniși vorș si destinași à înlokși pe alș vostrș mi pe alș Maiestatei Sale reșina Navarrei, daka din întimplare aceia vorș si osteniși.

„Adio, sire; șiți gata kãci noi vomș si.“

— Veuși si, zisse Margarita, pronșnșindș neste o miș weasse sãte de anni așelleași vorbe pe kare le pronșnș-masse Cesar pe malșrile rișlși Rșbikon.

— Fiș, doamna mea, resnșnșe Enrikș, n'amș sã vș deminșș eș.

— Aide, sire, fș-te șnș eroș, nș este lșkrș ane-voe; n'ai dekış à 'și lșa drșmșlș; și vezī de 'mī preparș șnș frșmosș tronș.

Șnș șșrișș foarte șșorș se ivi pe hșza sinș à Bearneslși. Șșrãtș mīna Margaritei mi eși elș intīș, ka sã șerșeteze trekștoarea, mșrșmșrīndș totș de odatș refrenșlș ș-nși kintș vekīș.

Mșșșra de apșrãre nș era rea: în momentșlș kind elș deskidea șșa kamerei sale de dormișș, dșcele d'Alanson deskidea pe cea de la antikamera sa; fșkș Margaritei șnș semnș kã mīna, și apoī zisse în gșra mare:

— A! dșmnīata estī, frate, bine ai venitș.

La semnșlș konsortelși sșș, reșina nrișenșsse totș, și se arșnkasse într'șnș kabinetș de toaletș, la șșa kșrșia atirna o perdea foarte groaș.

Dșcele d'Alanson intrș kã șnș pasș șfișiosș, și șitīndș-se impreșrșlș sșș, întrebș kã jșmștate voce:

— Singșrī sșntemș, frate?

— De totș singșrī. Ce este? te vșșș kã totșlș țr-hșratș.

— Este kã nē aș deskonerișș, Enrikș.

— Ce felș! deskonerișș?

— Da, de Mxi este la onrealz.

— Utiş.

— Ei bine, de Mxi a spusş totş rşpelş.

— Ce a spusş?

— A spusş kz eş doreamş sz dobîndeskş tronşlş Navarrei, şi kz konspiramş ka sz 'lş pşş la mînz.

— A! pşkatş! zisse Enrikş, înkîţ akşm estî kompromişş, biţelş meş frate! Atşnşî kşm de nş estî înkş la onrealz?

— Nişî eş însşmî nş utiş; reşele 'şî a risş de mine, pşfşkîndş-se kz vrea sz 'mî dea tronşlş Navarrei. Negreşitş kz eş o fi şnerîndş sz 'mî skoaşz vre o vorbz sekretţ, însz eş n'amş spusş nimikş.

— Şi prea bine aş fşkîţ, vantr-sen-gri! zisse Bearnesşlş; sz ne şinemş bine, kzşî viaşa noastră la amîndşoi ne atîrnz de la asta.

— Da, zisse Franşiskş, împreşurarea este kam grea; şi eakş pentz ce amş venitş şi eş sz 'şî çeş pşrerea, frate! ce sokoteshî kz aşş trebşî sz fakş: sz fşgş saş sz rşmîş?

— Dşmniata aî vşzşlş ne reşele, de vreme ce zîşî kz 'şî a vorbitş?

— Da, fşrz îndoialz.

— Ei, atşnşî katş sz 'î fi pşrîpenşlş gîndşlş! şrmeazş 'şî înspirarea.

— Maî bine aşş vrea sz rşmîş, respnse Franşiskş.

Enrikş, kz toatş pşterea ce avea de à se şţpnîni pe sine, skşpş o miskare de bşkşrîz; orî şi kîţ de şşoagş fş aşeastş miskare, Franşiskş o şşpnîrînz înz vorbz.

— Atşnşî rşmî aîşî, respnse Enrikş.

— Dar' dşmniata?

— Декъ! zisse Enrikъ, daka гъмii аичi ши еѣ n'amъ а-
тхнчi ничi знъ motivъ de à pleka! еѣ нъ plekamъ dekitъ нъмаi
spre à te însoji, din devotamentъ, nentъ à нъ мъ desnъгъи
de знъ frate ne care 'лъ iъbesкъ.

— Аша dar', s'a înceiatъ акъм къ toate planъrile
noastre? zisse d'Alanson; te predai fъгъ ничi o lънтъ la чеa
d'întiъ pornire à rellei soarte.

— Еѣ, zisse Enrikъ, еѣ нъ прivesкъ ka o soartъ rea
de à гъminea аичi; мълъгъмитъ nepъssъtorълъi meъ karakterъ,
mie 'mi este bine netъstindeni.

— Ei bine! fъ, zisse d'Alanson, sъ le lъssъmъ astea;
daka аi sъ facъ vr'o отъrire нъоъ, fъ-'mi-o ши mie кън-
nosкътъ.

— Драче! crede-мъ къ n'amъ s'o зiтъ asta, respъn-
se Enrikъ. Нъ нъ амъ încellesъ odatъ între noi къ n'avemъ
sekrete знълъ къtre алълъ?

D'Alanson нъ стърси mai multъ ши se retrasse de totъ
pe гiндъгi, nentъ къ vъzъsse întъзнъ momentъ, mishîndъ-se
tanigeria de la kabinetъs de toaletъs.

În adevъrъ, abia emisse d'Alanson, mi нъмаi
dekitъ tanigeria ачеea se ardikъ ши se ivi din нъоъ Mar-
garita.

— Ка че vъ înkînvigъi de ачeastъ visitъ? întrebъ
Enrikъ.

— Къ iar' este vre знъ че нъоъ ши însemnъtorъ.

— Ши ка че sokotigъi sъ fъ?

— Пiнъ акъм нъ шtiъ îнкъ nimikъ, dar' voiъ afla.

— Пiнъ атхнчi?

— Пiнъ атхнчi нъ linsi de à vepi la mine miъne
searъ.

Nș voș linsi, doamna mea! zise Enrikș. Pag. 145.

— Nu voi linsi, doamna mea! zisse Enrikă sîng-tîndă kă galantariț mîna nevestei sale.

Și iar' se întornă Margarita în apartamentăș sîș, kă acherășî bîgare de seamă kă kareea se servisse și la venirea sa.

KARTEA DE VĂNĂTORIĂ.

Трехссерь, trei-zeci și measse de ore de la evenimentele че раконтарлмă май сссь.

Începea а se lămina de зiorь, ши totă se deștentasse în Лхурь, прекуи се обичиня ин зилле де вѣнтоаре, кѣнд дѣcele d'Alanson мерсе ла реѣина mare дѣнѣ invitarea че прѣимиссе де ла дѣнса.

Реѣина mare нѣ era ѣн камера са де dormitѣ; ordonnasse ѣнсѣ сѣ 'ї спѣѣ ка сѣ аутенте.

Дѣнѣ кѣте-ва минѣте еши дѣнтр'ѣнѣ кабинетѣ секретѣ ѣнде нѣ intra нѣменѣ декѣтѣ дѣнса, ши ѣнде ea се retrѣѣea снре а 'мѣ face лѣкѣрѣиле хемѣче.

Îн ачелашѣ тимнѣ кѣнд интрѣ реѣина mare, интрѣ ши ѣнѣ миросѣ foarte акрѣ, саѣ прѣн кѣскѣтѣра ѣшеї, орѣ лѣатѣ пе vestѣmintele реѣинеї, ши дѣcele d'Alanson вѣзѣ п'ѣнтрѣ ѣшѣ о вапоаре гроасѣ, ѣнтокмаї ка ѣтмѣлѣ ѣнѣї ароматѣ арсѣ, кареа ѣндѣ ка ѣнѣ нѣорѣ алѣѣ ѣн лабораторѣлѣ дѣн каре ешиа реѣина.

Дѣcele нѣ се нѣтѣ опри де а нѣ агѣнка о кѣѣтѣлѣгѣ де кѣриосitate.

— Da, zisse Katerina de Medicis, da, amă arsă kite-va pergamente vekî, și aceste pergamente aș revîrsată zns fârnă alită de nătrôsă, inkîtă a trebuită să arșnkă în focă îsniperi, de unde a eșită mirosălă acesta.

D'Alanson se plecă.

— Eî bine! zisse Katerina, askenzîndă-șî mînilē stronite pe iči pe kolo de nisce șoare pete galbene-rosî, ce nșoă ai mai aflată de ieri înkoace ?

— Nimikă, mamă.

— Ai mai vîzută pe Enrikă ?

— Da.

— Totă refășă de à pleka

— Kș totălă.

— Vikleană !

— Ce zici dămnîata, doamna mea ?

— Eș zikă kă are să plece.

— O krezi ?

— Șantă sikăgă.

— Așa dar', ne șkană din mîini ?

— Da, zisse Katerina.

— Și dămnîata ilă lassî să plece ?

— Nș nșmaî kă 'lă lassă să plece, či inkă 'mî mai șnăș, kată să plece !

— Nș te înțellegă de lokă, mamă !

— Askăltă bine ceea ce amă să 'mî șnăș, Françiskă. Șnă medikă foarte iskăsită, totă ațela kare 'mî a dată karteā de vîntășă ce ai să dăci rețelă Navarreî, m'a inkredînată kă Enrikă era aproape de à se attaka de o maladiă (boală) tonitoare, de zns felă de maladiă de ațellea kare nș ertă de lokă și kăroga niči șvîința nș le poate addăce niči o tămă-dăire. Prin șgmare, înțellegă kă daka elă are să moargă de

o maladiǎ atîtǎ de rea, mai bine este ă mǎri departe de noi dekiîtǎ înaintea okilorǎ nostri, kiarǎ aici în kǎrte.

— În adevǎrǎ, zisse dǎcele, asta nǐ arǎ addǎce mlǐ-tǎ mǎxnire.

— Shi mai kǎ seamǎ fratelǎi tǎǎ Karolǎ, zisse Katerina; în timpǎ ce, daka Enrikǎ va mǎri dǎnǎ nesǎpnǎne-reā sa kǎtre reǎe, reǎele va privi aचेastǎ moarte ă sa kǎ o pedeanǎ din cherǎ.

— Ai drentate, mamǎ, zisse Francis kǎ admirare, kǎtǎ sǎ plece. Esti însǎ bine inkredinqatǎ kǎ are sǎ plece?

— Shi a lǎatǎ toate mǎsǎrile despre aचेasta. În-tǎlnirea are sǎ se fakǎ în kǎngǎlǎ de la Sǎntǎ-Germanǎ. Chinǎ-zechi de ǎgenoiǎ arǎ sǎ i servǎ de eskortǎ minǎ la Fontenblo, unde 'lǎ aचेentǎ alǎi chinǎ sǎte.

— Ei! dar' sorǎ-meā Margaritǎ pleakǎ shi ea kǎ elǎ? zisse dǎcele d'Alanson kǎ o ǎmoarǎ sǎalǎ shi kǎ o ingǎlbe-nire vederatǎ.

— Da, respǎnse Katerina, asta s'a otǎritǎ. În-sǎ, mǎ-rindǎ Enrikǎ, Margaritǎ se intoarǎce înanoi la kǎrte, vǎdǎvǎ shi liberǎ.

— Shi esti bine inkredinqatǎ, doamna mea, kǎ Enrikǎ are sǎ moarǎ?

— Asha m'a inkredinqatǎ, celǎ pǎuinǎ, medikǎlǎ kare 'mǎ a datǎ karteā despre kareā ne este vorba.

— Shi unde ă aचेastǎ karte, doamna mea?

Katerina se întǎrnǎ inchetinelǎ spre kabinetǎlǎ miste-riosǎ, deskisse ǎsha, intrǎ în intrǎ, shi ewi iar' neste ǎnǎ mo-mentǎ kǎ karteā în minǎ zikindǎ:

— Eakǎ karteā.

D'Alanson se ǎitǎ kǎ ǎnǎ felǎ de infrikoware la karteā ce 'i infǎciā mǎmǎ-sa.

— Ce felă de karte este? Intrebă Francisă înfiorînd-se.

— 'Ţi amă sursă odată, fătăă meă, este o lăkrare desre arta de à kresce şii à învăda kărsii, gionoile şii şoi-mii, făkă de şnă omă foarte învădată, de seniorăă Kastră-čio Kastrakani, tiranăă Lăkei.

— Şii ce se fakă eă kă dinsa?

— Ia să o dăci la bănăă dămitale amikă Enriot, kare zici kă 'Ţi a cheră-o, asta saă altă asemenea, snre à se instrăi în ştiină păsăriloră. Şii fiindă-kă astăzi are să vîneze la sboră kă reşele, kreşă kă are să citeaskă kîte-va papine, ka să arate reşelăi kă 'i şrmeaşă poveşele lăindă lek-şii. Totăă este să 'i o dăi kiară lăi în mină.

— O! asta n' o voiă kăteza. mamă, zisse d' Alanson înfiorînd-se.

— Pentră ce? zisse Katerina: şii asta é o karte ka toate kărdile, atită nămai kă a ştăăă şii măltă timnă inkisă, inkită 'i s'aă linită papinile şna de alta. Vezi de nă te înçerka să o citeşii dămnăta, Francisă, kăci çineva n' o poate çiti nînă nă 'şii va şda deşităă şii întărnindă nămai kîte o foăă, kare açeasta îea măltă timnă şii addăce măltă oste-neală.

— Astă-felă inkită este nămai şnă omă kare doreşte prea măltă de à se instrăi mi kare să poată să nearză a-çestă timnă şii să îea açeastă osteneală? zisse d' Alanson.

— Tokmaï, fişăă meă, înçellei?

— O! zisse dăçele, eakă şii Enriot în kărte; dă-'mă karteă, doamna meă, dă-'mă-o. Voiă să mă foloseskă de lip-sa lăi ka să dăkă açeastă karte în kamera sa, inkită să o gă-seaskă kînd se va întoarçele.

— Maï bine aşă vrea să 'i o dăi kiară lăi însăşii. Francisă; asta ară fi maï sikăă.

— V'amă eşti odată cu asta n'ami căteza-o, doamna mea, respice dăcele.

— Dă-te dar'; însă pune-o, ce! eşti puţin, într'un loc unde să se vază bine.

— Deskiş... săpăţ ceva de va fi deskiş? întrebă d'Alanson.

— Nu.

— Atunci, dă-mi-o.

D'Alanson lăsa cu o mână tremurândă cartea pe care Katerina i-o întindea cu o mână foarte sigură.

— Iea-o, iea-o, zise Katerina, nu este nici un pericol, de vreme ce vezi că o ăştă e în mână; afară de aceea, dămiată porci minşi.

Această ferire nu fusese de ajunsă lui d'Alanson, care învăli cartea şi cu manta sa.

— Grăbeşte-te mai curând, zise Katerina, grăbeşte-te! Enriş poate să se scrie în apartamentului său din miniş în miniş.

— Aveţi drentate, mamă, eakă plecă. Şi dăcele eşi şovzindă de totă de mătă tărăgare.

Lektorul s'a introdusă acum de mai multe ori în apartamentului regelui Navarrei, şi a assistat la sedinţele ce s'aş petreacă acolo, vesele să şi feroase dăpă cum sărdea săş ameninga ţenilăş protectoră ală fiitorăş rege ală Franţei.

Dar' nici odată poate părăsi minjiu de sinţ de omor, săş şdău de vină de desfrinare şi de beuă, ori îmbrăşmău de profăme de amor, nici odată, într'o vorbă, a celă şngiş ală Lăvrăş, nu vărşse înainte-i o figură mai galbenă dekăş à dăcelă d'Alanson kind deskidea şşa kamerei de dormităş à regelăş de Navarra cu cartea în mână.

Şi într'acestea, nimeni nu era (cum şiş începise şi dăcele) în acea cameră ca să 'lă întrebe cu vre o căş-

tblēgъ kъrioasъ sađ neliniwtitъ че lъkrъ avea sъ faktъ. Celle d'întiix raze alle dimineyei lъminas apartamentslê de totê goiê.

De pъrete era atîrnatъ gata acea spadъ ne karea de Msi povъdъisse ne Eurikъ sъ o iea. Kite-va lъnъișoare de o chingъtoare de sîrmъ stađ risinite josi ne parketê. Pe zneș mobilê era pъsъ o pъngъ binîșorê imflъiukъ wi zneș pъmnałê mikê; iar' nișche skrъmъgi prefъkble în chenșw albъ șșoagъ wi sbъrîndê inkъ în kъminê, impreșnîndê-se ne lîngъ ačelle-l-alte semne, arъtaș kъratê dъčelêi d'Alanson kъ ređele Navarrei lъasse ne dînslê o kъmașe de zalle, čerșse banî de la kassierêlê, wi arșesse xъrtiî kompromittъtoare.

— Mъmъ-mea nъ era greșitъ, zisse d'Alanson: vi-
kleanșlê nъ așъpea.

Ačeastъ konvinđere da sъgъ îndoialъ. o pъoș pъtere jъnelêi dъče, kъčî. dъpъ če čerčetъ nъ o kъkъtblēgъ toate zngîșrile kamerei, dъpъ če arđikъ toate tamđerile de pe la șwi, dъpъ če se konvinse print'rêna mare șgomotê če resșna în kъrgi wi print'r'o mare kъčere če domnea în apartamentê kъ miment nъ se gъndea sъ lъșșioneze, șkoasse kartea de pe sșb mantъ-i, o pъșe reneče ne miasa znde era pъnga, rezimînd'-o de zneș pъnitrê de stejarê skъlntatê; în zrmъ, retrъgîndъ-se nъmaî dekîț. wiî întinse brașlê, mi deskisse, kъ mîna mînșwatъ, kartea într'zneș lokê kъ o gravъgъ de vîpъtoare, wi plînș de o șialъ karea i trъda toate temerile așkъnșe.

Dъpъ ča deskisse kartea, d'Alanson, se trasse nъmaî dekîț kъ trei nașî înapoi, wi șkouîndъ-wi mînșwa, o arъnkъ în foklê kare mistъisse xъrtiile. Șiellea mlъdioasъ șfъgbi ne kъrbъni, se rъșčî wi se întinse ka kornêl zneș rentilê mare, wi în fine lъssê nъmaî zneș skrъmъ negrъ wi sbъrčitê.

D'Alanson stъł pînъ če se mistъi de totê mînșwa în fokê; ne zrmъ strînșe manta sșb karea đinșse kartea așkъnș, o pъșe la sșb-đioagъ, wi se întъrnъ iște în kamera sa. Pe-

kînd intra, kă inima svîknindă, azzi nisce pași ne skara cea învîrtită, și, încredințată kă era Enrikă, își reînchise șua kă vioiciune.

Apoi, se genezi spre fereastră; însă de la fereastră se vedea numai o parte din karta Luvrului, și Enrikă nu se vedea în această parte a kartei; prin șrmare konvinșerea sa se întări și mai multă kă kiară elă se întărnase akasă.

Într'acestea dăcele șeză, deskisse o karte și se închegă să chitească. Karta era o istorie a Franței de la Farmond pînă la Enrikă II. și nentru karea elă detesse nri-vileșă, neste kîte-va zille dăpă șșirea sa ne tronă.

Însă gîndulă dăcelă nu era la karte; frigurile nerăbdăreii îi ardeau vinele. Băștile tîmpeloră sale îi șrlău pînă în fîndulă kreeriloră; lăi Franșkă și se pîrea kă vedea pîntre pîreșă, așă kăm vedă cineva într'ună visă să într'ună estasă magnetikă; kăștăra lăi se aflănda pînă în kamera lăi Enrikă, kă toată întreita pedikă ce lă despîrșea de dînsulă.

Kă să depîrșeze obiekșă șșimîntșoră pe kare kredea kă lă vede kă okii gîndulă, dăcele se închegă să și nigonească mintea așșpă vră șșăi altă lăkă dekîșă așșpă fiogoasei kășșă ce sta pe pînșrășă din kamera lăi Enrikă deskisă la lokșă gravșrei; dar' în deșertă și lă toate armele șua kîte șua, în deșertă se pîșșblă de zech orî pe așșșșă lină a parketșăi, kășă, orî ce amășșptă ală așșșșă gravșrei, pe karea doar' kîșă o întrevășșșe numai, îi remășșese în kapă. Această gravșră înșșșșșă șșă senioră kălare kare, îndenlinindă elă singșră șșșșșă șșă valetă de kășșieră, așșșșșă lașșă kă să rekîeme kășșșșă, allergîndă în șșșă mare a kășșă prin erbșrile șșă smîrkă. Orî și kîșă de tare era voinșă dăcelă, șșșșșă gravșrei remășșea predomnitoare.

Kătre aceșșă elă nu vedea numai karta așșșă, și vedea pe reșșă Navarrei amoniindă-se de dînsă, șișșșșșă

la acea gravură, închekîndu-se à întoarce foile, și învingîndu împiedikarea ce 'i se oppunea la întoarçerea loră prin xda-rea deșităși săă cheș mare.

Și la această vedere, kă toată 'nălçirea și ximirea ei, d'Alanson, șovîndu, era silită à se rezima kă o mînu de xnuș mobilă, în timpă ce kă chea-l'-altă își koperea oki, kă kșm, prin koperearea okiloră, nă vedea înkă și mai bine poate spektakolăș pe kare imbla să 'lă depărteze de la sine.

Spektakolăș acela era kiară gîndăș săă propriă.

De odată, d'Alanson vîză ne Enrikă traversîndu kărtea, și onrîndu-se kite-va minste înaintea xnoră oamenă kariș grămădeaș pe dșoi kariș provizione de vîntoare, kare aceste provizione nă eraș altă chea deșităș bană mi obiekte de dșamă; în xrmă, dșpă ce 'și dete ordini, lăș kărtea d'ă kărmezishăș, și se îndreptă vederată șire noarta intrărei.

D'alanson remasse nemiskată în loklă săă. Vîză dar' kă nă era Enrikă acela kare se zăisse pe skară! Prin xrmare, toate neodixnile ce cherkasse de xnuș kărtă de oră le cherkasse în darnă; și chea ce elă kredea terminată, saș a-proane de à se termina, reminea à se înçene de akșm înainte.

Jănele dșche deskisse șua kamerei sale, apoi, kă toate kă o çinea înkisă, merse să askălte la șua korridorăși. Păp-țră astă dată, nă 'i mai remănea kină de à se amăçi, kăçi era kiară Enrikă însăși. D'Alanson îi kșnoskă pasăș nîntă kiară și șnetaș nînteniloră.

Șua de la apartamentăș lăi Enrikă se deskisse mi se reînkisă.

D'Alanson reîntră în kamera sa, se lăssă pe xnuș fotoliă, și zisse:

— Vine! eakă ce se netreche akșm: Enrikă a tșekășă antikamera, înkăperea d'intăș, ș'apoi a ajănsă nîntă la ka-

mera sa de dormitǎ; ajungîndǎ acolo, 'ші a fi kǎstatǎ kǎ okii sabia, apoi nǎmnalesǎ, mi în cello din ȳrmǎ, a fi gǎsitǎ kartea deskisǎ pe rezimǎtorisǎ ei.

Atunci s'a fi întrebata singurǎ:

— Ce karte este asta? cine sǎ 'mă o fi adărsǎ?

Apoi s'a fi anroniatǎ, a fi vǎzuta gravura a ceea în-
fășimîndǎ pe un kavalers reklemîndǎ kǎrăisǎ, apoi a fi vruta sǎ citeaskǎ, apoi s'a fi încherkatǎ sǎ întoarkǎ foile.

La acaastă înkinșire trekǎ o sǎdoare reche pe fruntea lui Franșiskǎ, și zisse:

— Are sǎ strișe oare? Sǎ fîz vre o otravǎ kǎ un efektǎ genede? Nǎ, nǎ, fîz în doialǎ, de vreme ce mǎm-
mea 'mă a spăș kǎ avea sǎ moarǎ kǎ închetisǎ de tonire.

Acaastă kȳelare îl măi liniuti kîș-va.

Trekǎz vre o zeche miște asta-felǎ, un sekolǎ de
agonis strikoratǎ din sekundǎ în sekundǎ, și fîz-kare din a-
ceste sekunde prodăkindǎ totǎ felis de spăime nesokolite ce
poate inventa imașinarea, în skartǎ, o lăme de visione (ve-
deni).

D'Alanson nǎ măi nǎș gȳda; se skǎș, își traversǎ
antikamera karea închepea sǎ se înple de ȳntilomă.

— Salstare, domnilorǎ, le zisse elǎ vǎzîndǎ-î; mǎ
dăkǎ josǎ la reșele.

Și în adevurǎ dȳcele, spre a 'ші măi risini nelini-
ștea ce 'lǎ mistăia, saș poate spre a pregara o skimbare
de lokǎ, kǎ adekǎ nǎ se afla akasǎ, se kobori drentǎ la
fratele sǎș. Hentǎ ce se kobora oare? Niș elǎ însuși nǎ
știa... Ce avea sǎ 'i spăș?... Nimikǎ! Elǎ nǎ kǎșta de lokǎ
pe Karolǎ, și fȳea de Enrikǎ.

Apăkǎ dar' pe skȳșoara cea învȳrtitǎ și gȳsi șșa
reșelă kȳkatǎ.

Sentinella lășș pe dȳcele sǎ treakǎ fîz cea măi

mikъ imnedekare: in zillele de vinъtoare nъ era niçi etiketъ niçi ordinî.

Françiskъ treкъ pe rîndъ antikamera, salonulъ шî kamera de dormitъ fъrъ à intъlni pe nimeni; in fine, se gîndi къ Karolъ era negreшитъ in kabinetsulъ sъr de arme, шî impinse шша че da din kamera de dormitъ in kabinetsulъ armelorъ.

Karolъ шedea înaintea шnei mese, intr'шнъ jeyъ mare sъpnatъ къ rezimъtoare virtoasъ, stîndъ къ snatele spre шша prin karea intrasse Françiskъ.

Se пъrea affondatъ intr'o okъnare karea 'i domina toatъ mintea.

Dъcele se anpronî pe virisulъ deșitelorъ; Karolъ çitea.

— Pre leșea mea! strigъ elъ de odatъ, eakъ o karte minъnatъ. Bine avîssemъ ex vorbindъ de astъ-felъ de karte, dar' nъ kredeamъ sъ se afe in Franța.

Dъcele d'Alanson imî intinse шrekile шî mai fъkъ шнъ nasъ inainte.

— Afșisite foî, zisse reșele nșindъ'шî deșetsulъ çelъ mare pe bъze шî apșssîndъ-lъ pe karte ka sъ desnarçъ pașina че çitisse de așeea че vrea sъ çiteaskъ, nar'-къ aș linitъ çineva foile in adînsъ ka sъ askъnzъ de la okîi oamenilorъ minșnele че koprinde.

D'Alanson fъkъ o sълtare inainte.

Kartea in karea çitea Karolъ plekatъ, era kartea pe karea o nșesse elъ in kamera lăi Enrikъ!

Din nentsulъ lăi emî o strigare 'nъbъshitъ.

— A! dъmnîata estî d'Alanson? zisse Karolъ, bine aî venitъ, шî anpronî-te sъ vezî, daka vreî, çea mai frъmoasъ karte de vinъtorîz din kite aș nșitъ emî vre odatъ din minъ de omъ.

Çea d'intîiș miskare à dъçelăi fș de à smълçe kartea

Karelš medea tnaintea snei mese, ltr'ună jegš mare. Ilag. 155.

din mîinele fratelî s'zî; dar' o k'z'etare infernal'z îlz' gînz ni-ronit'z în lok'z-î, b'z'ele l'zî învineg'ite se miskar'z de z'n'z s'z-ris'z înfrikos'ztor'z, şî 'şî p'zse mîna la okî ka z'n'z om'z înt'z-nekat'z de ceva.

Апої, reviuind'z k'z încet'zîz în sine, dar' f'zr'z à se miska niçî înainte niçî înapoї, întreb'z pe reçele:

— Sire, k'z'm de a'z înatr'z a'ceast'z karte în mîinele Maïestateї Voastre?

— Nimik'z maї simpl'z. Azi-dimineac'z m'am'z s'zîtz la Enriot ka s'z v'z'z daka era gata, şî n'z era akas'z; se vede k'z okolea pe la graj'd'zrî şî pe la kîi'n'zrîi; dar' în lok'zîz l'zî am'z g'z'sit'z a'cest'z tesaz'r' (komoaz'r) pe kare 'l'z am'z add'z's'z aiçî jos'z ka s'z'l'z çitesk'z în паче

Şî as'zpra a'cestor'z vorbe reçele maї p'zse înk'z odat'z-deçit'zîz la g'zr'z, şî maї întoar'se înk'z o paçînz înd'z'z'zînik'z.

— Sire, bomb'z'ni d' Alanson, kare 'mî sim'zî tot'z kop-n'zîz koprinzînd'z-se de o neodîx'zîz sp'zîmint'z'toare şî p'zr'zîz ar-dîkînd'z-î se în kan'z p'zçîz'z, sire, e'z veneam'z ka s'z şîv'z...

— Lass'z-m'z s'z termin'z kanîtol'zîz a'cesta, Francisk'z, zisse Karol'z, şî ne z'gm'z îmi v'zî şîv'ne orî che v'zî voi. Eak'z asta este à çînçî-zecîlea paçînz che çitesk'z, sa'z maї bine, che mist'zîesk'z.

— A g'zstat'z de doz'z-zecî şî çînçî de orî otrava, zisse Francisk'z în gînd'z-î. Frate-m'z este perd'zîz!

At'z'nçî se gîndî k'z era z'n'z D'z'mneze'z în cher'z kare n'z era de lok'z xasard'zîz (înt'z'mplarea).

Francisk'z şterse k'z trem'zrînda sa mînz rechea s'zdoare che pik'zra pe fr'zntea sa, şî a'utent'z înt'zchere, p'rek'z'm îi or-donasse frate-s'zî, pînz s'z termine kanîtol'z.

XI.

VĂNĂTOAREA LA SBORŪ.

Karolŭ citea mereŭ. În mŭlta sa kŭriositate, elŭ mi-
stŕia naŭinile; mi fie-kare naŭinŭ, era linitŭ, prekŭm amŭ zisŭ,
de cea-l-altŭ naŭinŭ, saŭ din kaxsa ŭmiditŭcei la karea stŭ-
tŭsse mŭltŭ timpŭ, saŭ din vre unŭ altŭ motivŭ nekŭnnoskŭtŭ.
d'Alanson privea kŭ okŭ, snerionŭ acestŭ spŭimintŭtorŭ snek-
takolŭ, à kŭrŕia deslegare o întrevedea nŭmaŭ elŭ singŭrŭ.

— O! mŭrmŭrŭ elŭ, ce are sŭ se petreakŭ aici oare?
Ce! eŭ sŭ plekŭ, sŭ mŭ esilezŭ, sŭ mergŭ sŭ kastŭ unŭ tronŭ
inkŭnitŭ, în timpŭ ce Enrikŭ, la cea d'întŭiŭ veste kŭ reŭele
este la amternŭtŭ, se va întoarce în vre o cetate întŭritŭ, de-
nŭrtatŭ nŭmaŭ kŭ vre o dŭoŭ-zecŭ de legŭi de kapitalŭ, pŭn-
dindŭ ačeastŭ pradŭ pe karea nŭ o arŭpkŭ porokŭlŭ, ŭi arŭ
nŭtea sŭ se aŭe nŭmaŭ dintr'o sŭritŭrŭ în kapitalŭ; inkŭtŭ, pŭnŭ
sŭ anŭce sŭ aŭe reŭele Poloniei moartea fratelŭi-meŭ, dina-
stia se va skimba: asta este neste nŭtinŭtŭ!

De astŭ-felŭ de kŭŭetŭrŭi fŭ dominatŭ celŭ d'întŭiŭ sim-
timentŭ de înfrikŭshare involŭntariŭ (fŭrŭ voe) kare îndemna
pe Franŭiskŭ de à onri ne Karolŭ. Era ačeastŭ fatalitate ka-

gea semăna protegîndă cu stăruire pe Enrikă mi zămăgîndă pe cei din casa lui Valoa, mi în kontra kăria dăcele să încherka de a se mai oppune înkă odată.

Într'un moment, 'i se skimbă totă plană că 'mi fă-
kăsse în privința lui Enrikă. Akem se gîndea că Karolă că-
tăsse kartea cea otrăvită iar' nu Enrikă; Enrikă trebăia să
plece, dar' să plece kondamnată. Iar' din momentăle în kare
fatalitatea ilă mai skăpă înkă odată, era de neapăgare ka En-
rikă să remiță pe lokă fără a se depărta; pentră că Enrikă
era mai pășină de temăle ka ună prisionieră la Bastillia, de-
kălă ka ună reșe ală Navarrei în kăpăle a trei-zeci mi de
oamenă.

Prin zămare, dăcele d' Alanson lăssă pe Karolă să 'mi
termine kăpităle; iar' kînd reșele mi ardikă kăpăle, îi zisse:

— Frate, eă amă autentată pentră că așă 'mi a or-
donnată Maiestatea Voastră; însă amă făkt-o că mare păgere
de răă, pentră că aveamă să vă săpăle nășce lăkrăgi de cea
mai mare însemnălate.

— A! la drakă! zisse Karolă, ai kărvăia obrăji gal-
beni se arindeaă pășină kăte pășină, săă din mălta înfokare
că kareă cătăsse karteă, săă pentră că otrava închenăsse a lă-
kra; la drakă. Ai să pleci mi tă kăm a plekată frate-tăă re-
șele Poloniēi; amă skăpnată de elă, voiă skăpă mi de tine o-
dată, mi să nu mai așă de akem niči cea mai mikă vorbă
desre ačeastă.

— Pentră ačea mi eă, frate, zisse Frančiskă, nu
viă ka să vă vorbeskă de plekarea mea, či de plekarea al-
tăia. Maiestatea Voastră m' a attinșă în chelă mai profăndă
mi mai delikată simtimentă ală meă, kare este devotamentăle
meă pentră voi ka ună frate, fidelitatea mea ka ună săpnășă, mi
doreskă să 'i arăte că eă nu sănăle ună trădătoă.

— Ia să vedemă, zisse Karolă răzămîndă-se că kotăle

de karte, p̄ind̄-șî piçioarele șn̄l̄ peste alt̄l̄, mi șit̄ind̄-se la d' Alanson ka șn̄ om̄ kare s̄ armeaz̄ k̄ r̄bdare, kontra obiçeișl̄i s̄ș̄, ia s̄ vedem̄, poate k'o fi iar' vre șn̄ șgomot̄ șoș̄, saș̄ vre o p̄iș̄ matinal̄?

— Ba n̄, sire, șn̄ adenȳș̄, șn̄ komplot̄ pe kare n̄maï ridicola mea delikateș̄, m'a onriț̄ de à vi'l̄ deskoperi.

— Șn̄ komplot̄! zisse Karol̄. Ia s̄ vedem̄ komplot̄l̄ ațesta.

— Sire, zisse Françisk̄, nek̄ind̄ Maïestatea Voast̄r̄ are s̄ v̄neze pe l̄nḡ r̄iș mi în k̄m̄nia Vesinet̄l̄i, reșele Navarrei are s̄ anșce șpre n̄d̄șrea Șnt̄-German̄, șnde 'l̄ așteant̄ o t̄șp̄ de amiçî din ai s̄i k̄ kariï are s̄ řḡ.

— A! asta o știam̄ eș bine, zisse Karol̄. În k̄ o kalomniș̄ kontra biets̄l̄i meș Enriot. Ia ask̄l̄t̄! aveçî s̄ terminaçî odat̄ k̄ d̄ișșl̄?

— Maïestatea Voast̄r̄ n̄ va avea s̄ aștente m̄l̄t̄ timp̄, çel̄ș n̄șin̄ș, șure a se înk̄redina daka çeea çe am̄ onoarea s̄ 'i șn̄iș este saș̄ n̄ kalomniș̄.

— Și în çe kin̄?

— Pent̄r̄ k̄ k̄m̄nat̄l̄ noștr̄ are s̄ pleçe dișear̄.

Karol̄ se șk̄l̄, mi zisse:

— Ask̄l̄t̄, eak̄ voiș s̄ v̄ ar̄l̄ k̄ am̄ s̄ maï ask̄l̄t̄ mi s̄ maï k̄reș̄ în k̄ pent̄r̄ çea din șr̄m̄ dat̄ intençionele voastre; dar' îns̄, eak̄ v̄ șn̄iș s̄ știçî, t̄ș mi maï k̄-mea, asta va fi pent̄r̄ çea din șr̄m̄ oar̄.

Apoi maï înt̄rind̄-șî vocea, adaoḡ:

— S̄ 'm̄ kieme aiçî pe reșele Navarrei.

La ațeste vorbe șn̄ gardian̄ řk̄ miskare de á se șp̄șne ordin̄l̄i; îns̄ Françisk̄ îl onri n̄rintr'șn̄ șem̄n̄, mi zisse reșel̄i:

— Acesta este unul mizlocul rău, frate; ca kiplul acesta nu veți afla nimic. Enrik are să țugușiască, are să dea unul semnals, komplicii săi se vor vesti și se vor face nevzduji; și atunci mămă-mea și ea vor fi akzaziți nu numai ca niște visionari, ci încă și ca niște kalomnatori.

— Așa dar', ce voiștii?

— Ca Maiestatea Voastră să 'mi dea askultare în nemele frăției noastre, și ală devotamentalsi meș, pe care are să 'lă kunoaskă, fergă à se primi întră nimic. Facheți într' unul kipl, sire, inkit să se rekunoaskă odată kiplabilă printro probă (dovadă) de netțegărit, și să se pedenseaskă prekum merită acela care, de doi ani akum, amăeste kumetărele Maiestatei Voastre, nindindă timnă de à le trada și prin fantă.

Karol nu respunse de lok; merse numai la o fereastră și o deskisse, kum simule și se akkase în kană.

Αποϊ, întrămindă-se, kă vioiăne, zisse:

— Ei bine! Franciskă, kă ce lăkkă ai face ț, vorbesto?

— Sire, zisse d'Alanson, eș aiș năne să inkonjoare pădrea de la Săntă-Germană prin trei detashamente de kălgreji zigorī, kariī, la o oră preiugleasă, la unul-sprezece ore, spre esemnlă, ară anka și ară abatte totă ce se află în pădrea spre navilionlă lă Franciskă I-ă, pe care 'lă aiș însemna, kă din întămlare, drentă lok de întănire pentru găstare. Αποϊ (fergă à înceta într' ačestea de à mă pefache kă 'mi priveskă kăgălă), kănd aiș vedea pe Enrikă kă se depărtează, m' aiș genezi spre loklă întănirei, unde s' ară afla prinsă împreșă kă totă komplicii săi.

— Idăa este bșpă, zisse reșele; să se kieme aiči kapitānlă gardei melle.

D'Alanson skoasse din minteanș-î znș flzerș de ar-
pintș atșrnats de znș lanșș de azșș mi șkerș.

D. de Nansi se arșș.

Karolș merse la elș mi 'i dete ordinș inșetinșș.

În timnșș așesta, marele sșș ogarș Aktéon apșkasse
kș dinșii o pradș ne karea o țvșlea p'în kamerș mi o sșș-
șia kș kolșii sșkindș o mișș de sșritșri sșșrdalnișe.

Karolș se întșrnș, mi skoasse o inșșrșșșș inșfrikoșș-
toare. Prada șe apșkasse Aktéon, era preșioașș karte de
vîntșoriș, de karea nș se șșsseașș, prekșm amș zisș mai șșșș,
dekîșș nșmai trei esemplare în toatș lșmea.

Pedeansa fș potrivîț kș křima; Karolș lșș znș gř-
bașș, mi dete animalșșș lrei lșvîșșri șeapene. Aktéon skoas-
se o strigare mi se așkșșse sșșł o masș konerîț kș znș ta-
netș mare, șnde șeșea elș obîșșșșș.

Karolș lșș kartea de șosș mi vșșș kș bșkșrîț kș lip-
șea nșmai o foaîșș; mi așeasșș foaîșș nș era din tekșș, çi
nșmai o gravșșș.

O nșșe prin șșmare ne o polișș șnde nș nșșea sșș ajșngș
Aktéon. D'Alanson se șîțș la dînsșș kș neliniște. Elș arș
fi voitșș prea mșłșș ka așea karte, dșpșș șe 'mi împlinîșșe a-
kșm lșkrarea sa, sșș șassș din mișnele lșș Karolș.

Vłțșșș șeasș ore.

Așeasta era ora în karea avea sșș se koboare Karolș
în kartea plîș de kaî stellșçîțș inșșșmașii, de bșșbașii mi de fe-
meî imbrșșkașii kș mșłșș lșkșș. Çeî șe veneașș îmi șineasș kș-
rșii legașii ne mișni; znș din vîntșoriș aveasș atșrnate de gîłș
kornșriș nentș kassșș ka nș kșmva reșele, ostenîndș de vîntș-
toarea la sborș, prekșm 'i se întîmpla adese-șrî, sșș șeagș
vre o goanș la kșpřoriș saș la kapre selbatîșe.

Reșele eșș, mi, eșșîndș, inșkîșșe șșma kabinetșșș sșș

Katerina se zita la toate acestea n' într'o fereastră à Lxvrlxli. Kapxl̄ ei galben̄ mi învxl̄it̄ se vedea n' într'o perdea k̄skatz̄, iar' restxl̄ kornxl̄i îi era ask̄ns̄ în penumbra kamerei.

La ordinxl̄ lx̄i Karol̄ toatz̄ aca m̄xl̄ime azrit̄, broderitz̄, parfumat̄, avînd̄ ne rezele în front̄-î, an̄k̄ în l̄nḡ spre à ewi ne s̄b porpile Lxvrlxli mi se strikor̄ ka zn̄ troian̄ ne strada S̄nt̄ - German̄, în mizlokxl̄ striḡrilor̄ nonolxl̄i, kare salsta ne j̄nele reze, îngrijeat̄ mi gînditor̄, ne zn̄ kal̄ mai alb̄ dekit̄ neaoa.

— Че 'цї а спъс̄ rezele? întreb̄ Margarita ne Enrik̄.

— M'a felicitat̄ as̄nra finepei kalxl̄i mē.

— N̄maî atit̄?

— N̄maî atit̄.

— Атвчї штїз̄ чева.

— M̄ kam tem̄.

— S̄z fim̄ in̄yelleni.

Enrik̄ îmi l̄mînl̄ k̄n̄xl̄ k̄ zn̄ din avelle s̄risx̄ri fine ne kare le obiçin̄ia adessea, mi kare in̄yellepeaz̄, pentrx Margarita mai k̄ seam̄: Fi liniuit̄, amika mea.

Kit̄ pentrx Katerina, îndatz̄ че ewi tot̄ acest̄ koreçis̄ din Lxvrl̄, îmi l̄ss̄ perdeaoa de s̄b karea se zita.

Dar' n̄ 'i sk̄n̄ zn̄ l̄k̄rx din vedere; naloarea fepei lx̄i Enrik̄, tress̄ririle sale nervoase, mi konvorbirile sale ne şontite k̄ Margarita.

Enrik̄ era palid̄ pentrx k̄, neavînd̄ k̄raçis̄ sançin̄ (sînçeros̄), la toate împrej̄ur̄ile în kare îi era viaça ameninçat̄, sînçele lx̄i în lok̄ de à 'i se şka la kap̄, k̄m se întimnl̄ obiçin̄it̄, îi se gr̄m̄dea tot̄ la inim̄.

El̄ çerka svîknir̄ nervoase, pentrx k̄ k̄n̄xl̄ k̄ kare 'l̄ nriimisse Karol̄, atit̄ de diferit̄ de nriimirea че 'i f̄-çea obiçin̄it̄, îi f̄k̄sse o impresiune foarte vīz̄.

În fine, konvorbisise cu Margarita, pentru că, pe-
căm știmă, bărbatului și soția, încheiaseră între ei, în pri-
vința politică, o alianță ofensivă și defensivă.

Însă Katerina interpretase (țelmuțisese) lucrurile de
totă altă-felă.

— Pentru astă dată, mărmăruț ea închinelă, crezând
că îi o fi de ajunsă acestăi scârnă Enriot.

Apoi, ca să se încredințeze și mai bine de acesă
intimnare, dăruț ce așteptă șiă căartă de oră pînă să lasse
să iasă bine din Parisă toată acea adunare de vințori, eși
din apartamentului său, treacă korridorului, se sși pe skara cea
învrțită, și deskisse, cu îndoită keț ce obișnuia să aibă de
pe la toate șmile, camera reșelă de Navarra.

Dar' în deșertă călă ea karteă prin totă acesă a-
partament. În deșertă șiă preimblă infokata călățară de
la mese la rezimțorișă, de akole la polișe, de la polișe la
almarii (dșlanșă), căci nu pără să vază nikșirea karteă ce
călă ea.

— Atșnă a fi kăat-o d'Alanson, zisse ea în sine;
prea cu minte a făcăș.

— Și apoi se pogori în apartamentului său, măi de
totă încredințat, că pentru astă dată îi reșsisse proiectă.

Într' acesă reșele șiă șrma drșmășă spre Șântă-Ger-
mană, șnde ajșnse dăruț o călătorie reșede de o oră și jș-
mătate; nișă nu se șșiră la vekășă kătelă, kare se înțlă
nosomorită șiă maiesosă în mizokășă kăseloră reșnădite pe
măte. Treacășă pănă de lemăș ce era ne atșnă în drep-
tășă arborsășă pe kare și pînă astăzi încă ilă nămeskă ste-
jearășă lă Șăilli. În șrmașă făcășă semășă barceloră grăte, ce
șrmașă vînștoarea, de a se pșne în mışkare, spre a înlesni
reșelă șiă oameniloră șșitei sale treșerea rășă.

În acesăși kăpă, toată acea voioasă jșnime, animată

de alătea felărite interese, se năse în mișcare, kă reșele în frontă, pe așea măreșă kămișă ște se întinde de la vîrfășă ștăfosă ală lăi Ștăntă-Germană, și kare lăș de odată asnektășă șneî mari tanișeriî kă nișe fiinșe îmnestrișate kă o mișă de koloare, și à kăreî bordășă arșinișă se părea kă o forma marșinea rîșăi șnșmegîndă.

Înainte reșelăi, kălare totă ne albășă șăș kășă și kă kășăișă șăș favorită în mișă, merșeășă feșiorîi de vîștorîș îmbășkășăi kă mintene verșă și înkășășăi kă șime mari, kăriî ștănișindă kă strîșurile loră vre o șeășe kăișă, ștreșăteășă n'îș trestiele de ne marșinile rîșăi.

În momentășă așela eșii de odată soarele din negărosășă oșeășă de năori în kare se afandășe. O rășă de soare lămișă kă lămina sa totă așelă arășă, toate așelle șkăle, totă așelă oșă îșfokășăi, făkîndă din toată așeășă lămișă împreșnată șnă torrentă de fokă.

Atășă, se arășă șnă erodă (ștîkă) din mișkășă trestieloră, kă kămi arășă îșantentășă răza soarelăi kă șă 'î lămineze momentășă neire, șale și șkoășe o strîșare nre-lășăișă și nișșeroășă.

— Ȳăș! Ȳăș! strîșă Karolă deskășășămișă-și kășăișă și asvîlîndă-lă dășă nășășă făgară.

— Ȳăș! Ȳăș! strîșară toate șășile kă șă înkășășe nășășăre gonitoare.

Kășăișă, îșnekată de odată de mășta lămișă, se îștoarse legănată așșura sa, deskăișășă șnă oșolă în aeră fășă a îșainta nișă à se da îșanoî; în șrîșă, șrîșă de odată erodășă și lăș șborășă drentă așșura lăi.

Într' așeștea, ștîkășă kare, kă o nășășăre îșșelleantă, se îșășășășă măi bine de o șășă de nășă dă așșura feșioriloră de vîștorîșă, lășășă vîșă, nișă kîndă șă 'și desleșă reșele kășăișă șăș și nișă kîndă șă se dedea și elă kă lămina.

Din aceasta rezultă că, kind ilă zări inemikăle săă, elă se afla la o înălțime de cinți sate de nițioare, mi grăindă în sferete mai de săsă aerăle țerăle năternițiloră sale arini, se înălța că genezițione.

— Хаа! хаа! Чюкă-de-Feră, strigă Karolă, inkăra-jindă-ші кărsăleă, arată-ne că esti de sois băne. Хаа! хаа.

Nobilăle animală, ka kăm ară fi aszită ačeastă inkărajeare, se genezi ka o sțeate, allergindă o liniă diagonală ce avea să ajngă la linia verticală ce lăa stărkăle, kare se șka mereș ka kăm ară fi vrăle să se nearză în eteră (văzdxă).

— А! mișelele mișeiloră! strigă Karolă, ka kăm făgarăle nătea să 'lă arză, năindă-ші kalăle la galonă mi ștrăindă vînțoarea prekăle sta în nătearea sa, că kapăle lă-sată ne snate ka să nă nearză nițvăne momentă ne ačelle dăoș năssări din vedere. А! mișele ce esti, fără, ai? Чюкă-de-Feră ală meș este de vînă băne, stăi tă! stăi! ха! Чюкă-de-Feră, ха!

Lănta fă, în adevăle kărioasă; țelle dăoș năssări se anroniă șna de alta, săș mai bine kărsăle se anronia de erodiă. Totăle era à mi kare din dăoi avea să rămiă ne de asăna la ačestă primă attakă.

Frika avă mai băne arini dekăle kărațiale. Kărsăle, lăată de geneziționea sborăle săă, trekă ne săb nițețete stărkăle ne kare ară fi treșită să 'lă domine. Stărkăle se folosi de kovășirea sa mi 'i dete o lovără că lăngăle săă çokă.

Kărsăle, lovăle ka de șne nămnală, se imvărți de trei ori asăna sa, ka amețită, mi, de o kamdată, țineva ară fi sokolită că avea să se lasse în josă. Dar' insă, tokmai ka șne lăutătoră vălnerată kare se reskoală mai infrikowătoră, șkoasse șne felă de strigare asămiă mi amenițoare mi 'mi lăă din năoș sborăle asăna erodiăle.

Erodiăle profitasse de kovășirea sa, mi skimbindă-ші

linia sborârlî, fâkâsse o kodire snre pîdâre, încerkîndâ-se astâ datâ sâ kâştîce snajîş (intindere) şî sâ skane prin distanşî în lokâ de â skîpa prin înzîime.

Însâ kârlîş era zîş animalâ de viuş alleasâ şî aveâ o arânkârlîş de okîş şoîmeaskâ. Îşî renetâ prin şrmare ačeaşî mîşîre, pîvîli diagonalîceşte asîpra stîrkârlîş, kare skoasse dâoş treî strîgrî de desperare şî se încerkâ â se sâi în linîş perpendicularârlîş kîm maî fâkâsse şî la întîia oarâ. În kârlîş kîtorâ-va sekânde â ačestei îndoite lînte, chelle dâoş pîssîrlî se pîrlîş asîpra pîntârlî de â se perde în nâoî. Stîrkârlî nâ se vedea maî mare dekîş o çîokîrlîş, şî kârlîş se vedea ka zîş pîntâş negrâ, kare se fîchea şî maî nevîzâş pe fie-kare minîş.

Karolâ kîm şî toatâ kîrtea nâ maî şrmaş ačelle dâoş pîssîrlî. Fie-kare remîssese pe lokâ kâ okîş pîronîşî asîpra fîgarârlî şî â gonâçîrlî.

— Bravo! bravo! Çîokâ-de-Ferâ, strîgrî de odatâ Karolâ. Prîvîşî, prîvîşî, domnilorâ, a ajînsâ dēasîpra! haş! haş!

— Pre leŕea mea, zîsse Enrîkâ, eş nâ maî vîzâş niçî pe zîşîş niçî pe altîşî:

— Niçî eş, zîsse Margarita.

— Aşa este, zîsse Karolâ, dar' daka tî nâ 'î maî poşî vedea, Enrîot, poşî însâ sâ 'î maî azî, çelâ pîşînâş pe erodîşîş. Azî? azî? çere ertîçîşne!

În adevîrlî, dâoş saş treî strîgrî plînçeroase, şî pe kare le pîtea încelleçe nîmaî o şrekîş bine denşînsâ, se azîrlîş venîndâş din çerâ snre pîmîntâş.

— Askîltâ! askîltâ! strîgrî Karolâ, şî akîm aî sâ 'î vezî pogorîndâ-se maî îste dekîşîş şrekîş s'âş înzîatâş.

În adevîrlî, nekînd reŕele pronşîpa ačeste vorbe, chelle dâoş pîssîrlî încerpîrlî â se reîvî. Eraş nîmaî dâoş

pantari negre, dar' prin deosebirea mărimeii acestorǎ dăoz pantari, era lesne de văzută kă toate astea kă kăruțilă era deasupra.

— Priviți! priviți! strigă Karolă... Țiokă-de-Feră 'lă a prinsă.

În adevăr, stăruțilă, dominată de pasiunea de pradă, nu se mai încetăca nici măcar' de a se apleca. Elă se lăssa în josă kă genezițiene, lovindă-se peînchetată de kăruț și respinzindă nămai prin strigăți; de odată, își strinse arinile și kăzu în josă ca o pătă; însă și adversarulă săă făcă assemenea, și kînd făgarăă vră să 'și mai ăea sborăă, kăruțilă ilă lănuți kă o altimă lovitură de țiokă; stăruțilă se lăssa mereă în josă învătindă-se asupra sa, și în șomentăă kînd se atinse de pămîntă, kăruțilă se lăssă asupra-ă, școșîndă o strigare de viktoriă kărea 'nășă strigarea de învinșere a birșităă.

— La kăruț! la kăruț! strigă Karolă; și totă de odată își genezi kăruț șire parca șnde se lăssaseră cello dăoz păsăă.

Dar' de odată își ouă kăruț pe lokă, șkoasse o strigare elă însăși, lăssă frăă și se agăă kă o mîntă de koama kăruțilă săă, în timpă ce kă cea-'l-altă mîntă se apăă de ștomaxă ka kăm ară fi vrăă să 'și șkoșă mașe.

La această strigare, allergară împrejăă-ă totă kărtisană.

— Nu este nimikă, nu este nimikă, zisse Karolă kă făă apăă și kă kăruțăra șperioasă; dar' mi s'a păruță kă čineva își înșăă șăă feră arăă în ștomaxă. Aădeă, aădeă, nu é nimikă.

Și apoi își dete kăruț ăar' la galonă.

Dăcele d'Alanson se îngăbeni.

Dar' de odatz ſwi onri kalsiſ ne lokſ, skoaze o strigare mi lʒsſʒ friſiſ. Pag. 169.

— Eї bine! ce zicї dsmniata, doamna mea? ıntrebї Enrikї pe Margarita.

— Zicї kь momentslї este hññ, respñse Margarita, mi kь, daka reęele nã se va ıntarna, pñtemđ anka prea lesne de aici la pñdãre.

Enrikї kiemї pe feęiorlї de vınctoriã ce ęinea kãrãilї; pekınd troianlї sgomotoslї mi acriđ se lãssa ın lñgãlї povırnirei pñezișe ce formeazã astãzi terrama, elã remasse singãrã mai ındãrãtã ka kãm arã fi esaminındã kadavrãlã birãitãlã.

XII.

PAVILLIONUL LUI FRANCISCU I-III.

Era zădăre în adevărată vînzătoare de păsări fărîșate de reși, pe kînd reși erau mai ca nisca semi-zei și kînd vînzătoare era pe normal o petrecere de desfătare, și o artă.

Ca toate acestea, noi ca și sîmțăm acestă spectacolă reșesă ca să stărbătem într'o parte a păsăreii, unde aș să ne ajungă neste puțină mi totu actorii scenei ce racontă și acțiune mai sîsă.

La dreapta allei Violettelor, o lungă boltitură de frunziș, adăpostire mîșkioasă unde 'și călește zekile, din kînd în kînd, p'între lavande mi bîrșienii, kîte zădăre enșre sîmțosă, în timp ce cherbă și rîșăitoră își ardă în sîsă kărbă în kărbă de koarne, și lășăste nășle și askăle, este zădăre lășă și indetăle de denștată inkăle să nă 'le vază cineva din drășă, însă nă indetăle mi nentă a nă vedea drășăle din acestă lășă.

În mizokăle acestă lășă, dăoi oamenii kăkă și pe

earbă, avîndă sîb dînușii o mantă de drămă, la șoldă kște o spadă lungă, și angoane de eî kște zăă masketonă largă la gîră kare se nămea pe atînci *noatrinală*, semțnăă de departe, prin eleganța kostămlăi loră, kă aței veselii konvorbitori din Dekameron¹⁾, iar' de angoane prin amenințarea armeloră loră, la aței țlăxari de kodri pe kariî, kă o sătă de anni măi țărziă, 'i aă desemnată Salvatoră Rosa²⁾ dăpă nățră în peisațele³⁾ sale.

Zăăă din aței dăoi oameni era rezimată pe zăă țeneșă și pe o mîntă, și askăta kă zăă enșre săă kă zăă țerbă din ațeiă de kariî vorbirăă măi sșăă.

— Mi se pare, zisse ačestă, kă vîntoarea se apropiasse într'zăă kîăă țisdată de noi măi adineaoră. Eă amă azzită nîntă și strigărele vîntoriloră țe inkărajeăă kăăă.

— Dar' akăm, nă se măi ačeă nimikă, zisse țelăaltă, kare se părea aatenîndă evenimentele kă măi măltă filosofiz dekîță tovarășăă sșăă țrebăă sș se fi depărtată... Vine 'uî sșăsesemă eă kă ačestă era zăă lokă răă de nîndă. Čineva nă este văzăă, țe e drenăăă, dar' însă nă poate vedea

— Če drakă! skămăăă meă Anibal, zisse țelă d'întîță din konvorbitori, kreăă kă ară fi țrebăă sș ne pănemă zăde-va pe țeî dăoi kăi ai noștri, apoi pe țeî dăoi de mîntă, apoi pe ačestă dăoi kalîră alîță de inkărkăăđi, inkîță nă șlîă kăm și țe felă aă sș fakă kă sș ne zămeze. Prin zămare, eă nă kăpmoskă dekîță ačeste țăffe bătrîne și ačestă vekî stejari kariî sș se poată însăgčina dăpă kăvîncăă kă ačeastă grea sargîntă. Așă kăteza sș zikă dar' kă, în lokă de à kritika

¹⁾ Skrieri dintr'alle Isi Bokace.

²⁾ Famosă niktoră Italiană.

³⁾ Păđđi de kîmăă, văi și alte asemenea zăgăvite.

ka tine pe D. de Mxi, eș mltcriseskș în toate ptegrtirile a-
 chestei întreprinderi pe carea a kondșs-o eș, cea mai profndș
 minte a șnș adevraltș konspiratorș.

— Bine! zisse konvorbitorș alș dsoilea, în care
 lektorș postre a kșmoskștș akșm, fșrș indoialș, pe Kokonas,
 bine! eakș o vorbș skșpatș, asta autentamș eș! Tē amș
 prinsș. Așa dar' noi konspirēmș?...

— Ba noi nș konspirēmș, či servimș pe reșele și
 pe reșina.

— Karii konspirș, care acheasta face totș șna pen-
 trș noi.

— Kokonas, eș 'șī amș șnșș odatș, renetș la Mol,
 nș te sileskș kīș-'și de pșșș sș mș șmceșī în acheastș a-
 ventșrș pe carea mș face sș o-întreprinș șnș simtimentș de
 totș partikolarș pe care lș nș lș împșrșșmentī, și pe care
 niș nș lș poșī împșrșșși.

— Eī! mordi! mi cine zice kș nș șilemti? Și mai
 intīș eș nș kșmoskș sș nș vre șnș omș în lșme care sș
 poatș sili pe Kokonas sș factș ceea ce eș nș vrea sș factș;
 dar' insș, ce, sokotemti tș kș amș sș te lassș sș te dșșī fșrș
 ka sș viș dșș tine, și mai alesș kīnd vșzș kș te dșșī
 drakșșī?

— Anibal! Anibal! zisse la Mol, mi se pare kș vezī
 kolo josh kalsș eī celș albș. O! čișdatș lșkrș kșm imi batte
 inima, nșmaī kīnd imi inkīșieskș kș vine ea.

— Eī bine! čișdatș lșkrș, zisse Kokonas kșkīndș,
 mie nș mi se batte inima de lokș.

— Nș era ea, zisse la Mol. Ce sș se fi întșmplatș
 oare? mi se pare kș toate eraș xotșrīte nentș amīazī.

— S'a întșmplatș kș inkș nș este amīazī mi nimikș
 mai mșltș, zisse Kokonas, și kș mai avemș timpș sș mai
 trașemș șnș somnș, pteșm se vede.

Și ne temeaișă aștei încredințări, Kokonas se întinse pe manta sa ca un om care are de gând să 'și împlinească vorba prin faptă; însă, când își atinse dreapta de pământ, remase ca degetaișă ardată și fărîndă semnă la Mol ca să tacă.

— Ce este? întrebă acesta.

— Tăcere! pentru astă dată, ază oare-țe și nu sântă greșită.

— Chi dată lărgă, zisse la Mol, și eș askăltă, dar' n'ază nimikă.

— N'ază nimikă?

— Nu.

— Ei bine! zisse Kokonas ardată-se de jos și năindă mîna ne brațaișă la Mol, privește la țerbaișă acela.

— Unde?

— Kolo josă.

Și totă de odată Kokonas arță la Mol animaiașă ca degetaișă.

— Ei ce?

— Ei ce! akam ai să vezi.

La Mol se zită la animală. Animalăiașă askăta ca canăiașă plecată, cam sta gata să nască. Peste puțină își ardată fruntea încercată de carne minșnate, și 'și întinse dreapta spre partea de unde venea negreșită sgomotăiașă; apoi, fărî niță o cașă aparentă, plecă de odată rene de ca fărî țerbăiașă.

— O! o! mi se pare ca ai drentate, zisse la Mol, căci eakă țerbăiașă fărî.

— Așa dar', de vreme ce fărî, zisse Kokonas, este ca elă așde ceea ce ță n'ază.

În adevzră, se arzea n' în earbă freamțelă și sgo-
motă n'zbășită și abia simțibilă: pentru nisce șreki mai
pășină denrinse, s'ară și n'șră kă era vintăș; iar' pentru
kavaleri era și galonă de kai denștată.

La Mol fș nșmai dekătă în nișioare, și zisse:

— Еакъ-ї, fi gata!

Kokonas se skălă de josă, însă mai kă liniște; vioi-
șinea Piemontesăi se pșrea kă treksse în inima lăi la
Mol, în timnă ce din kontra nenșsarea acesăia semăna kă
se stremătase la amikălă șă. Kassa este kă la acesăș îm-
pșșrare, șișă din ei lăkra din entșiasmă, și cheș-altă fșră
poftă.

Peste pășină ajșnse la așzăș șelloră đoi amiči șiș sgo-
motă egală și kșmpășită; șinkșzarea șiș kală fșkă ne chei đoi
kai, ce staș gata la vr' o zeye năși departe de ei, șă 'și
ardice șrekilă, și pișă allăș trekă, kă o șmbșră albă, o fe-
măș kareă întșrnândă-se șpre partea șișde eraș ei, fșkă șiș
semnă șișdată și dișpșră.

— Reșina! ștrigară chei đoi kavaleri împșșră.

— Ce înșelleș asta? zisse Kokonas.

— Ea a fșkătă așă kă mina, zisse la Mol; kare va
șă zikă: Nșmai dekătă...

— Ea a fșkătă așă, zisse Kokonas, kare va șă zi-
kă: Пешаи...

— Semnăș acesă korrespănde kă: *Autentaș-mă.*

— Semnăș acesă resănde kă: *Fșșuș.*

— Ei bine! zisse la Mol, se lăkrășă fie-kare đăpă
konșinșerea sa. Пеша, еș șămiș.

Kokonas dete din șmeri mi se kăkășă din nșoș.

În așelăș momentă trekă din partea șea oppășă kă
drășmăș ne kare apșkasse reșina, dar' totă n' în așeăș al-
lăș, kă fșișă lăssată, o șeată de kavaleri ne karăi chei đoi

amici îi cunoșcuseră de protestanții infocați, și mai furiuși. Kaii loră s'creaș ca așelle lăcște de care vorbese Iovă: se iviră și periră.

— Duce! lăcștile se cam îngroașe, zisse Kokonas reskălindă-se de josă. Aideți s'z merțemă la pavillionă lă Franțiskă I-ă.

— Ba din kontra, s'z nă merțemă acolo! zisse la Mol. Dacă ne voră deskoneri, toat' lărea aminte à rețelă are s'z se îndrenteze de odată asăna așestă pavillionă, pentră că acolo era lokă lă întălnireă ȳenerale.

— Pentră astă dată, poți avea drentate, bombăni Kokonas.

Nici n'apăkăse Kokonas s'z zikă bine așeste vorbe, și de odată trekă ca fășeră lă de iste ză kavaleră p' în miz-lokă lă arboriloră, și, strebă lăndă p' în mărțăni, șeanță, barriere, ajăse apăone de ȳei dăoi țentilomi, ȳiindă în fie-kare mînz kite ză pistoletă și kondăkîndă-șă kală lă în așeastă infokată fășă, nămai kă țenăki.

— D. de Măi! strigă Kokonas neliniștită și făkîndă-se akăș mai srintenă dekîț la Mol. D. de Măi fășîndă! A-șă dar' fășă toți?

— Ei, n'ăzîi! kășînd! kășînd! strigă șgenotă lă, țăliță-o, toate șăntă perđăte. Amă făkă lă ză okolă nentră à vă șăne, lășă-o la nițioră!

Și, fiindă-kă nekînd zăcea așeste vorbe de Măi nă înțetasse de à fășă, ajănsesse akăș destă lă de departe kînd le terminasse și kînd la Mol și Kokonas îngelleseseră sensă lă loră ne denlă.

— Dar' rețina? strigă la Mol.

Însă văcea jănelă țentilomă se nerđă în șăăiș; de Măi ajănsesse akăș la o pnea mare distanță înkîț s'z lă poată așă, și mai kă șeamă ca s'z î resănză.

Kokonas își făcuse nămaî dekită hotărîrea sa. Peînd la Mol sta nemiscat și urmă ca okii ne de Mși, care se perdeau n'între ramurile ce se deskideau înainte-î și se înkideau în urmă-î, elă allergă la ceî dsoi kai, îi addăsse, se arănkă ne ală sșă, dete frîslă celăi-altă în mîinele lăi la Mol și se gătî sș o îea la fșgă.

— Aîdegi! aîdegi! zisse elă! sș renetă și eș ceea ce a zisă D. de Mși: Lșăgi-o la drămă! și D. de Mși este șnă bșrbată care vorbesite kșm se kade. Așă dar': la drămă, la drămă, domșle la Mol!

— Maî sșăi șnă momentă zisse la Mol; noi amă venită aicî nentă ceva.

— Poate doar' ka sș ne șnăzșre, respăuse Kokonas; eș te novșdșieskă sș nă perdemă timpă. Eș gîceskă akșm ce vreî tș; ai sș înčenî kă retorika, sș esnlîcî kșvîntăslă sș fșșimă; ai sș vorbesî de Orăce care 'șă a arănkăș pavza, și de Epaminondas ne care 'lă aș addăssă mortă ne à sa; eș amă sș zikă nămaî o vorbă: Akolo șnde fșșe D. de Mși de Sșntă-Fală, notă fșșî togi.

— D. de Mși de Sșntă-Fală, respăuse la Mol, nă este însșgîinată à gșpi ne reșina Margarita, D. de Mși de Sșntă-Fală nă îbeshite ne reșina Margarita!

— Mordî! și prea bine face, daka amorăslă așesta ară fi sș 'lă îndemne sș fakă neroziile ne care te vșză kă ai de gîndă sș le faci tș. Dară-ară çinçî sște de miî de drăçî sș dea în amorăslă care poate kosta viașă la dsoi bravî çentilomî! Da ce kognă bovlăi! Kșm zîce reșele Karolă; noi kônspîgșmă, skșmșslă meș! și kînd çineva kônspîgș gșă, kată sș ștîț kșm sș skape bine. Pe șea, pe șea, la Mol!

— Fșșî tș, skșmșslă meș, eș nă te opreskă, çî înkă te și îndemă sș o faci. Viașă ta este maî preçioasă dekită à meă. Apșgă-șçî dar' viașă.

— Mai bine ară fi s'ă zică: Kokonas, aîdeuî s'ă ne spînzare ne amîndoi, dekîţ s'ă zică: Kokonas; fărî t'ă singură.

— Eak' așă! amîche, respînse la Mol, streangîlă este f'ăkîţ pentr'ă nemernîci, iar' n'ă pentr'ă nisce țentilomî ka noi.

— Akîm încet'ă à krede, zisse Kokonas k'ă zîţ s'ăş-pîñă, k'ă m'ăşara ce am'ă l'ăţ n'ă este rea.

— Kare m'ăşar'ă?

— De à m'ă face amîk'ă k'ă gîdele.

— Estî înfîor'ător'ă, skîmpîlă me'ă Kokonas.

— Dar' bine, ce facem'ă noi, îñ sf'ăruîţ? strîg'ă Piemontes'ălă k'ă ner'ăbdare.

— Mer'ăm'ă s'ă reg'ăşîm'ă ne re'ăina.

— Őnde?

— Nîci e'ă n'ă mîă... S'ă reg'ăşîm'ă ne re'ăele!

— Őnde?

— Nîci asta n'ă o mîă... dar' orî şî kîm avem'ă s'ă'î reg'ăşîm'ă, şî ast'ă-fel'ă vom'ă face noi doi'ă ceea ce n'ă'ă k'ăte-zat'ă s'ă fak'ă çîñci-zeci de îñşî.

— M'ă atîñuî tokmai la amor'ălă prîñri'ă, Iachînte; asta este zîţ sem'ă g'ă.

— Eî ce! aîdeuî, ne kal'ă şî s'ă plek'ăm'ă!

— Asta este de mîñne.

La Mol se îñt'ăr'ăn'ă ka s'ă an'ăche m'ăçîşka şelleî! dar' îñ moment'ălă kînd îşî n'ănea nîçîor'ălă ne skar'ă, se azîzi o voce împ'ărioaş'ă (por'ăñçitoare), zîkînd'ă:

— Sta'ă ne lok'ă! da'ăi-v'ă!

Şî tot'ă de odat'ă, se ar'ăţ d'ăñ'ă stejar'ă şî zîţ kîñă de om'ă, apoî şî alt'ălă, şî alt'ălă, nîñ'ă la treî-zeci: a'ăeia e-raq'ă k'ăz're'ăuî şşorî karîi, skîmbînd'ă-se îñ nedestrawî, se ar'ăñkar'ă ne brîñci îñ b'ăr'ăienî şî k'ăz't'ăş nîñ n'ăd're.

— Че 'ми спънеамѣ еѣ? мѣрмѣрѣ Коконас лѣи la Mol. Totѣ respъnsivѣ lѣi la Mol fѣ o mѣpъire ineказѣ.

Кѣлѣрециѣ ѣшогѣ егаѣ инкѣ trei—zeci de pasi departe de чеi dvoѣ amici.

— Ъа сѣ vedemѣ, kontinzi Piemontesivѣ vorbindѣ tare кѣtre lokotenetsivѣ кѣлѣрецилогѣ ѣшогѣ, ши преа inchetinelѣ кѣtre la Mol; че este domnilorѣ?

Кѣпитансivѣ ordonnѣ sѣ ѣea la okѣ ne чеi dvoѣ amici.

Коконас ѣрма inchetinelѣ:

— Пе шеа! la Mol, minѣ este инкѣ timpѣ; аргънкѣ-te ne каѣ, кѣm tѣ амѣ vѣzъivѣ de o sѣtz de ori; аргънкѣ-te, ши аиде сѣ pleкѣmѣ.

Апоѣ, intъrъnindѣ-se кѣtre кѣлѣрециѣ ѣшогѣ, zisse:

— Еѣ! че дракѣ, domnilorѣ, нѣ даѣи, pentru кѣ прѣтеѣи сѣ omorigѣи niskai—va oameni bъni.

Апоѣ кѣtre la Mol:

— P' intre arborѣi das tѣѣ; аѣ сѣ dea ши n'аѣ сѣ ne nimereaskѣ.

— Peste poate! zisse la Mol, noi нѣ прѣtemѣ ѣа кѣ noi ми каѣivѣ Margaritei ши ne чеi dvoѣ катѣри; каѣivѣ ачела ши ачеѣ dvoѣ катѣри o аргѣ kompromitte, in timpѣ че, prin respъnsъrile melle, ашѣ denъrta ori че bъvъivъivѣ. Шеакѣ singъrѣ, amici, pleакѣ!

— Domnilorѣ, zisse Коконас, trъgъindѣ—'ши snada ши ardikъnd—o in aerѣ, domnilorѣ, еакѣ ne dѣmѣ de totѣ!

Кѣлѣрециѣ ѣшогѣ ѣши ѣзарѣ mъsketele de la okѣ.

— Dar' mai intъivѣ, ѣа сѣ vedemѣ, pentru че сѣ ne dѣmѣ оарѣ?

— Asta veѣi intъeba сѣ v'o спъivѣ реѣele Navarrei.

— Че кримѣ амѣ kommisѣ noi?

— Vѣ va спъne D. d' Alanson.

Коконас ши la Mol se ѣitarѣ ѣvъivѣ la altъivѣ: нѣmele

inemiakelăi loră într'zună asemenea momentă nă era prea liniștitoră pentru dănușii.

Kă toate astea, niči znelă niči altă nă se oppăse. Kokonas fă invitată à se da josă de pe kală, kare o făcă făcă niči o observare. Pe zrmă, se păsereț amindsoi în mizlokăelă kălzreçiloră șșoră, mi apăkară dărmăelă snre navillionăelă lăi Françiskă I-ă.

— Tă doreai să vezi navillionăelă lăi Françiskă I-ă? zisse Kokonas kătre la Mol zărindă, p'ntre arbori, zidărele znelă înkintătoare lăkăgări gotice; ei eakă! se vede kă are să çi se înmlineaskă dorința.

La Mol nă respănse nimikă, çi șii întinse nămaș mîna kătre Kokonas.

Alăzărea kă acesă framosă navillionă kădăts din timnăelă lăi Lădovikă XII, mi pe kare 'ă nămeaș navillionăelă lăi Françiskă I-ă, pentră kă acesă 'ă alfecea totă de zna pentră întălnirile sale de vînătoare, era znelă felă de kolibă înplăçată pentră vînătorăi kăkăgă mi kare se nerdea oareșă-kăm săb măsketele mi săb lanțele mi snadele lăçitoare, ka znelă felă de movilă koperită kă snonă de grăne secherate.

În această kolibă se kondăssesereț prisonierăi.

Akăm să lămăgimăș împrețrărea foarte întănekoasă, mai kă seamă pentră çei dăoi amăçi, rakontăndă çeea çe se petreçesse.

Çentilomiă protestanță s'ăș fostă adănată, dănuș înçel-leçărea çe avăssereț, în navillionăelă lăi Françiskă I-ă, à kăçăia keț o lăasse, preçăm știmă, de Măi.

Acesă, fiindă stăpnină ai pădăreț, preçăm șii înkintăelă ei, çelă năçină, păsereț pe içi pe kolo kăte-va sen-tinelle, pe kare kălzreçăi șșoră le lăasseră făcă niči o dățăză de armă, prin mizlokăelă znelă skimbăgă à eșarneloră

rîndurî năgînă linsisse de a leșina, și într'zună rîndă văr-
sasse pînă și sînge.

— Aîdeuî, aîdeuî! zisse reșele ajăngîndă, să facemă
mai kărînd; mă grăbeskă a mă întărna la Lăvră: ia skoate-
uî-'mî ne topî acesuî pagnallîouî din acea vizăinț; astăzi e-
ste Săntărlă - Blasie, vărulă săntărlă Bartolomeș.

La acesste vorbe alle reșelă, totă avelă fărnikară de
lanche și de arăbeșse se puse în mîskare, și siliră ne topî
șgepouî prinșă în pădăre săă în pavillonă, a eșuî znelă kăte
znelă din kolibă.

Însă reșele Navarreî, Margarita și de Măi, de felă!

— Eî bine! zisse reșele, znde 'uî este Enrikă, znde
'uî este Margarita? Tă 'mî 'î aî promisă, d' Alanson, și. mor-
dio! kăte să 'mî 'î găseșuî.

— Reșele și reșina Navarreî? zisse D. de Nansi,
niči nă 'î amă vărulă, sire.

— Dar' eakă-i, zisse doamna de Nevers.

În adevără, kiară în momentulă avela se iviră, la mar-
șinea znelă allee ce da sure giră, Enrikă și kă Margarita,
amîndouă năchîniči și netărbăraji kă kăm nă s'ară fi netrekăș
nimikă; eraă amîndouă kă kăzăii ne mînz și liniđi amorosă
znelă de altărlă kă atita artă, inkîță kaii loră. kă toate kă ga-
lonaă assemenea liniđi znelă de altărlă, se păreaă săzăindă-se
znelă ne altărlă în botă.

Atănci dăcele d' Alanson, infăriindă-se de kîte vedea,
puse să kăste n' împreșă, și astă-felă se găssise la Mol mi
kă Kokonas, în kăibărlă loră de ederă.

Intragă și eî assemenea în ăerklă ce forma gardia, kă
o îmbăzăișeare fărșeaskă. Atită nămai kă, fiindă-kă nă e-
raă și eî reșă, nă 'mî pătăză șinea kămpărlă așă de bine
kă Enrikă și kă Margarita; la Mol era prea galbenă, și Ko-
konas prea goșă.

XIII.

ISKODIRIE.

Spektakolul ce se desfășura cu vioiciune înaintea vederilor celor doi dădu juri la intrarea lor în câmpul din acelelea pe care cineva nu le poate ști nici odată, chiar și numai odată când le ară și văzute și numai pentru o minut în viață.

Karol IX văzuse defilind, pe lângă amă zisă, pe toți pentilomii înșiși în koliba vintorilor lanțierii, și skomii ștău kște ștău de către gardianii săi.

Reșele mi d'Alanson își pineaș okii nironiți kș neșău la fie-șe miskare, aștentind șă vază eșind șă pe reșele Navarreii.

Aștentarea lor șă greșită.

Înșă numai așeasta nu era de ajansă, trebăia șă ștău mi ce se fășșșșșș.

Pentru așeșă, când se ivi în kaptă șnei allee șei doi juri konsocii, dășele d'Alanson se îngăbeni, Karol șe șimșă respirind șă mai liberă; kșșă elș dorea în inimă ka toate

кѣте ле фѣкссе din indemnarea fratelѣи сѣѣ сѣ казѣ totѣ асѣ-
nра lѣи.

— Iar' are сѣ скапе! мѣринѣрѣ in sine дѣчеle d' A-
lanson inгѣlbenindѣ-se.

In momentѣlѣ ачela, реѣеле se копrinsesse de niche
дѣрeri de inimѣ алѣтѣ de сѣлѣиитоare, inkѣтѣ lѣссѣ frѣlѣ din
minѣ, se аnѣкѣ кѣ аmindѣоѣ мѣiнеle de nѣntече шѣ skoasse
nisce strigѣrѣи ка знѣ оnѣ in delirѣ.

Enrikѣ se аnronѣлѣ nlinѣ de neastѣmѣrѣ; insѣ nѣнѣ se
strebattѣ distanѣa de дѣоѣ sѣte nasѣ karea 'lѣ despѣrѣea de
fratele сѣѣ, Karolѣ se mai зшѣrassе.

— De зnde vѣi, domnѣle? иl zisse реѣеле кѣ o аs-
prime de voce karea тѣrѣrѣ ne Margarita.

— De зnde сѣ venim. frate. deкѣтѣ de la vѣнѣtoare.
respѣnse Margarita.

— Vѣнѣtoarea era ne malѣlѣ rѣlѣi iar' nѣ in пѣдѣre.

— Kѣrѣislѣ meѣ se lѣasse дѣнѣ знѣ fasanѣ. sire.
kѣarѣ in momentѣlѣ kѣnd remѣsseserѣmѣ in зrnѣ ка сѣ ve-
demѣ stѣrkѣlѣ.

— Шѣи зnde este fasanѣlѣ?

— Еакѣ-'lѣ; че frѣmosѣ kokoshѣ. nѣ е аша. sire?

Шѣи totѣ de odatѣ. Enrikѣ infѣцѣиѣ lѣi Karolѣ. кѣ чelѣ
mai inoчentѣ aerѣ алѣ сѣѣ, passѣrea пѣrпѣrѣлѣ. азѣrѣлѣ шѣ
азrѣлѣ.

— А! а! zisse Karolѣ: шѣ. дѣнѣ че аѣи prinsѣ fasa-
nѣlѣ ачesta, nentrѣ че n'аѣи venitѣ iar' lingѣ mine?

— Pentrѣ кѣ 'шѣ indrentasse sborѣlѣ snre паркѣ, sire;
inkѣtѣ. kѣnd noѣ ne koborѣsserѣmѣ ne malѣlѣ rѣlѣi, v'amѣ
vѣzѣlѣ la o distanѣa ка de jѣmѣtate legѣ inainteа noastrѣ,
ressindѣ-vѣ акѣm snre пѣдѣre: атѣнѣи ne lѣarѣmѣ шѣ noѣ кѣ
каи la galonѣ дѣнѣ зrнеle voastre, nentrѣ кѣ, fiindѣ шѣ noѣ
din vѣнѣtoarea Maѣestateѣ Voastre, n'amѣ vrѣlѣ сѣ o perdemѣ.

— Dar' ačestî țentilomî eraș mi ei țoșî invitațîi?

— Kare țentilomî, sire? resnânse Enrikș arșnkîndș o kșțțțțțțț țerțetțtoare împrețșș-î.

— Ei! kare! îa țgenoțțîi vostri, pardio! zisse Karolș; kșțî oșî mi kșm, 'î a invitaț elș ține 'î a fi invitațș, utiș kș nș 'î amș addșșș eș aițî.

— Nș, sire, resnânse Enrikș, dar' poate șț 'î fi invitațș D. d'Alanson.

— D. d'Alanson! kșm merțe asta? zisse Karolș.

— Eș! zisse dșcele.

— D'anoî kșm, frate. adaogț Karolș, n'ai anonțatș ieri kș eraî rețele Navarreî? Ei eakș! țgenoțțîi, kariî v'aș țerșțș de rețe, vinș akșm șț vș mșlșțmeaskș, dșmitale, nentș kș ai priîmitș koroanna, mi rețelșî Navarreî nentș kș aș dat-o. Nș é așa, domniloș?

— Așa! așa! sire, șțigarș mai mșlște țșrî: țrșiasș dșcele d'Alanson! țrșiasș rețele Karolș!

— Eș nș șntș rețele țgenoțțiloș, zisse Franțiskș îngșlbenîndș-se de miîș; anoî, arșnkîndș o kșțțțțțțț șțrî-șeatș așnșra lșî Karolș, adaogț: mi șnerș de à nș fi nițî odatș.

— Nș șșpșțș! zisse Karolș, veî uti, Enrikș, kș toate ačestea mi se parș foarte țîșdate.

— Sire, zisse rețele Navarreî kș nesșialș, țineva arș țîțe, Dșmnețeș șț mș erte, kș ștaș înaîntea vre țneî țerțetțrî.

— Dar' daka 'uî voîș șșne kș te țerțetețș eș, ka țe ai resnânde?

— Kș mi eș șntș rețe ka mi voî, sire, zisse Enrikș kș mșndrîș, nentș kș reția n'o fațe koroannș țî na-șțerea, mi kș resnânșș țnșî frate mi amîkș alș meș, îar' nițî odatș țnșî țșdektștoș.

— Să se adăruk D. de Măi, zisse d'Alanson, și veji afla. D. de Măi kată să fîr nrinsă.

— D. de Măi este n'între prisionierî? întrebă reșele.

Enrikă se simji pentru un momentă konrinsă de neliniște și skimbă o kărtătură kă Margarita; însă ațeasta uinș foarte nrșină?

Nă respnse niči o voce.

— D. de Măi nă este de lokă n'între prisionierî, zisse D. de Nansi; unii din oamenii nostri kredă kă 'lă ară fi vărătă, însă niči unșlă nă este bine inkredințată de ațeasta.

Dățele d'Alanson bombăni unș blestemă.

— Ei! zisse Margarita arătîndă ne la Mol și ne Kokonas, kariî avzisseră toată konvorbirea, și într' a kăgora istețime kredea kă se nrtea bizăi, eakă, sire, dăoi țentilomî ai D. d'Alanson, întrebă-i și văr voră respnde.

Dățele simji niknirea.

— Eă amă nrșă să 'i onreaskă într'adinsă kă să ară kă nă mai sântă ai mei, zisse dățele.

Reșele se rîtă la cei dăoi amăci și tressări kînd vără iar' ne la Mol. Apoi zisse:

— O! o! iar' prōvințialăș ațesta!

Kokonas sală kă măltă grațî.

— Țe fățeați dămnăvoastră kînd v'ăș nrinsă? întrebă reșele.

— Sire, konvorbeamă împreșă desne resbellă și de amoră.

— Kălare! armați nișă 'n dinji! gata de făgă?

— Ba nă, sire, zisse Kokonas, Maiestatea Voastră s'a înschiințată răș. Noi eramă kăkați săbt șmbra unș fagă.

— A! erăți kăkați săbt șmbra unș fagă?

— Și amă fi nrătă kiară și să fărîmă, dăka amă

fi sokolitǝ kǝ nǝ amǝ esnǝsǝ in vre ǝnǝ kinǝ la mǝnia Ma-
iestatei Voastre. — Ia snǝne'ui, domnilorǝ, ne parola voastrǝ
de ostǝmǝ, zisse Kokonas adressindǝ-se kǝtre kǝlǝgeui ǝ-
morǝ; kredeui dǝmniavoastrǝ kǝ amǝ fi nǝtǝtǝ skǝpa dǝka amǝ
fi voitǝ noi?

— Aǝa este, zisse lokotenentǝlǝ, aǝestǝ domni n'ǝǝ
fǝkǝtǝ niǝi o miskare de ǝ fǝui.

— Pentǝ kǝ kaiǝ le eraǝ departe, zisse dǝcele d'Al-
lanson.

— Ceǝ kǝ ǝmilitate ertǝǝǝne, monseniore, zisse Ko-
konas, kǝǝi eǝ imǝ aveamǝ kalǝlǝ sǝb mine ǝi domnǝlǝ konte
Lerak de la Mol pinea ne alǝ sǝǝ de friǝ.

— Aǝevǝratǝ este, domnilorǝ? zisse reǝele.

— Aǝevǝratǝ, sire, respǝnsǝ kanitanǝlǝ, D. de Ko-
konas, vǝzindǝ-ne, a ǝi deskǝlekatǝ inkǝ de ne kalǝ.

Kokonas fǝkǝ o grǝmǝtiǝasǝ zǝmbire karea inǝelle-
ǝea: Ai vǝzǝtǝ, sire!

— Dar' aǝei kai de minǝ, dar' aǝei katiri, dar' kǝf-
ferele kǝ kare sǝntǝ inkǝkǝui, ǝe inǝelleǝ? intrebǝ Fran-
ǝiskǝ.

— Dar' ǝe! zisse Kokonas, aǝ doarǝ noi sǝntemǝ
rǝndǝmǝ de grǝjdǝ? nǝneui sǝ kǝste ne joketǝlǝ kare le pǝzea.

— Nǝ este akolo, zisse dǝcele infǝriatǝ.

— Atǝnǝi va sǝ zikǝ s'a fi temǝtǝ mi a fi fǝuitǝ, a-
daogǝ Kokonas; ǝineva nǝ poate sǝ pretinzǝ de la ǝnǝ prostǝ
netǝrbǝrarea ǝnǝi ǝentilomǝ.

— Totǝ aǝelǝmǝ sistemǝ, zisse d'Alanson skǝrimindǝ
din dinǝi. Din porǝǝire, sire, kǝ v'amǝ prevestitǝ kǝ a-
ǝestǝ domni nǝ mai eraǝ akǝm de kǝteva zille in servǝiǝlǝ
meǝ.

— Eǝ, zisse Kokonas, nǝ kǝmva voitǝ avea nenǝ-
porǝirea de ǝ nǝ mai fi alǝ Alteǝei Voastre?...

— Ei! mordio! domnșle, asta o ști dămniata mai bine dekîț oî chine, de vreme ce 'mî ai dat demissionea dămitala printr'o enistolă indetălb de innertinentă pe karea o amă inkă, din porocire, kiară ai așngra mea.

— O! zisse Kokonas, eș speramă kă Altega Voastră îmi pardonasse o enistolă skrisă în prima repezițiune à unei țarbărgi. Eș alassesemă kă Altega Voastră voisse sș sșgrame pe amikăb meș la Mol, într'ănb korridoră din ai Lăvrăbăi.

— Ei ce! întregmuse reșele, ce zice?

— Eș sokolissemă kă Altega Voastră era singărb, kontinxi la Mol kă iskăsinș. Iar' dekînd amă aflată kă și alte trei persoane...

— Tăcere! zisse Karolă, noi sântemă indetălb de informați desne așasta. Enrikă, adaogă elă kătre reșele Navarrei, iți chei kăvintăb de onoare kă n'ai sș fșți?

— Îlă daș Maiestatei Voastre, sire!

— Întoarce-te la Parisă kă D. de Nansi, și remă inkisă în kamera dămitala. — Și voi, domniloră, kontinxi elă adressîndă-se kătre cei ddoi țentilomi, dați-vă snadele.

La Mol se șită la Margarita. Ea sșrisse. Nșmai dekîț anoî iși dete arma în mîna kanitanăbă kare se află mai aproape de elă.

Kokonas făkă assemenea.

— Dar' pe D. de Mși, 'lă aș gșsită? întrebă reșele.

— Nș, sire, zisse D. de Nansi, elă nș era în nădăre, saș, daka a fostă, a skănată.

— Atită mai răă, zisse reșele. Sș ne întoarchemă. Îmi este frigă, sântă ameșită.

— Este din sșnăgare negreșită, sire, zisse Franșiskă.

— Da, se poate. Okî mi se țarbărb. Șnde sântă

prisonierii? Nă mai vâz. Ce, a înontat? O! misericordiz! arză!... ajstoră! ajstoră.

Αποϊ, nenogocitlă reue, skpîndă frîdă kalădă, întinzîndă—șî brațîi, kăză ne snate, sxsuîntă de kărtisanî kariî se sneriasserg de achestă ală dsoilea attakă.

Françiskă, trasă la onarte, ișî steruea sșdoarea de ne frănte, pentră kă nșmaî elă singără știa kassă gălădă ce kinșia astă—felă ne frate—să.

Pe de altă parte, reuele Navarreî, kare intrasse akșm în naza D. de Nansi, nrivea toată achestă sçenă kă o mirare din ce în ce kreskîndă.

— Eî! eî! mărmară elă în șrmă kă acea minșnată nștrăndere karea fșcea kîte odată din elă șnă omă illșminată, ka sș zîcemă așă, kînd ară fi sș nă fakă ferîce din achestă onrîre asșnra fșuî melle?

Șî se zîtă la Margarita, ai kărei okî marî, lșuîcî șî maî mălă din sșrnriș se sșremștă de la elă la reue de la reue la elă.

Pentră astă dată reuele remasse fșră simșire. Adăsserg șnă felă de targă șî lă kăkară ne dînsa. Αποϊ ilă konerîgă kă o mantă, ne karea o skoasse șnă çentîlomă de ne șmerîi sș, șî astă—felă korterîlă ișî relă în liniște drămlă șnre Parisă, de șnde, kă kîteva ore maî 'nainte, plekasserg nîșce konsnîratorî snrintenî șî șnă reue voîosă, șî șnde se întərnaș akșm șnă reue mărîndă okolită de nîșce îndărștnîçî nrîsonerî.

Margarita, karea nă 'șî perdăsse la toate achestea niçî libertatea konșlă niçî libertatea snîrîtlă, fșkă șnă semș de încelleçere bșrbatălă sș, apoî trekă atîlă de aproane de la Mol, înkîtă ačesta nștă sș încelleagă ačeste dșoș kșvînte el-lene ne kare 'î le strikoră ea:

„Μι, δέδτε.“

Аддэсавы зноў фелі де таврэ ші 'лэ кэікагэ не дінса. Паг. 191.

Adikz: — Ns te teme.

— Че 'цї а спсш? intrebї Kokonas.

— 'Mї а спсш ка сз нз нз темѣ де нимикѣ, res-
pense la Mol.

— Atitѣ maї гѣѣ, marmarї Piemontesalѣ, atitѣ maї
гѣѣ, asta inuellepe кз нз este bine aicї de poi. Ori mi kїnd
mi s'a adressatѣ aчestѣ кѣvintѣ drentѣ inkraцeare, in a-
cellamї momentѣ amѣ priimitѣ saѣ vre знѣ glonуѣ de зnde-va,
saѣ vre o isbire de spadz in kornѣ, saѣ vre o oalz de flori
in kapѣ. Ns te teme, fїz in limba evrѣz, fїz in ellenz, fїz
in latinz saѣ in franсez, nentz mine totѣ de зna a inuel-
les: *Iea seama la asta!*

— Aїdeцї, domnilorѣ, la drѣmѣ! zisse lokotenentѣlѣ
кзърегилорѣ зшогї.

— Fzъ зспзrare, domnule, зnde аз сз ne dzkz? in-
trebї Kokonas.

— La Binchenne, mi se nare, zisse lokotenentѣlѣ.

— Maї bine 'mї аз fї пїккѣлѣ зъ meггѣ aїzrea, zisse
Kokonas; dar' in чelle din зrmz чїneva нз meгѣ totѣ de зna
зnde vrea сз meargz.

Pe drѣmѣ rezele iшї revenisse din ameцeala sa mi
se maї inusternїchisse. Ajзngїndѣ ne la Nanterra, voisse kїarѣ
сз 'шї inkaleche din нзоѣ ne kalz, dar' ilѣ onгїrз.

— Inсчїngayї ne D. Ambrosie Parѣ сз vїz la mine,
zisse elѣ ajзngїndѣ la Lvvrz.

Akolo se dete josѣ, din litiera sa, se sїi ne skarz,
rezimatѣ de brayzлѣ lїi Tavanne, шї ajzse in apartamen-
tѣlѣ ззѣ, зnde нз lзssї сз 'lѣ insocеaskz nimenї.

Toцї fї lzargz seama кз era foarte nosomoritѣ; viїndѣ
ne drѣmѣ elѣ se gїndїsse foarte adїnkѣ, nevorbindѣ nimenzї
nimikѣ, шї ne-maї okзnїndz-se nїчї de kонspїrare nїчї de

konspiratori. Era vederatǎ kǎ totǎ che 'lǎ okǎpa era nǎmaĩ maladia (boala) sa.

Maladiǎ foarte sǎbitǎ, foarte ǎidatǎ, foarte pǎtrǎnz-toare, ŝi alle kǎria kǎteva simptome eraǎ de aĉeeŝi natǎrǎ ka ŝi simptomele che se vǎzǎsserǎ la frate-sǎǎ Franĉiskǎ II, kǎtǎ-va timpǎ inaintea morĉii sale.

Pentǎ aĉeea ŝi nǎ se minǎnǎ nimeni de onrirea che fǎkǎsse de ǎ nǎ intra altǎ ǎineva la dǎnsǎlǎ dekǎtǎ nǎmaĩ doktorǎlǎ Ambrosie Paré. Toĉi ŝtiaǎ kǎ misantronia era fondǎlǎ karakterǎlǎi reĉelǎi.

Karolǎ intrǎ in kamera sa de dormitǎ, meĉz ne ǎnǎ felǎ de skǎnǎ lǎngǎ, ŝi rezimǎ kanǎlǎ ne nerini, ŝi inkinǎindǎ-ŝi kǎ doktorǎlǎ Ambrosie Paré nǎtea sǎ nǎ fǎ akǎŝ ŝi sǎ intǎrǎlǎ de ǎ veni, vrǎ sǎ se foloseaskǎ de timpǎlǎ aŝtentǎreĩ.

Prin ŝrmǎre, bǎtǎ in palmǎ; se arǎtǎ ǎnǎ paĉiǎ, ŝi Karolǎ zisse:

— Vestigi ne reĉele Navarreĩ kǎ amǎ sǎĩ vorbeskǎ. Paĉiǎlǎ se plekǎ mi se sǎpnǎse.

Karolǎ ŝi lǎssǎ kanǎlǎ ne snate; o spǎimǎntǎtoare greĉtate de kanǎ abǎa 'ĩ lǎssa pǎterea de ǎ impǎreĉna dǎoĉ ideĩ la ǎnǎ lokǎ, ŝi inaintea okilorǎ sǎĩ ǎndǎ ka ǎnǎ felǎ de nǎoǎ sǎnĉerosǎ; gǎra ĩi era ǎskatǎ, kǎ toate kǎ golisse akǎm o karǎfǎ plǎnǎ de apǎ, fǎrǎ ka sǎ 'ĩ poatǎ stǎnĉe setea

Asǎnra aĉesteĩ addormitǎrǎ se deskisse ǎŝa, ŝi se ivi reĉele Navarreĩ; D. de Nansi ilǎ ŝrma, dar' se onri in antikamerǎ.

Reĉele de Navarra aŝtentǎ nǎnǎ kind se inkisse ǎŝa dǎnǎ dǎnsǎlǎ.

Apoĩ merse inainte, ŝi zisse:

— Sire, aĉi ordonnatǎ sǎ mǎ kǎeme, eakǎ amǎ venitǎ.

Reșele tresări la acesă voce, și fără o mișcare maminală de a 'mă întinde mîna.

— Sire, zisse Enrikă lăssindă-'mă amîndsoz mîinele atîrnate în jos, Maiestatea Voastră vîtă kă eș nă măi sîntă fratele să, și prisionierul să.

— A! a! bine zică, respânse Karolă; idă mîlămeskă kă 'mă ai addăssă aminte. Pe lîngă ačestea, imă măi addăkkă aminte kă 'mă ai promisă, kînd eramă nămăi noi singurî, de a 'mă respunde kă kăzucenî la kîte te voîs întreba.

— Sîntă gata a 'mă dîne vorba, sire; întrebăi-mă.

Reșele imă vîtă mîna kă ană reșe, și 'mă o năse nă frunte.

— Țe adevără se korninde în akăsarca (nîra) dăce-lă d'Alanson? ia să vedemă, Enrikă, respunde-mă.

— Nămăi pe jumătate, sire: D. d'Alanson avea să fără mi eș eramă să lă insoțeskă.

— Și pentră Țe aveai să lă insoțent? întrebă Karolă; Țe, aș estă nemălăsmilă de mine, Enriot?

— Ba nă, sire, din kontra; eș amă nămăi mălăsmiră din partea Maiestatei Voastre; și Dămnezeș, kare Țitește în inimile oameniloră, vede Țe profăndă afleksione nortă în mine pentră fratele și pentră reșele meș.

— Mă se pară insă, zisse Karolă, kă nă este lăkkă natărală de a fără Țineva de oamenii pe kării îi îbeshete mă kării nă îbeshă!

— Pentră ačeea și eș zisse Enrikă, nă fărăeamă de ačeia kării mă îbeshă, și fărăeamă de ačeia kării mă șrăskă. Maiestatea Voastră imă nermitte să 'i vorbeshă kă inima de-skisă?

— Vorbeshete, domnșle.

— Ței kării mă șrăskă aičă, sire, sîntă D. d'Alanson și reșina mare.

— Kită nentră d'Alanson nă zikă, respânse Karolă, însă reșina mare își dă chelle mai mari semne de îngrijire.

— Tokmai nentră ayeasta mă temă mi eă de dinsa, sire. Șii 'mi a eșită spre bine de à mă teme.

— De dinsa?

— De dinsa saă de ayeia ce sântă pe lîngă dinsa. Voi șitiți, sire, că nenorocirea reșiloră, nă este totă de șna de à fi răă serviți, ci de à fi bine serviți.

— Esnikă-te, Enriot; mi că tē aī legată către mine de à 'mi șpune totă.

— Șii Maiestatea Voastră vede că 'mi imlinescă vorba.

— Șrmează dar!

— Maiestatea Voastră 'mi a zisă că mă izbește?

— Va să zikă te izbeamă înaintea trădărei, Enriot.

— Înkîșidi-vă că totă mă mai izbiți sire.

— Fiă.

— Daka mă izbiți, kăz să doriți kă să trăiescă, nă este așă?

— Așă fi desperată daka și s'ară împlîna vre o nenorocire.

— Ei bine! sire, eakă vă șpăz că de dăoz ori nînz akăm nășină a linsită kă Maiestatea Voastră să kăz în ayeastă desperare.

— Kăm, ce felă?

— Așă da, nentră că de dăoz ori nămai provedința 'mi a skănată viaga. Este adevărată însă că la à dăoa oară provedința lăsse trăssărele Maiestatei Voastre.

— Dar' la întîia oară ce kîș lăsse?

— Kîșlă șpă omă kare s'ară minșna foarte mlătă de à se vedea amestekată că provedința; kîșlă lă René, sire. Da, sire, voi m'ăți skănată de feră.

Karolă își posomorî sprincheana pentru că 'mi adducea aminte de noaptea când kondăsesse pe Enriot în strada Bar.

— Dar' René? întrebă elă.

— René m'a scăpată de otravă, respunse Enrikă.

— Draghe! ști, Enriot, că ai semne de porocă, zise rețele încercând o zimbire karea se skimcă într'o konstrințere nervoasă dintr'o dăreare pătânzătoare. Asta nu este meseria lui René.

— Așa dar', sire, două minșni m'aș scăpată. O minșne din partea Florentinșii, și o minșne de băntate din partea voastră. Ei bine! eakă mărțriseskă akșm Maiestatei Voastre, eă mă temă ka nu kămva țerșă să oboseaskă de a mă face minșni, mi amă vrășă să țegă în năterea ațestă akșiomă: miskă-te, mi țerșă te va ajăta.

— Pentru ce nu 'mi ai spus-o asta măi 'nainte, Enriot?

— Dacă v'ășă fi spusă ieri ațeste vorbe pe kare vi le spusă akșm, amă fi fostă săă păritoră.

— Și sândă-mi-le astăzi?

— Astăzi este altă țeva; sândă akșzată mi mă apășă.

— Esti ță sikșă de ațeastă primă țerkare, Enriot?

— De o potrivă sikșă ka mi de țea d'intiș.

— Și s'aș încerkată a te otrăvi?

— Da, s'aș încerkată.

— Kă țe?

— Kă opiată.

— Și kăm otrăvește țineva kă opiată?

— Dekă! sire, întrebăți pe René! țineva otrăvește bine mi kă mășșă...

Karolă își întșnekă sprincheana; în șrmă, 'i se des-

kreji kınalı pıncın kíte pıncın, şı zisse, ka kım arđ fi vor-bitđ kş sinemı.

— Da, da, este în natıra fiingelorđ însşfflegite à fşpi de moarte. Pentru ce dar' intelligenşa sş nu fakş ceea ce face instinktşlş?

— Eı bine! sire, întrebş Enrikş, Maiestatea Voastrş s'a mşlşşmitş akşm de sinceritatea mea, şı krede kş 'ı amş şnsşş totş?

— Da, Enriot, da, şı vşzş kş estı şnş bşiatş bravş. Aşa dar' tş krezi kş aşeia kariı te şrgşkş n'aş ostenitş inkş şı kş arđ maı fi şbkşş şı alte inşerşkşrı pşoi.

— Sire, eş mş mişş în toate serile kşm de maı şentş inkş vıış.

— Sş vezi, Enriot, eı vorş sş te omşare, nentru kş şitş kş eş te işbeskş! Eı! dare-arş o mişş de draşı! şı se pare kş trebşş sş amş şı eş şe şineva kare sş mş işbeaşkş.

— Aşa dar', sire, daka Maiestatea Voastrş mş onreşte lingş dınşa, binevoaşkş à 'şı akorda o graşıı...

— Kare graşıı?

— De à nu mş maı şıvı de akşm sşb titlşş de amikş, şı sşb titlşş de prisionierş.

— Şe felş, de prisionierş?

— Apş, da! Maiestatea Voastrş nu vede kş amışia eı mş perde?

— Şı maı bine şpreferı şra mea?

— O şrgş aparentş, sire, aşeastş şrgş mş va skşna: şrekıtş mş vorş sokoti în disgraşıı, kş atitş se vorş şrgşbi maı pıncın de à mş vedea mortş.

— Enriot, zisse Karolş, eş nu şitş ce lşkrş doreştı; nu şitş kare este şinta ta; dar' însş, daka doringele tale nu se vorş şmşlini de lokş, daka tş nu 'şı veı attinşe skonşş la kare şintemı, eş mş voış mira foarte mşltş.

— Așa dar', pochi spera la severitatea reșelși meș?

— Da.

— Атъпчи сънтѣ маї liniuțiș. — Акѣм, че 'ми ordonnъ Maiestatea Voastrъ?

— Întoarce-te akasъ, Enriot. Mie 'mi este гъș; мъ dъkș sъ 'mi vъzș kîiniș mi apoi amș sъ intrъ în amternșlș.

— Sire, zisse Enrikș, Maiestatea Voastrъ arș fi tre-buitș sъ kieme pe medikșlș, kъчи nenșlinga ei de astъzi poate kъ este maї grea dekîț nъ gъndeshte.

— Amș nrevestitș akъm pe doktorșlș Ambrosie Paré, Enriot.

— Атъпчи, мъ депъртеzș de Maiestatea Voastrъ маї liniuțiș.

— Pre sșfletșlș meș, zisse reșele, eș kreșș kъ din toatъ familia mea ts estî kпikșlș omș kare мъ izbeshî ade-vъratș.

— În adevъrș, sire, astș-felș vș este пърerea?

— Pe onoare de penșionș!

— Акѣм, sire, rekommandamъ D. de Nansi ka pe kпș omș kare, fiindē sșb greșatea mъniei voastre, n'are niçi o lșpъ de trъitș; ачesta este mizlokșlș de à vș izbi maї mșltș timpș.

— D. de Nansi! strigъ Karolș.

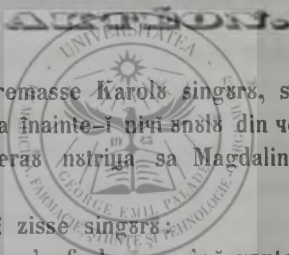
Kanitanșlș gardei intrъ.

— Еакъ 'ми daș în пъstrare pe челș mare kșpnabilș alș rigatșlși, kontinxi reșele; аi sъ 'mi resnъnzî kъ kanșlș de dînsșlș.

Și astș-felș Enrikș, kъ kinșlș sdrobotș de întristare, emi în șrma D. de Nansi.

XIV.

După ce remase Karol singur, se minună unde să vedea à se infuziua înainte-î pînă zăslă din cei dzoî fideli ai săi; acesli dzoî fideli erăz nstriua sa Magdalena mi ogarələ s_ză Akteon.

Atunci își zise singur:

— Nstriua s'a fi dăssă s_ză 'mi kente psalmii la vte z_nslă din kpnoskăpii săi xgenouî, mi Akteon este nekzjită ne mine pentră lovitura ce 'i amă dată azi-diminează kă bi-
vrlă.

Karol lăz, în adenvră, o lăminare mi trekă la doika sa. Acheastă b_znă femécă nă era akasă.

Lektorslă mltăz kă zna din xshile apartamentslăi Magdalinei da în kabinetslă de arme. Rezele se anroniă de acheastă xshă.

Însă la trecerea sa, ilă mai apăkă zna din avelle kri-se ce mai cekasse mi kare se p_zreaă konrinzîndă-lă de o-dată f_zră veste. Rezele s_xfferea ka kzm 'i ară fi skormoniă čineva m_zrăntăiele în nintechē kă z_nă feră arsă. O sete ne-

stimpabilz ilz mistria, mi vyzindz o ceaskz kz lante ne o masz, o ingiji de odatz mi se simji ceva mai alinatz.

Atunci, relindz din noz lsminarea ne karea o pzsesse ne znz mobilz, intrz in kabinetz.

Sure nepsa sa mirare, Akteon nz 'i emi inainte. Sz 'lz fi inkisz cineva? Insz kiarz mi inkisz fiindz, elz arz fi simjitz kz stpninz-sz s'a intorsz de la vinzoare, mi arz fi xrlatz.

Karolz kiemp, strigz, szergz; nz se vyzz nimikz.

Fkz patrz nasi inainte; mi fiindz-kz zmbra lsminz-rei ajnpea pipz in xngiaz kabinetelz, elz zrgi in avelz xngiz znz mototolz amorgitz intinsz josz ne parketz.

— Ei! na, Akteon! vin'aii! zisse Karolz.

Shi iar' mai szergz.

Kiinele nz se miskz.

Karolz allergz la els lui 'lz atinse kz mina; bietslz kiine era ceapnz mi gere. Din ggra sa, inkleutatz de dzeri, nikassergz kzeva nikzrgi de veninz, amestekatz kz znz felz de bale snmoase mi sincerate. Kiinele gzsise in kabinetz o pzlrgiz a stpninzsz sz, mi vgz sz moargz kz kaplz rezimatz de avelz obiectz kare 'i infuzisa ne znz amikz.

La acestz spektakolz (privelihte) kare fkz ne Karolz sz 'mi zite propriile sale dzeri mi kare ii inapoiz toatz enerzia sa, minia inchenz a kokoti in vinele sale, mi 'i veni sz rkneaskz; insz reuii. ka znii ce szntz inlznaii in mrgirile lorz, nz szntz liberi de a se servi de aceastz primz miskare ne karea fie-ce omz o intoarce totz de zna in favoarea natimez saz a pzrerei sale. Karolz se gindi kz zrmaz sz fiz vre o trzdare in toate adestea, mi nz zisse nimikz.

Atunci, se nse in zenki lingz kiinele szz, mi 'i cherzetz kadavrelz kz znz okiz espertz*). Okii kiinelz eraz sti-

*) Inuzmatz saz depinz din esperienz la vre znz lskrz.

κλωσῆ, limba rome și plinș de bșnikșde. Era o maladiș (boalș) țindatș, de karea se kătremerș Karolș.

Reșele își nșse iar' minșuile, pe kare le skossese și le nșsesse la brăș, ardikăș bșza galbenș-vinștș à kīnelăș snre à 'ī esamina dinșū, și zșrī p'ntre despnșritșrile lorș nisșe bșkșdelle albșrīi agșdște saș linite de virșșrile kolși-lorș askșdșiūi.

Lșș așeste bșkșdelle, și kșpnoskș kș era țintăș.

Pe lingș așeastș țintăș, imșlștșra era mai vișș, ținșiile eraș bșșikate și niellea roașș ka de vitriolș.

Karolș se zītș kș lșare aminte imșprejșrășș sșș. Pe tapetș staș dșoș trei bșkșdelle de țintăș ka așeea din karea vșzșsse în șșra kīnelăș. Șna din așeste bșkșdelle, fiindș mai latș dekășș așelle-'l-alte, agșta șșmele șnșī desemnș pe lemăș.

Pșrășș lăș Karolș se ardikăș în kash-ī; elș kșpnoskș o bșkatș din așea figșș karea imșșișna pe șnș seniōrș vī-nīndș kș passșrī de sborș, și pe karea o rșpnșsse Aktēon din kartea sa de vīștorăș.

— A! a! zisse elș ingșlbenīndș-se, kartea era o trșvitș.

Pe șșmș, adșnīndșșī de odatș toate șșvenirile adaogș strīgīndș:

— O mișș de dracī! eș amș attīnșș kș deșetășș fie-kare pașīnș, și, la fie-kare pașīnș, 'mī amș mșīatș deșetășș în șșrș. Așeste lemīnșrī, așeste dșșrēī, așeste vșrșș-tșrī!... o! eș șnīșș mortăș!

Karolș remasse șnș momentș nekīntīșș sșb greștate așesteī īnfrikōșștoare ideī. Apōī, reskășīndș-se kș o mșșīre 'nekatș, se genezi snre șșna kabinetășī sșș, strīgīndș:

— Maīesterășș René, se allerșe țineva akșm nșmaī dekīș la nșntea Șnītș-Mīxail, la maīesterășș René Floren-

tinărlă s'z mi lă addăkă; akəm neste zeye minste, s'z fîz ne-gremită aiçî. S'z inkaleche zărlă din voi pe zărlă kală wi s'z iea inkă zărlă kală de kăpăstră ka s'z viăz mai kăgînd. Iar' daka va veni wi doktorărlă Ambrosie Paré, s'z'î s'znezî s'z mai atentă.

Nămai dekîtlă plekă zărlă gardiană în fîga mare spre à se s'zpuze ordinărlă reșeskă.

— O! mărmară Karolă, de voiș uti kă amă s'z părlă toată lămea pe fokă, dar' amă s'z află çine a dată ayeastă karte lă Enriot.

Wi astă-felă Karolă remasse, kă s'zdoarea pe frunte, kă miînele inkleșteate, kă pentărlă gîfzîndă, wi kă okî ni-roniçî asăpra kadavrărlă kînelărlă s'ză.

Peste zeye minste, Florentinărlă René b'zîts înçetinelă mi nă de totă f'z'z șhală, la zura reșelărlă. S'zntă nisçe kon-siînçe pentă kare çerărlă nă este niçî odată senină.

— Intră, zisse Karolă ne din intră.

Parfămorărlă se arărlă. Karolă înaintă spre elă kă ae-rărlă imperiosă wi kă b'z'zele konstrînse.

— Maîestatea Voastră a trimisă dăpă mine? zisse René tremăgîndă ka o verșea.

— Da. Așa è kă dămniata estî zărlă ximistă istegă?

— Sire...

— Și uti totă çe utiș medicîi çei mai iskăsiçî?

— Maîestatea Voastră prea m'zrește...

— Ba niçî de kəm; așia 'mî a s'zșărlă maičk-meă.

Kătre ayeastă eș amă konfiençă în dămniata, wi mai m'ztlă amă preferată à te konslta pe dămniata dekîtlă pe ori kare altărlă. Eakă, kontînçi elă deskonerîndă kadavrărlă kînelărlă, zărlă-te m'z rogă, çe are ayeștă animală între dinçî, mi s'z-ne 'mî de çe a m'zrită?

Pekînd René se pleka pînz josă, kă lămăzarea în

Ambrosie Paré.

minz, alitz nentz à se sãpnãne reuelxî kîtz wi nentz à 'wi askunde tãrbãrãrea ce черка, Karolã, slîndz în niçioare, kã okiî nironiçi la achestz omz, aştenta kã o negrãbdare lesne de îngellesz kãvintãlz kare avea sã fiã sentinça sa de moarte saã semnãlz sãz de mîntãire.

René skoasse unz felz de skalpelz* din pozonarãlz sãz, îlz deskisse, mi deslini kã vãrfãlz tãshãlxî, bãkãuellele de xãrtiz limite de pinçiile kînelãxî, mi se zîtz lãngz wi kã lãare aminte la veninãlz wi la sîncele ce skotea fie-ce nlagz (ranz), apoi zisse tremãrîndz:

— Sire, eakz nisce simptome foarte triste.

Karolã simçi okolîndz prin toate vinele sale unz fiorz îngemãtz wi strebãtlîndz nînz în inima sa.

— Da, zisse elz, аша е кã achestz kîine s'a otrãvitz?

— Mz kam temz, sire.

— Wi kã ce felz de otrãvz?

— Kã o otrãvz imnerãlz, прекъм îmi înkînzïeskã.

— Tã aî nãtea înkredîniça dãmniãta kã s'a otrãvitz?

— Da, negremitz, spîntekîndz-lã wi esaminîndz-î stomachãlz.

— Spîntekz-lã dar'; nã voîz sã'mi gãmîtz niçi o îndoialz despre achesta.

— Arã trebzi sã se kîeme çineva ka sã'mi ajãte, sire.

— Îçi voîz ajãta eã, zisse Karolã.

— Maïestatea Voãstrã, sire!

— Da, eã. Ili daka va fi otrãvitz ce simptome vomz gãsi?

— Romeçe mi erborizãrî in stomachz.

* Instrumentz xîrbãrikã, kãçitã.

— Aîdeçi dar', la lăkră! zisse Karolă.

René, deskisse pentălă ogarălăi, nămaî dintr'o dătz-
tărz de skalnelă, mi 'lă kăskă kă mîinele sale, in timpă ce
Karolă, stîndă kă zăă đenăke ne pămîntă, îi lămina kă mîna
amorăiță și tremărîndă.

— Eakă, sire, vedeçi, zisse René, eakă semnele
vederate. Ačesteă sănlă roșețele ce v'amă prezisă; iar'
kîță pentă ačeste vine sințerîi, ce seamălă kă gădăcinile ză-
neî plante, ačesta este čea ce vă săzăneamă săb nămele
de erborisări. Eă văză aiči totă ce kăstamă.

— Așa dar' kîinele este otrăvită? zisse Karolă.

— Da, sire.

— Kă o otrăvă minerală?

— Dăpă toate semnele.

— Și ka ce lăkră ară čerka zăă omă kare ară în-
giči, din nebzăgarea de seamă, din ačeastă otrăvă?

— O mare dăreră de kăpă, arsări ne din întră, așa
ka kăm ară fi îngičiță kărbăni anrîniți; dăreră n'în nîntече,
și vărsățrî.

— Dar' sete, ară aveă? întrebă Karolă.

— O sete nestîñibilă.

— Tokmaî asta este, da, tokmaî asta, mărmară Karolă
inčetă.

— Sire, eă în dăwertă mă mărčeskă à giči skopălă
tătloră ačestoră întrebări.

— Če folosește à le kăta sîre à le giči? Dămniata
n'ai nevoe de à le șiți. Respănde nămaî la întrebăriile noă-
stre, și nimikă maî măltă.

— Întrebe-mă dar' Maîestateă Voastră.

— Kare este antidotălă ce ară trebăi să se deă ză-
nă omă kare ară fi îngičiță din ačeași săbstanță de kareă
a îngičiță kîinele meă?

René se gîndi kiț-vă; apoi zisse:

— Sîntă mai multe feluri de otrave minerale, sire; prin șmare eș așă dori, înainte de a respunde, să mtiș de kare otravă este vorba. Maiestatea Voastră are vre o idéș în ce kîș s'a otrăvită kîinele?

— Da, zisse Karolă: a rosă o foaiș dintr'o karte.

— O foaiș dintr'o karte?

— Da.

— Și Maiestatea Voastră are ačeastă karte?

— Еак-'о, zisse Karolă lăindă manșkrisăș de vîș-toriz de pe polida șnde 'lă nșesse mi arăindă-'lă lă René.

René făkă o miskare de șvîngîndere, kareă nă kșplă reșelă.

— Și a rosă o foaiș din ačeastă karte? morgăi René.

— Еакă n'asta.

Și totă de odală Karolă îi arăș mi o foaiș.

— Îmi dați voce, sire să mai gșșă inkă șna?

— Răpe.

René gșșe o foaiș, mi o anroniș de lăminare. Șărtia lăș fokă mi respăndi în kabinetă șșă tare mirosă amestekală.

— S'a otrăvită kă o amestekășă de arsenikă, zisse Florentinăș.

— Esti sikăș?

— Ка kăm 'lă așă fi făkăș eș insă'mi.

— Dar' leakăș kontra lăi?

René dete din kapă.

— Че felă, zisse Karolă, kă o voce seaka, nă kșnosă leakăș la asta?

— Celă mai bșșă mi mai așeră este albășă de șoș bșșăș în lante; dar'...

— Dar'... че?

— Ară trebzi sз se dea nзmaі dekіtă, intr' altă kină...

— Ei! intr' altă kină, че?...

— Sire, asta este o otravă infrikomъtoare, adaogъ

René inkъ odatъ.

— Kъ toate astea n'o fi omorindă îndatъ? zisse Karolă.

— Nă, dar' însz omoargъ negreshită, treakъ oгі ші kită timpă o trece ка sз moargъ omăș, ші кzte odatъ inkъ, este zăș kalkăș.

Karolă se rezimă de o masă de marmoră.

Apoі năindă mina ne zătrăș lăi René, zisse:

— Акъm dămnіata kănnosчі асeastъ karte?

— Eă, sire! zisse René ingъbenindă-se.

— Da, dămnіata; kъчі văzindă-o tē aі trădată sin-gără.

— Sire, vă jără...

— Іа askăltă bine, René, чеea че амă sз 'мі snăș, zisse Karolă: dămnіata aі otrăvită ne rețina Navarreі kъ mі-nășі; aі otrăvită ne prinăș de Porțian kъ fămăș zneі lampe; tē aі іnчерkată sз otrăvешті ne D. de Kondé kъ zăș mără mirositoră. René, năș de te jănoіș de vīș, ші skomă karnea de ne tine nзmaі іn fășі kъ o pereke de klește arse іn fokă, daka nă 'мі veі snăne а kă este kartea asta.

Florentinăș văză kъ nă era de glămită kъ minia lăi Karolă IX, ші otră sз năzteaskъ kătezarea. Apoі zisse:

— Dar', daka voіș snăne adevăgăș, sire, чine 'мі va garanta mie kъ n'amă sз fіș ші maі greș pedeușită dekіtă daka voіș tăcea.

— Eă.

— Іmі daці rețesкăș vostră kăvintă?

— Pe onoare de pentilomă, viața 'măi va fi néat-tinsă, zisse rețele.

— Dacă este așa, karte-a asta este à mea, zisse parfămorăș.

— A dămitale? zisse Karolă trăgînd-se îndărăt și zînd-se la otrăvitorăș kă o kărtășă sperioasă.

— Da, à mea.

— Ili kăm de a emiță din mîinele tale?

— Maiestatea sa rețina mare a lătat-o de la mine.

— Rețina mare! strigă Karolă.

— Da.

— Dar' kă ce gîndă?

— Kă gîndăș, mi se pare, de à o trimite rețelăi

Navarrei, kare cherăsse de la dăcele d'Alanson o asemenea karte nentră à stădia vîntoarea kă nășări de sboră.

— O! strigă Karolă, kîară asta este; amă îngellesă totă.

În adevăr karte-a asta era la Enriet. Este o ysire, mi eș o săfferă.

În momentăș ațela, Karolă fă koprinsă de o țsse seakă și grea, dăp kare-a zămă o năoz dăgere de nîntech. Skoasse dăoz trei strigări 'năbășite, și se restărnă pe jecăș săș.

— Ce vă este, sire? întrebă René kă o voce spă-mîntată.

— Nimikă, zisse Karolă; imă este nămaī sete, dă-mă să beă.

René imă zăș năchăș kă apă și 'lă dete kă o mînz tremăgînd lăi Karolă, kare 'lă îngiți nămaī dintr'o sorbire.

— Akăm dar', zisse Karolă lăindă o pană și 'mă-indă-o în kălimări, skriș ne ațeastă karte.

— Ce să skriș, sire?

— Čeea ce amă să 'mă spăș eș:

„Acestă manșală de vînzătorie că pasărei de sboră s'a dată de mine reșineii marii Katerina de Mediciis.“

René lăz papa mi skrisse.

— Акъм съскригъ; zisse реџеле.

Florentinălă съскrisse. Anoi zisse:

— Mi ađi promisă viađa nesъпггагъ, sire!

— Ши амă съ 'mi џiă vorba din parte-'mi.

— Dar' din partea reșineii mare? zisse René.

— O! din partea аџееа, respъnse Karolă, пџ мџ прi-
vеште ne mine; daka te voră attaka, апгъ-te.

— Sire, поџă nleka din Franđa kind voiă sokoti că
'mi este viađa ameniđăгъ?

— La asta iđi voiă respъnde neste џinџi-snre-zеџе
zille. Dar' nипџ атънџi...

Karolă, ипкънџiндă-'mi snиnџееа пџсе деџетăлă ne
bъzele sale иvineџiте.

— O! siđi liniuџiгъ desnre asta, sire.

Ши Florentinălă, simџiндă-se foarte noroџiă de а
скъпа атiă de estină, se пiекъ mi emi.

Ип згма iăi, se ivi la џиа kamerei nătriđa реџелăi,
mi zisse:

— џе 'џi este, скъмнăлă меă Шарлот?

— џе съ 'mi siă, nătriџъ, аиă имblată п'иn roaă, mi
'mi а fъкăлă гъă.

— Аша este, că преа 'mi estă galbenă, Шарлот алă
меă.

— Pentră că амă mare nenătiнџъ; Bino de 'mi đă
braџălă, nătriџъ, ка съ mergă nиnă la nată.

Nătriđa merse reneде snre elă. Karolă se rezimă de
ea mi аџъnse ип kamera sa.

— Акъм амă съ иnтрă ип ашternălă singrelă, zisse
Karolă.

— Dar' daka o veni doktorul Ambrosie Paré?

— Să îți spun că mi este mai bine mi că nu mai am nevoie de dînsul.

— Dar' însă, ce ai să ieși?

— O! o doctorul foarte simplu, zisse Karol; albul de soare bătut în lantă. Ei! știți șna, doică, kontinși el, 'mi a mării bietsul Akteon. Katz să pînem să 'lă îngroape miine dimineamă într'ună engis din grădina Lăvrăsi. Elă 'mi era unul din cei mai buni amici ai mei... Amă să nuș să 'i fakă ună mormîntă... daka voiș avea timp.

XV.

PAȚUREA VINÇENNEI.

Enrik8 fu fondat8 în aceeași sear8 la p8d8rile de la Vinçenne, potrivit8 c8 ordin8l8 ce detese Karol8 IX. Ast8fel8 se n8mea pe at8n8i famo8s8l8 kastel8, din care n8 se mai vede ast8zi dek8t8 o r8in8, fragment8 kolossal8 care este de aj8ns8 ca s8 dea o idee 8 p8r8r8i sale trek8te.

K8l8toria se f8k8 în liti8r8. De fie-kare parte mer8e8 k8te natr8 gardiani. În fr8ntea lor8 mer8ea D. de Nansi, p8rt8tor8l8 ordin8l8i care avea s8 deskiz8 l8i Enrik8 8mile inkisoarei protektride.

Aj8ng8nd8 la 88a t8rn8l8i, se onrig8. D. de Nansi desk8lek8 de ne kal8, deskisse 88a ce era inkis8 k8 lak8l8, 8i invit8 k8 resp8k8t8 pe re8ele de 8 se da jos8 din liti8r8.

Enrik8 se 88np8se f8r8 8 face cea mai mik8 observare. Ori care alt8 lok8in8r8 'i se p8rea mai sik8r8 dek8t8 L8vr8l8, 8i daka s'ar8 fi inkis8 88np8ra sa z8che 88i, 8este z8che 88i se inkide8 tot8 de odat8 între el8 8i între Kate8rina de Medicis.

Kastelviš de la Vincenne.

Рефескълъ prisonerъ treкъ nodълъ miskълorъ între dşoi soldaуї, treкъ чelle trei şmi de josъ alle tårnълї şii alte trei şmi de la kapълъ skъrei; apoi, şrmindъ mereş totъ dşnpъ D. de Nansi, se şbi la şnş altъ etaуїş. Aşngindъ akolo, kъnitansълъ gardeї, vъzъ kъ reуele se pregъtea à merуe în a-inte şi'ї zisse:

— Monseniore, onriуї-vъ aiуї.

— A! a! zisse Enrikъ onrindъ-se, se vede kъ 'mї faуeyї onoarea etaуїşлї intїiş:

— Sire, şanteуї tratatъ ka şnş kapъ koronatъ.

— O! drache! drache! iуї zisse Enrikъ, dşozъ saş trei etaуїşгї mai mълtъ nş m'arъ fi şmilitъ niуї intr'şnş kinş. Aiуї iуї va fi nrea bine: vorъ bъnşi desnre чева.

— Maїestatea Voastrъ bine voїeşte à veni dşnpъ mine? zisse D. de Nansi.

— Vantr-şen-grї! zisse reуele Navarreї, dşmniata şti bine, domnşle, kъ aiуї nş este vorba de чеea че voїeskъ saş nş voїeskъ eş, чи de чеea че ordonnъ frate-meş Karolъ. Ordonnъ eş ka şъ te şrmezъ?

— Da, sire.

— Atşnуї, te şrmezъ, domnşle.

Intrarъ intr'şnş felş de korridorъ la marşinea kъrşla se aflarъ intr'o salla indestълъ de intinsъ, kъ pъreyї intşnepoşi şi kъ totълъ intristълoare la vedere.

Enrikъ se şitъ impregъşrълъ şъş kъ o kъşъtşrъ karea nş era de totъ lipsitъ de netşrbşrare.

— Şnde şntemъ aiуї, domnşle? intrebъ eş.

— Treуemъ p'ın salla черчетъrei, monseniore.

— A! a! fъkъ reуele.

Şi apoi se şitъ kъ mai mълtъ bşgare de seamъ.

În kamera aчеea se aflăş kam de toate kїte пşуїnş: kane şi kълşi pentръ kasna kъ апъ, maişгї şi pene de în-

venenitǎ pentru kasna bǎtǎrǎsi; pe lingǎ acestea, skazne de neatrǎ destinate pentru nenorociri kari ōi aŝtentaǎ kasna staǎ aŝezate mai in totǎ jǎrǎls sallei, ōi de asǎpra acestorǎ skazne, kiarǎ pe aceste skazne. ōi la niŝioarele acestorǎ skazne, eraǎ belŝiŝe de ferǎ inŝenente in pǎrete, fǎrǎ niŝi o altǎ simetriǎ afarǎ de arta resŝitoare. Inŝu anronierea lorǎ de skazne arǎta indestǎls kǎ elle eraǎ akolo ka sǎ aŝtente membrii aŝellorǎ ŝe aveǎs sǎ ŝeazǎ pe skazne.

Enrikǎ ōi ŝi ŝrǎmǎ drǎmǎls fǎrǎ a zice niŝi o vorbǎ, dar fǎrǎ a skǎpa totǎ de odatǎ din vedere niŝi ŝelǎ mai mikǎ din amǎnǎtele aŝellei ŝrǎŝioase ŝtirii, kareǎ deskria. ka sǎ zicheŝ aŝa, istoria sǎfferinŝei pe pǎreŝi.

Aceastǎ lǎare a minte kǎ kareǎ se zita Enrikǎ inŝre-jǎrǎls sǎŝ ilǎ fǎkǎ sǎ nǎ se vite inainte-ŝi ōi se inpedikǎ.

— Ei! zisse elǎ, ŝe sǎ ŝiŝ asta?

Ťi totǎ de o datǎ arǎta sǎŝ felǎ de fǎgǎŝ sǎpatǎ pe lesnedeǎ ŝmidǎ de josǎ.

— Este skǎrgǎtoareǎ, sire.

— Ťe, aǎ ploǎ aŝi?

— Da, sire, ploǎ sǎŝe.

— A! a! zisse Enrikǎ, nrea bine. N'o sǎ ajǎŝemǎ odatǎ la kamera mea?

— Da, da, monseniore, eakǎ-ne amǎ ōi ajǎnsǎ, zisse o ŝmbrǎ kareǎ se dessemna p'ŝntǎnerekǎ, ōi kareǎ prekiŝ se anronia mai mǎltǎ, devenea mai visibilǎ ōi mai sǎltǎtoare.

Enrikǎ, sokotindǎ kǎ a kǎpnoskǎls voŝea, fǎkǎ kǎŝi-va pasǝ ōi rekǎpnoskǎ ŝigǎra.

— Eakǎ, dǎmniata estǝ, Boliǝo, zisse elǎ, ōi ŝe drakǎ faŝi aŝi?

— Sire, akǎm de kǎrind 'mi amǎ priimǝ orǝndǝirea de gǎvernatorǎ alǎ fortereŝei de la Vinŝenne.

— Ei bravo! skǎmǎls meǎ amikǎ, inŝenǎtsǎls ŝe faŝi

Domniș de Boliço.

lji adduce onoare; znă rege prisionieră, nă é, zăă, ničî de kăm xrită.

— Pardon, sire, respånse Boliëo; înaintea Maïestatei Voastre amă priimită dvoî țentilomî.

— Kare țentilomî? — A! mă ertajî, poate kă kă a-
ceastă komittă o nekăvînuț. Așa dar', să zicemă kă n'amă
întrebată nimikă.

— Monsenioro, nă mi s'a rekommandată ničî znă se-
kretă în această prîvinuț. Acestî țentilomî sântă DD. la Mol
mi Kokonas.

— A! bine zîcî. amă văzătă kă s'aă oprită, bîejuî țen-
tilomî; mi kăm îșî dăkă nenorocirea?

— Într'znă kină opăssă: znăă este veselă, mi țelă-
altă tristă; znăă kîntă, mi țelă-altă țeme.

— Șîi kare din ei țeme?

— D. de la Mol, sire?

— Pre-lețea mea, zisse Enrikă, mai kărînd îngel-
legă ne țelă kare țeme, dekită ne țelă țe kîntă. Dăpă țel-
le țe văză, inkisoarea nă este znă lăkă năea veselă; mi în
kare rîndă sântă acestî țentilomî?

— De totă săsă la ală patrălea.

Enrikă skoase znă țemetă. Akolo ară fi vrătă să fîz
mi elă.

— Ia aîbî băntatea, domnșle de Boliëo, să 'mî a-
reji kamera xnde amă să șeză, sântă nerăbdătoră să mă
văză odată în ea, fiîndă foarte ostenită de zioa țe amă ne-
trektă astăzî.

— Poftiți, monsenioro, zisse Boliëo arătîndă lă En-
rikă o șmă deskîț.

— Nămerăă 2, zisse Enrikă, mi pentră țe nă nă-
merăă 1?

— Pentră kă este oprită, monsenioro.

— A! a! se vede dar' kă aștentați vre șnă prisoni-eră de o nobleță mai înaltă decât mine?

— Eș n'amă zisă, monseniore, kă este vre șnă prisoni-eră.

— Apoi ce este dar'?

— Vinevoiască seniorală meș à nă stărua așă mătă, nentă kă mă voiș vedea silită à mă abatte din șpnșnerea ce 'i șnă datoră, neresnșnzindă ăa întrebările sale.

— A! atnăci este altă ăkră, zisse Enrikă.

Și apoi se făcă mi mai gînditoră decât mai 'nainte; ațelă N^o I, ălă intriga vederată.

Înkolo, găvernatorală nă 'șă deminșă de lokă întăa sa politeță. Elă așeză ne Enrikă în kamera sa de a-restă, kă o miș de okolări retorice, ășă țeră toate ertățș-nile nentă lipsa kommoditășiloră ce nătea șă țeră, ăi năse binșoră dăoi soldașă ăa șșă, ăi emă ațară.

— Akșm șă țrețemă ăa ței-'-ălă, zisse găvernato-rală kătre pșzitorală inkisoarei (țemničeriălă).

Temničeriălă merse înainte. Așkară totă drșmălă de mai 'nainte, țrețeră n' în sala țerțetărei, ăi n' în korridoră, ăi ajșnșeră ăa șkară; apoi, mergîndă totă dănpă kărmățșălă șă, D. de Bolșeo se șrăă țrei etășări.

Ajșngîndă ăa nartea de șșă à ațestoră țrei etășări, kare, șokotîndă-se ăi țelă d' întăis, fățeaș patră, țemničeriălă deskisse ne rîndă țrei șăi ornate kă kăte dăoz broașă ție-kare ăi kă kăte țrei țeră șăă zăvoare.

Pe kînd se aproniaș de șșă à țreiă se așzi o voce veselă ștrigîndă:

— E! mordi! ță deskide odată, de nă nentă altă țeva țelă pșșină kă șă ne vă pșșină aeră mai kărată. Kățăi soba 'ăi este atăă de kaldă, inkătă țăneva se 'nea-kă ață.

Аpoi Kokonas (ne care 'lă a kănnoskăŝ negreŝită lek-
torăŝ dăne obiĉnita sa înjărgărgă), făkă nămaĭ zăŝ pasă din
lokăŝ zănde se afla ŝi nînă la zăŝ.

— Maĭ aunteantă năgînă, ūentilomăŝ meă, zisse te-
mniĉerăŝ, kăĉi nă viă ka să te skouă, ĉi viă ka să întră în-
soĉită de D. găvernatorăŝ.

— D. găvernatorăŝ! zisse Kokonas, ŝi ĉe are să fa-
kă aiĉi?

— Á te visita.

— Ími face prea măltă qnoare, respănse Kokonas,
să nofleaskă săŝŝtosă; D. găvernatorăŝ.

D. de Bolĭeo întră în adevărgă ŝi mărgini nămaĭ de-
kăŝ zămbirea ĉea voĭoasă á lăi Kokonas prin zăna din aĉelle
politege amorgitoare ne care le obiĉnăŝeskă găvernatoriĭ for-
tereĉelorăŝ, temniĉerăŝ ŝi zăŝ.

— Ai banĭ asărgăŝi, domăŝle? întrebă elă ne pri-
sonierăŝ.

— Eă? zisse Kokonas, niĉi zăŝ bană.

— ĉeva skăle?

— Amă zăŝ inelă.

— Vrei să 'mă daĭ voea să te kăŝă?

— Mordĭ! strigă Kokonas roŝindă-se de nekăză, bi-
ne 'gă vine á fi la înkisoare ka mi eă!

— ĉineva kăŝă să săffere totă pentră serviĉiăŝ re-
ĉelă.

— Aŝa dar', zisse Piemontesăŝ, ŝi oamenăŝ one-
stă kăŝi predaă ne păntea Năoză, săntă ka ŝi dămniata,
în serviĉiăŝ reĉelă? Mordĭ! eă eramă prea nedrentă, dom-
ăŝle, pentră kă nînă akăm, îĭ krezăsemă de ĉoĉi.

— Domăŝle, te salăŝă, zisse Bolĭeo. Temniĉerăŝ, în-
kide ne domăŝă.

Găvernatorăŝă plekă, lăindă inelăŝ lăi Kokonas, care

avea zădărească prea frumoasă smarandă pe care 'i lă detese doamna de Nevers sură a 'i addăce a minte de koloarea okilor săi.

— Aidezî akem la chelă-altă, zisse guvernatorălbă cwindă.

Трекъръ n'înr'o kameră goală, mi iar se azzi miskarea de sheasse broasce mi de noz veriți.

În fine se deskisse mi zăna cea din zărmă, mi chelă d'întiis sânelă ce ishi azzălbă visitoriloră, fă zădărească sâsnină.

Această kameră era inkă mi mai întristătoare la vedere dekîtă aceea din karea cwisse atăncî D. de Bolieo. Lămina se strikora în aceea dăioasă inkăpere prin vre o patră ferestrăi lănuț mi îngăste kare se sâbiăbă din întră sură afară. Kătre acestea nisce veruelle de feră, inkăzăimeate kă destălbă artă inkîtă vederea să se onreaskă năințată de o liniă năzișă mi opakă, nă lăssabă ne prisonerălbă a vedea nițî măkar' cherălbă n'înr'acelle ferestrăi îngăste.

Din fie-kare zăngă ată sâlet se întindeabă nisce dănuț kolăbroase mi se împrăsbă în nițlokălbă plafondălbă (tavană), zăde se desvoltaă în formă de trandafir.

La Mol medea într'zădă zăngă, mi, kă toată visita visitoriloră, elă remasse la lokă-i kă kăm n'azzisse nimikă.

Găvernatorălbă se onri ne pragă, mi se zită kîț-vă la prisoneră, kare sta nemiskată, kă kapălbă rezimată de mîină.

— Вăнъ searbă, domnăle de la Mol, zisse Bolieo.

La Mol îmî ardikă kapălbă, mi respăonse.

— Вăнъ seara, domnăle.

— Eă viă kă să te kărtă, domnăle, zisse guvernatorălbă.

— Este de prisosă, domnăle, zisse la Mol, să'ți dăă eă singură totă ce amă la mine.

— Че лăкăгăри аї?

— Amă vr'o trei sate de talleri, ačeste skole, a-
česte inele.

— Dă-mi-le, domnșle, zisse guvernatorșlă.

— Postiți, eakă-le.

La Mol își întoarse nozonari, își goli deșetele, și
skoasse katarama de la pălărgi.

— Nă mai ai altă nimikă?

— Nă știă să mai amă altă čeva.

— Dar' ačestă gătănă de la gîț, kă če este? În-
trebă guvernatorșlă.

— Domnșlă meș, asta nă este skole, este kă moaște.

— Dă-mi-lă.

— Če felă! dămniata čerl...

— Amă ordină să nă mi laseș dekită xainele, și mi se
pare kă moaștele nă suneș xaine.

La Mol făcă o miskare de minir, karea, pe lingă dă-
regoasa și demna linuntire če lă deosibea, se pără și mai
suzimintțoare ačelloră oameni obișnizi kă miskări aspre și
repezičioase.

Dar' îndată își reveni în sine, și zisse.

— Prea bine, domnșle, akam aveți să dobîndiți čeva
če 'mi čereți.

Atșnči, întărnîndă-se kă kăm sune à se anronia de lă-
mină, deslegă înkîșita moaște, kare nă era altă čeva de-
kită ză medallionă kă ză portretă ne kare 'lă skoasse din me-
dallionă și 'lă anroniă de baze. Dar' dăpă če 'lă sțrăț de
mai mălte ori, se pgefăcă kă'i skăpă din mină, și, năindă-mi
repede ničiorșlă ne elă, ilă strivi și 'lă sfărîmă într'o miș de
băcășelle.

— Domnșle!... zisse guvernatorșlă?

Și apoi se plecă kă să vază daka nă nătea să skape

din sdrobire obiectelor nekunoscută pe care voia să i'le ascundă la Mol; însă miniatura se prefăcuse în grafă.

— Rețelele voia să dobândească aचेastă scuză, zisse la Mol, n'avea însă nici un drentă asupra portretului ce conținea. Акум, пошти медальонів, пштеї с'лє ларї.

— Domnule, zisse Bolieo, amă să mă plingă la rețele.

Шї, фгъ а 'ші лха зїоа брлз de la prisionieră кэ нїчї o vorbă, se retrase atїlă de' sнпратă, inkїtă lăssă asupra temnicerului grijea de а inkїde шїle, фгъ а sta de фгъ la inkїderea loră.

Пзиторăлă фкк кїрїва насї de а emї, мї vзїndă кэ D. Bolieo koborїsse чelle d'їntїs trente alle скреї zisse їntărnїnd-se spre la Mol:

— Pre lețea mea, domnule, bine m'amă gъndїtă eă а te invita să 'mї dăї nșmaї dekїtă ачеа srtz de tallerї nentre care konsimїamă а te lăssa să vorbешї кэ tovarșmlă dșmitale; кчї, daka нэ mї 'ї аї fi dats, gъvernatorăлă, мї ї ară fi lkată їmpreплэ кэ ачeste trei srtz че 'шї а lkată акум, мї атнчї konsїїnїа mea нэ 'mї маї erta să fakă nimїкă nentre dșmnїata: їnsă eă 'mї amă prїїmită plata 'nainte, мї 'шї amă promїsă кэ veї vedea pe kamaradăлă dșmitale... postemte... vino... шнă omă onestă n'are altă dekїtă кvїntăлă săă... Vă rogă nșmaї, kїtă va fi nștinїz, atїlă nentre dșmnїavoastră kїtă шї nentre mine, нэ vorbїшї de politikă.

La Mol emї din kamera sa шї se află фгъ 'n фгъ кэ Коконас, care mъștra кэ насїї lesnezile kamerїї din mizlokă.

Чей dșoi amїчї se arșnкаръ шнăлă їn brațele чelї-altă.

Пзиторăлă inkїsoareї se prefăкк кэ 'ші штерпеа koada okїlăї, мї emї spre а vegїa ка нэ кшмва să dea чїneva фгъ veste neste prisionierї, saă маї bine să нэ dea kїară neste elă їnsăшї.

— Al eakъ-te, zisse Kokonas; eī, Ia sursne'mī, 'uī a fъkъtъ шī uie visita aчestъ fiorosъ gъvernatorъ?

— Ka шī uie, mi se pare.

— Шī uī a lъatъ totъ?

— Totъ, ka шī uie.

— O! eъ n'aveamъ vre знъ lъkъtъ mare, знъ inelъ alъ Enrietteī, mi nimikъ maī mълtъ.

— Dar' in banī?

— Banī че амъ avstъ 'ī амъ datъ тоuī aчestъī bravъ ingrijitorъ ka sъ ne inlesneaskъ aчeastъ intъlnire.

— Se vede къ elъ ea къ amindъoъ mīinele.

— Че, шī tъ 'ī aī plъtitъ?

— Da къm, 'ī амъ datъ o sъtъ de skъde.

— Atitъ maī bine къ vizitorъlъ inkisoarei noastre e-ste знъ miserabilъ.

— Negrewitъ, чинева poate face къ dinsъlъ ori че va voi prin dare de banī, шī, калъ sъ snerъmъ, n'aъ sъ ne linseaskъ banī.

— Akъm inцеллеuī tъ чеea че ni se intъmnlъ?

— Foarte lъmъritъ... Ne-amъ trъdatъ.

— De къtre aчelъ miserabilъ dъче d'Alanson. Vine zicheamъ eъ kind vreamъ sъ 'ī гъsъчesкъ gitъlъ.

— Шī krezi tъ къ imprejъrarea noastrъ este grea.

— Mъ kam temъ.

— Aша dar' avemъ sъ ne tememъ... de черchetare.

— Че sъ 'uī maī askъnzъ... шī eъ m'amъ ginditъ la asta.

— Ka че aī ziche tъ, kind va ajъnpe lъkъtъ nīnъ akolo?

— Dar' tъ?

— Eъ aшъ tache, respъnse la Mol къ o рошеауъ frīgъroasъ.

— Че! aī sъ тауī? strigъ Kokonas.

— Da, daka n̄maī voīz p̄tea s̄z m̄z ȳī.

— Eī eak̄! ē, zisse Kokonas, daka 'mī vor̄ face aचेast̄ infamīz, īȳi garantez̄ k̄z am̄ s̄z sp̄īz m̄lte l̄k̄ḡi.

— Vine! ka ȳe fel̄ de l̄k̄ḡi? întreb̄ la Mol k̄z vioīȳne.

— O! fi linītit̄, am̄ s̄z sp̄īz din aȳelle l̄k̄ḡi kare ā s̄z fak̄ ne d̄ȳele d'Alanson à n̄ dormi m̄lt̄ tim̄.

— K̄ind era s̄z resp̄n̄z̄ la Mol, tem̄iȳer̄l̄, kare āzisse, p̄reȳm se vede, ȳre ȳn̄ sgomoī, allerḡ n̄maī dek̄ī, īm̄inse ne fie-kare din aȳei d̄zoi am̄iȳi īn kamera sa, mi reīnk̄isse ȳwile aȳn̄ra lor̄.

XVI.

FIGURA DE CEARA.

Karolș sta, de vr'o omă zile, nironiț în natșlș sșș de nisce frigșri moleșitoare kare se întregămneaș din kînd în kînd de nisce vii atakșri țe seminaș kș atakșrile de eni-lensiz. Asșnra așestorș atakșri, eș skolea șne-orī nisce șr-lete ne kare le askștaș kș înfiștare gardianī țe pșzeaș în antikamera sa, Ńi ne kare le repetaș ekokșrile adinșimilorș bștrinșkī Lvnrș, țe se deștentasserș atșnși de kīș-va timnș nrin atite șgomote de nenorokire. Anoī, dșnrș țe 'ī treșeaș așelle atakșri, strivitș de ostenealș Ńi kș okīī stinșī, se lșssa în brașele nștrișei sale în nisce tșșeri kare eraș totș de o-datș amestekate kș desnpregș Ńi kș înfrikoșeare.

Ă voi țineva sș șnșiș țeea țe simșiăș Katerina de Mediciș Ńi dșșele d'Alanson fie-kare în parte, fșr' à 'Ńi komșnika între ei așeste simșișniș (pentrș kș mșma Ńi fi-izlș mai mșltș fșșeaș șnșlș de altșlș dekīș se kșștaș, à voi, zikș, sș șnșiș țineva țe kșșetșri sinistre reșkoleaș a-mīndșoi în fșndșlș inimei lorș, arș Ńi întokmaī kșm arș voi sș

descrie acea grăcioasă fărnicare ce se vede viermăndă în fână și în cărți de știri.

Enrik se înkissese în kamera sa; și, din pronria sa cerere către Karol, nimeni nu dobândise voea de a-l vedea, nici însuși Margaritha. El se afla, nentru okii lămei, într-o disgrăție kompleksă. Katerina și dăcele d'Alanson resflăă mai liberă, krezându-lă perdtă, și Enrik mărka și bea mai liniștită, sperându că se șitasse de toți.

La karte, nimeni nu bănuia kare era kassa nenștinței rețelă. Doktorul Ambrosie Paré și Mazille, kollegul său, rekunoskă o inflamare a stomakului, lăndă kă greșeală reslătată drentă kassă, și nimikă mai multă. Prin șmare, preskriseseră ună rețimă alinătoare kare nu putea face altă dekătă a ajsta băștara rindă de René, ne karea o lă Karol de kăte trei ori ne zi din mîna nștrigei sale, și karea era șnika sa nștrige.

La Mol și Kokonas eras la Vinçenne, săb cea mai aspră tănsire. Margaritha și doamna de Nevers se încerkasseră într-o miș de kinsă a strebatte nînz la dinșii, săș celă pșdină a le strikora kăte ună billetă. și nu putea isbăti nici într'ună kină.

În mizlokulă eterneloră skimbări ce cerka Karol din ră în bine și din bine în ră, într-o zi se simți ceva mai bine, și vră să lasse să intre la el toată kărtea, kare, de și skălarea reglă a dimineței încetasse, se însșușă însă dăp obiceș în toate diminețile nentru demtentarea rețelă. Prin șmare se deskisseră toate șmile, și, dăp paloarea kinsăi său, dăp îngăbenirea frăncei sale de fildesh, dăp flăkra febrilă ce eșia din okii săi adinșii și okolișii de vînzăi împnestrițate, putea să kănoaskă ce șpșimintăoare dăpșpș-nșri făkasse asșpra tînzăului monarhă maladia rekunoskă de karea se attakasse.

Kamera rețească se înmâș nămaî dekîț de kărtisaniî kăriosî mi interessaji.

Katerina, d' Alanson mi Margarita făr vestiji kă rețele pîimea.

Kătemî trei intrară în prea skărte intervale șnșlă dăne altșlă, Katerina netărbărată, d' Alanson șărizîndă, Margarita sdrobotă.

Katerina merse de șeză la kăpățîșlă natășlă fișlă șă, făr à lăa seama la kăștășra kă karea se șîț rețele la dînsa kînd se anronia de elă.

Dăcele d' Alanson se năse la nișoare, mi ștăș drentă.

Margarita se rezimă de șnș mobilă, mi vîzîndă frăntea palidă, kîșlă slăbită mi okiî infundaji ai fratelăi șă, nă pătă șă pî o lakrimă mi șnș șășnișă.

Karolă, kășă nă 'i skăna nimikă, vîză așeastă lakrimă, așzi așestă șășnișă, mi făr Margaritei șnș semnă măi neînșellesă kă kană.

Ori mi kîț de neînșellesă făr semnăș așesta, lămină fișra bișei reșine à Navarrei, kășă n' avășse timnăș Enrikă de à 'i șnșne nimikă, șăș poate kîară kă nișă k' a fi voită șă 'i șnș. Ea se temea pentră konsoușlă ei, mi tremăra pentră amantă-î.

Kîț pentră sine înș' mi, ea nă se temea de nimikă; ea kăpnosșea nrea bine ne la Mol, mi ūtia kă se nătea bișăi așăpă-î

— Ei bine! șășnișă meș fiș, kăm ișă măi este? zisse Katerina.

— Măi bine, mamă, măi bine.

— Și țe 'ișă măi zikă medicii?

— Medicii mei? a! ei șăntă nrea marî doktorî, mamă, zisse Karolă isbăknîndă de rîșă, mi eș simșă o nesășă

plъcere, че é drentълъ, de à 'i azzi diskaîndъ asъnra maladiel melle. — *Nstriуъ, dъ-mi sъ beaъ.*

Nstriуа addъsse lъi Karolъ o чеaskъ din obiуinъita sa бъxtыгъ.

— Ши че 'уi даъ sъ bei, fiълъ meъ? întrebъ Katerina.

— O! doamna mea, чине mai poate причене чева din бъxtыrile lorъ? respъnse реcele îngиуindъ iъte бъxtыra.

— Pentъ frate-meъ arъ fi bine, zisse Franчiskъ, да-к' arъ пъtea sъ se skoale ши sъ iea aerълъ къratъ; вiпъtoarea, че 'i plache аша mълтъ, 'i arъ face mълтъ bine.

— Da, zisse Karolъ къ o zîmbire à къria espresione fъ neste пъtinъъ d' à o iпъcheде dъchele. Къ toate аstea, вiпъtoarea чеa din згмъ ши а' fъкътъ mълтъ гъ.

Karolъ zissese аneste къvinte iпtr' зпъ kinъ atitъ de чiъdatъ, iпkitъ konvorbirea, la karea нъ se amestekassery de lokъ чеi de faуъ, remasse nиъ akolo. În згмъ, fъкъ зпъ mikъ semъ kъ кауълъ. Kъrtisaniî приченъгъ къ прiимirea se terminasse, ши se retrassery зпъiъ kile зпъiъ.

— D' Alanson fъкъ o miskare snre à se anronia de frate-sъ, dar' fъ onritъ de o simуire sekretъ. Anoî salъtъ ши emi.

Margarita къзъ ne mîna tonitъ че 'i iпtindea frate-sъ, o strînse o sъrъtъ ши emi ши ea.

— Bъna mea, Margotъ! mъrмъгъ реcele.

Katerina remasse singъгъ, окъnindъ-ши lokълъ la къ-пъtiълъ patъi. Karolъ, vъzindъ-se singъгъ нъmai къ ea, se trasse snre fъndълъ patъi къ аchelаши simtimentъ de iпfrikosheare къ kare чинева se трае iпainteа зпъi шеарне.

Motivълъ este къ Karolъ, iпformatъ prin deklararea lъi René, ши poate iпкъ ши mai bine, prin тъчере ши prin meditare, нъ mai avea niчi пъкар' порочirea de à fi la iпdoialъ.

Elă știa că denlițătate asăngra țărâi lăkră și persoaane să 'și atribuie moartea.

Drentă ațee, kînd se aproniă Katerina de națlă lăi și întinse sîre elă o mînz țețe țrețm îi era și țărțlăra, Karolă se înfioră și se țemă.

— Țe! dămniata mai șezi, doamna mea? o în-țrebă elă.

— Da, fișlă meă, respănse Katerina; amă să'ți vor-țeskă de nițe lăkrăi foarte însemnătoare.

— Vorbește, doamna mea, zisse Karolă mai țrăgin-ță-se sîre țărete.

— Sire, zisse Katerina, țe amă așzită ațeverindă mai adineaoră ță mediții îți sântă mari doktorii...

— Și o mai ațevereză și akăm, doamna mea.

— Dar' însă țe aș țăkră eț de kînd ești la așternăță?

— Nimikă, țe é drentă... dar, daka 'i ai fi așzită țe aș zisă... în ațevărs, doamna mea, țineva ară vțea să fiț maladă nămai ka să așză nițe dășbatterii atită de invă-țate.

— Eț bine! fișlă meă, vței ka să 'ți sîră eș șnă lăkră?

— Da, kăin nă, mamă, sîne.

— Eț eakă! mie mi se țare ță toți ațești mari dok-țorii nă kăpșokă nimikă din meladia țe ai!

— Ațevărată, mamă!

— Kă eț vădă poate șnă rezălată, iar' ațevărata kășș le șkapă din vedere.

— Asta se poate, zisse Karolă, nenăindă să înțel-țeagă șndă vțea să așșnță mămă-sa kă vorbele eț.

— Înkăță kă kîșlă ațeșta eț trateză simptomele în lokă de à trata țălă.

— Pre-ledea mea, мамъ, адаогъ Karolъ minъnîndъ-se, mi se pare къ аї drentate.

— Eї bine! eș, fișlș meș, zisse Katerina, fiindș-къ niçi inima mea нъ дъче, niçi binele statlși de à te vedea atitș timnș la așternatșlș, pentrș къ în chelle din șrmș noate sș çi se attache moralșlș, eș, amș adșnatș ne çeї mai învș-çaii doktorī.

— În arta medikalș, doamna mea? întrebș Karolș.

— Ba нъ, într'o altș artș, mai profșndș, în arta karea permite de à çiti нъ нșmai în корпșrī, çi încș шї în inimī.

— A! frșmoaș artș, doamnș, zisse Karolș, pe karea aș mare drentș de à n'o învșçia mi reçilorș! шї aș avșlș vre șnș rezultatș çerçetșrile dșmitale? kontinși elș.

— Da.

— Kare?

— Açela pe kare 'lș șperamș eș, шї eakș akșm ad-dkș Maїestateї Voastre leakșlș kare are sș 'ī tșmъdșiaskș mi korпșlș шї șffletșlș.

Karolș se înfiorș. Eїș kreçș къ maiкș-sa, sokotindș къ avea sș mai trșiaskș încș mșlș, otșrișse sș termine къ voe çeea çe ea înçepșsse fșrș voe.

— Шї șnde este leakșlș açesta? zisse Karolș ardi-kîndș-se pe kotșlș mînei шї șlîndș-se la maiкș-sa.

— Este kiarș în rșlș çe çerçi, respnșse Katerina.

— Așa dar', șnde este rșlș?

— Askșltș, fișlș meș, zisse Katerina. N'ai așzitș vorbindș vre odatș къ șnțlș niçe inemiçī askșnșlș à kçgora resșnare omoaгъ vikțima din denșrtare?

— Prin ferș saș nrin otravș? întrebș Karolș fșrș à perde niçi șnș momentș din vedere nenșssștoarea fisionomīș à mștmș-seī.

— Nu, prin nisce mizloache k̄ totl̄s̄ într'alt̄ k̄n̄s̄ si-
k̄re, k̄ totl̄s̄ în alt̄ k̄n̄s̄ infrikosh̄toare, zisse Katerina.

— Esnik̄-te, mam̄.

— Fiisl̄ meș, întreb̄ Florentina, krezī în l̄k̄t̄gile
kabaleī și alle mașiei?

Karol̄ konstrinse șn̄ șr̄is̄ de dispreș și de ne-
krezm̄nt̄. Anoī zisse:

— Da, prea m̄l̄t̄.

— Ei bine! zisse Katerina k̄ vioīșne, eak̄ de șnde
'șiī vin̄ șfferinșe. Șn̄ inemik̄ al̄ Maiestateī Voastre kare
n'a k̄tezat̄ ș v̄z̄ attache în fașș, a konspirat̄ în sekret̄. El̄
a îndrentat̄ kontra persoaneī Maiestateī Voastre o konspi-
rare k̄ atit̄ maī infrikosh̄toare, p̄ekit̄ n'avea kompliș, și
p̄ekit̄ așele așeteī konșirī eras̄ de negr̄sit̄.

— Pre-leșea mea, n̄! zisse Karol̄ inverșnat̄ de
atita vikleniș.

— Ia vezi bine, fiisl̄ meș, zisse Katerina, addșșī a
minte de oare-kare proekte de sk̄nare kare aveas̄ șș anere
pe omoritorșl̄ de nedeașș.

— Pe omoritorșl̄! șiriḡ Karol̄, pe omoritorșl̄! ce
zișii? așa dar' s'așș inșerkat̄ șș m̄ș omoare, mam̄!

Okī sk̄mbșșiom̄ aī Katerineī se rostokoliḡ k̄ șpo-
krișiș șș kreșele lor̄ șene. Anoī zisse:

— Da, fiisl̄ meș: poate k̄ d̄șniata est̄ la îndoișl̄
eșș inșș m'așș inkredinșat̄ despre așeasta.

— Eșș n̄ș m̄ș îndoișk̄ș nișiī odat̄ de kite 'm̄i șn̄ș
d̄șniata, resp̄nșe Karol̄ k̄ am̄șșșne. Șșiī în șe k̄n̄s̄ s'așș
inșerkat̄ șș m̄ș omoare? Șșnt̄ș foarte k̄r̄ios̄ șș așș.

— Prin mașii, fiisl̄ meș.

— Esnik̄-te, doamna mea, zisse Karol̄ intorkind̄-se
din desḡșt̄ la rol̄șl̄ șș de observator̄.

— Daka așet̄ș konșirator̄ș ne kare voiș șș'l̄ș ar̄șș

(mi ne kare Maiestatea Voastră 'lă a mi însemnată akem în fândăle inimei), dăpă ce 'mi a amezaț totă nentă planărele sale, fiindă sikăre de isbîndă, ară fi reșșită să se strikoare nrin fegă, nimeni poate n'ară fi strebătătă să kănoaskă kăssa sfferingeloră Maiestatei Voastre; dar' din noroçire, sire, fratele vostră vegia asăpra-vă.

— Kare frate? întrebă Karolă.

— Fratele vostră, d' Alanson.

— A! da, bine zică; eă totă zită kă amă zăă frate, mărmăre Karolă rîzîndă kă amăzăçizăne. Așa dar' kăm zică, doamna mea?

— Kă elă a deskoperită din noroçire partea materială a konspirarei kontra Maiestatei Voastre. Dar' însă, pekînd elă, ka zăă konilă fără esnerienă, kăsta nămaî zămele zăă konplotă običănită, nămaî dovezile zăă skăpăre de jăne, eă kăstamă probe (dovezi) de o lăkare kă mlăă mai mare mi mai însemnătoare; pentă kă eă kănoaskă kită poate suirităle kălnabilăle.

— Eak' așa! mamă, çineva ară krede kă vorbeshi de reçeale Navarrei, zisse Karolă vrîndă să vază nîă zăde avea să meargă aça pefăkătoriz florentină.

Katerina își plecă kă inokrisiz okii în josă.

— Mi se pare, doamnă, kă eă 'lă amă onrită mi 'lă amă trimisă la Vinçenne pentă skăparea de karea este vorba, kontină Karolă; nă kămva să fîă dar' mi mai kălnabilă dekîă çeea ce 'lă băzăieskă eă?

— Simçi frigărele ce te mistăieskă? întrebă Katerina.

— Firește, doamna mea, zisse Karolă întănekîndă-'mi sngînceana.

— Simçi kăldăra arzătoare ce 'mi roade inima mi mașe?

— Da, doamna mea, respånse Karol̃ posomorind̃-se din ȃe în ȃe mai nãltã.

— Ши пãтãнãзãtoarele dãrerĩ de кан̃ kare 'цĩ trek̃ p'ĩn okĩ ka sã strebattã în kreerĩ, ka nisȃe isbirĩ de sãȃeȃĩ?

— Da, da, doamnã; o! le simnã toate aȃestea. O! ȃe bine ши sã 'mĩ deskriĩ sãfferingele!

— Eĩ bine! asta este nã ȃe foarte simnã, zisse Florentina; priveshte...

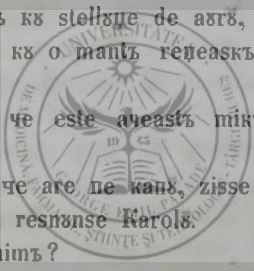
Ши atãnȃĩ skoasse de ne sãb manta eĩ nã obĩektã ne kare 'lã infãziãșã reȃelãĩ.

Obĩektãlã aȃesta era o figãrinã de ȃearã gãlbãzã, ãnaltã ka de vr'o șeasse deȃete. Aȃeastã figãrinã era ãmbrãkatã ãntũĩ kã o xainã kã stellãe de aȃrã, lãkrate de ȃearã, ka mi figãrina; apoi, kã o mantã reȃeaskã de aȃeãșĩ materĩ.

— Eĩ bine! ȃe este aȃeastã miã statã? ãntrebã Karol̃.

— Priveshte ȃe are ne кан̃, zisse Katerina.

— O kãnãpã, respånse Karol̃.

— Dar' ãn ãniã?

— Șnã akã. Eĩ bine?

— Eĩ bine? sire, te kãnnosȃĩ ãn aȃeastã figãrinã?

— Ne mine?

— Da, ãmpãeãpã kã manta ши kã kãnãna reȃeaskã.

— Ши ȃine a fãkãtã aȃeastã figãrã? zisse Karol̃ kare ãȃeãssse ã se obosi de aȃeastã komediã; o fi fãkãt'—o reȃele Navarreĩ, negreșitã?

— Ba nã, sire.

— Nã!... Atãnȃĩ nã te mai ãnȃellegã, doamna mea.

— Zikã nã, adaogã Katerina, nentrã kã Maĩestatea Voastã arã nãtea sã ãea lãkrã de serioșã. Așĩ fi zisã da,

daka Maiestatea Voastră 'mi ară fi fărătă întrebarea în altă kind?

Karolă nă respunse nimikă. Elă se încerca se strebaltă toate gîndurile avelăi sffletă întănekosă, kare se inkidea nekontenită înaintea lăi tokmaî în momentălă kind elă se kredea aproape de à çiti în dînsălă.

— Sire, kontinăi Katerina, aचेastă stată s'a çrsită, prin ingrijirile prokçroçălăi vostră çenerală Laguesle, în kasa omălăi kare, în zioa vînztoareî kă kççăi, çinea çnă kală de kçpçstră înșăllată gata nentră reçeale Navarreî.

— La D. de la Mol? zisse Karolă.

— Da, kîară akasă la elă; și, daka binevoîçă, maî çitagi-vă kă aचेastă akă de oçelă înçeapă inima, mi kă ne etiketa çe poartă este și o litteră.

— Da, vıză çnă M, zisse Karolă.

— Kare va să zikă moarte: aचेasta este formăla maçikă, sire. Inventatorălă imî skriç astă-felă doringa kîară ne vçlăna (rana) çe deskide. Daka ară fi voită să attache de nebçniç, kçm a fărătă dăçele Bretanieî nentră reçeale Karolă VI, atçnçă ară fi înfintă akălă în kană, și ară fi nçsă çnă N, în lokălă lăi M.

— Ama dar', dçmnîata estă de nççere, doamna mea, kă omălă kare îmblă să 'mî ardîçe viaça, este D. de la Mol?

— Da, da, întokmaî kçm îmblă nçmnalălă dçnă inimă; da, fiçlă meă, însă dçnă nçmnală este o mină karea 'lă iminîçe.

— Și asta este toată kassa maladieî de karea sçntă attakată: în zioa kind se va strika fermekălă, are să înceteze çălă? Dar' kçm se çrmeze çineva la asta? Întrebă Karolă; dçmnîata urti, kçm, bçna mea mamă; însă eă, kă totălă din kontra kă dçmnîata, karea tē aî okçpată în toată viaça dç-

mitale kă assemenea lăkrăși, eă, zikă, sântă foarte neprietenă în ceea ce se atinge de kabală și de mașină.

— Moartea inventatorului strică fermeculă, iar altă nimic. În ziua când se va desființa fermeculă, va încheia și răză, zisse Katerina.

— Adevărat? zisse Karolă kă ună aeră de mină-nare.

— Ce felă, n'o știți asta?

— Dekă! eă nă sântă vrăjitoră, mamă, zisse reșele.

— Ei bine! zisse Katerina, akăm s'a konvinsă Maiestatea Voastră, așa este?

— Negreșită.

— Konvinșerea are să gonească neliniștea?

— Kă totă.

— Nă 'mi o zică asta nămai dintr'o simălă konpleșență?

— Nă, -mamă; și o zică din fânșă inimei melle.

Kină Katerinei se mal înșenină.

— Fiă binekșvintă, Domnă! strigă ea, kă kăm ară fi krezindă ea în Dămnezeă.

— Da, fiă binekșvintă Domnă, reșele Karolă kă ironiă. Akăm știă și eă, mamă, kă mi dămniată, asăpra kă să arănkă starea în karea mă află, mi, prin șmare, pe čine să pedenseskă.

— Și vomă pedensi...

— Pe D. de la Mol: n'ai zisă dămniată kă elă este kălpabilă?

— Amă zisă kă elă este instrămentsă.

— Ei bine! zisse Karolă, mai intăș ne D. de la Mol; asta este mai înșemnătoră. Toate ačeste krise de kare sântă atakată notă nasče înșreșră și nostră blășeli perikoloase.

Да, сиз би еквивінтатэ Домналі! ренети Каролэ кс ірон'я Паг. 235.

Este dar' de néapărgare à se face odată lămină, și la lăcirea ačestei lămină să se deskoanere adevărlă.

— Așa dar', D. de la Mol?... zisse Katerina.

— Mi se potrivește de minune de căpnabilă, și prin zămare ilă pătmescă. Să facem dar' încheptărlă de la elă; și dacă mai este și vre zăă komplițe, elă are să vorbească.

— Da, mormă Katerina; dacă nă va voi să vorbească ilă voră face să vorbească. Avem noi mizloațe negreșite pentru asta.

Αποϊ skălindă-se adaogă mai tare:

— Așa dar', Măestatea Boastră dă voea, sire, de à se închepe jădikata?

— Da, o dorescă doamna mea, respănse Karolă, și înkă kăă se va pătă mai kăănd.

Katerina strinse ne făr-să de mină fără ca să îndelleagă înfiogarea nervoasă ce kăăremă ačeastă mină, și e-și fără ca să azză niči răsă sardonikă als rețelă și blestemă ilă înzășită și infrikouștors ce zăă dăă ačelă răsă.

Rețele se întrebă singură ne sine dacă nă era perikolă à lăssa astă-felă în voe ne ačeastă femă, karea, în kăeva ore, să pătă să fakă atăea învălmășeli, înkăă să nă mai făr mizlokă de à le tăăăăi.

În momentărlă kind elă se zăta la tanițeria zșei ce se lăssa în zăma Katerinei, așzi o zșoargă fimiire la snate, și întărnindă-se zări ne Margarita ardikăndă tanițeria ce sta în aintea korridorărlă ce kondăcea în kamera nătriței.

Margarita, à kăreă paloare, kăăăăra șperioasă și penărlă zăăăndă arăăă čea mai viăă măkare, se genezi snre pătărlă fratelărlă săă, și strigă:

— O! sire! sire! ști bine kă ea minte.

— Čine ea? întrebă Karolă.

Zlăi ne Margarita ardikindș tanigera. Pag. 237.

— Askăltă, Karole: este ună ce fiorosă, în adevărat, d'ă akăsa cineva pe mămă-să; însă eă 'mă amă înkinăită kă ea avea să remăiă aiăi kă să 'i măi persekăte înkă. Dar', pe viaăa mea, pe à ta, pe săffletăă nostră amăndăoi, iăi snăix kă mīte!

— Să 'i persekăte!.. pe cine persekăte ea?

Karolă mi Margarita vorbeă amăndăoi încetă kă prin instinktă: cineva ară fi zisă kă amăndăoi se temeă de à se arzi unăă pe altăă.

Margarita respănde:

— Măi întăix persekăte pe Enrikă, pe Enriot ală vostră, kare vă isbeante, kare vă este devotăă măi măltă dekăă oriă cine în lăme.

— O krezi tă asta, Margarito? zisse Karolă.

— O! sire, săntă bine înkredinăată.

— Eă bine! mă eă asăemenea, adaogă reăe.

— Așă dar', dăkă eăă sikkăă, frate, zisse Margarita elonăă, pentră ce 'lă ai trimisă săă nază la Vinçenne.

— Pentră kă 'mă a ăerăt-o elă singră.

— A ăerăt-o elă singră, sire?...

— Da; ačestă Enriot are nisče ideă foarte ăădate. Poate săă săă greșită, dar' poate săă aiăă mi kăvintă; oriă mi kăm însă, ună din ačeste ideă, este kă elă se krede măi măltă în sekăritate fiindă în disgrăia dekăă în favoarea mea, departe de mine dekăă lăngă mine, la Vinçenne dekăă în Lăvră.

— A! încellegă, sire, zisse Margarita. ăelă năuină este în sekăritate?

— Dekă! atăă de sikkăă prekăăă poate fi ună omă de kare mă respănde Boliăo kă kanăă săă.

— O! iăi măluămeskă, frate; akăm știăă pentră Enrikă, dar'...

— Dar', ce? întrebă Karolă.

— Dar' mai este încă o persoannă, sire, de carea poate că amă nedrentă à mă interessa dar' de carea mă interesează ori și cum.

— Și care este această persoană ?

— Sire, scutește-mă... abia dacă amă căteza să o numescă fratelăi meă, dar' nu căteză să o numescă rețea-lăi meă.

— O fi D. de la Mol, eșă é? zisse Karolă.

— Vai! zisse Margarita, așă vrăță să 'ă omorășă odată, sire, și nămai printr' o minăne a scăpată de rețeașă voastră resbănare.

— Și asta fă, Margarito, kînd era călnabilă nămai de o singură krimă; iar' acum că a komisă dăoz...

— Sire, nu este călnabilă de cea de ală dăoilea.

— Dar' însă n'ăi aszită tă, biată Margarito, ce a zisă băna noastră mămă ?

— O! 'ăi amă snășă acum odată. Karole, rețea Margarita încetinindă-și vocea, 'ăi amă snășă odată că minăea.

— Poate că tă nu știă că esisă o figură de ceață ce s'ă găsăă akasă la D. de la Mol?

— Da, frate, o știă.

— Că această figură este imănșă în inimă că ună akă, și că akă kare o imănșă poartă o mikă bandieră că littera M.

— Și asta o știă.

— Că această figură are ne șmăă o amantă rețeașă și în kăpă o koroannă.

— Le știă toate.

— Eșă bine! ce așă să snă la astea!

— Amă să snăă că așă mikă figură kareă poartă o mantă rețeașă ne șmeșă și o kănșă rețeașă ne kăpă este încinșăreă ună femeșă iar' nu à ună bărbată.

— Dekș! zisse Karolș, dar' akșlș che 'i stș infintș în inimș?

— Acela era șnș fermekș sure à se face șbitș a-cellei femeii, iar' nș sure à omori pe șnș bșrbatș.

— Dar' littera M?

— Littera a ceea, sire, nș va sș zikș: *Moarte*, kșm a zisș reșina mare.

— Atșnși che va sș zikș, dar'? întrebș Karolș.

— Va sș zikș... va sș zikș nșmele femeii, pe kare a o șbea D. de la Mol.

— Și kșm se nșmește a ceastș femetș?

— A ceastș femetș se nșmește *Margarita*. frate, zisse reșina Navarrei kșzindș în șenșki, inaintea natșlși reșelși, anș-kindș-și mișna kș amindșoș mișnele sale, și nșindș-și kintșlș ș-datș de lakrimi pe a cea mișnș.

— Tșcere! șoro, zisse Karolș primblindș impreșșrșlș sșș o kșștștșrș șkintelștoare kș șnșșnșenele intșnekate; kșși nșekșm ai akșitș dșșnișata, assemenea te poate akși altș-și-neva și pe dșșnișata.

— O! che 'mi passș! zisse Margarita ardikindș-și kș-nșlș; și nentș che nș este akșm toatș lșmea aiși de fașș ka sș nș akșlște! așș deklara inaintea lșmei întreși kș este o infamiș d' à abșsa șineva așș-felș de amorșlș șnși șenti-lomș sure à 'i nșta reștșarea kș o bșnșialș de omorș.

— Margot, daka 'și așș șnșne kș și eș șitș intok-mai ka și tine totș che este și totș che nș este?

— Frate!

— Daka 'și așș șnșne kș D. de la Mol este inocentș?

— O știși?

— Daka 'și așș șnșne kș eș kșșnosș pe adevșgatsș kșșnabiș?

— Pe adevărații căsnabili? strigă Margarita; așa dar' s'a kommisă o crimă?

— Da. Kă voe saă fără voe, dar' insă s'a kommisă o crimă.

— Asăpra voastră?

— Da, asăpra mea.

— Nă se poate.

— Nă se poate?... șiți-te la mine, Margot!

Jăna femeă se șiți la frate-săă și se infioră vărindă-lă așa galbenă!

— Margot, șiți că n'amă să trăiescă nici trei lăni? zisse Karolă.

— Voi, frate! tă, Karolă ală meă! strigă reșina.

— Margot, eă sântă otrăvită.

Margarita skoasse kăă șițită.

— Tači akăm, zisse Karolă; trebăi să krează lămea că eă moră din mări.

— Și căsnosăți pe căsnabili?

— Îă căsnosă.

— Aă zisă că nă este la Mol.

— Nă, nă este eă.

— Nici Enrikă, negreșită. — Dămnezele! să făr oare?...

— Cine? întrebă Karolă.

— Frate-meă... d'Alanson... mărmăriă Margarita în-țetinelă.

— Poate.

— Saă mai bine... saă... Margarita își 'măiă vocea că șițimintă ea insăși de ațee că aveă să zikă...; saă poate... măma noastră?...

Karolă țcă.

Margarita se șiți la eă, șiți în cățără lă totă că

кѣта еа, ши кѣзѣ ѱаг' ин џенѣкѣ пе јѣмѣтате реѕтѣрнатѣ пе једѣ, мѣрмѣгѣндѣ:

— O! Dѣmnezеѣлѣ меѣ! Dѣmnezеѣлѣ меѣ! este pe-
ste пѣтинѣѣ.

— Peste пѣтинѣѣ! zisse Karоѣлѣ кѣ о зѣmbire streбѣт-
тѣoare; имѣ паре гѣѣ кѣ нѣ este Renѣ аѣчѣ, ка сѣ 'џѣ га-
konte istoria mea.

— Renѣ?

— Da. Elѣ ѱџѣ va rakonta, spre esemplѣ, кѣ о fe-
mez, кѣgia нѣ poate сѣ 'ѣ refѣse nimѣкѣ, s'a dѣsѣ la elѣ ка
сѣ 'ѣ чеарѣ о karte de vѣnѣtorѣz агѣпкатѣ ши ѣѣtatѣ ин bibli-
oteka sa; кѣ пе фѣз-каре din паѣinile ачеллеѣ кѣгѣџѣ s'a vѣг-
satѣ знѣ felѣ de otravѣ foarte sѣbtѣлѣ; кѣ ачea otravѣ, karea
era destinatѣ pentru нѣ шѣѣ џине, а кѣзѣтѣ din капѣrigѣлѣ
soarteѣ, саѣ dintr'o педeaнѣ ѣ џерѣлѣ, аѕнѣга знеѣ alte пер-
soanne, ѱаг' нѣ аѕнѣга ачеллеѣ pentru karea era destinatѣ. Dar'
daka вреѣ сѣ vezѣ kartea ин лѣnsa лѣѣ Renѣ, este kolo, ин
kabinetѣлѣ меѣ, skрисѣ кѣ кѣarѣ mina Florentinsѣлѣ, ши веѣ ve-
dea кѣ ачeaѕтѣ karte, karea kоmpѣnde ин паѣinile sale moар-
tea инкѣ ѣ dѣoѣ-zеѣѣ de persoanne, s'a datѣ кѣarѣ de elѣ ин-
ѕѣшѣ komпatrioteѣ sale.

— Таѣѣ, Karоѣle, таѣѣ ши тѣ акѣм! zisse Margarita.

— Тѣ vezѣ акѣм, Margot, кѣ лѣmea treбѣѣ сѣ креа-
зѣ кѣ еѣ moгѣ din маѣѣ.

— Este инѕѣ nedrentѣ, frate! este ѕнѣimѣntѣtorѣѣ! Ear-
тѣ! eartѣ! sire, шѣѣ bine кѣ elѣ este innocentѣ.

— Da, шѣѣ, dar' инѕѣ катѣ сѣ 'лѣ креазѣ de кѣлпа-
bilѣ. Sѣfferѣ dar' ши тѣ moарtea amantiѣлѣ тѣѣ; asta este пѣ-
џинѣ pentru ѣ ѕѣппа пепѣtatѣ onoarea kaseѣ Franџeѣ. Тѣ vezѣ
кѣ еѣ ѕѣfferѣ кѣ ѕѣппѣnere moарtea ка сѣ moарѣ sekretѣлѣ
impѣреѣнѣ кѣ mine.

Margarita шѣѣ pleкѣ капѣлѣ, инџelledѣндѣ кѣ нѣ era пѣ-

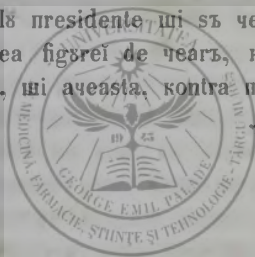
mikš de fıkış sngre à skıpa ne la Mol din partea reuelıı, űi se retrasse 'nekatz ĩn lakrimı űi ne maı avındš altš sne-
ranıđ afarđ de pronııile sale nsterı.

ĩn krsıılš ačesta, kım pnevzıasse Karolš nrea bine, Katerina nı nerdea ničı o minıđtš, űi skıria prokırıılšı đe-
neralš Laguesle o enistolđ ne karea a pıstrat-o istoria din
kıvıntš ĩn kıvıntš ĩntokmaı, űi karea đđ sınderoase lıminı
asıngra toate ačesteı ĩmngırsrı.

„Domnıle prokırıılš,

„Astš searđ, mi s'a snıđđ de sikıđ kđ la Mol a fı-
„kış đıđ sakıleđıđ. ĩn lokııııa sa, la Parisđ, s'ađ đısitš
„mılte lıkrıđı rıelle, pıekım đırtıı űi kđıđı. Vđ rođđ đđ
„kıemadı ne ĩntııılš presidente űi đđ đerđetadı kıđ maı kđ-
„rındš ĩmngırsırea fıđıreı de đearđ, kđria 'ı ađ datš űi o
„lovıđđ ĩn ĩnıđtš, űi ačesta, kontra đersoanneı reuelıı').

„Katerina.“

1) Din kıvıntš ĩn kıvıntš đıđđ orıđinalš.

liberi. Kokonas nu știa că Enrikă lokala în același kastelă cu dînsul, și puzitorul înkisoarei îi spunea din bunătate că de asupra kapelii săi okoleaș nicide protejeri pe care el le numea *navezele nevisibile*.

Într-o atînci întrebările li se făcuseră numai despre căpetele reșelă de Navarra, asupra proiectelor de fag și asupra pîrmei ce avea să ia cei doi amici la această fagă la lă Enrikă. La toate aceste cherchetări, Kokonas respunsese neînchetat într'unul kină mai multă dekită nelămurită și mai multă dekită isteț; el se grătea să mai respundă tot în același kină, și și pregărase mai dinainte toate miciile sale respunsuri, kind de odată lă seama că întrebările se skimbaseră.

Era vorba de zna să de mai multe vizite ce făcuseră la René, și de oare-care figuri de ceagă făcute despre invitarea lă la Mol.

Kokonas, cu toate pîrștirile sale de a respunde, observă că akșarea perdea multă din însemnătatea ei, de vreme ce nu mai era vorba de a fi trdată pe un reșe, ci pentru că a fostă făcă o stată de reșe; și către aceasta cu acea stată era 'naltă celă multă de ontă nînă la zече deșete.

Prin șmare elă respunsse foarte voiosă că nici elă nici amiciul să nu se mai jkaă de multă cu pînă, și vază cu pîcere că de mai multe ori respunsurile sale avăseră poroșirea de a face pe jdiktori să șrize.

Într-o atînci nu se zisese în versuri: „amă rîșă, eak-mă desarmată“; dar' în prosă se zisese de mai multe ori această. Și Kokonas kreșă că desarmasse pe jmătate pe jdiktorii săi pentru că zimbisseră.

Deșă ce 'i se termină dar' cherchetarea, se săi iar' în kamera sa, alită de veselă, alită de șgomotosă, inkită la Mol,

pentru care fusesse el totu acestu sgomotu, trebuia sa scoata din aceasta zgomotie chelle mai ferichte.

Il scoborigu mi ne elu. Prekym Kokonas, assemenea mi la Mol, vazu cu cea mai mare mirare cu aksarea imi lusa cea d'intiia kalle mi intra intr'o kalle nozu. Il intrebaru mi ne elu despre visitele la René. La Mol respunse cu a fostu la Florentinsu nomai odatu. Il intrebaru daka, la asea zna datu, nu i komandasse vre o figuru de cearu. Elu respunse cu René il arataste aseastu figuru fuku gata. Il intrebaru daka asea figuru nu infuzisea kinsu znei burlatu. Elu respunse cu infuzisea kinsu znei femeu. Il intrebaru daka fermekulu n'avea de mintu sa aduku moartea znei burlatu. Elu respunse cu minta aelui fermeku era de a face sa se izbeaske de asea femeu.

Aeste intrebari fuzu fuku, suntu mi reschite intr'o miu de feluri diferite, dar la toate aeste intrebari, in ori mi ce kins se infuzisea, la Mol fuku neinchetu aelleami resnnsu.

Judiktorii se ditaru znei la altulu cu znu felu de nehotuie, neschiundu bine ce sa faku nici ce sa ziku inaintea znei assemenea simplitu, kind de odatu, adukindu-se prokuzulu generalu znu biletu, kymu toate anevoincele.

Biletsulu komindea chelle zmutoare :

„Daka aksatulu tuzduieste, allergadu la kasu.

„C.“

Prokuzulu nuse biletsulu in nozonaru, sursise kutre la Mol, mi i dete drumu cu politeu. La Mol reintru in inkisoarea sa mai assemenea liniutitu, daka nu de o potrivu veselu mi voiosu ka Kokonas, mi zisse :

— Mi se pare cu toate mergu bine.

Peste o oru dupu aeste, azu nische nasi ne din afaru mi vazu znu biletu strikorindu-i-se ne suntu znu, fuzu a

La Mol resnsse k̄ a fost̄ la Florentin̄s̄ ns̄mai odatz̄. Ilag. 247.

vedea însă și mina karea 'lă înmuințea. Lă billetele, gătind-se că înșuțirea îi venea. dăpă toate semnele, de la îngrijitorle înkisoare.

Văzind billetele acesta, inima lă simți o speranță mai atît de dăreoașă kît și o amțire: elă spera că billetele era de la Margarita, de la karea nă mai pătămisse niči o știre de kînd se afla la înkisoare. Îl lă nămai dekîtă că mina tremărîndă de totă. Pătînd lînsi să moară de băkria skierei. Billetele zicea:

„Карауис, кѣчи еѣ вегіезѣ.“

— Ax! strigă la Mol sărîndă de o miș de ori a-
cea xrtită karea trekăsse p'înr'o mină atît de skăpnă, daka ea vegiăză, eș sântă skăpnă!

Ca să înțeleagă la Mol billetele acesta și ka să aibă kredință împărnă că Kokonas / in ceea ce Piemontesle nămea *navezele sale necesibile*, noi kăz să rekondăchemă pe lektorăle nostră la a-
cea kăză, la a-
cea kameră xnde atitea șcene de o ferichire imbățtoare, atitea parlăme abia evaporate, atitea dălchi svenire (skimbate, akăm în neodixne), sdrobeaș inima xnei femeii karea sta ne jămălate restărnăț pe perini de kălfeă.

Această femeie striga:

— A fi rețină, à fi tare, à fi jăpnă, à fi avăț, à fi frămoașă, și à sfferi ceea ce sfferă eș! ax! asta este că nenătină!

Anoi skălîndă-se, în tărăreă sa, imbla, se onrea de odată, își rezima arzînda sa frănte de vre xă marmoraș reche, se skăla iar palidă și că okii plini de lakrimi, își înfrințea miinele, și iar' kădea din năoș pe vre xă jeyă obosită și sfărămată.

De odată, (în această stare à acestei femeii) tanițeria ce despăreă apartamentle din strada Klowi-Persé de a-

partamentul din strada Tison, se arde; se auzi o fâșie
mășsoasă atingându-se de căptșeala de lemnuri a pâr-
telii, și se auză ducesa de Nevers.

— O! tu ești! strigă Margarita. Cum îți perțdare
te așteptam! Ei, ia spune-mi! ce noștii!

— Belle, belle, scumpă mea amică! Cheretarea o con-
duce Katerina însuși, mi, kiar în momentul acesta ea se
afă la Vinçenne.

— Dar' René!

— El s'a pșș la omreală.

— Pînă a nu anka s'ă vorbemi tu!

— Da.

— Dar' scumpii noștri arestanți?

— Amș nrimită utiri de la ei.

— Prin ingrijitorul inkisoarei?

— Da, totș prin el.

— Ei bine?

— Ei bine; ei se întinșș în toate zilele amîndoi.

Maî a-l-altș-ierî, 'i aș kștată. La Mol a preferatș maî bine
s'ă spargă portretul ce 'i detesseși de kîș s'ă dea.

— Scumpul la Mol!

— Anibal a rîșș kiar de faș de cheretatori.

— Bșșș Anibal! Ei ș'apoî?

— Azi-dimineauș 'i aș cheretatș despre fșga reșelii, de-
spre proiectele sale de revoltă în Navarra, și ei n'aș spșș nimicș.

— O! știamș eș bine că aveăș s'ă takș; însș așea-
șș țchere îi omoarș de o potrivș pre cum mi daka aș vorbi.

— Așa é, dar' însș noi s'ă kșșșș!

— Ce, tu t'ă ai mi gîditș la întreprinderea noastră?

— De ieri inkoașe nu m'amș okșpatș de kîș nșmaî
de asta.

— Ei bine!

— M'amă învellesă kă Bolıeo. A! skămpa mea re-
pină, țe omă greă de îndănekată, țe omă lakomă! Asta are
să koste viața și omă și trei săte mii skăde.

— Ziți kă este greă de îndănekată și lakomă... și
kă toate astea nă cere de kăită viața și omă și trei săte mii
de skăde... Nimika toată!

— Nimika toată, ai!... trei săte mii skăde?... Dar'
măi tă kă toate skălele tale și alle melle nă sântă de ajănsă...

— A! kănd o fi nămaī asta! Rețele Navarreī are
să plăteaskă, dăcele d'Alanson are să plăteaskă, frate-meă
Karolă are să plăteaskă, să de nă...

— Ia lassă înkolo, tă jădeci kă o nebănă. Eă le amă
ačeste trei săte mii skăde.

— Tă?

— Da, eă.

— Și de unde le ai găsita?

— A! vezi asta? zisse dăčessa.

— Țe, este vrănsă sekretă? întrebă Margarita.

— Pentru toată lămea, afară de tine.

— O! Doamne! zisse Margarita sgrăzindă în mizlo-
kăă lakrimiloră sale, 'i ai fi frată, poate?

— Jădekă tă.

— Ia să vedemă:

— Îți adăci aminte de ačelă grăciōsă Nantsilletă?

— Богъташăă ačela, șșgrăierăă!

— Dacă 'ți plăce!

— Eī bine?

— Eī bine! eakă, într'o zi vărindă în treakăă pe o fe-
măă blondă, kă okiī verzī, grătită la kapă kă trei răbină, ș-
năă în frunte și dăoi la tîmple, koafîșă kare 'i șeade de
minăne, și nesăindă kă ačea femăă era o dăčessă, ačestă
pătreă de banī, ačestă kămpășă strigă: „Pentru trei să-

гътъгі ашѣ фаче съ ѳнфлорескъ ѳн локълѣ ачеллорѣ треѣ гъбинѣ треѣ диаманте де къле о сѣтъ миѣ скъде фие-каре.“

— Еї бине! Enrietto?

— Еї бине! скъмна mea! диамантеле аѣ ѳнфлоритѣ ми с'аѣ вѣндѣтѣ.

— O! Enrietto! Enrietto! мѣргмѣгъ Margarita.

— Askъltъ! strigъ dъchessa къ гнѣ акцентѣ де неръ-минаре паивъ ми съллимъ тотѣ де оdatъ, каре конгринде ми се-колѣлѣ ми пе femѣa, askъltъ! еѣ ѳзbesкъ пе Anibal.

— Aша este ѳн adevъrѣ, zisse Margarita сѣrizѣndѣ ми rowѣndъ-se totѣ де odatъ, тѣ 'лѣ ѳzbesъtѣ мѣлтѣ, ба ѳнкъ ми преа мѣлтѣ, poate.

Ми къ toate аstea ѳ strinse мѣна.

— Aша dar', контѣndѣ Enrietta, мѣлѣsmѣltъ челлорѣ треѣ диаманте alle noastre, ачесте треѣ сѣте миѣ скъде ми omълѣ sѣntѣ gata.

— Omълѣ? каре omъ? ѳntrebъ реѣina.

— Omълѣ че este съ moarъ. Че! аї xѣtatъ къ trebъxѣ съ се omoare гнѣ omъ!

— Ши че, аї гъsitѣ тѣ пе omълѣ че се череа?

— De minъne.

— Къ ачелашѣ преѣѣ? ѳntrebъ Margarita сѣrizѣndѣ.

— Къ ачелашѣ преѣѣ, ашѣ fi гъsitѣ о miѣ. resnъnse Enrietta. гnsъ нѣ, скъмна mea, нѣ; нѣмаї ѳн преѣѣлѣ де чѣнчѣ sѣте скъде, ми нимѣкъ маї мѣлтѣ.

— Аї гъsitѣ тѣ гнѣ omъ каре съ konsѣmъѣ а се o-morѣ pentrъ чѣнчѣ sѣте де скъде?

— Еї, къm vгѣї, чѣneva катъ съ тrъiаскъ!

— Skъмна mea амѣкъ, еѣ нѣ те маї ѳngellegъ. гa съ vedemъ, vorbeshѣte маї lъmъritѣ; enigmele пе ѳeаѣ преа мѣлтѣ timpѣ де gѣchѣtъ la ѳmpreѣzгarea ѳн karea пе аlъmъ...

— Еї eакъ, askъltъ: ѳngrijѣtorълѣ къrъia este ѳnkre-

dinuatъ naza lăi la Mol mi ă lăi Kokonas este zăă ostășă vekăi kare șlăz ce va să zăkă o vslăz (gană); elă vrea bă-kărosă să ajăte ă skăpa ne amičăi nostri, dar' nă vrea însă să 'șăi nearză șăi postălă. Toată treaba se poate face prin-tr'o dăzătăz de nămnală kă iskăsinuă la lokă nevăzămătoră; noi avemă să'ă dăză o rezultăre mi Statălă o desnăzăbăre. Kă kinălă ačesta, bravălă omă va păămi din dăoz măăni, mi va renoi fabăla pelikanălăi.

— Înșă, zisse Margarita, o lovităz de nămnală...

— Fi liniștită, skămpa mea, asta o va face Anibal...

— Kă bine zăčă, zisse Margarita rızăndă, elă a dată lăi la Mol treă lovitări mi kă snada mi kă nămnală, mi la Mol n'ă mărită; așă dar' este de șperată.

— Răzătăčăoasă! 'ăi s'ăză kădea să mă opreskă nă-măi năză ačă.

— O! nă, nă din kontra, măi șăne'mă mi restălă, te rogă. Kăm avemă să 'ă skăpămă, ă să vedemă?

— Eă bine! eăză kăm: kapella este singărălă lokă ală kastelălăi zăde să poată intra femeăle kare nă săntă priso-niere. Akolo aă să ne asăzăză dăză altară: săb măsarălă altarălăi, aă să găseasă dăoi nămnală. Șăa sakristieă se va deskăde măi din ainte; Kokonas are să dea în năzitorălă săză kare va kădea joșă pefăkăndă-se ă li mortă; atăzăčă ne a-găzămă noi, mi a-găzămă șăe-kare kăte o mantă ne șuatele amičiloră nostri; șăpăimă kă eă ne zăa sakristieă čea măkă, mi, șăăndă-kă noi avemă kăvintălă de trečere, eșimă făză ničă o opăire.

— Șăi dăză če voră eșăi odată?

— La zăză ă voră aștenta dăoi kăi gata; se a-găză ne eă, lassă însăla Frančei mi șăgă în Lorrena, de zăde notă veni din kănd în kănd skămbăăi în alte zăăne.

— O! Enrietto, 'mî ai mai dată pămînt sâffletă, zisse Margarita. Aşa dar' avemă s'î skăpămă?

— Măi k' aşă şî respunde de asta.

— Şî kăgînd are s'ă fiă asta?

— Eakă, în vre o trei patră zile; Boliăo, are s'ă ne dea de ştire.

— Dar' daka te va kănoasce čineva de p'împrejurăliă Vinchennei, asta ară p'ătea s'ă addăkă vre o sminteală proiectăliă nostră!

— Kăm vreî s'ă mă kănoaskă? eă essă îmbăgăkată ka o kălăgăgăgă kă o propoadă pe kapă, s'ăb karea nă 'mî poate vedea čineva niči vîrfăliă nasăliă.

— Vezî kă trebăi s'ă lăzmă kăliă se va p'ătea măsăgă.

— Asta o şită eă p'ăea bine, mordi! kăm ară zice bietăliă Anibal.

— Dar' pentră renele Navarrei tē ai informată?

— Da, m'amă găndită s'ă n'o şită niči asta.

— Eî ce?

— Eî ce! niči odats n'a fostă mai veseliă, prekăm se vede; gide, kîntă, bea şî mînkă bine, mi nă cere altă nimikă, dekîtiă à fi bine p'ăzită.

— Are drentate. Dar' maiăk-meă?

— Şî amă spăssă kă ea împinče kîtiă poate prochezăliă.

— Aşa é, dar' n'o fi b'ănzindă čeva în grivînda poastră?

— Şî kăm ai v'ăea s'ă b'ănziasăkă čeva? Toçi kîçi s'ăntă în sekretăliă nostră aă interesă de a'liă p'ăzi askănsă. — A! bine zîci; amă aflătiă kă vestisse pe jădik'toriă la Parisă de a fi gata.

— S'ă lăkătmă kăgînd, Enrietto. Kăčî daka bieciă nostri kaptivi şîi voră skimba inkisoareă, atăncî vomă avea s'ă ne apăkătmă iar' de la încenătiă.

— Fi liniștită, scumpa mea, mi eș dorescă totă ka mi tine a 'i vedea odată scăpați de akolo.

— O! asta o știă prea bine, Enrietto, mi 'mă mlădămeskă de mi de ori pentră kile fači ka să isbătemă la a-
cheasta.

— Adio, Margarito, adio! mă păs iar' la lăkră.

— Dar' esti sikră de Bolleo?

— Așa speră.

— Dar' de păsitoră?

— Eă 'mă a promisă.

— De ka?

— Voră fi čeă mai bșni din grajăă dăchelă de Ne-
vers.

— Te adoră, Enrietto.

Și Margarita se arăcă la pentsă amiceă sale, dăpă
kare acheasta chelle dăpă femeă se desvăgă, promitândă-și
de à se reîntăni à dăpă zi, mi în toate zilele în achelă lokă
mi la acheamă oră.

Acheste dăpă înkăntătoare mi devotate ființe graă chea
che Kokonas nămea kă aita dăeantă jădikă, *năvezele sale*
nevisibile.

Ми се паре кѣ toate mergѣ de minune.

XVIII.

JUDICATORII.

Kind se vîzuri la un loc al doi amici, în urma chemărilor la carea se făcuse, pentru întâia oară, vorbire de figură de ceață, Kokonas zise către la Mol:

— Ei bine! bravo! mei amici, mi se pare că toate merg de minune, și că peste puțină vreme să ne vedem prăsiți de juriști, care aceasta este o preocupare de tot așa cum că aceea ce inspiră prăsierea medicilor; căci, kind medicii prăsesc pe unii maladi, se îngrijește că 'lă prăsesc pentru că nu 'lă mai pot să scrie; în timp ce, că totuși din contra, kind unii juriști își prăsesc pe prăsiți să, se îngrijește că o face pentru că 'și perde speranța de a 'lă condamna la moarte.

— Da, zise la Mol; și încă mi se pare că, după atâtea politețe, după atâtea înlesniri din partea vizitorilor, de a ne descurca șmile, ești cunoscut înșingă nobililor noastre amici; dar' însă, nu poți cunoaște pe D. de Bolșeo, cel puțin după câte am văzut zicând de dinșă.

— Ba ești încă cunoscut prea bine, zise Kokonas,

atitē nēmaī kē are sē koste kam skēmņē; dar' nē é nimirē! šna este prinčessē mi čea-!-altē rečimē, amīndōr sēntē avēte, šī ničī odatē, mi se pare, nē vorē gēsī altē okasione de à face maī bēnē întrebāingare kē baniī lorē. Akēm, aīdečī sē ne lēmē de la înčenētē lekčia noastră bine: aē sē ne dēkē la kanellē; akolo aē sē ne lasse sēb paza îngrijitorēlē inkisoareī noastre; avemē sē gēsīmē la lokēlē însemnatē fiț-kare kēte șnē nēmnalē; šī eē amē sē gēșreskē nīntechēle pē-zitorēlē nostrē....

— O! nē 'ī gēșri šī tē nīntechēle, kēčī astē-felē īī fēri čēī činčī-sēte tallerī; loveshte-lē īn brauē saē aīșrea.

— Ев'аша! īn brauē, kē asta 'lē așē perde, ne biē-tēlē omē! aē sē kēnnoaskē nēmaī dekītē kē elē s'a pērtatē kē noī maī domolē, šī noī assemečea. Va ničī dekēm, amē sē 'lē loveskē la koasta dreatē, īnfigīndē-ī kē iskēsīngē nēm-nalēlē nēmaī ne sēb nielle īn langēlē koasteī: asta este o lo-vire aproane de ačevēșē šī nevēșmētoare.

— Ei, aide! fiț așā; īn șrimē?...

— În șrimē, tē Barikadezi șma čea mare kē bēnčī īn vreme če amīndōr primēșsele noastre se reneđē din alta-rēlē șnde staē askēnse šī Enrietta deskide șma čea mīkē. A! pre-lečea mea! astzī o īșbeskē ne Enrietta, katē sē 'mī fi fēkētē ea mie vre o infidelitate ka sē 'mī viē iar' astē-felē inima la lokē.

— Шī apoī, zisse la Mol kē ačea voce fioroasē mi tremēgīndē kareā treče ka o mēșikē n'īntre bēze, šī apoī, a-vemē sē anēkēmē īn pēdșre. Fiț-kare dīn noī nrīmīndē kēte o sēștare dēlče, ne fačēmē veselī šī tarī. Īa gēndēște-te nē-maī la noī, Anibal, šī 'čī īnkīnșēște kē ne vezī plekačī ne kaīī nostri čēī īșčī, šī kē inīma foarte șșorē anēșsatē! O! če bēnē lēkrē este frika! īnsē frika sēb čerēlē liberē kīnd īșī a-re čineva la șoldē șnada goalē: kīnd īșī strīgē kalēlē șra

imnintenindă-'lă ne totă momentă, mi kind kală la fir-
che strigare de vra saltă mi sboară!

— Аша зă, zisse Kokonas, dar' frika între patră păre, ca kəm mi se pare frate, la Mol, ai? Să 'mī snă eă, amiche, nentră kă mi s'a întîmplată să черкă astă-felă de lăkră. Kind s'a arătată nentră întîia oară fața svîntată à lăi Boliăo în kamera mea, la spatele lăi sklîneaă lanche mi se arzea sănetă de ză sgomotă sinistra de sbiri, de feră. Îmī snă kă jăgmîntă, amiche, kă nămaī dekîță m'amă găndîță la dăchele d' Alanson mi ne totă momentă aștentamă să se iveaskă x-rîta sa figără între alte dăoz sricioase kapete de lăncieri. Însă făă greșîță, mi asta 'mī fă zăika konsolare; dar' însă n' amă nerdtă totă, neste noante amă visată de elă.

La Mol, făr' à însouī imăginarea amikălă săă în preimblăgile che făcea ea n' în kămîi imăginăloră, çi șgmîndă kăcetarea sa sșrizîndă, zisse:

— Аша dar', elle le aă prevăzătă toate, kără mi lokă petrecherei noastre. Noi avemă să meruemă în Lorrena, skămpălă meă amikă. Drentă să mī snă însă, maī bine 'mī ară fi plăkălă să mergă în Navarra; în Navarra, eramă akasă la ea, însă Navarra este prea denarte. La Nansi este maī bine; kătre ačasta, akolo avemă să fimă nămaī ontăzeci de legî denarte de Parisă. Ști tă, Anibal, che păgere de ră dăkă în siffletă kă essă de aichi?

— Ва, nre-leăea mea, nă ută... snre esemnlă. Kîță nentră mine, eă imī lassă aichi ne alle melle toate.

— Еї еакă! пărerea mea de ră este zăde nă pătemă lă kă noi ne ačestă hăă tempăeră, în lokă de...

— Dar' noate să nă vrea elă, zisse Kokonas, kăçî ară perde măltă kă asta: îa înkinășteuă nămaī, çinçî săte de skăde de la noi, o rezăltire de la găvernă, mi noate mi vre

o înaintare; ce bine are sã trãiascã acestã lãlã, dãpã ce 'lã voiã omorî eã!.. Dar', ce ai tã?

— Nimic! 'mi a venitã o idee.

— N'o fi chiãdatã, nentãrã cã te vãzã cã te îngãlbeneștii într'ãrã kintã snãimintãtorã.

— Kãsa este cã mã întrebã îns'ãmi nentãrã ce aã sã ne dãcã la kapellã?

— Na! zisse Kokonas, ka sã ne facemã paștile. A-sta este momentãlã mi se pare.

— Însã tã știi, zisse la Mol, cã la kapellã dãcã pã-mãi ne chei kondamnaã la moarte saã ne chei kintãã.

— O! o! zisse Kokonas îngãlbenindã-se șii eã pã-șinã, asta kam meritã pãșinã țãcare aminte. Îã sã întrebãmã noi de asta ne bravãlã nostrã ne kare amã sã 'lã snintekã neste pãșinã. — Ei! femierã, p'ãzã, amice!

— Ce, mã kietãmã, domnãle? zisse îngrijitorãlã inkisoareã, kare nindea la chelle d'infãis trente alle skãrei.

— Da, vino 'nkãche.

— Eakã-mã, ce noștii.

— Îngelleçerea ce s'a fãkãlã este ka sã fãșimã din kapellã, așã e?

— Tãchere! zisse portãrãlã, șitindã-se cã snãimã im-pregãrãlã sãã.

— Nã te teme, cã nã ne așde nimeni.

— Da, domnãle, din kapellã.

— Așã dar' aã sã ne dãcã la kapellã?

— Negreșitã, așã este obiçeiãlã.

— Așã este obiçeiãlã?

— D'anoã kãm; totã de șna în șrma șneã kondamnatãã la moarte, este obiçeiã de à da voe kondamnatãlã sã ne-treakã o noante la kapellã.

Еакъ-мъ че поштиці, domnilorѳ? Паг. 260.

Kokonas și la Mol se înfiorară și totu de odată se uitară unul la altu.

— Așa dar' tu crezi că noi avem să fim condamnați la moarte?

— Fără îndoială... dar' oare și dămniavoastre nu credeți totu asemenea?

— Ce felu! și noi totu asemenea! zise la Mol.

— Negreșitu... dacă n'o credeam, n'ajă fi pregăritu totu ca să fărăci.

— Și tu că asta ce zice elu este plinu de jădikatu? zise Kokonas către la Mol.

— Da... ceea ce știu și eu, celu păginu acum, este că jocalu nostru este jocalu greș, peacem se vede.

— D'apo eu, oare! zise temnițerulu, socoliți dămniavoastre că n'am să a riscu/ nimeru?... Dacă doinnșorulu zăta, într'unu momentu de nea vîr niscare, s'ară întinla să se greșească cu năpnălu la coasta mea?... atunçi?...

— Ei mordu! eu am vrea să fiu în locul tu, zise Kokonas închetinelu, și să n'am a face cu alte mîni dețitu cu mina asta, niči cu altu țeru dețitu cu zăta care are să te atingă pe tine.

— Condamnați la moarte! mărșă la Mol, însă asta nu se poate!

— Nu se poate? zise portarul cu naivitate, și pentru ce nu se poate?

— Șiă! fără Kokonas e viociune, mi se pare că se deskide așa de jos.

— În adevăru, resnăse mi vizitorulu țate, intrăți, domniloru, intrăți!

— Și kînd gînduși tu că are să se facă jădikatu? întrebă la Mol.

— Celu măltu pînă mîine. Însă dămniavoastre fără

liniștiri, kȳĉi persoanele ce se cere à fi însușinate se vorȳ însușina.

— Daka é așa dar', sȳ ne îmbrȳșimȳ și sȳ ne lȳșmȳ adio de la acesȳ pȳreȳ.

ȳei dȳoi amici se arȳncarȳ șnșȳ în braȳele ȳelșȳ-l'altȳ, și intrarȳ fȳ-kare în kamera sa, la Mol șșșninȳndȳ, iar' Kokonas kȳntȳndȳ.

Pȳnȳ la șeante ore nȳ se petrekrȳ nimikȳ. Noantea se lȳșșȳ posomorȳtȳ și ploioașȳ pe țȳrnșȳ Vinȳennei, o adevȳratȳ noante de șȳpnare. Adȳșșerȳ mȳnkarea de searȳ lȳi Kokonas, kare ȳinȳ kȳ noșta sa ȳea obiȳnșitȳ, gȳndindȳ-se totȳ de odatȳ la plȳȳerea ȳe avea sȳ ȳerȳe de à se mȳșia de aȳea ploașȳ ȳe bȳttea pe din afarȳ pȳreȳii înkisoareȳ; și kȳnd se pȳregȳtea sȳ se kȳȳe și sȳ addoargȳ în șȳletșȳ 'nȳșșitȳ și monotonȳ alȳ vȳntșȳi, ȳi se pȳrȳ kȳ aȳelșȳ vȳntȳ (pe kare ȳș askșta kȳte odatȳ kȳ șnș șimțimentȳ de melankolȳ pe kare n'o mai ȳerkrasse înainte de à intra la înkisoare), șșfla într'șnș kȳnș mai ȳșdatȳ dekȳș alte ori șșb toate șșile, și kȳ koșșșȳ șȳla kȳ mai mȳșȳ țȳrbare dekȳș altȳ datȳ. Aȳeșș fenomenȳ se întȳmpla de kȳte ori se deskidea șna din înkiso-rile din katșȳ de șșșș și mai kȳ seamȳ aȳea din faȳȳ. Dȳnȳ aȳeșș șȳmotȳ Anibal kȳnnosȳea totȳ de șna kȳnd avea sȳ vȳz temȳierșȳ, pentȳ kȳ aȳeșș șȳmotȳ arȳta kȳ eșșia din kamera lȳi la Mol.

Kȳ toate aȳeșșea, nentȳ astȳ datȳ Kokonas; remasse în deșertȳ kȳ gȳtșȳ întinsȳ și kȳ șȳekile la nȳndȳ.

ȳimnșȳ treȳea, nimenȳ nȳ venȳa.

— ȳșdatȳ lȳkrȳ! zisse Kokonas, șșa lȳi la Mol s'a deskisȳ și à mea nȳ se deskide. Oare sȳ fi kȳematȳ la Mol? sȳ fȳ maladȳ? ȳe înȳelleȳe asta?

Pentȳ șnș nȳrisonierȳ toate șșntȳ șȳerapȳș mi bȳkrȳșȳ, pȳkrȳm assemenea iar' toate șșntȳ bȳnșielȳ și neodixne.

Трекъ жъмълате огъ, апої о огъ, апої о огъ ши жъмълате.

Коконас інчепеа сз addoarmъ de пеказъ, kind de o-datъ ilъ фъкк сз tressarъ sgomotъlъ broascheї.

— O! o! zisse elъ atъnчї, сз fiъ oare акъm ora ple-къгеї, ши огъ fi voidъ oare сз ne kondъкк la капеллъ фъгъ ка сз fimъ kondamnaї? Mordi! arъ fi o плъчере de à fzпї кк o astъ-felъ de noante, къчї аfаръ este întъnerекъ ка ін-тр'ънъ къntогъ; нъмаї дака n'огъ fi каїї orbї!

Kind Коконас се прегътеа сз черчетеze ne темнице-рлъ, ачеста ii ши нъсе deцетълъ la гъгъ rostokolindъ інпре-жъгълъ сзъ нисче окї foarte elokъендї.

În аdevъръ, la snatele пъзиторълї се азеа знъ sgo-motъ ши се зъгеаъ нисче змбре.

Peste пъдїнъ, deosebi n'întъnerекъ dъoъ kasче азъпа къгopa арънкasse fъmegїnda lъmїna къте o газъ.

— O! o! întrebъ elъ інчетїнелъ, че інuelleçe ачeastъ прегъtire vestitoare de пенорочїгї? знде avemъ сз меръемъ oare?

Îngrijitorъlъ respъnse нъмаї прїнтр'ънъ sъsnїнъ kare се-мъна преа мълтъ кк знъ ъemetъ.

— Mordi! мърмъръ Коконас, че аfъrisїтъ de viaцъ, totъ de зпа маръїнї ми гїне, ши нїчї odatъ пъmїнтъ sїкъръ: чїнева шовъїеште інтр'о апъ de o сътъ de нїчїoare саъ sboаръ deасъпа нъорїлоръ, нїчї знъ мїzлокъ, нїчї o мъсъръ. — Їа сз vedemъ знде avemъ сз меръемъ?

— Меръецї dъпъ lanчїerї, domъle, zisse o voce гї-търалъ, kareа фъкк ne Коконас сз інuelleагъ кк soldaцїї ne karїї ii зъгїссе їн змбръ eraъ їнsoцїї ми de знъ anrodъ.

— Dar' D. de la Mol, знде este, че s'a фъкълъ? ін-требъ Piemontesълъ.

— Dă-te dănz lančierī, domnule, genetŭ ačeeșăi voce gîturalŭ kă ačelașă tonă.

Kŭta sŭ se sŭpnăiŭ. Kokonas eșă dîn kamera sa, șă zŭri ne omăiŭ negrŭ à kŭrăia voce îi se pŭrăsse aiŭ de ne-plăkăŭ. Era zŭș mikă greșfieră kokoașă, șă kare se fŭkăsse, negreșită, omă de leu, pentrŭ à nŭ 'i se lăa seama kă era șă kă ničioarele rezăcite.

Se pogorī inčetinelă ne skara čea inkolăčitŭ. La kă-tăiŭ intiiș soldaui se onriŭ.

— Prea măiŭ ne pogorimă, mărimăŭ Kokonas, dar' inkă nă este destăiŭ.

Șă se deskisse. Kokonas avea o kăzătăzŭ kă de lingsă (risă) șă zŭș miroșă kă de kopoiș, miroșă jădikători, șă vŭzŭ in zarŭ o zăbră de omă kă braui goi kare fŭkă sŭ 'lă treakă șădoarea. Kă toate ačestea eșă totă lă aerișă čelă mai zămbitoră, inși plekă kăpă in stănga, dănz kondika marelă tonă de modă dîn epoka de atăpă, șă intră in sală kă mīna in șoldă.

Se ardikă o tŭpăieră, șă Kokonas zŭri in adevăŭ jădikători șă greșfieră.

Kiŭ-va nașă de parte de ačei jădikători șă de ačei greșfieră, la Mol șădea ne o bankă.

Kokonas fŭ kondășă inaintea tribnăiŭ. Kind aŭnse in drentăiŭ jădikătoriloră se onri, salăŭ ne la Mol kă zŭș semnă dîn kăpă șă kă zŭș sŭrișă; ne zŭmă aștentă!

— Kăm te nămești dășniata, domnule? 'lă întrebă presidente.

— Markă - Anibal de Kokonas, respănse čentilomăiŭ kă o grauiŭ perfektă, konte de Montnantiă, Șeno șă alte lokŭri! mi se pare inșă kă kăalităiule noastre sântă utiste?

— Șnde ești năskăŭ?

— La Săntă - Kolomban, aproape de Săza.

— De ce vîrstă ești?

— Дво̀з-zeci și șeapte de ani și trei luni.

— Bine, zise presedintele.

— Se vede că asta 'i adduce mîndrie, mîrmăzъ Кокonas.

Двпз о скргъ тчере кarea dete timpъ greffierъlă de à scrie respunsurile akъsatălă, presedintele zise:

— Акъм спъне, domnule, kare era skonălă dъmitale kînd ai eșită din serviciulă D. d'Alanson?

— А мъ impregna къ D. la Mol, amikălă meș че стъ aičî de faцъ, și kare eșisse și elă къ kîteva zile înainte mea din kasa D. d'Alanson.

— Че фчеацî la vîntoare unde ai fostă onrigî?

— Декъ! respunse Кокonas... че сз facemă! vînamă.

— La această vîntoare se afla și рецеle, și аș sim- pită чelle d'intălă sâпъегî à maladiel de karea sâfferă în mo- mentălă acesta.

— Kîtă pentрă asta, еș нъ мъ аllamă innрежрăлă ре- целă, și нъ почă зиче нîмкă. Ниčî нъ шtiamă мъкар' de e- ra саș нъ attinsă de vгъ хнă felă de maladiă.

Јdикъtoril se хтарă între еi къ хнă felă de nekredъ- litate, și presedintele zise.

— А! н'о шtiai?

— Да, domnălă meș, și 'mî pare гъă. Къ toate къ рецеle Francei нъ este рецеle meș, амă insă мълтă simпа- тизъ pentрă elă.

— Аdevгrată?

— Pe onoarea mea: Nъ este ка pentрă frate-săă dъ- cele d'Alanson. Ачела, drentă сз спăл...

— Aičî нъ este de lokă vorba de dъcele d'Alanson, domnule, чi de Maicstatea Sa.

— Еi bine! V'amă спъсă акъм къ еș eramă nrea х-

militărlă sârb servitoră, respunse Kokonas, legănându-se cu o nepăsare adorabilă.

— Dacă ești în adevărat servitoră sârbă, prețuim preținzi dămnia, domnule, până-vei să ne spui ceea ce ști de o mică stată maiică?

— A! bine! iar' ne întoarcem, prețuim se vede, la istoria statăi.

— Da, domnule; ce, n'ău plăce asta?

— Ba nici de cum, din kontra, mai bine îmi plăce asta. Aideni.

— Pentru ce era aचेastă stată, akasă la D. la Mol?

— Akasă la D. la Mol, aचेastă stată? poate că vreți să zici, akasă la René?

— Așa dar' mărțrisești că există aचेastă stată?

— Draghe! dacă 'mi o voră arăta.

— Eak-o. He asta o kăinosi?

— Pnea bine.

— Greffiere, zisse presidente, scrii că akasă mărțrisește că a vără stată akasă la D. de la Mol.

— Ba nă, ba nă, zisse Kokonas, să n'amestecăm lăkrăile; scrii că amă vără-o la René.

— La René, fi! în ce zi?

— Nămai în zioa kind amă fostă akolo împreună cu D. de la Mol.

— Mărțrisești dar' că ai fostă akasă la René împreună cu D. de la Mol?

— Eak' așa! mi kind n'amă lenădată eă de asta vre odată?

— Greffiere, scrii că părită mărțrisește că a fostă la René pentru a face konjărgi.

— Ei, n'axzi! mai înțetă, mai înțetă, domnule presi-

dente. Mai kumpleazъ-цi пэцинэ entssiiasmэiэ, te rogъ: eэ n'amэ zisэ assemenea vorbэ.

— Че! тэгрэвиешти к' ай fostэ la René pentрэ а face конжэргi?

— Тэгрэвиескэ, да. Конжэргэа s'a fэктэ din intim-plare, iar' нэ din прекэметаре.

— Dar' insэ s'a fэктэ?

— Eэ нэ почiэ тэгрэви кэ нэ s'a fэктэ знэ че кэге семэна кэ знэ fermекэ.

— Grefiere, скриэ кэ пэртiэлэ мэртэriseште кэ s'a fэктэ акэсэ la René знэ fermекэ kontra viejei режелi.

— Че felэ! kontra viejei режелi! Asta este o min-чiэпэ infamэ. Ницi odatэ нэ s'аэ fэктэ fermечi kontra viejei режелi.

— Vedeci, domnilorэ? zisse la Mol.

— Тэчере! zisse presidente!; аноi, intэruindэ-se snre greffierэ, kontinэ: аi skrisэ, kontra viejei режелi?

— Ba нэ, ba нэ, zisse Kokonas. Mai intiэ кэ statэ нэ este o statэ de бэrbатэ, чi de femeэ.

— Ei bine! domnilorэ, че vэ snssesemэ eэ? адаогэ la Mol.

— Domnэle de la Mol, zisse presidente, resnэnde kind te vomэ intэbea, dar' нэ intэresмне чечетареа чellorэ-ацi. — Anoi se adressэ iar' la Kokonas:

— Аша dar', dэmniata zичi кэ este statэ snei femei?

— Negreshiэ, аша.

— Атэчi pentрэ че are o короанэ ши o mantэ ре-чeаскэ?

— O Doamnэ! zisse Kokonas, asta este prea simlэ; pentрэ кэ era...

La Mol se скэлэ ши i пэсе децетэлэ la гэргэ.

— Аша este аi dreutate, zisse Kokonas; че eramэ

sъ спѣхъ еѣ акѣм, ка kind asta se atinѣе чева de ачестѣ domnѣ.

— Стървѣнѣтѣ dar' а зиче кѣ ачестѣ statѣъ este sta-
тѣа знеї femeї? zisse presidentele.

— Da, negremitѣ, стървѣскѣ.

— Ши refѣzї de а спѣне kare era ачестѣ femѣъ?

— O femѣъ din ѣarra mea, zisse la Mol, ne karea
o ѣbeamѣ ши de karea vreamѣ съ fiѣ ѣbitѣ.

— Ыntrebarea нѣ ѣи se face dѣmitale, domnѣle de la
Mol, strigѣ presidentele. тачї odatѣ saѣ de нѣ are съ ѣи se
проѣѣpeaskѣ гѣга.

— ... Съ se проѣѣpeaskѣ! zisse Kokonas; кѣм de зичї
dѣmnїata зпа ка asta, domnѣle jѣdikѣtorѣ? Съ 'mї проѣѣpea-
skѣ ne amїkѣлѣ meѣ, ne зпѣ ѣentїlorѣ! Еак' аша!

— Съ se ѣntrodukѣ Renѣ, zisse проkѣrorѣлѣ ѣeneralѣ.
Laguesle.

— Da, addѣѣeї ne Renѣ, zisse Kokonas, addѣѣe-
ѣї-'лѣ; акѣм avemѣ съ vedemѣ чїне are drentѣлѣ аїчї, вої treї
saѣ пої dѣoї.

Renѣ intrѣ galbenѣ, mѣzїntѣ, mѣї de totѣ nekѣnnos-
kѣлѣ pentrѣ чеї dѣoї amїчї, gїrbovїtѣ de greѣtatea kremeї че
avea съ komitte mѣї mѣltѣ dekїtѣ de ачelle че komisse nїnѣ
atѣнчї.

— Maїstere Renѣ, zisse jѣdikѣtorѣлѣ, кѣnnosчї dѣm-
nїata ne ачesлї dѣoї пѣrїѣї че staѣ аїчї de faѣѣ?

— Da, domnѣлѣ meѣ respѣnse Renѣ кѣ o voce karea
ї trѣda toatѣ askѣnsa sa тѣrbѣrare.

— Кѣ ї аї vѣzѣtѣ зnde?

— Ыn mѣї mѣlte lokѣrї, ши mѣї allesѣ akasѣ la mine.

— De кѣте оrї аѣ fostѣ akasѣ la dѣmnїata?

— Nѣmѣї odatѣ.

Прекїтѣ vorba Renѣ, кїнѣлѣ лѣї Kokonas se inveselea.

Καυνοσύνη δεικνύεται με αυτές δύο περιπτώσεις? Παγ. 269.

Figura lui la Mol, din kontra, sta posomoritã ca cum arã fi avãtã o presimþire.

— **Ш**i pentrã ce ãmprejzãrare aã fostã la dãmniata? René se pãrã sfîindã-se kîtã-va; apoi zisse:

— Pentrã à 'mî kommanda o figuã de chearã.

— Pardon, pardon, maistere René, zisse Kokonas, aicî facî o mikã gresealã.

— Tãchere! zisse presidente!; apoi ãntãrnîndã-se iar' spre René, kontinzi: acheastã figuãrînz, de bãrbatã este saã de femeã?

— De bãrbatã, respõnse René.

Kokonas se svîkni ca cum arã fi priimitã o sguãdire elektrîkã, шi zisse:

— De bãrbatã?

— Da, de bãrbatã, repetã René, ãnsã kã o voce atîtã de firositã. ãnkîtã abia 'lã aszi presidente!

— **Ш**i pentrã ce acheastã statã de bãrbatã are o mantã pe zmeri шi o kãpã pe capã.

— Pentrã kã acheastã statã ãnþuimeazã pe zãr reþe, zisse René.

— Infame minþisnosã! strigã Kokonas afar' de sine.

— Tachî, Kokonas, tachî, zisse la Mol; lassã sã vorbeaskã achestã omã; fîz çine este stãrînz de à 'шi perde sãf-fletãlã.

— Aша este, ãnsã nã шi kornãrile altora, mordi!

— **Ш**i ce ãngelleþea achelã akã de ouelã pe care 'lã avea statã ãn ãnimã, kã littera M, skrisã pe zãr stegãlegã?

— Akãlã ãnkîþã snada saã nãmnãlã, iar' littera M, vrea sã zikã *Moarte*.

Kokonas fãkã o miskare ca sã sãgrãme pe René, dar' fã oprîtã de patrã soldaþi.

— Prea bine, zisse prokãrorãlã Laguesle, tribnãlãlã

s'a pьtrьnsь akьm indestьlь. Rekondьчeцї ne prisonerїї in camerele de aшtentare.

— Їnsь este кь nenьtinьць, striga Kokonas, а se vedea чineva акьsatь de niche assemenea lьkьrьгї fьrь а нь protesta.

— Protestь, domnъle, nimenї нь te onrehte la asta. Soldaцї! ацї азsitь?

Soldaцїї пьсерь мїна ne чеї dьoї пьrїцї шї 'ї skoasserь аfarь, ne la Mol ne o шь, шї ne Kokonas ne altь.

Apoї прокьrьrьlь fькь semнь omьlьї ne care 'lь зь- risse Kokonas in intьnerekь, шї 'ї zisse.

— Сь нь te депьртезї de ацї, maїstere, кьчї la noapte veї avea de lьkьrь.

— Кь care din dьoї сь inчeнь, domнъlь meь? intre- bь omьlь, lьindь'шї кь resnekь кьчїlьa in minь.

— Кь ачesta, zisse pьsidentele арьїndь ne la Mol, care se maї зьrea inкь ка o шьbrь inтre чеї dьoї soldaцї. Apoї, anroniindь-se de Rene, care remьssese in niчioare tremьrїndь mi ашtentїndь mi eїs ка сь'ль dькь iar' la inkisoarea. шде era onritь, zisse:

— Vine, domнъle, fi liniшtitь, reцїna шї reцele vorь аlla кь de la dьmnїata a treбїitь сь se аfle аdevьrьlь.

Їnsь ачeastь fьгьдьsinьць, in lokь de а maї inкьrь- uea ne René se пьрь кь 'lь sdrobi de totь, шї нь resньnse dekїть ньmaї nїntr' шнь sьsnїнь profьndь.

XIX.

CASNA BUTUCULUI.

Коконас, дъпъ че се рекондъссе ин проа са инкисoare, ши се инкиссеръ швиле ин арма лѣи, лъссиндъ-се сингъръ ши инчетиндъ де а се маї сьсуйне де лѣута кь жѣдикторѣи ши де мѣния са кон-тра лѣи Ренѣ, инчепъ ширѣлѣ ачелорѣ triste kibzirѣ, зикиндъ ин sine:

— Ми се наре кь лѣкрѣриле се инторкѣ китѣ се poate sngre гъѣ, ши к'арѣ fi timpѣ де а мерѣе пѣуймѣ ла капеллѣ. Еѣ мѣ темѣ де кондамнѣрѣ ла moarte; nentrs кь фѣгъ ниѣи о индоѣалѣ, ин momentsлѣ ачеста се окъпѣ де а не кондамна ла moarte. Мѣ темѣ маї кь seamѣ де кондамнѣрѣ ла moarte kare се pronънѣуѣ кь швиле инкиссе интр'о четъуѣнѣ инѣгритѣ инainteа знорѣ figrѣи атитѣ де шрѣле ка ачеллеа kare мѣ инконъсраѣ маї адineaорѣ.... Еї воѣескѣ кь totѣ din-adinsлѣ сѣ не таѣн ка-пѣлѣ, аша зѣѣ!.. Аша dar' еѣ маї репетѣ ѣагъ чееа че зи-чeamѣ, кь арѣ fi timpѣ сѣ мерѣемѣ ла капеллѣ.

Дъпъ че се pronънѣуарѣ ачесте vorbe кь жъмѣтate vo-че, шгитѣ о лѣчере, ши ачeastѣ лѣчере се интрerъмнse де о

strigare 'n'brășiți, dăioasă, înecată, și karea n'avea nimică omeneskă într'însa; ayeastă strigare se p'rză strebătîndă gro-simea p'zetelăi și se resfrînsă vibrîndă pe ferălești grătiloră.

Kokonas se înfioră f'ză voea sa; și kă toate astea, elă era zăă omă atită de bravă, înkîtă nesfială semțna la dînsăle kă instinktăle fiareloră selbatiche. Kokonas remasse nemiskată spre partea de zănde azzisse plînjerea, s'nspektîndă kă o assemenea plînjere p'tea s'z se fi pronunțată de o fi-înjă omenească, și prîvind-o kă zăă țemetă ală vîntăleă în arbori, saă kă zăăle de avelle miî de sgomote alle nonșii kare se pară s'zîndă-se saă pogorîndă-se din chelle d'zoz lămî nekănnoskăle între kare se înv'zleente lămea noastră; alăncă se azzi nînz la Kokonas o ală d'zolea plînjere saă tîngăire kă măltă mai dăgeroasă, mai profăndă, mai sfișitoare dekîtă chea d'întiș, și nentă astă dată, nă nămăi kă elă deosebi lă-mărită esnrimarea dăgerelă în vocea zăăle omă, și înkă krează à kănnosăche în ayeastă tîngăire kiară vocea lăi la Mol.

La ayeastă voce, Piemontesăleă zăîndă kă era onrită de d'zoz zăă, de trei grății și de zăă p'rete grosă de d'zoz-spre-zechă nițioare, se renezi din toată vioicăznea sa kontra ayeastă p'rete kă kăm spre à 'lă restărna și à sbăra în a-jătorăle pradei, strigîndă:

— Va s'z zikă kă eî zăidă aicî ne țineva?

Însă g'zăi înainte sa p'retele la kare elă nă se g'ză-disse de lokă, și kăză mototolită de isbire ne o bankă de niatră pe kare se și lăssă.

Asta fă totă.

— O! eî 'lă aă omorită, mărmăz elă, asta este chea înfiorătoră, dar' totăle este kă țineva nă 'lă poate ap'zra aicî... nimikă, arme de lokă...

Și apoi îmi întinse mîinele împrejăzlești s'ză.

— A! ačeastă toartă de feră, strigă elă, amă să o smălgă, și vaî de ațela kare se va anțonia de mine!

Kokonas se skălă țară; năse mîna pe toarta de feră, și kă o svîknire o sgădxi așă de tare, înkîț era vederată kă dăoț assemenea svîkniri aveă să o deslineasă din lo- kălă ei.

Dar' de o dată se deskisse șăa, și negra înkisoa- reî se lămină de lățirea prodășă de dăoț torțe.

— Vîno, domnăle, zisse ațeeșăi voče gîțrală karea îi era anșme atîț de șrîțioasă, vîno, domnăle, kărtea te a- șteantă.

— Bîne! zisse Kokonas lăssîndă toarta din mînă, amă să 'mî așă sentența, nă é ama, domnăle?

— Da, domnăle.

— O! akăm măi resșfîș, aîdeuî dar', zisse Kokonas.

Și apoî plekă dăpă apodă, kare merțea înaintea lăi kă nasălă săă mășarătă și kă negrălă săă toîagă în mînă.

Kă toate kă Kokonas arățasse o mare mălgășmire din- tr'o prîmă miskare, nă lînsî dă arățka la merțerea sa, o kăștășră țrbărată în dreanta și în stînga, înainte și îna- poî. Apoî mărțră:

— O! o! nă vășă pe bravălă meș temničeră, și, drentă să șnăș, simță kă preșența lăi îmă linșește.

Ințrară în salla din karea eșisseră atănci de kărînd jădikțorii mi șnde sta singără în nițioare nămăi șnă oșă pe kare Kokonas îlă kănnosă de prokărorălă țenerală, kare vorbisse de măi mălte ori în kărsălă țerțetăreî, și totă de șna kă o vărjmtășîș prea lesne de kănnosălă.

Ațesta era, în adevără, ațela kătre kare Katerina rekommandasse kînd prin graiș kînd prin skrisori, țerțetarea proțesălă.

Făndălă ațesteî kamere se vedea printr'o perdea ar-

dikatz, şii ayeastz kamerz, alle kzia adinçimî se perdeaz în întxnerekz, avea în pîrgile ei lamineate, xnz aspektz atitz de înfrikoştorz, înkîtz Kokonas şii simçi niçioarele tremz-rîndz, şii strigz:

— O! Dxmnezezîz meş!

Kokonas nz skossesse ayeastz strigare de snaimz fîrz kxivînz.

Spektakolîz era în adevîrz din chelle mai întristztoare. Salla, karea era askenz asnpa çerçetîrei de ayea perdea, çe sta akxm ardikatz, se pîrea ka o tindz à infernzîz.

În partea d'întîiz, se vedea xnz kîlxîz de lemnz garnîz kş fznîi, kş skrinete şii alte instrumete rezuçitoare. Mai înkolo, flakza xnzî jîrgîtorîz kare şii rezfrinçea roşeatîçile lçiri asnpa tîzlorz obîktelorz de n'împrejîz, şii kare nosomorea şii mai mîltz şmbra çellorz çe se aflaz între Kokonas şii elz. Lingz zna din koloanele kare snrijineaş bolta sta rezimatz xnz omz, nemiskatz ka o statz şii çîndz o fznîz în mînz. Çineva arz fi zisz kş era totz din ayeaşî neatz ka şii koloanna de karea sta rezimatz. Pe pîregî, dş asnpa bînzilorz de gresîz, n'între belçîzue de ferz, atîgnaz lanuçîi şii kostîrî de ouelz skînitore.

— O! asta este salla kasneî gîtitz, şii karea seamz-nz à nz aştenta altz dekîtz ne sşfferînzîz! çe înyelleçe asta?

— În çepzî, Marko-Anibal de Kokonas, strigz o voçe karea fîkz ne çentilomîz sz 'şii ardîçe kapîz, în çepzî ka sz 'çî azzî sentença çe s'a datz akxm kontra ta?

Ayeasta era o invitare din aellea împotriva kîzora toatz fiinça lî Anibal se simçi kontra-lxkîndz dînr'o pornire instîktivz.

Fiîndz însz kş fiinça lî se pornisse la kontra-lxkîzare, dzoi oamenî şii denşerz mîinele ne şmerî lî înr'xnz kînz

atitë de nëaștentatë, și, mai că seamă, atitë de greoiș, înkîtș
pentilomăș căzș că amîndoi urenkîi ne lespezile de josș :

Vocșea kontinși :

„Sentenșă dată de către cărtea jșdikțoreaskă, în
„ședinșă la țarnăș Vinșennei, kontra lăi Marko - Anibal de
„Kokonas, pșritș și doveditș în kșimș de vșțmare kontra
„Maiestșăii reșestî, de încerkare de otrăvire, de fermșe și
„mașă kontra persoașneî reșelăi, de krima de konsnirare
„kontra sekșritșăii Statășăi, prekșm asșemșnea și nentș că
„a trasș, prin perikoloasșe sale povșășirî, și ne șnș prinșă
„reșesșă în komnlotș...”

La fie - kare din așeste imșășărî, Kokonas își kă -
tisse kapăș în șșșș bștîndș țakșăș kșm fakș skolarîi ăși ne -
șșpnșșăi.

Jșdele kontinși :

„Prin șrmare, zisșăș Marko - Anibal de Kokonas, se
„va kondșche la inkisoarea din mașă Șșntș - Ioan din Greva,
„șnre à se dekanita*) akolo: așșăia lăi se va konsfiska, pșdș -
„rile sale ășe kreskște se vorș țăia, kastelele se vorș dș -
„rșma, și se va înșșe șnș parș ne kare se va înșșă în
„aerș o plakș de aramș kare va arșă krima și nedeansa
sa...”

— Kîțș nentș kapăș meș, zisșe Kokonas, kreșș bine
că 'și 'lș vorș țăia, nentș că este în Franșă și foarte e -
șșșșș. Iar' kîțș nentș pșdșrile melle kreskște, kșm și nen -
trș kastelele melle. mș prinșă că toate ferestraele și toate
țînpșkoasșele rigatșăi prea - kristianș alș Franșei nș se vorș
pștea atinșe de elle.

— Tșchere ! zisșe jșdikțorășă.

Apoi kontinși :

* A 'i se țăia kapășă.

„Кътре ачестеа, зислѣ Коконас се ва маі.“

— Че фелѣ! интрерѣмнсе Коконас, аѣ сѣ 'мі маі факѣ ши алѣ чева дѣлѣ деканитаре? о! о! ачееа ми се наре foarte асплѣ.

— Нѣ, domnule, вн ѣрма деканитѣреі, зиссе јѣдеде, чи внаите.

Ши ѣар' вчепѣ:

„Кътре ачестеа зислѣ Коконас, се ва сѣппѣне, вна-
„втеа сѣкѣтѣреі sentenѣеі, ла касна естраордвнарѣ, кареа е-
„сте де зече колѣргі...“

Коконас сѣргі де одатѣ, фѣлѣрвндѣ пе јѣдвкѣторѣлѣ кѣ о кѣзѣтѣргѣ сквнтејелоаре.

— Ши пентрѣ че аша? стрвгѣ елѣ вн ѣрмѣ, пегѣ-
свндѣ алте vorbe деквѣ авеастѣ наивitate спре ѣ еспрвма мѣл-
ѣвтеа кѣзѣтѣрвlorѣ че пѣвѣлвссѣргѣ вн гвндѣлѣ сѣѣ.

Вн адевѣргѣ, авеастѣ камерѣ ера пентрѣ Коконас ге-
слѣрпареа комплѣктѣ ѣ спѣранѣелорѣ sale; елѣ н'авеа сѣ се
кондѣкѣ ла капеллѣ деквѣ нѣмаі дѣлѣ tortѣргѣ, ши чвнева мѣ-
реа foarte адеsea двн авеастѣ tortѣргѣ; чвнева мѣреа кѣ атвѣ
маі бвне пеквѣтѣ ера маі втеазѣ ши маі tare, пентрѣ кѣ а-
тѣпчв прввеа ка о пѣвѣргѣвѣдѣ де ѣ мѣртѣрвсв; ши пеквѣтѣ чвне-
ва стѣргѣв ѣнтрѣ ѣ тѣргѣдѣ, касна контвнѣв мѣреѣ; ши нѣ нѣ-
маі кѣ контвнѣв, чи внкѣ вшв ши вммѣлѣеа аспрвтеа.

Јѣдвкѣторѣлѣ се скѣтв де ѣ рѣспѣнде лѣ Коконас, пентрѣ кѣ ѣрмареа sentenѣеі рѣспѣндеа пентрѣ двнслѣ, атвѣ нѣмаі контвнѣ де ѣ звче:

„Пентрѣ ѣ 'ѣ свл сѣ мѣртѣрвсѣаскѣ пе комплвчв сѣв,
„комплотеle мв свелтврле кѣ де амѣргѣнтѣлѣ.“

— Mordi! стрвгѣ Коконас, еакѣ вѣлѣ лѣкѣ пе каре
еѣ влѣ нѣмескѣ о вфамвѣ; еакѣ чеа че еѣ нѣмескѣ ши маі
мѣлѣ деквѣтѣ о вфамвѣ, еакѣ чеа че еѣ нѣмескѣ о лашетате.

Јѣдвкѣторѣлѣ пѣпѣсѣторѣ, депрвнсѣ кѣ мвнввле праделорѣ,

mini pe care netrăburata suferință le skimba în lacrime, nu făcea altă dekintă numai zău umeș.

Kokonas, apăsător de zmeri și de nițoare, făcuse restornat, dășă, călcat și legat de patul kasnei înainte d'ă apăca să se uite la aचेia kariî îi făceaș aचेastă silă.

— Tikloșiloră! zăla elă, șgădindă, într'o anrindere de țărăre, patul și nițoarele lui într'zău kină de făca să se dea înapoi însăși kinșitorii săi; tikloșiloră! kinșici-mă, țăiați-mă în băcăuți, căci nu veți afla nimică, pre șfletulă meș! Țe! voi sokotiți că că nisce băcăuțele de lemne și de feră čineva face să vorbească pe zău umeșlomă că zău năme ka ală meș! Aide, aide, vă încredințeză că nu!

— Pregătete-te ă scriș, greșiere, zisse jădele.

— Da, pregătete-te, zăla Kokonas, și dăka vei scrie toate kite amă să vă spușă la toți, infamiloră gizi țe șanteți, vei avea de lăcră. Aide, scriș, scriș!

— Vrei să deskoperi totă? zisse jădele că aचेashi voce netrăburată.

— Nimică, niči o vorbă, dăचेi-vă drăcăși!

— Te vei măi gîndi, domșle, asăpra pregătiriloră. Aideți, maistere, notriveste bottăși la nițoarele aचेști domș.

La aचेste vorbe, omășă care remăssese în nițoare mi nekintită nînz atănci, că făniile în mînz, se deslini de koloană, și se apropiă că zău pasă mășrată de Kokonas, care se întărnă snre elă pentră ă 'i face o strămbare săș grimăș.

Omășă aचेa era, maisterășă Kaboșă, gîdele prevoțzii Parisăși.

O dăreoașă etonare se dessemnă pe kinășă lui Kokonas, care, în lokă de ă striga și ă se țărăra, remasse ne-

miskatǎ şii fǎrǎ à pǎtea sǎ 'şii deslineaskǎ okiǐ de la kinǎlǎ ačelǎi amikǎ dǐtatǎ kare se arǎta într'ǎnǎl assemenea momentǎ.

Kabowǎ, fǎrǎ de à 'i se miska ničǐ ǎnǎ mǎskǎlǎ alǎ kinǎlǎi, fǎrǎ de à se arǎta kǎ arǎ fi vǎzǎtǎ vre odatǎ ne Kokonas aiǎgea dekǐtǎ atǎnčǐ ne kǎlǎşǎlǎ kinǎireǐ, îi vǐri đovǎ skǐndǎrǐ între ničǐoare, îi pǎse alte đovǎ assemenea skǐndǎrǐ ne dinafǎrǎ, şii le infǎşǎrǎ toate ačestea kǎ fǎnia če ȳinea în mǐnǎ.

Ačeastǎ pǎregǎtǐre se pǎmea bottǎşǐ.

Pentǎ kǎna običǐnǎitǎ, infǎceǎş weasse *kolyşrǐ* saş nene între čelle đovǎ skǐndǎrǐ, kare, depǎrtǐndǎ-se, sdrobeaş kǎrnea.

Pentǎ kǎna estraordinǎrǎ, infǎceǎş zече nene şii atǎnčǐ skǐndǎrǐle, pǎ pǎmai sdrobeaş kǎrnea, či inkǎ fǎčeaş sǎ trosneaskǎ şii oasele,

Terminǐndǎ-se lǎkǎrča pǎregǎtǐtoare, maǐsterǎlǎ Kabowǎ introdǎsse vǐrǎlǎ neneǐ între čelle đovǎ skǐndǎrǐ; apoǐ, ȳinđǎ-şii maǐşlǎ în mǐnǎ şii stǐndǎ nekǎtǎş pǎmai ne ǎnǎ đenǎke, se dǐtǎ la jǎdikǎtorǎlǎ. Ačestǎ întrečǐ ne Kokonas:

— Ai de ȳinđǎ sǎ vorbeshǐ, saş nǎ?

— Nǎ, respǎnse Kokonas kǎ otǎrǐre, kǎ toate kǎ 'şii simȳi frǎntea kǎnǐnşǎ de sǎdoare, şii pǎrǎlǎ fǎkǐndǎ-i-se în kǎnǎ mǎčǐşkǎ.

— Atǎnčǐ înainte, zisse jǎdele; hatte intǐia pǎnǎ običǐnǎitǎ.

Kabowǎ şii ardǐkǎ braȳǎlǎ arǐnatǎ kǎ ǎnǎ maǐş ȳreş şii dete o lovǐrǎ infǎkǎowǎloare ne pǎnǎ, karea skoasse ǎnǎ sǎnǎ 'nekǎtǎş.

Kǎlǎşǎlǎ se kǎtremǎrǎ.

Kokonas pǎ skoasse ničǐ o tǐngǎire din ačeastǎ pǎrimǎ pǎnǎ, karea fǎčea običǐnǎitǎ ne čei maǐ kǎtezǎtorǐ sǎ đeatǎş.

Fǎ inkǎ čeva şii maǐ mǎltǎ: singǎra espǎssione

ce se dessemnă pe fața sa și aceea a unei mișcări nesigure. El și se uită cu niște ochi încremeniți la Kabomș, care, stîndu-l cu brațele ardicate, pe jumătate întors spre jădicktorș, se pregătise să 'uși îndoiască dăbăturile.

— Ce gîndă aveai ascunzîndu-vă în pădure? întrebă jădicktorșul.

— De a ne pune să ședem la umbră, răspunse Kokonas.

— Din înainte, zise jădicktorșul către gîde.

Kabomș dete o altă dăoilea lovitură, carea resună totuși ca cea d'întîi.

Însă Kokonas nu 'uși mișcă de loc sprînceana totuși ca la cea d'întîi, și zămi de a se uita cu aceeași espressionie de mirare la gîde.

Jădicktorșul își nosomori sprînceana, mormurînd:

— Eacă zămi cristiană indetăle de tare; apoi zise mai tare gîdelsi:

— Aș intrată nana toată, măistere?

Kobomș se plecă cu capul spre a chereta; dar' plecîndu-se; monti închinăle lui Kokonas:

— Chi strigă mi tu, păcătosule!

Apoi, ardîndu-se de jos, zise jădicktorșului:

— Da, domnule meu, a intrat toată.

— Ală dăoilea pană obișnuite, adaogă jădicktorșul cu receală.

Celle patru vorbe ale lui Kabomș deslășiră totuși lui Kokonas. Bravule gîde făcea amikseli să și chel mai mare serviciu ce ară nătea face zămi gîde zămi ventilomș.

El și îl scătea de ceva mai multă dekită dăgerea. Îl scătea de rășinea de a mărțurisi, bătîndu-l între nișoare nene de nielle elastice, care eraș îmbrăcate nămai la zămi capă cu lemnă, în loc de a batte nene de stejară. Către ace-

stea, îi lăssa toată năsterea întreagă pentru a putea să mearse la șafod.

— A! brave Kobosh, mărșărie Kokonas, fi liniștit, lăsa, de acum am să strig, fiindcă-mi ordonă să așază, da, dacă nu vei fi mășărit, ai să fi zădărit om de mășărit.

În cășăle acesta Kobosh virise între skindări virfăle zădărit pene și mai groasă de kăle cea d'intă.

— Aide, înainte, zisse jădikătorăle.

La aceste vorbe, Kabosh bătuă că mășăle că căm ară și vrăle să dărimă totă țărăle Vinchenă.

— Aă! aă! strigă Kokonas că întonărele celle mai fărărite. O mișă de țărăne! imi sdrobeshi oasele, ei! mai închetă?

— A! a zisse jădikătorăle sărăzindă, pana ală dăoilea imi face lăkrărea; imi miramă și ea.

Kokonas resăle că nisăle foi de ferăre.

— Săne dar, ce țărăre în pădăre? renetă jădikătorăle.

— Ei! mordi! mii amă sășă odată, lăamă aeră kărată.

— Înainte, zisse jădikătorăle săre gide.

— Săne. monti Kabosh la țărăle lăi Kokonas.

— Ce?

— Ori ce vreă, dar' insă săne și ță ceva.

Și apoi dete mii ală dăoilea lovire nu mai pășăle bine de kăle cea-l-altă.

— Aă! aă! stă, stă! strigă Kokonas. Ce posteshi să ali, domăle; dintr'ală kăi ordină eramă în pădăre?

— Da, domăle.

— Eramă din ordinăle D. d'Alanson.

— Skăle, zisse jădikătorăle către greffieră.

— Dacă amă komășă o kărimă întinzindă o cășă re-

pelei Navarrei, kontinxi Kokonas, eŝ eramŝ nŝmaĩ xñŝ instrŝ-mentŝ, domnŝle, ŝi mŝ sŝpnŝneamŝ stŝnŝnŝlŝi meŝ.

Greffierŝlŝ inŝeŝ sŝ skriŝ.

— A! tŝ m'aĩ nŝritŝ, gŝlbejosŝle, stŝi tŝ, mŝrŝmŝrŝ sŝfferindŝlŝ.

Ŭi apoĩ rakontŝ visitele lŝi Franŝiŝkŝ la reŝele Navarrei, intŝlnirile sale kŝ de Mŝi, istoria manteĩ roŝe, ŝi toate aŝeŝtea le sñŝnea ŝrlindŝ din readdŝcere aŝinte ŝi fŝ-kindŝ ne gĩdele sŝ 'i dea din kĩnd in kind kĩte o lovire de maĩŝ.

ĩn cello din ŝrŝmŝ dete atĩtea inŝŝiindŝrŝi lŝmŝrite, adevŝrate, nekontestabile, sñŝimĩntŝtoare, kontra D. dŝŝe d' Alanson, se arŝtŝ atĩŝ de bine kŝ toate aŝeŝtea le sñŝnea nŝmaĩ din sila dŝrerilorŝ; se strĩmbŝ, mŝri, se tingŝi atĩŝ de fireŝte, ŝi in atĩtea differite strĩgŝrŝi, inŝitŝ inŝŝŝi jŝdikŝtorŝlŝ ajŝnŝe de à se selbŝŝŝi. in cello din ŝrŝmŝ, kŝ avea sŝ treakŝ in reŝistrŝ niŝŝe amŝŝnŝte atĩŝ de kompromitŝtoare nentŝ ŝnŝ fiŝ alŝ Franŝei.

— Eĩ bine! vezi aŝa maĩ merŝe! zĩchea Kaboŝŝ, eaŝa ŝnŝ pentilomŝ kŝrŝia, nŝ este nevoe de à 'i sñŝne ŝnŝ lŝkrŝ de dŝoŝ ori ŝi kare dŝ de lŝkrŝ greffierŝlŝi. Doamne liŝŝe! ŝe arŝ fi foŝtŝ oare, daŝa, in lokŝ de à fi nenele de nielle, arŝ fi foŝtŝ de lemŝŝ!

Pentŝ aŝeŝa ŝi erŝarŝ ne Kokoŝas de pana à treĩa à ȝerȝetŝreĩ eŝtraordinare; inŝŝ, aŝarŝ de aŝeŝa, elŝ avŝŝe à faŝe kŝ alte noŝ, kare aŝeŝta era de ajŝnŝŝ ŝi foarte de ajŝnŝŝ pentŝ à 'i ŝfŝrŝma oaeŝe.

Jŝdikŝtorŝlŝ stŝrŝi sŝ arate lŝi Kokonas blĩde-ȝea ȝe'ĩ akorda in faŝoarea mŝrtŝriŝirilorŝ sale ŝi se re-ŝraŝe.

Sŝfferindŝlŝ remaŝe ŝingŝrŝ kŝ gĩdele, kare 'lŝ in-ŝtrebŝ:

— Ei bine! Kəm ne mergē trebile, skəmnylē meș pentilomē?

— A! amiche! bravylē meș amikē, skəmnylē meș Kabosh! zisse Kokonas, fi inkredingyatē kē amē sē 'mī fiș in toatē viaga tekəpnoskētorē nentē chea che ai fēkētē in favoarea mea.

— Drape! ai drentate, domnyle, kēchī, dak' arē mī chineva che amē fēkētē eș nentē dēmniata, nē este ničī o in-doialē kē nēmai-dekētē 'mī amē lxa eș lokylē ne achesē kē-lxshē, mī krezē kē ne mine nē m'arē krezā nimenī kēm tē amē krezatē eș ne dēmniata.

— Dar' kēm de 'mī a venitē atheastē inpenioasē idēz?...

— Eakē sē 'mī sūlēs kēm, zisse Kabosh infēshyrindē totē de odatē ničioarele lē Kokonas in kirnele sinderate; eș amē aflatē kē egaī la onrealē, amē aflatē kē mī se kēzta pro-chesylē, amē aflatē kē reșina Katerina ișī vrea moartea; amē gīchitē kē aveasē sē le pēlē la kashē, mī prin șrmare 'mī amē lbatē mēșgile kēvīnchōase.

— Kē perikōlēs de a mī se întīmpla orī mī che? întrebē Kokonas.

— Domnyle, zisse Kabosh, dēmniata eșī singērylē pentilomē kare 'mī ai datē mīna, mī chineva are pīnere de minte mī o inimē, fiș kīarē mī gīde. Veī vedea mīne kītē de kēratē amē sē fakē trebșoara mea kē dēmniata.

— Mīine? întrebē Kokonas.

— Negreșitē, mīine.

— Che felē de trebșoarē?

Kabosh se șitē la Kokonas kē o inkremenire minș-poasē; anōī iș zisse:

— Kēm, che felē de trebșoarē? Che, mī ai șitatē sentența?

— A! da, bine zică, în adevăr, respunse Kokonas, o ăitassemă.

Adevărul este că Kokonas nu 'uși ăitasse sentința de loc, dar' nu se gîdea la ea.

Gîndul lui era la kapell, la cămăruța ascunsă sub mesariile sacre, la Enrietta și la reșina, la șa altarului și la cei doi cai ce astenta la mașina pîdurei; gîndul lui era la libertate, la fîga în aer liber, la sekritatea sa peste otarele Franței.

— Akem este vorba, zisse Kabouș, de à te stremta de ne călșă ne o litiery. Nu ăita de à te arăta către toți, kiar și către servitorii mei, că nișoarele lui sînt sdrobite, și à striga la oți ce miscare vei face.

— Aș! făcă Kokonas nămai vîzînd ne cei doi feșori anoniînd-se de litiery sa.

— Aïde! aïde! mai făcă nășînă căraj, zisse Kabouș; daka de akem înșeni sî strîni, ce ai sî zică peste nășînă?

— Skempeș meș Kabouș, zisse Kokonas, nu lăssa sî mă atîng, te rog, aștî preșîni aștîtori aș dămitale; poate că mișnele lor sî nu fî așa de ăioare ca alle dămitale.

— Păneș litiery anșane de călșă, zisse mașterul Kabouș.

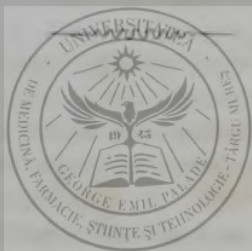
Cei doi servitori se sîpăser. Înș Kabouș lă ne Kokonas în brașe întokmai căm ară fi lăat ne ăș konill, și 'lă călă în lăngă ne țarg; dar' că toate aște îngrijiri alle lui Kabouș, Kokonas șkoasse nișce găknete ca de selbatik.

Atăș se ivi și bravul îngrijitor ală inkisoarei că ăș felinar în miș, și zisse.

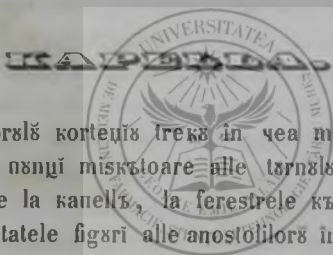
— La kapell.

Докторіі Ізі Коконас плекаръ дъпъ че Коконас маі стрінсе інкъ оdatъ пе Кабошъ де мінъ.

Чеа д'інтііх стрінъере де мінъ емиссе foarte снре binele Piemontesълі інкітх съ се маі arate greș ін viitorș.

XX.

Întristătorul tău cortăj trece în cea mai profundă tăcere celle douăzeci și două mîci toate alle tîrîși și alle mare și căruți ce conduse la capellă, la ferestrele căria o lămină gîlbuiă koloza svîntatele figuri alle anostoliloră înbrăcați în haîne roșii.

Kokonas resăfla kă pesăuș aerulă nopții, de și a-cestă aeră era înkăkată de ploaie. Se șita la adînculă în-tănegreă și se lăkăra vîzîndă kă toate împrejărgile eraș îndemnatice nentă sîga sa și nentă à tovarășulă șiă.

Îi trebăi toată voința sa, toată înțellenținea, toată domnirea asăpra sa, nentă à nă sîri josă din targă, îndată ce vîză, dăpă intrarea în capellă, la o distanță de kîră-va pasă de altară, șiă lăkă zăkîndă josă într' o mantă albă. A-cestă lăkă era la Mol.

Cei două soldați ce merșeă dăpă litiertă se onrissertă afară lingă șiă.

— Fiindă-kă ni se face a-cestă înaltă grație de à
REG. MARG. VOL. III

ne împreună înkz odatz, dzceji-mz lingz amikzł meł, zisse Kokonas îmblinzindz-șî foarte tonzł vorbirei.

Dzektorii nș priimiserz niçi zñł ordinș imnotrivz, șî prin zgmare nș fzkerz niçi o grexate d'ă akorda chererea lzî Kokonas.

La Mol era posomoritș șî galbenș, kz kanzł rezimatș de marmorzł pzretzłzi; negrzł lzî pzgz, skzdatș în-tr'znș șiroiz de șdoare, kare da figzei sale o gzlbinealz matz ka à ozłzi de fildisz, se pzrea kz remzșsesse zea-pnzł kzș se ardikasse vzlviz în kanzł lzî.

La semnzł ze dete temničerzł, zei dzoi servitori se denzrtarz nenzz à merze sz addkz ne pzetzł ze cheresse Kokonas.

Acesta era semnalzł pzreinellesz.

Kokonas înș zinea oki dzpł ei kz neastimnzgz; însz nș era nzmaî elș șingzgz kare 'șî zinea aznpa lorș înfokata sa kzbtzgz. Abia ankaszerz de à se denzrtă, șî de odatz se genezirz dzoz femel de dzpł altarș șî pzvzlgz în korș arzindș nisze nezșse semne de bzkerz, șî kzbindș aerzł ka o șzflare kaldz șî șgomotoasz ze se simte înaintea zneî vizlii.

Margarita se genezi snre la Mol mi 'łz ankkz în braze.

La Mol skoasse o strigare snzșimintztoare, o strigare ka azeea ze azzisse Kokonas în inkisoarea sa, șî karea pz-zinzł linsisse de à 'łz face sz 'șî easzł din minzi.

— O doamne! ze 'zi este, la Mol? zisse Margarita trzgzindz-se indzgzł de snzșmz.

La Mol skoasse zñł zemetzł adinkz șî 'șî nzse mî-nele la oki ka kzș snre à nș vedea ne Margarita.

Margarita se snzșimintz șî maî mztł de azeasz trz-zeze șî de azeșz semnzł dekizł de strigarea de dzrere ze șkosese la Mol.

— O! ce ai, snare 'mi? tã estî nlinã de sînce! strigî Margarita.

Kokonas, kare se repezisse la altarã, kare lãasse nãmnalã, ãi ãinea pe Enrietta ãmbrãuãeatã, se ãntoarse.

— Skoalã-te akãm, skoalã-te, te rogã! zicea Margarita; nã vezî kã a venitã momentãlã.

Ûnã ãnfiorãtorã sãrãsã de tristeã trekã pe frositele bãze alle lãi la Mol, kare semãna kã n'avea sã mai sãrãzã. ãn xrmã zisse kãtre Margarita:

— Skãmpã reãinã! dãmniãta te gîndissemî fãrã Katerina, ãi prin xrmare, fãrã vre o krimã. Eã amã rãbdatã kasna, oasele melle sãntã sdrobite, totã kornãlã meã nã este dekãtã o vãlnã (ranã), ãi miskãrea, ce fãkã ãn momentãlã a-cesta snre à 'mî depãne bãzele pe frãntea ta ãmî addãce nisce dãrerî mai nãtrãnzãtorã dekãtã moartea.

Ûi ãn adevãrã, la Mol, galbenã ka moartea mi kã mãltã effortã ãmî atinse bãzele de frãntea reãinei.

— Kasna? strigî Kokonas, dar' eakã ãi eã amã cherkatã kasna; ãnsã ce, gidele n'ã fãkã ãi pentrã tine ceea ce a fãkãtã pentrã mine?

Atãncî Kokonas rakontã totã.

— Ax! zisse la Mol, asta este lesne de ãngellesã; tã 'i ai datã mina ãn zioa visitei noastre; ãnsã eã amã xãtatã kã toãi oamenii sãntã fragi, ãi amã fãkãtã pe mãreãlã. Dãmnezeã mã nedenseãte akãm de trãfia mea, mãlãzmeskã lãi Dãmnezeã!

La Mol ãmî ãmpreãnã mîinele.

Kokonas ãi chelle dãoã femeï skimbarã o kãrtãzãrã de o spaãmã nesnãsã.

Temnãcherãlã, kare stãtãsse pãnã atãncî la xãpã ãi kare se ãntoarse atãncî, zisse:

— Aãde, aãde, nã mai perde timpã, skãmpãlã meã

domnule Kokonas; fã che 'i face mi 'mi dã lovirea kã pãm-nalã, mi vezã de 'mi o potrivite ka zãã adevãratã cẽntilomã, kãci aã sã viã akãm.

Margarita învẽnkiasse lîngã la Mol asemenea kã a-celle figãri de marmorã che staã plekate ne la morminte, lîngã sãmbra avelãi kare zache în trînsãlã.

— Aïde akãm, amiche, kãrajã! zisse Kokonas kãtre la Mol; eã sãntã cẽapãlã, te voã lãa ne sãsã, te voã pãne pe kalã, mi te voã cãine înkã kãrã mi înaintea mea daka nã te nogã sãrijini ne shea, nãmaï aïde sã plekãmã odatã; tã azã akãm prea bine ceea che ne sãne achestã bravã bãr-batã, vorba este de viaã.

La Mol fãkã o onintire pãeste pãlînga omeneaskã, o onintire sãblimã, mi zisse:

— Ama este, în adevãrã, vorba este de viaã.

Și se încerkã a se skãla de josã.

Anibal îlã lã de sãb-șioare mi lã ardikã în niãioare. La Mol lãssase, în totã kãrsãlã avestã, nãmaï o mãuire 'nã-bãuitã; dar' în momentãlã kãnd Kokonas îlã lãssa nentã a merçe la temniçerã, mi kãnd sãlferindãlã reshase sãrijinitã nãmaï de braçeale çellorã dãoã femeï, niãioarele 'i se 'nã-iãrã, mi, kã toate silinçeale Margariteï plîngînde, kãzã josã ka zãã mototolã, mi o strigare sfãuiãtoare, pe karea n'õ mãi pãlã stãpîni în sine, fãkã sã resãne toatã kapella de zãã e-kõã plîncerosã kare vibrã mãi mãltã timnã sãb posomoritele bolte alle înkisoareï.

— Vezã akãm. reçina mea, zisse atãnci la Mol kã zãã tonã plînc de sfîrșealã mi de nenãtinçã, vezã akãm în che stare mã aflã? lassã-mã dar', pãrãssește-mã kã zãã sl-timã adio din parte'ũ. Eã n'amã vorbitã nimikã, Margarito, mi prin șmare sekretãlã tãã a remasã învãlãitã în amorãlã meã, mi va mãri totã kã mine. Adio, reçina mea, adio...

La Mol kȳz joŝ ka vñ mototoľ.

Margarita, furt s'fletă și ea însuși mai ca și elă, îmbrățișă cu amîndouă miinele sale ațelă frumosă cană și denșe pe elă o s'brătare mai religioasă.

— Tă, Anibal, zisse la Mol adresîndu-se către amikălă s'ă, tă pe kare tă aș kăuăts dărerile, tă kare estî înkă jăne și kare mai poăi trăi înkă, făăi, amiche, făăi, dă-'mî ațeastă înaltă mîngăiere de à te vedea skăpată și liberă.

— Ora, trece, strigă temnițerăă, ațeăi, grăbi-ăi-vă!

Enrietta se înțerka s'ă tragă înțetinelă pe Anibal dăpe ea, în timplă țe Margarita, kăzîndă înțenăki înaintea lăi la Mol, kă p'ărlă resfirăă mi kă oki plîni de lakrimi, semăna la o Magdalînă.

— Făăi, Anibal, făăi, repetă la Mol, făăi, nă da inemichiloră nostri plățerea de à se b'ăăra de privelimtea de moarte, à dăoi înnocenăi.

Kokonas îmăinse înțetinelă pe Enrietta, karea 'lă trățea supre șăș, și, făkîndă șăă ăestă atăă de solemnă înkăă se p'ăă maăstosă, zisse:

— Doamna mea, dă mai întăă țeă ăinăi-săte talleri pe kării 'i amăă promișă ațestăi omăă.

— Eakă-ă, zisse Enrietta.

Apăi, întărnîndu-se supre la Mol, și kăzîndu-'și kăpălă kă tristegă, adaogă:

— Kăă nentă tine, băăle la Mol, tă 'mî făăi o înjăă înkăzîndu-'ăi șăă momentă kă eă tă așă p'ătea lăssa. N'amăă jărată odăă de à trăi și à mări kă tine? Însă tă s'ăf'etăi așă de greă, sirmăne amiche, înkăă te nardoneăă.

Și în șăă se kăkăă dîn năăă kă statornăă otăăre lîngă amikălă s'ă, supre kare își plekă kăăă attingîndu-'i frăntea kă băzele sale.

Апої trasse închetinelă, foarte închetinelă, кѣм аргѣ fi fьккѣлѣ o mѣimъ кѣ прѣккѣлѣ еї, капѣлѣ амикѣлѣи сѣлѣ, кare а-лѣнекѣ пе прѣте ши се rezimъ пе nentsлѣ сѣлѣ.

Margarita era posomorită. Ea lăsa de jos păm-
nală pe care 'lă arănkasse Kokonas.

La Mol care înțelecea totă gândă Margaritei își
întinse brații și zise:

— O regina mea! нѣ зїта кѣ ел moră nentră à stinpe
pінъ la cea mai mikъ bьнѣialъ à amorăлѣ nostră!

— Dar' ce pochi face eș nentră tine, daka нѣ pochi
nich à mxi împreхнъ кѣ tine?

— Тѣ пої face, zise la Mol, пої face ka сѣ 'mї
fi moartea dăche, mi сѣ 'mї сѣ arate кѣ o faуъ rıztoare.

Margarita se anroni de elă împreхnindă—și mīnele
ka кѣм snre à 'lă face сѣ vorbeaskъ.

La Mol zise:

— Îți addăci aminte de acea scarb, Margarito, kind,
drentă skimbă à viegei melle ce 'mї ofereamă atănci, mi ne
karea 'mї o daș astăzi, 'mї ai daș o fьгъdsinуъ sakъ?

Margarita se înfioră.

— A! vьză кѣ 'mї addăci aminte, nentră кѣ te in-
fiorezi.

— Da, da, 'mї addăкă aminte, zise Margarita,
și, nre sșfletsă meș, Іачinte, o voiș ȳine aчeastă fь-
гъdsinуъ.

Margarita, își întinse, din lokăлă ѣnde ședea, mīna
snre altară, ka кѣм nentră à kiema înкă odată пе Dămnezeș
de martoră ală jьгъmintăлѣи сѣлѣ.

Kindă lăi la Mol se lămină ka кѣм s'ară fi deskisă
bolta kanelăi, mi ka кѣм ară fi ajănsă pінъ la dінsăлѣ o
rază cereaskъ.

— Еакъ vine, нъ штиѣ чине, zisse ingrijitorѣлѣ inkisoarel.

Margarita skoasse знѣ цинѣлѣ ши се genezi спре la Mol; insѣ temerea de а нѣ'ї immѣлѣлѣ dѣrerile o fѣкѣ а се опри tremѣrindѣ inaintea lѣї.

Enrietta iшї denѣse бѣzele ne frѣntea lѣї Kokonas, ши 'ї zisse:

— Te inѣllegѣ, Anibale, ши мѣ simѣлѣ mindrѣ de tine. Eѣ штиѣ кѣ eroismѣлѣ тѣѣ te face сѣ morї, insѣ eѣ te iѣbeskѣ kїarѣ nentrѣ eroismѣлѣ тѣѣ. Inaintea lѣї Dѣmnezeѣ, eѣ te voїѣ iѣbi totѣ de зна maї multѣ ши maї pressѣ dekitѣ toate lѣkrѣrile, ши ceea ce а jѣratѣ Margarita сѣ fakѣ nentrѣ la Mol, fѣrѣ ka сѣ штиѣ ce lѣkrѣ а jѣratѣ, iѣї jѣrѣ de а 'lѣ face ши eѣ nentrѣ tine.

Ши apoї iшї intinse mina спре Margarita.

— 'Mi а nѣkrѣtѣ kѣm 'mi аї vorbitѣ, iѣї mѣлѣzmeskѣ, dѣchessѣ, zisse Kokonas.

— Inainte de а пѣка, реѣina mea, zisse la Mol, maї fѣ'mї o ѣltimѣ gracїѣ: dѣ-mї vre знѣ sѣvenirѣ oare-kare din parte'її, ne kare сѣ 'lѣ почїѣ sѣrѣsta in momentѣлѣ kind мѣ voїѣ sѣї ne eшаfodѣ.

— O! da, strigѣ Margarita, цине!...

Ши totѣ de odatѣ deslegѣ de la gїtѣ знѣ mikѣ medalionѣ de аrѣ кѣ moahte atїrnatѣ de знѣ lanѣлѣ totѣ de аchelашѣ metalѣ, адаogїndѣ:

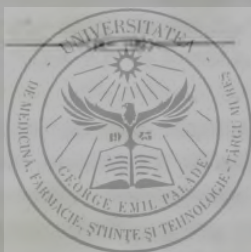
— Цине, еакъ ачeste сѣnte moahte ne kare le portѣ la gїtѣ din konillѣria mea, ши ne kare mi 'lѣ а nѣsѣ la gїtѣ mѣtmѣ-meа kind eramѣ inkѣ de totѣ mikѣ ши nekїnd мѣ maї iѣbea: este de la знкїѣлѣ nostrѣ nana Klement, ши niѣї odatѣ нѣ 'lѣ amѣ skosѣ de la gїtѣ. Цине, iea-lѣ тѣ.

La Mol lѣѣ medalionѣлѣ ши 'lѣ sѣrѣtѣ кѣ lѣkomїѣ.

— Еакъ, нъ штиѣ чине deskide зша, zisse temnicerxlѣ,
 fxiqijѣ, doamnelorѣ, fxiqijѣ!

— Чelle dxoz femej se renezirѣ din dosxlѣ altarxlѣ,
 xnde шi dispъrѣгъ.

În aчelашѣ momentѣ intra шi areotxlѣ.

XVI.

PIAȚA SĂNTULUI IOAN DIN GREVA.

Suntă meante ore de dimineață; msluimea amntenta imbzinzd-se k sgomots n'in miege, n'in strade mi ne kezrī.

Pe la zece ore inaintea prinzului, o krgychoag, totă acesa karea dssese ne chei dsoi amici leșinau la Lxvrx dnp dvelsl lorș, plekasse de la Vinçenne, trecea inçetă strada de la Sântă-Antone, și, la treçerea ei, spektatori atitș de imbzizgi inkitș se striveaș znii ne alçi, semznaș la nisçe staxe k oki neklintigi și k gvrile inkleșteate.

Aceasta era nentrx k in adevrș in zioa ačeea era xns spektakolș sfșșiiitorș, datș de reçina mare la totș popo-lăș Parislș.

In ačea krgychoag, despre karea amș vorbitș akșm, și karea merçea n'ntre strade, dsoi tineri, kłkacı ne kiteva fire de paie, k kaplș golș, și imbrękacı neste totș in negrș, staș rezimacı xnlș de altlș. Kokonas çinea ne çenșkii sș ne la Mol, alș krgyia kapș trecea de loitrele krgychoagei, și kare iși pvrta oki gțyçigi in toate pęgule.

Și kă toate astea mășujimea, ka s'z strebatt' kă okii s'zî chei plini de nesaușă nînș în fîndășlă trăsareî, se îndesa, se ardika, se înțlca, sîndă-se ne birne, ag'zîndă-se de skobitxriile p'zegiloră, și se p'zrea mășujmit' kînd isbătea de a nă skăna niči o p'rticikă din avelle d'zoș kornări kare euiaș din s'ffering' nent'z à merçe la neire.

Se zicea kă la Mol mărea f'z'z ka s'z fi m'rtă-risit' niči șna din fantele che 'i se imnăstasser'z, în timnă che, din kontra, se adeverea kă Kokonas nă p'z'sse s'fferi dă-rerea și deskonerisse totă.

Hent'z ačeast' și strigaș togî din toate p'z'zile :

— Еакъ, еакъ, vedeți ne roșkatăș! eș a vorbit'z, eș a snăș totă: este șnă nișel'z kare este kăssa morçii a-çelăi-altă. Açela din kontra, este șnă brav'z și n'a ag'z'at'z nișikă.

Chei d'zoș j'șni kavaleri' așzeaz n'rea bine, șnăș lașdele, și çelă-altă injărele che însoueaz f'z'nebra loșă kăł'toriz'; și, pekînd la Mol strîncea nișele amikășl' s'z, o înalt'z desnre-çire lămina ne kîșăș Hiemontesăș, kare, de ne aça ne-kăz'at'z kăz'çioag'z, se çita la stăpida mășujime ka kăm s'ag'z fi çitat'z de ne șnă kare triz'mfală.

Nenoroçirea iși f'z'kăsse çereaska sa lăkrare; ea înno-bilasse fiç'ra lă Kokonas, p'ekăm și moartea aça s'z' în-çeeask'z s'ffletăș.

— Avem'z s'z așn'çem'z kăgînd? întreb'z la Mol, kăçî nă maî poç'z, açiçe, și mi se pare kă am'z s'z leșină.

— Maî stă, maî stă, la Mol, avem'z s'z treçem'z ne din aintea stradei Tison și à stradei Klowi-Persé; ia te çit'z, n'çuină, ia te çit'z.

— O! ardik'z-m'z, ardik'z-m'z, açiçe, s'z maî v'z'z înk'z odat'z ačeast'z feric'z kăz'!

Κοκονας își întinse mîna și atinse χιτρώλιș gîdelăi, care ședea la gîra κάρυθιοarei și mîna kalăș.

— Μαίσтере, zisse elș, îndatorează-ne de à te ouri zñș momentș înaintea stradei Tison.

Kabowș fъkș din kapș zñș semnș de prîimire, și, a-jșngîndș în drentăș stradei Tison, se opri.

La Mol se skăł kș măłtș anevoinų, ajștatș de Κοκονας; se zítș, kș okiș χδαυi de o lakrimų, la acea κъșųų tъkăłtș, măłtș și inkisъ ka zñș mormintș; pentăș lăi se imflș de zñș sșșpînș, și apoi mărmarъ închetinăș:

— Adio, jșneų, adio amorș, adio viaų!

Și kapăș 'i se lъssș din nșoș în josș șnre penă.

— Κεγάη! amiche, zisse Κοκονας, poate kș le vomș regъsi toate acestea κοτo sșșș!

— Κρεζi tș? mărmarъ la Mol.

— Κρεζș, pentă kș așa 'mî a sșșșș nreotăș, și mai kș seamă pentă kș șnerș. Inș nș 'mî leșina, amiche! sș nș rîzș acesți miserabili qe se zñș la noi.

Kabowș azzi acesse din zñș vorbe; și, dîndș zñș bîciș kalăłi kș o mînș, întinse kș cea-l-altș lăi Κοκονας, fъkș ka sș vazș cineva. zñș hărete 'măiatș kș zñș felș de revășivș atîț de tare, inkisъ la Mol, dșų qe 'lș resnirș și 'mî frekș timbele. se simųi rekoritș și reinsăfleųitș. și zisse:

— A! παρ'-kș mș renaskș.

Apoi sъrăitș medalionăș atîrnatș la gîț-i kș lanųăș de azș.

Ajșngîndș la zngăș Kελăi și okolindș frămosăș mikș edificăș κλăditș de Enrikș II, se vъzș eșafodăș așezatș ka zñș koperișș golș și sîncerosș: acesș koperișș kovîșșea toate kapetele.

— Amiche, zisse la Mol, măłtș așș vrea sș morș eș celș d'întiș...

Кабощѣ азѣи ачесте дѣи срѣтъ vorbe. Pag. 299.

Kokonas mai attinse înkz odatz zmrzslz gidelzi kz mina sa.

— Ce este, zentilomzslz mez? întrebz ačesta întzr-nindz-se.

— Brave omz, zisse Kokonas, vzsz kz ai pztere de à mz mzdumi, nz é ama? celz pzuinz aša 'mi ai spsz singzrz.

— Da, o repetz ši akzm.

— Eakz dar', amikzslz mez kare a szfferitz mai mltz dekitz mine mi kare prin zrmare, are mai pzuinz pztere...

— Eĩ bine?...

— Eĩ, eakz, imi zice kz arz szfferi prea mltz daka m'arz vedea pe mine szrindz ez înainte-ĩ. Kztre ačesta, daka așz mzi ez intiz, n'arz avea pe nimeni kare sz'lz szz pe șafodz.

— Prea bine, prea bine, zisse Kabosz intergindz-șĩ o lakrimz kz dozslz minei, fi linimtz, se va face čea če doreșĩ!

— Șĩ pzmai dintr'o dztzzrz, nz é aša? zisse prea inčetinelz Piemontezslz.

— Da, dintr'o dztzzrz.

— Bine... daka te veĩ intoarče, intoarče-te așpra mea.

Kzgzčioara se onri, ajznsesserz. Kokonas ši pzsz plzrgia in kapz.

Znz sgomotz assemenea kz valzrile mzreĩ zrlz la z-rekile lz la Mol. Elz vz sz se skoale, dar' n'avz pzteri, aša dar' trebzi sz'lz szsziz de szb braye Kokonas ši kz Kabosz.

Piaza era plinz de kapete, trentele mařistratzlzi semznaș la znz amfiteatrz plinz de spektatorĩ. Pe fz-če fe-

reastră eșiaș figuri animate alle căroa cărtării semțnaș skinteindă de infocare.

Kind vâzge ne frumosă jone (kare nă se mai nătea sășșine ne nițioarele sale sfărmate) făkindă o onintire să-premă nentă à merțe singură la eșafodă, se ardikă ună sgototă nemțrăunită ka o strigare de desolare unversală. Oamenii mășeaș, femeile skoteaș țemete plințeroase.

— Ačesta era ună din ce d'intiă rafinați ai kărgi, și nă se kădea să moară la Sântă-Ioan din Greva¹, či la Pre-o-Klerk².

— Țe frumosă este! Țe palidă este! ziceaș femeile: ačesta este ačela kare n'a vorbită.

— Amițe, zisse la Mol, nă poț și sta în nițioare! dă-mă ț.

— Auteantă, zisse Kokonas.

Apoi făcă ună semnă gidelă, kare se depărtă; în țră, plekindă-se, lă ne la Mol în țrațe kă ară fi făkă kă ună kopillă, și se țră făță a șovă, kă sarčina sa, ne skara eșafodăș, unde depăse ne la Mol, în mizlokăș strigțriloră frenetice și à anladeloră mășime.

Kokonas iună lă plăria de ne kapă și salță.

Apoi o arăkă lingă elă sășș ne eșafodă.

— Țiț-te imprețrăș nostră, zisse la Mol, vezi nă le zărești unde-va?

Kokonas arăkă înčetă o cărtăriă jășă imprețrășă

¹ Lokări kă anțoniere de răsă, săș kiară malsăile pline de petricele; piada de eskătare în Parisă kare niimi ačestă nămire din kassa anțonierei de țermăile răsă. — ² O kămpniă anțoane de Parisă, karea se întinde în lăngăș malsăi stingă ală răsă, în totă spațăș Țe kourinde astăzi fobșrgăș St-Germană; în săta din mizlokă se nămea Pre-o-Klerk (livedea klericiloră), nentă kă akolo se adănaș la nreimblare klerici și șkolari unversității. Ačestă livede era lokăș de întălire ală dselistiloră.

niedei, și ajungîndă la ună pantă, se opri, întinzîndu-și mîna sîră la 'șii lăa okil de la achestă pînăktă, și atingîndă zîmbrăle amikăle sîș, zisse:

— Țîr-te, Țîr-te la fereastră avelă țarnăleș.

Șii kă cea-'-altă mînz arăta lăi la Mol mikăle mo-
nămentă ce esistă și pînz akam înkă între strada zissă la Vaneriei și strada Măston, și kare este o țarnășușă la tim-
niloră trekășii.

Akolo se vedeă dăoz femeii îmbrăcate în negră și rezimate șna de alta, însă nă tokmaî la fereastră, și kîșii-va pasii mai îndărtă.

— A! zisse la Mol, mă temeamă nămaî de ună lă-
kă, la mări făr'ă o mai vedeă. Dăpă ce amă revăzăt-o,
akam poșă mări.

Anoi, așintîndă-și okii snre mikăle țarnăleș, anro-
niș medalionăle de șra sa și lă sîrăle de mai mălte ori.

Kokonas salăta ne chelle dăoz femeii kă toate grășile
kă kare s'ară fi servită într'ună salonă.

Snre respnășă la semnele ačesta, femeile își mîșkășă
batistele loră șdate de lakrimi.

Kaboshă, din partea sa, atinse kă deșităle zîmbrăle
lăi Kokonas, mi 'i fără din oki ună semnă de îngelleșere.

— Da, da, zisse Piemontesăle.

Anoi, întărnîndă-se snre la Mol, zisse:

— Sîrăle-mă, amăce, și mori bine. Asta nă va
fi de lokă anevoe, amăce, kăci tă estă foarte bravă.

— A! zisse la Mol, nă noate fi nișă ună merită pen-
tră mine de a mări bine, kînd șfferă ama măltă!

Pneotăle se anroniș și întinse ună Kristă restiknișă
lăi la Mol, kare îi arăle șărizîndă medalionăle ce șinea în
mînz.

— Asta nă strikă nimikă, zisse pneotăle, mai șere

Коконас 18½ пе ла Мол ин браге. Паг. 302.

sъ 'цї dea nătere aчela kare a săfferită chea че аї съ săf-feri шї шї тă акѣм.

La Mol sărgătă ničoarele Kristălxı de ne kăchea pre-otălxı, шї zisse:

— Rekomandъ-мъ, tatъ, la răgъчїnile kăllăgъrїye-loră à smeritei maiчїї Domnălxı.

— Fъ mai kărind, fъ mai kărind, la Mol, zisse Kо-конас, къ 'mї addăche аша măltă răă inkită мъ simyă къ in-ченă à мъ slăbi.

— Еакъ-мъ, săntă gata. zisse la Mol.

— Поцї съ 'цї цї канăлă bine drentă? zisse Kabошă nreparindă-'шї snada la snatele lăi la Mol inченăkїată.

— Аша gїndesкă, rēsponse jănele.

— Аша dar' toate аă съ meargъ bine.

— Ёnsă dămnїata, zisse la Mol, kreză къ n'аї съ цїцї chea че tē amă răgats; medallionsă ачеста are съ 'цї des-kizъ шmile...

— Fi liniutită, nămai vezi de 'цї цїне канăлă чева mai drentă.

La Mol шїї intinse gїtălă, шї intorkindă-шї okїї snre mikălă tărnăleуă, zisse.

— Adio, Margarito, fi binc-кă...

N'апăкă съ'шї termine vorba. Kabошă, dintr'o inчърїtăgъ à snadei, reneде шї skintefetoare ка sălperălă, її retezъ de oda-tă канăлă, kare се rostokoli nїnă la ničoarele lăi Kоконас.

Kорнălă се intinse inchetinelă ка кѣм s'ară fi kăkătă.

Ёndatъ reskănă o strigare nemărgїnită insogită de alte mїї de strigărї, шї nrin toate ачeste vocї de femeї, се пără lăi Kоконас къ аззisse шăă акчентă mai dărerosă dekїtă toate чelle-alte.

— Ёцї mălymesкă, demnălă meă amıkă, цїцї mălyă-

meskă, zisse Kokonas, intinzîndă—'șî mi nentă à treia oară mîna la gîde.

— Fîișle, zisse preotășă către Kokonas, n'ăi nimikă de înkrezășă Domnășă?

— Pre-leyea mea nă, tată, zisse Piemontesășă: totă ce așă fi nășășă avea de sursă, 'lă amă sursășă kăviosieșă tale înkă de ieri.

Apoi întărnîndă-se sursă Kabonă, adaogă:

— Aîde, gîde. șltimășă meă amikă, măi fă 'mî înkă șnă servičiă.

Șî, înainte d'ă încășă, preîmbășă așăna mășimeșă o kășășășă atăș de nășănikă șî atăș de senină, înkășă așășă lă se nășă lingășă de o șonăre de admirare șî măndria sa à șăride. Atășă, ștrîngîndă kășășă amikășă șăș, mi denșăndă o șăștare ne vinetele sale băze, așănkă o șltimășă kășășășă sursă țărnăleșă; mi kășăndă în nășănikă, șîndă totă de odășă așăleșă năea îșăbită kășă în mîni, zisse:

— Aîde akăm șî la mine!

Nișă n'apășășă șăș termine hîne așăte vorbe, șî Kabonă îșă șî șășășă kășășă.

Dășă ce se făkă șî asta, demnășă omă fă kăpnășă de o tremășăre kăpnășășă. Apoi mășășășă încetinelă:

— Era șî timă de à se termina așăeășă istoriă odășă. șășmane băiată!

În șășă abă șășășă din înkășăteatele mîni alle lă la Mol medalionășă de așășă, îșă așănkă manta ne tristele re-mășășășă ne kare avea șăș le întășăkă akășă la elă așăeășă kășășășășă kare le mi adășășășă.

Dășă ce se termină șășășășă, mășășășă se reșăndă.

XXII.

TURNULŪ PILORI.*

Noantea se întinsese asupra orașului înfiorat încă de sgomotul acestei sălăcii, ale cărei amănunte ocoleaș din gură în gură spre a pătura în fire care kasz ora voioasă a unei familieri.

Într'acestea, ea totuși din contra că orașul, care era țâcărit și plințeros, Lăvrul era sgomotos, vesel și illuminat, pentru că la palat era serbătoare mare: o serbătoare kommandată de Karol IX, o serbătoare pe carea o însemnase pentru seara aceea, în același timp când însemna săplăciză pentru dimineață.

Reșina Navarrei priimise, încă din seara zilei trecute, ordinul d'ă se afla acolo, și, că speranța că la Mol și Kokonas se voră scâna neste noante, (konvinsă fiindă că se lăsseră bine toate măsșurile pentru mintșirea lor), ea respnsese fratelui săă că va șirma dănt doringa sa.

* Vezi la Vol. II-lea la note...

Însă, dekind ea perdusse ori ce speranță cu intim-plarea de la capellă; dekind ea (pornită de o ălimă mis-kare de nictate nentru acestă amoră, kare era celă mai mare mi celă mai profăndă din kite cekerasse ea în viața ei), as-sistasse la esekătarea lui la Mol, ea se jăgrasse cu niči răgăchăni, niči amenințări, n'o voră îndăneka să assiste la o serbătoare veselă la Lăvră în ațeeșă zi kind ea vărșasse o serbătoare atită de dăioasă în niaca Grevei.

Reșele Karolă detesse în zioa ațeeă o nșoz probă (dovadă) de ațeeă nștere de voință pe kareă nimeni poate n'a întins-o vre odată nintă în ațelășă gradă ka dînsă: kă-zăță la așternăță de vre o çinçi-snre-zече zile, slabă mi șăbredă ka șnă omă kare să să moară, galbenă mi svîntăță ka șnă kadavră, se skăță pe la çinçi ore mi se investi cu xănele sale çelle mai frănoase. Cu toță kărajăță ațeeă însă, este adevărată cu asștrătoalettei, Lewină de trei ori.

Pe la ontă ore se informă de çeeă ce fățeeă soră-să, mi întrebă daka o vărșasse çineva mi daka știa ce fățeeă. Ni-menī nă 'i respănce nimiră: kăçie reșina reintrasse în apar-tamentele sale pe la șnă-snre-zече ore, mi se înkissese a-kolo oprindă-șă de toță șșia nentru ori çine.

Însă nentru Karolă nă era niči o șșă înkisz. Elă, rezimată de brașă D. de Nansi, apăkă snre apartamentăță reșinei de Navarra, mi intră nșmai dekăță pe șșia korrido-rășă sekretă.

Kă toate kă elă aștenta să vază șnă spektakolă tristă, mi kă toate kă 'șă nreparasse mai din ainte inima nentru ațeeă, însă spektakolășă ce vărșă era kă măță mai de denlinsă de-kăță ațela pe kare 'șă 'lă înkinșisse elă.

Margarita, pe jșmățate moartă, kăkată pe șnă skășă

lângă, kă kapălă băgată p'între perini, nă plîndea, niči se în-
kina; či, de la întoarcerea ei, ea gifăia kă o agonisantă*)

În celă-altă zngiă ală kamerei, Enrietta de Nevers, ayeastă feměz neshioasă, zăcea, fără simțire. lăniță ne ta-
petă. La întoarcerea de la Greva, mi ne ea o lăssasseră
năsterile kă mi ne Margarita, mi biata Gillona allerga de la
zna la alta, nekstezîndă à se înțerka să le adrese niči o
vorbă de konsolare.

În krisele kare zrměză dăru nische assemenea mari
katastrofe, čineva este vară de dărgerea sa kă de zăă tesărgă
(komoară), mi sokotemte de inemikă ne ori-kare se înțear-
kă să'i răneaskă čea mai mikă parte dintr'însa.

Așa dar Karolă IX simțise așa, mi, lăssîndă ne
Nansi în korridoră, întră galbenă mi tremărîndă.

Niči zna din amîndouă femeile nă lă văzesse. Nămai
Gillona singărgă, kareea da în momentă ačela ajătoră En-
riettei, se ardikă ne zăă nenske, mi se dîlă la rețe uliță de
spăimă.

Rețele fără zăă țestă kă șina; Gillona se reskălă,
îmi fără reverența, mi emi.

Atsnči Karolă merse snre Margarita, mi se dîlă kîlă-va
la ea în țăcere; apoi, dîndă vorbeī sale o întonare de karea
n'ară fi kreziă čineva nriinčioasă ačea voce asurgă. zisse:

— Margotă! sșrioara mea!

Jăna feměz tressărgi mi se skălă în sșsă, zikîndă:

— Maieslatea Voastră!

— Aide, sșrioară, fă nășină kăgrăci!

Margarita îmi ardikă okii snre čeră.

— Da, așa este. zisse Karolă; kăpnoskă prea bine,
dar' askălă-mă.

* Celă kare se batte ză moară.

Regina fъкк semnъ къ askъlta.

— Тъ 'ми аї promisъ сѣ vii la balъ, zisse Karolъ.

— Еѣ? strigъ Margarita.

— Da. тѣ; шї, dънъ vorba ta, estї autentatъ, inkitъ, daka n'аї veni, тої s'arъ minъna nevъzindъ-te akolo.

— İndrentъgheute-mъ. frate. zisse Margarita; тѣ vezi bine kitъ de greъ sъfferъ.

— Fъ ынъ effortъ asъnra ta insъ'цї.

Margarita se пѣрѣ ынъ momentъ inчerkindъ-se de а 'шї readъna пsterile; apoї, lъssindъ-se de odatъ, шї reкъ-zindъ-ї kanъlъ ne perinї, zisse:

— O! нѣ, нѣ: нѣ voїъ merѣ niчї de кѣm.

Karolъ o anъkъ de minъ wezъ lingъ ea ne skъnъ, шї'ї zisse:

— Тъ цї аї nerdъtъ ынъ aminъ Margotъ, asta o шїtъ nrea bine; insъ, zitъ-te la mine, нѣ 'ми амъ nerdъtъ шї еѣ ne тої amичїї meї? шї, ne lingъ toate, ne mъmъ-mea! Тѣ, totъ аї nъtъtъ, чelъ nъyınъ, сѣ nlinъї in voe npekъm plinъї шї in momentъlъ aчesta; insъ eѣ, kiarъ in orele dъrerilorъ melle чelle maї tari, амъ fostъ totъ de ыna silitъ de а sъ-ride. Тѣ zичї къ sъfferї, dar' zitъ-te la mine! eѣ, morъ. Eї bine! Margot, че сѣ facemъ, кѣrajъ! asta o чelъ de la tine, soro, in nъmele glorieї noastre! Noї nъrlъmъ ka o кѣчe de nekъzъrї renъmirea kaseї noastre, сѣ o nъrtъmъ ka min-tъitorъlъ nostrъ, пїпъ la Kalvariъ;* шї daka vomъ шovъї in kalle ka dїnsъlъ, сѣ ne resкълъmъ de josъ къ кѣrajъ шї sъn-pъnъre ka шї dїnsъlъ!

— O! Doamne! Doamne! strigъ Margarita.

— Da, zisse Karolъ, resnъnzindъ gїndъlъї sѣ; da,

* Lokъlъ Kъпъzїnel, unde s'a rъstiknitъ Kristus.

soro, sakrifichiul este asnră; însă fîz-chine face pe ală sãr: unii pe ală onoarei, alții pe ală vieții loră. Aî krede tã, Margotă, kã kã vîrsta mea de dîroz-zechi și chinți de anni și kã chelă mai frumosă tronă din lume nã 'mî pare rã de à mări? Ei bine! nrieste la mine... okii mei, fața mea, bazele melle sãntă ka alle ună mărindă, și asta este ună adevră; însă sãrisulă meă... sãrne tã, sãrisulă meă n'ară face pe chineva sã kreazã kã eă mai sneră? și kã toate astea, peste ontă zile, peste chinți-sne-zechi zile, o lãntă chelă miltă, tã aî sã mã plinți, sãrioara mea, kãm plinți pe ațela kare a mărîtă astăzi.

— Frate!... strigă Margarita arșkîndă-'și amîndroz mînele dăpă gîtulă lăi Karolă.

— Aîdeți, îmbrak-te, skãmpa mea Margotă, zisse rețele; askãnde-'ți naloarea și arak-te la bală. Eă amă și dată ordină ka sã 'ți addăkă hîsterii nșoi și gțelă demne de frãmșețea tã.

— O! diamante, xaine, zisse Margarita, che 'mî foloseskă mie astea toate akim.

— Viața este lãngă, Margarito, zisse Karolă sãri-zîndă, pentră tine, chelă nșuină.

— Niți odată! niți odată!...

— Addă'ți aminte de ună lãkră, sãrioară: kãte odată chineva onoară mai bine pe chei morți 'nșindă-'și saă mai bine askãnzîndă-'și sãfferința.

— Ei bine! sire, zisse Margarita înfiorîndă-se, voiș merțe.

Okilă lăi Karolă se xđă de o lakrimă, kareea se sãpse nșmai dekîtă de asnra sa țeană.

Apoi se plekă snre soră-sa, o sãrătă în frunte, se ongi kită-va înaintea Enriettei, kareea niți ilă akzisse niți ilă vızasse, și zisse:

— Sirmanz feméz!

Pe zrmz emi inchetinelă.

Dzpz emirea rețelăi. intrarz mai msluț nauț, addx-kindă kofferete mi hijsterii.

Margarita fxx semnz kx mîna ka sã le pziz toate josz pe parketă.

Paui emiz, wi remasse nãmai Gillona singurz.

— Preparz-mi totă ce 'mi trebziț pentrz à mz imbrăka, Gillonz, zisse Margarita.

Jna fatz se zitz la stzpnitz-sa kx oki plini de mirare.

— Da, zisse Margarita kx znă akcentă à kxgăia amzgzăne ară fi kx nenziinz de à se esprima. Da, mz imbrakă, mz dzkă la bală... akolo suntă ashtentatz. Grăbeshete dar' mai kgrind! zioa ară în komplement astz-felă: serbztoare la Greva azı dimineauț, serbztoare la Lxvrz astz-searz.

— Dar' doamna dzchessa? zisse Gillona.

— O! ea este prea fericită; ea poate sã remițz aci; ea poate sã nlingz, poate safferi in toatz voea ei. Ea nă este fiiz de reze, sora znă reze, sora znă reze. Ea nă este reșinz. Ajstz-'mi sã mz imbrakă, Gillonz.

Jna fatz se sãpnăse. Gztelele eraș strellzchitoare, xaina splendidă. Niçi odatz Margarita nă fãssese ama de frzmoasz.

Se zitz in oglindz. mi zisse:

— Frate-meș are mare drentate. wi fiinza omeneaskz este in adevră znă lăkrz foarte miserabilă!

In momentălz acela Gillona se întoarse, zikindă:

— Doamna mea, este znă omă afarz kare vț kazț.

— Pe mine?

— Da. pe dzinnata.

— Cine este omălz ačesta?

— Nă utiș cine este, utiș insz kx înfzuzșearea îi

este infrikowștoare și nșmaī vederea lși m'a fșkștș de m'amș infioratș.

— Dș-te de 'lș intreatș sș 'mī snșitș nșmele, zisse Margarita ingșlbenindș-se.

Gillona eși, și neste kiteva sekșnde se intoarse iarș, și zisse:

— N'a vrștș sș 'mī snșitș nșmele, doamnș, dar' m'a rșgatș de à vș immīna așeasta.

Gillona intinse Margaritei medalionșlș kș moaște ne kare 'lș detesse în seara trekștș lși la Mol.

— O! snșne sș între, snșne sș între! zisse reșina kș viocișne.

Și se fșkș maī galbenș și maī ingșeșatș dekītș chea che era.

Parquetșlș se sgșdși de șnș nasș greș. Se vede kș și ekolș, sșușratș, fșrș indoialș, de a reneta șnș asșemenea sgomotș, șrlș ne sșb mafondșri; se ivi șnș bșrbatș ne pragș.

— Cine estī dșmnīata?... zisse reșina.

— Așela ne kare 'lș auī intșlmitș intr'o zi aproape de Monșokon, doamna mea, și kare a kondșș la Lșvrș în kșrșșioara sa, dșoi șentilomī vșlnerași.

— Da. da, te kșnnokș, estī maīsterșlș Kabowș.

— Gīdele nrevotșșii Parisslși, doamnș!

Din toate kște se vorbeaș impreșrșlș Enriettei de o jșmștate orș, ea n'azī dekītș nșmaī așeste din șrștș kșvinte alle gīdelși. Atșnși iși șkoasse kanșlș naldș din mīnele sale și se șitș la gīde kș okī eī de smarandș, din kariī se pșrea eșindș o indoitș arșnkșșrș de flakșrī.

— Și akșm vii?... zisse Margarita tremșrindș.

— Pentș à vș addșșe aminte de fșrșdșinșa che auī datș vclși maī jșne din așeī dșoi șentilomī, așelșia kare m'a

Găsele nrevotșii Hrisissii, doamna. Pag. 314.

însurcinatǎ à vǎ înapoia acestǎ relikariǎ. Vǎ adduceți a-minte, doamnǎ, de acesa?

— A! da, da! strigǎ rețina, și nici odată șmbǎ mai ȃneroasǎ nǎ va avea îndestǎlare mai nobilǎ; dar' unde este ea?

— Este akasǎ la mine împreșnǎ kǎ kornǎș.

— Akasǎ la tine? nentrǎ ȃe n'ai addǎș'o?

— Pǎteamǎ sǎ fiș opritǎ la poarta Lǎvrǎșǎi, doamnǎ; nǎtea sǎ mǎ sileaskǎ țineva de à 'mǎ ardika manta; și ȃe arǎ fi zisǎ atșnȃi, daka, sǎbt acesatǎ mantǎ, arǎ fi vǎzǎș șnǎ kapǎ?

— Bine zicǎ, pǎzesh-te-lǎ dar' akasǎ la tine; voiș merȃe sǎ 'lǎ vǎzǎș mǎne singǎș.

— Miine, doamna mea, miine va fi poate prea țir-zisǎ, zisse Kabouș.

— Și nentrǎ ȃe așia?

— Nentrǎ kǎ rețina mare m'a însȃșinȃtǎș sǎ onreskǎ, nentrǎ esperienȃele sale kabalistice, kapetele ȃellorǎ d'intiș đșoi kondamnați la moarte.

— O! profanare! kapetele prea izbișilorǎș nostri! — Enrietto, strigǎ Margarita allergȃndǎ la amika sa, ne karea o țrși în niȃioare, ka kșm arǎ fi skșlat-o vre șnǎ arkș în niȃioare; Enrietto, anȃelșș meș, așzi-tș ȃe zicē omșș acesa?

— Da. Ei bine ȃe trebșș sǎ fȃcēmș?

— Katǎ sǎ merȃemș kǎ elș.

Apoi, skșșșndǎ aȃea strigare de đșrere kǎ karea se rezikș nenorocirile ȃelle marǎ în viașș, adaogș:

— A! ȃe bine mǎ aflamș eș însș; eramș mǎi moartș.

În kșrsșșș acesa, Margarita imǎ arșnka ne șmeriș goi o mantǎ de katifea, zikȃndǎ:

— Vino, vino, Enrietto, avemș sã 'ı maı vedemș ĩnkș odatș.

Margarita nșse sã 'ı ĩnkizș toate șmile, ordonnș sã 'ı addșkș litiera la portișa șa sekkettș; apoi, lșindș pe Enrietta de sșb brașș, se skoborı ne trekștoarea sekkettș, fș-kindș semnș lși Kaboșș de à merșe dșnș elle.

La șma de josș era litiera, la poarta Lșvrșlși era feșiorșlș lși Kaboșș kș șnș felinarș ĩn mınș.

Dșkștorıi Margaritei eraș oamenı de kredinșș, mșșı mi șșrzi, maı sıkșrı mi dekıtș nișe vite de mșkș.

Litiera ĩmbıș vre șnș kșartș de orș aproape, prechedatș de maısterșlș Kaboșș mi de feșiorșlș sșș kare dșșea felinarșlș; ne șrmș se onri.

Gidele deskisse portișa, ĩn limșș șa valetșlș allerga ĩnainte.

Margarita se dete josș, ajșlș dșșessei de Nevers de à se da mi ea josș. ĩn așeastș mare dșșere karea le apșssa ne amındșoș, organizarea lorș nervoașș se nșrea à fi șa maı tare.

Tșrnșlș Pilori se ĩnșșa ĩnaintea șa lorș dșoș șșne femeı ka șnș șriășș posomorıtș mi fșrș formș, dındș o lș-minș roșeatıkș prin dșoș deskizștorı șa flșkșraș ĩn vırșlș sșș.

Valetșlș se arștș din nșoș la șmș.

— Pșteșı ĩntra, doamnelorș, zisse Kaboșș, toșı dormș ĩn tșrnș.

ĩn așelășș momentș se stinșe lșminarea șa lorș dșoș ferestre.

Șelle dșoș femeı, lınite șna de alta, trekșrș ne sșb mıka șmș șngıșlarș mi kșkarș p'ıntșnerekș neste o grındınș șuidș mi nodșroașș. Șure fșndșlș șnș korridorș resșıitș zș-

gîr o altă lămină, mi, kondăse de xriciōsslă stăpină ală kasei, se îndrentară spre partea ațeeă. Ūma se înkisse dănt elle.

Kabouș, kă o torț de țeară în mînz, le îndrodăsse într'o sală joasă mi afămată. În mizloklă ațestei salle era o masă așternălă kă rîmășigeele xnei çini mi kă trei tallere. Ațeste trei tallere eraș negremiș nentru gîdele, nentru nevastă-sa mi nentru ajătorălă sșă de kăpeteniș.

În partea țea mai la față era prinsă kă kăie în pțerele xneș negamentă sișillată (neçellăiș) kă sișillălă rețelăi. Ațesta era privileșiălă utreangălăi.

Într'xneș xngiș era o spadă mare, kă minerălă lăngă. Ațesta era skintețetoarea spadă à drentșii.

Pe içi ne kolo çineva mai vedeă înkă kîteva imăçine grosolane, înșçiiuindă sșniș kăniș kă toate kinșrile.

Ajșngîndă akolo, Kabouș se nekă kă xmitate, mi zisse:

— Mațestatea Voastră mi va erta, daka amă kătezată à strebată în Lavră mi à vș addăre aiçi. Însă așa a fostă ūlțima mi lămărita voindă à çentilomălăi, înkă amă fostă datoră...

— Bine ai fșkălă, mațstere, bine ai fșkălă, zisse Margarita, mi cakă nentru respłata zelălăi țe ai arălată.

Kabouș se xiță kă întristare la pșnga țea înflată de așră, ne karea o denșsesse Margarita ne masă, mi măgmăgă:

— Așră! mi iar' așră! Va! doampă, nentru țe nă poçiș reskămpșra eș îns'mi kă banī sîņeele ne kare amă fostă silită sș 'lă vșrșă astăzi!

— Mațstere, zisse Margarita kă o sșiçișne dșreroașă mi xițîndă-se îmnejărlă sșă, mațstere, ni se mai țere sș mai merșemăș mi aișra? eș nă vșză!...

— Ba nă, doampna mea, nă, eakă-ī sșntă aiçi; însă este xneș sșpektakolă tristă mi de kare v'ășă pștea skăli ad-

dăkindă-vă aici askănsă într'o mantă ceea nentru care ați venită.

Margarita și Enrietta se țătară șna la alta de odată.

— Nu, zisse Margarita, karea țătisse în okii amichei sale ațeeșii otărire țe făkăsse și ea, nu, arată-ne dră-măș și noi te vomă șma.

Kaboshă lăz lămănarea, deskisse o șmă de stejără karea da ne o skară kă kăteva trente și karea se afănda lăz-sindă-se în pămăntă. În ațelăș momentă lăkă o săflăre de aeră, risinindă kăteva skintei din torăe mi arănkindă în fața nriņșșeloră odoarea nățroașă de mășigăiș și de sîņăe.

Enrietta se rezimă, albă kă o stată de alabastră, ne brațlă amichei sale karea nășșea măi solidă; dar' la în-tăia treantă, șovăi, zikindă:

— O! nu voiș nășșea năi odată.

— Kind țineva țăbeșșe bine, Enrietto, respășse re-țina, kăț șă țăbeășă năiș și în moarte.

Era șnă șpektakolă șioroșă și attingătoră totă de odată vederea ațestoră dăoș femei strelăținde de jăneșșă, de frășșeșșă, de găteli, plekindă-se șăbt ațea boltă proașă mi șăițioașă, țeă măi debilă din elle rezimăndă-se de țeă măi tare, și țeă măi tare rezimăndă-se de brațlă gădelăi.

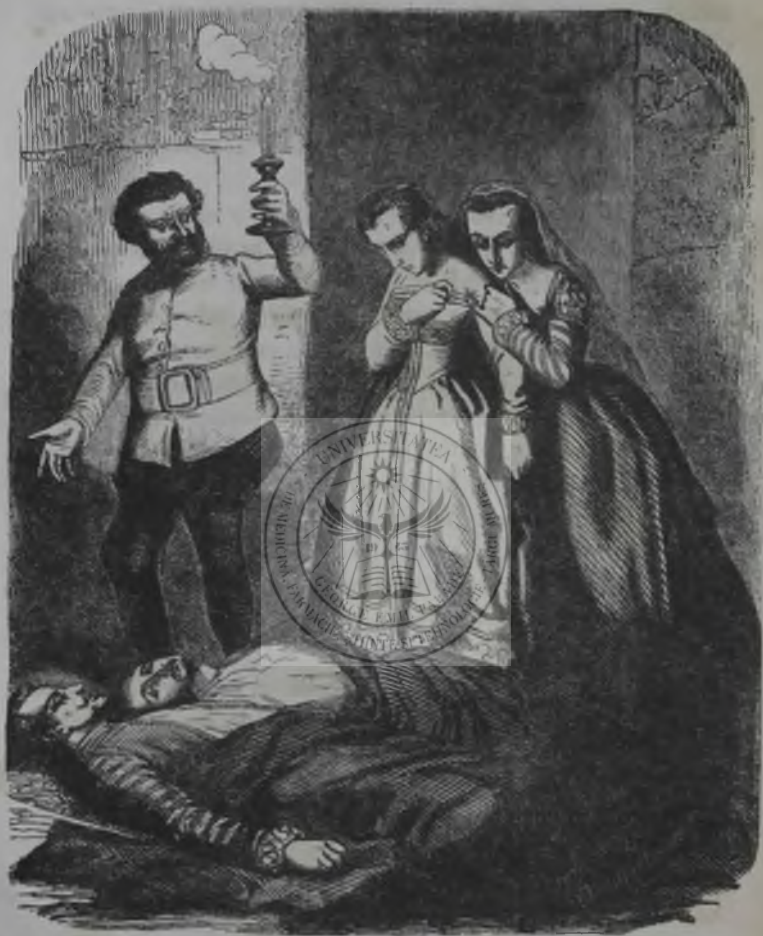
Ajășșeșă în fine la treanta țeă din șmă.

În făndăș ațelăi bețăș zățeăș dăoș forme șmane în-vălite kă o mare năzășă de lăiș neagră.

Kaboshă ardikă șnă kolăș ală ațelăi vășă, se anroniă kă torăea și zisse:

— Prăivăi, doamă rețină.

Çei dăoi jăni, imbrăkăi în țăănele loră negre, eraă kăkăi șnăș lăngă altăș kă toată înșiorătoarea simetriă à morgăi. Kanetele loră, plekate și anroniate de trănkășăș kornășă, se păreăș desnășșite nămăi la mizlokășă gătășă de o

Privigi, deamur reglet. Hag. 319.

o xltimъ кѣхтѣхгъ асѣна ремъшицелогѣ пе каре ле лѣссаѣ ин воаа гidelѣ, ин ачаа интѣнекоасѣ локѣинѣ де криминали прости.

— Нѣ вѣ темедї де локѣ, доамнѣ, зиссе Кабошѣ, каре пѣченѣ ачаасѣ кѣхтѣхгъ, ѣентиломї се vorѣ ингрона ми иммормїнта кѣ тоатѣ кѣвиинѣа, ши кѣхѣ нентрѣ аста вѣ почѣ ши жѣра.

— Ши сѣ нѣ сѣ ле чїтеаскѣ ши рѣгѣчїхнї кѣ аста, зиссе Enrietta рѣпїндѣ де ла гїтѣ-ї хнѣ минѣнатѣ коллиетѣ де рѣбинї ми дїндѣ'лѣ ин мїна гidelѣ.

Se intѣrnarѣ la Lѣvrѣ прекѣм ши емїссерѣ. Реѣїна се арѣтѣ ла ноарта чеа mare; ши аїжнгїндѣ ла канѣлѣ скѣреї sale partikolare се де те јосѣ, интрѣ ин аnantamentѣлѣ сѣѣ, де-пѣсе trїsta sa моаште ин кабинетѣлѣ kamerei de dormїтѣ, каре се destїna din momentѣлѣ ачела а се face хнѣ oratorїѣ (їко-ностасѣ), лѣссѣ пе Enrietta сѣї пѣзеаскѣ камера, ми, palїдѣ ши маї frѣмоасѣ декїтѣ орї кїнд, интрѣ пе ла зече оре ин ачаа mare салѣ де балѣ, ин караа амѣ вѣзѣтѣ (de сѣнтѣ акѣм aproane dѣої anнї ши јзмїтате), дескїзїндѣ-се интїїлѣ канїтолѣ алѣ istorїei noastre.*)

Тоїї окїї се їndrentarѣ асѣна еї, ши ea пѣїїми а-чаасѣ кѣхтѣхгъ хниверсалѣ кѣ хнѣ aerѣ мїндрѣ ши маї ve-selѣ.

Ачааста era нентрѣ кѣ ea їmulїnisсе кѣ сѣнтетате хл-тїма dorїнѣ а амїкѣлѣ сѣѣ.

Karolѣ, вѣзїнд-о, трекѣ шовѣїндѣ п'їн мїзлокѣлѣ ба-лѣлѣ асгїѣ че 'лѣ їнконїѣра, ши зиссе ин гѣра mare:

— Ыї мѣлѣдѣмескѣ, soro!

Пе хгмѣ адаогѣ їнчетїнелѣ!

*) Vezi la vol. I. gravura I.

— Îea seama, soro, къчи аї о патъ de sinçe ne
brauș.

— A! че сѡпъръ asta, sire, zisse Margarita, кѡnd o-
datъ амѡ сѡrisѡлѡ ne бѡze!

XXIII.

SUDOAREA DE SINGE.

După câteva zile în urma feroasei scene ce rakontarăm, adică în ziua de 30 mai 1574, când kărtea se afla la Vinchene, se auzi de odată un mare sgomolă în camera reșelă, care, kăzîndu din nou mai greș maladă dekît ori kînd în mizlokălă balălăi ce voisse să dea kîară în ziua morții a celor doi tineri țințilomă, emisse, din ordinălă mediciloră, la kămpă nentă à respira ună aeră mai kărată.

Era ontă ore de dimineapă. Ună mikă grăpă de kărtisană vorbeă kă înfokare în antikameră, kînd de odată reșpă o strigare, mi se ivi pe pragălă apartamentălăi nătrija lăi Karolă, kă oki plină de lakrimă mi strigîndă kîtă nătea de desperare:

— Ajstoră reșelă! ajstoră reșelă!

— Ce? Maiestatea Sa se află mai răă? întrebă kăntanălă de Nansi, pe care, prekăm s'a vărătă. Ilă dăsrasse reșele de ori ce askăltare kătre reșina Katerina spre à lă atășa pe lingă persoana sa.

Ajstorș regelisi! ajstorș regelisi! · Pag. 324.

— O! ce de sinuе! ce de sinuе! zisse nătriga. Medicii! kīemai kărīnd ne medicii.

Mazile și Ambrosie Paré se skimbaș ne rīndș līngș așgăstșlș maladș, și Ambrosie Paré kare era de rīndș la vegiere, vșzīndș ne reșele addormīndș, profitasse la așea-sț aromire nentș ă se denșrta kșleva minște.

În kărsșlș așesta, reșele ș konrīnsș de o șdoare îmbilșșgatsș, și fiīndș-kș Karolș era attīnsș de o slșbire ă kanalelorș și ă vinelorș kanillarii și slșbirea addșșșea o emorrașlș ă nīellei, așeastș șdoare de sinuе spșimīntasse ne nătriga, karea nș se nștea obīșīnși kș așestș fenomenș estroordinarș, și karea, fiīndș protestantș, prekșm amș zīșș, îi zīșea neīnșetatș kș așela era sinușle șgenouilorș vșrsatș în zīoa șntșlșșī-Bartolomeș, kare și șereș sinușle șșș.

Se renezīrș nșmai dekīlș în toate pșșșile; doktorșlș nș nștea șș fiș denșrte, și șșșș șș lș întșlneaskș.

Prīn șșmare, antikamera remasse goalș, kșșī fiș-kare simșlș doringa de ă și arșta zelșlș addșkīndș ne medīkșlș șerșș.

Atșnș se deskīsse o șșș, și se vșzș Katerina ī-vīndș-se. Trekș repede antikamera și intrș kș vīoīșșne în anapartmentșlș fișlșī șșș.

Karolș era restșrnatș ne natșlș șșș, kș okīlșlș stīnsș, kș nentșlș gīfīndș; de neste totș kornșlș lșī se skșra o șdoare roșeatīkș; mīna sa, īnlșșratș. atīrna dīn natș josș, și īn vīrșlșlș fiș-kșrșīa dīn deșetele sale tremșra kște o pī-kșșșrș rșbīnīș de līkșīdș.

Era șnș spektakolș īnfīorștorș.

Înr'ășestea, la șgomotșlș nasilorș mășșe-sei, și ka kșm 'ī arș fi așzītș și kșpnoskșlș, Karolș se skșlș, și șl-tīndș-se la mășmș-sa zīșșe:

— Hardon, doamna mea, aşfi vrstă sã mã lãsa-
sai sã morã în pace.

— Sã mori, fiisã meş, nentã o krisã trekãtoare
à ačestei xričioase nenãtine! aša de lesne ai voi sã te
desneri?

— Eş iui sãiş, doamna mea, kã 'mi simuş sãfle-
tãş sbãrindã. Iui sãiş, doamna mea, kã moartea soseşte,
darã-arş moartea în togi drãcii!... Eş simuş čeeã če simuş,
şii ştiş čeeã če zikş.

— Sire, zisse reşina, imãşinarea voastrã vã este
maladia čeeã mai greã; dekĩnd kã kondamnarea atitş de kã
drentş meritalã à ačellorş dşoi fermekãtorĩ, à ačellorş dşoi
assassinĩ če se nãmeaş la Mol un Kokonas, sãfferingele voa-
stre fisice katş sã se mai fi imãşinatã. Singãrş nãmai gãşlş
čelş moralş mai şine inķş, şii đaka amş pãtea sã vorbesķş
kã voi nãmai zeče minşte, v'ãuş dovedi.

— Nãtriş, zisse Karolş, pãzeşte la şşţ, şii sã nã
intre niment: reşina Katerina de Medicis vrea sã vorbeaskş
kã pãea isbitãş ei fiş Karolş IX.

Nãtrişã se sãpnãse.

— În adevãrş, kontinş Karolş, ačeastş konvorbire
trebşia sã se fakş într'o zi, mai bine este dar' astãzi dekĩtş
mĩne. Pe lingş ačeastã, mĩne arş pãtea sã fiş şii pãea
tãrziş. Atitş nãmai kã la konvorbirea noastrã katş sã se
afle faş şii o à treia persoannş.

— Şii nentã če?

— Pentã kã, 'ui o mai renetş, moartea este ne-
đrãmş, resnãnse Karolş kã o solemnitate sãşimĩntãtoare; nen-
tã kã dintãrşnş momentş într' altãş, ea are sã intre în a-
čeastş kamerş, kãm ai intratş şii đãmnĩatã, nãlidş şii tãkãş,
şii fãrş niči o pãvestire. Este dar' timnş, đãpnş če 'mi amş

пэсэ азі-ноанте лэкрэиле мelle în ordinэ, сэ нэіс астэзі ші пе alle rigatэлі.

— Ші кare este асeastэ persoannэ пе karea doreшті сэ о vezi? întrebэ Katerina.

— Пе frate-meэ, doamna mea, спэне сэ 'лэ кіеме.

— Sire, zisse реџіна, кэ плэчере vэзэ кэ toate а-чelle нірі, diktate маі мэлтэ де згэ deкілэ смэлсе де дэреге, се штергэ дін sniritэліэ vostrэ ші аэ сэ се штеargэ neste пэџіне ші дін inima voastrэ. — Nэтригэ! strigэ Katerina, нэ-тригэ!

Doika че vegia ne din afarэ, deskisse эша.

— Nэтригэ, zisse Katerina, дін ordinэлі сііслі меэ, kind va veni D. de Nansi, спэне-і сэ меargэ сэ кіеме пе дэчеле d'Alanson.

Karolэ фэкэ элэ semнэ kare ошті пе нэтрига гата де а се сэпнэне.

— Eэ амэ zisэ пе frate-meэ, doamnэ, адаогэ Karolэ.

Okii Katerinei се сглітэ ка okii энеі tigresse karea ін-чепе а се мініа. Інсэ Karolэ ші ардікэ мінэ інтр'эне кіне імперіосэ ші zisse:

— Eэ воіс сэ vorbesкэ fratелі меэ Enrikэ. Nэмаі Enrikэ singэрэ este fratele меэ; інсэ нэ ачела kare este реџе kolo, чи ачела kare este nrisionierэ аічі. Enrikэ va шті эл-тімеle мelle voingэ.

— Ші еэ! strigэ Florentina кэ о кэтеzare neobічі-нэітэ înaintea terribleі voingэ а сііслі сээ. (атітэ де мэлтэ о skotea дін обічінэита еі фэџэнічітэ эра че пэрта асэнна Bear-nessлі); daka estі, грекэм зічі, аша anroane де mormintэ, гіндешті кэ'мі воіс лэсса еэ кэіва, ші маі кэ seamэ энэі strэінэ, drentэлі меэ де а te ајста ін ora сэпремэ, drentэлі меэ де реџінэ, drentэлі меэ де мэмэ?

— Doamnă, zisse Karol, eș sântș inkr reșe; eș kommandș inkr, doamnă; eș ișii snșix kș voiș sș vorbeskș kș fratele meș Enrikș, ūi dșmnșata n'ai sș kșemī ne kapitanșlș gardeī melle... o mișș de drachi! Eakș 'iș snșix, maī din ainte, kș tołș maī amș inkr destșlș nștere nentșș à merșe sș 'lș kaktș eș inșș'mī.

Și apoi fșkș o miskare de à sșgi din natș josș, kare așeastș miskare fșkș sș 'i se vazș tołș kornșlș assemenea ka kornșlș lșī lışșș dșpș bișișire.

— Sire, strigș Katerina onrindș-'lș, ne defaīmī ne togi; ūiș affrontele fșkște familieī noastre, te despșrșuștī de sīșșele nostrș; nșmaī ūnș fitș alș Franșeī se kade sș inșșenșkș līngș natșlș morșii alș ūnș reșe alș Franșeī. Kīș nentșș mine, lokșlș meș este inșșennatș aīș de leșile natș-reī mi de etiketș; așa dar voiș sla aīș.

— Și sșb țe titș veī, sla, doamna mea? întrebș Karolș.

— Sșb titșlș de mșmș.

— Nș maī estī mșma mea, doamnă, prekșm niș dșșeale d'Alanson nș 'mī maī este frate.

— Vorșeștī aīșrea, domnșle, zisse Katerina; dekīnd oare așeea kare a dș viaș nș maī este mșma așelș kare a nriimit-o de la ea?

— Din momentșlș in kare așeastș mșmș neomenoasș ūi desnatșratș, doamna mea, rșșește țeea țe a datș, reșșnșse Karolș ūtergīndș o snșmș sīșșeroasș țe 'i veni la gșșș.

— Țe vreī sș zīș, Karole? eș nș te inșșellegș, mșr-mșrș Katerina ūitīndș-se la fiș-sșș kș nișșe okī lșșiș de mirare.

— Mș veī inșșelleșe akșm, doamnă. Karolș kșkș ne sșb nerina sa ūi skoasse o keișș de arșīntș!

— Îca ayeastz keiț, doamna mea, și deskide'mi koffretz de drēmz, unde se kongrindz nisce xrtii kare vorz vorbi nentrz mine.

Și Karolz întinse mîna snre znz koffretz skîntatz de minzne, înkziatș kș o hroaskz de arșintz ka și keia kare 'lz deskidea, și kare okșna în kamerz lokzș zelș mai de frznte.

Katerina, dominatș de înalta kovîrșire ce lza Karolz asșnra-î, se sșpnșse, se îndreutș inchetinelș snre koffretz, îlz deskisse, îmi arșnkz kșzțzșrile în elș, și, de odatz, se trasse înapoi, ka kșm arș fi vșzșțz în sșndzș mobilzși vre znz șearne addormitș.

— Eî bine! zisse Karolz, kare nș perdea niči de kșm din vedere pe mșmș-sa, ce lzkrș este în ayeșțz koffretz, kare te sșșimintz așa multz, doamna mea?

— Nimikș, zisse Katerina.

— Daka este așa, bagz 'și mîna în elș, doamnș, și skoate o karte; katș șz lz akolo o karte, nș e așa? adaogz Karolz kș ayełș sșrışș vestejțz, kare era la elș mai înfrikosștorș dekītș amedinșarea la așci oamenî.

— Da, mormzi Katerina.

— O karte de vînztoriz?

— Da.

— İea-o și dz-'mi-o înkoașe.

Katerina, kș toatș înkredinșarea ce avea în sine, se îngzbeni, tremșrș neste totș ka o frznzș, și întinzîndș-și mîna în sșndzș koffretzși, lzș kartea mșrșrîndș din bșze:

— Fatalitate!

— Bine, zisse Karolș. Askłțz akșm: ayeastz karte de vînztoriz... eș amș fostș znz nesokotitș... îmi plșșea vînztoarea, mai presșș dekītș ori ce lzkrș în lzme... ayeastz

karte de vinătoriz, amă citit'—o poate prea multă; mă încelleși, doamnă?...

Katerina skoasse o mărure 'nzbășuită.

— Asta era o deboleță (slăbiciune), kontinzi Karolă; arde—o, doamnă, nu se kăvine să uită nimeni debolețele reșilor!

Katerina se anroniă de vatra încălzitoare, arșkă kartea tokmaî în mizloksă fokăși, mi stău în nițoare, nekliniță mi mătă. zăindă—se kă o kăștășuș frosiță la flakșrile albăștrăie kare mistăiăș foile otrăvite.

Prekîț se ardea karte, kamera se îmulea de zăș miorș tare de zștrăoiă kare se respîndea dintr'însa.

— Akșm dar', doamnă, kiamă ne fratele meș, zisse Karolă kă o maiestate irresistiă.

Katerina, ishiță de amărure, striviță săb greștatea z-nei țarbășuș felărite ne kare, n'o pteu deslăși kă toată profnda sa încelleniăne, mi ne kare pterea ei măi sșng'—ome-neaskă n'o pteu kombatte, făkă zăș pasă înainte mi vră să vorbeaskă.

Măma avea o remăskare; reșina avea o înfrikășeare; otrăvitoarea avea o reinoire de ză.

Acestă din zrmă simțimentă domină ne toate chellealte.

— Să fiă elă bleștemată! strigă ea renezindă—se afară din kameră; elă trișmă. mi se anroniă de ăintă; da, da, bleștemată, bleștemată să fiă elă!

— Azăi če zăkă, ne frate—meș, ne fratele—meș Enrikă! strigă Karolă zrmăindă ne măniă—sa kă vocea sa; să viă fratele meș Enrikă, kășăia voă să—i vorbeskă akșm kăgă în minsta asta în privința reșenței rigatăși!

Măi totă în ațeeăș minșă întră în kameră mi Ambrosie Pară nrin zșă oppăș kă ațeeăș nrin kareu ewisse Ka-

terina; mi, oprind-se ne prag^ă nentru à mirosi atmosfera
xstăroiată à kamerei, zisse :

— Cine a ars^ă aici arsenik^ă ?

— E^ă ! resp^ănse Karol^ă.

XXIV.

KOPERIȘULŪ TURNULUI VINCENNEI.

Într'acestea, Enrikk de Navarra se nrimbla singurr̃ mi ginditor̃ ne terrada țarnal̃i; el̃ miia k̃rtea la kastel̃, ne kare 'l̃ vedea la o distanț̃ de o s̃r̃ de pas̃ de el̃ mi p̃țr̃nț̃loarea sa k̃ṽțr̃țr̃. Întrevedea, n'între p̃țreç̃i, ne Karol̃ m̃rind̃.

Era uñ timñ foarte fr̃mos̃ mi seniñ; o l̃ng̃ raz̃ de soare stiklea ne de o parte în k̃mniile dențrtate, în timñ ce ne de alta sk̃lda k̃ uñ fl̃id̃ azr̃ ṽr̃f̃l̃ arborilor̃ p̃d̃reï, m̃ndrii de fr̃m̃șceea primei lor̃ înfr̃nzir̃i. S̃rele pietre alle țarnal̃i sem̃naș mi elle sim̃ind̃ întințr̃irea d̃l̃vei k̃ld̃r̃i à çer̃l̃i, mi viorellele, add̃se de s̃flarea ṽnt̃l̃i de rez̃rit̃ n'îp k̃p̃țr̃ile m̃r̃l̃i (zid̃l̃i), mi deskideaș kati-feloasele lor̃ disk̃r̃i roșeatiçe mi g̃l̃b̃ie la desmierd̃r̃ile adierilor̃ prim̃ṽr̃atiçe.

Îns̃ k̃ṽțr̃țr̃a l̃i Enrikk ñ se onrea niçi as̃nra acestor̃ k̃mnĩ verd̃ie niçi ne aeste k̃r̃nte mi azr̃i ṽr̃f̃r̃i alle arborilor̃: k̃ṽțr̃țr̃a l̃i streb̃ttea spaç̃iș̃ din mizlok̃ mi mer̃ea à se nironi din kolo, înfokat̃ de ambi-

uione, pe acea kanitală à Franței, destinată à se face odinioară kanitala lămei.

— Parisul! mărșara reșele Navarrei, eak Parisul; adikă băkrăia, triamful, gloria, năsterea și feriqirea; Parisul, unde este Lăvrul. și Lăvrul unde este tronul; și să zikă kă nămaī unde lăkră mă desparte de akestă Paris atită de dorită, kare akestă lăkră, sântă acese niere ce se țirăskă la nițioarele melle și kare konrindă în elle și pe inemika mea împreș kă mine!

Apoi, întorkindă—și kăștășra de la Paris la Vinçenne, zări la stînga sa, într'o vâlcea șubrită de migdală înflorită, unde omă pe à kăkrăia platură sklinea jăkindă neluțată o gază de soare, pșăklă infokată kare sbăra în spațilă la fî—ce mișkare à ațelă omă.

Akestă omă era kălare pe unde kălă nlină de fokă, și uinea de friș unde altă kălă kare semăna nă maī pșăină nerăbdătoră.

Reșele Navarrei și omă kăștășra asăpra kavalerășilă și 'lă vărș skouindă—și șpada din leakă, și kășindă în aeră o batistă în kină de semnală.

În ațelăș momentă se repetă, pe delimorăș țelă din față, unde altă assemenea semnală; în șrătă înțenșă à fălfi jără împreșăș kastelășilă kă unde brie de batiste.

Acesta era de Măi și șgenouilă șăi, kariilă, utiindă pe reșele anroane de à mări, și temindă—se de à nă se face vr'o înțekare kontra vieșei lăi Enrikă, se adășșeră și staș preparată de apărare saș de atakă.

Enrikă și maī întăgnă okilă asăpra kavalerășilă pe kare 'lă vărșse din înțenșă, se plekă afară din balăstrată (zăbrelle) și șubri okilă kă mîna, și, onrindă astă—felă gazele soarelă kare 'i întănekaș vederile, kășnoskă pe jănele șgenotă.

— De Măi! strigă elă, kă kăm ațela pștea să 'lă așă.

Ши, plinș de băcuria unde se vedea astă-felș okolitș de amici, își lăș și elș însuși pâlșria și 'și fâlși eșna rna în aerș.

De odatș se klitirș din pșoș toate așelle steagșri albe în aerș kș o vioișșne karea arșta mșlta lorș băkșriș.

— Va! zisse Enrikș, eș mș aștentș și eș nș mș pociș impșekna kș dīnșii... Pentș che n'amș fșkșt-o kīnd imi venea poate?... akșm amș intșrziatș nrea mșltș.

Și apoī le fșkș șnș semnș de desșerare, la kare de Mși resșuse printr'șnș semnș kare inșelleșea: voiș aștenta.

În așelamș momentș, Enrikș akzi nișche pași resșșnīndș pe skara de niatrș. Se trasse reșede īnapoī. Șgeșnoșii pșichenșrș kaksș așetei retrayeri. Șnadele se akșșșșerș în teșile lorș, și balīștele șerirș.

Enrikș vșzk emīndș dīn gșga skșrei o femēș ā kșria resșirare gīfīndș trșda o īmlare reșede, mi kșșnoskș în așea femēș (nș fșrș așea akșșșș infrikșșare che șerka oșī kīnd o vedea) pe Katerina de Medicis.

La snatele eș erăș dșoī gardianī kariī se opșirș la kanișș skșrei.

— O! o! mșrșmșrș Enrikș, katș sș fīș șeva pșoș și serioșș, ka sș viș reșina mare astș-felș dșpș mine pe kșșerīșșș țerșșlș Vīșșennei.

Katerina șezș pe o lavișș pe niatrș rezīmatș de īmpșejșșirea kșșerīșșlș ka sș maī resșșfle.

Enrikș se anșonīș de ea, și kș șelș maī grașiosș șkșrīșș īi zisse:

— Oare pe mine mș kșștașī, bșna mea mamș?

— Da, domșșle, resșșșse Katerina; amș voișș sș 'șī dăș o șltimș pșoșș (dovadș) ā attășamēșlș meș. Ne anșonīșmș de șnș momentș șșnpșșș; reșele sșș sș moarș și șere sș 'șī vorșeakș.

— Mie! zisse Enrikǝ tremǝrindǝ de bǝkǝrǝ.

— Da, dǝmitale. 'I aǝ snǝsǝ, sǝntǝ inkredindǝtǝ, kǝ nǝ nǝmaǝ kǝ 'uǝ pare rǝǝ de tronǝlǝ Navarreǝ, ǝi kǝ maǝ ambicionezǝ inkǝ ŝi tronǝlǝ Franǝeǝ.

— O! fǝkǝ Enrikǝ,

— Eǝ ŝitǝ bine kǝ asta nǝ este, insǝ elǝ o krede, ŝi nǝ este niǝi o indoiǝlǝ ka aǝeastǝ konvorbire ǝe ǝere sǝ aibǝ kǝ dǝmnǝiata sǝ n'aibǝ de uǝintǝ à 'uǝi intinde o kǝrsǝ.

— Mie?

— Da; Karolǝ vrea sǝ ŝitǝ, înainte de á mǝri, ǝe este de temǝtǝ ŝi ǝe este de sneratǝ din partea dǝmitale; ŝi iǝa seama bine, kǝǝi din resnǝnsǝlǝ ǝe veǝ fǝce la prǝ-nǝnerile sale, vorǝ atirna ǝeǝ din ǝrmǝ ordinǝi ǝe are sǝ dea, adǝkǝ moartea saǝ viǝana dǝmitale.

— Dar' insǝ ka ǝe lǝkǝ are sǝ 'mǝi prǝnǝtǝ?

— De ǝnde uǝitǝ eǝ? nǝskaǝi-va lǝkǝrǝi neste nǝtinuǝtǝ, prǝkǝm se vede.

— Ori ŝi kǝm, nǝ le gǝcǝŝi dǝmnǝiata, nǝamǝ?

— Nǝ: dar' imǝ inkǝnǝieskǝ snre esemnlǝ...

Katerina se onri aǝi.

— ǝe?

— Imǝ inkǝnǝieskǝ kǝ elǝ, kreziǝndǝ-te kǝ aǝelle uǝintǝri ambicioase ǝe 'i aǝ snǝsǝ, vrea sǝ aszǝ din kǝarǝ gǝra dǝmitale proba aǝesteǝi ambicione. Inkǝnǝieshte-'uǝi kǝ te tenteazǝ (isniteŝte) kǝm tentaǝ odinioarǝ ne ǝeǝ kǝlnabilǝ, snre à prǝvoka o mǝrtǝrisire fǝrǝ kǝsnǝ; inkǝnǝieshte-'uǝi, kontinǝi Katerina ŝitǝndǝ-se nironitǝ la Enrikǝ, kǝ 'uǝi prǝnǝne ǝnǝ gǝvernǝ, saǝ kǝarǝ reǝenǝa...

O nesnǝsǝ bǝkǝrǝ se revǝrsǝ in anǝssata inimǝ à lǝi Enrikǝ; insǝ elǝ gǝiǝi lovirea, ŝi aǝestǝ sǝffletǝ vigǝrosǝ re-sǝltǝ sǝbt atakǝ.

— Mie? zisse elǝ, aǝeasta arǝ fi o kǝrsǝ nrea gros-

siergъ; mie реценца, kind estî dămniata, kind este fratele meş d' Alanson?

Katerina işi măskă bazele pentră à 'şî askende măr-
umirea.

— Aşa dar', zisse ea kă vioiăşne, ai să te lepezî
de реценцъ?

— Recele a mărită, zisse Enrikă în sine, şî ea vrea
să 'mî întinză акъм о кърсă.

În şrmă zisse tare:

— Катъ să акъ ne реcele Françei, къчî, кіарă dăпъ
zisa dămitale, doamna mea, toate кіte amă sнsă pîпъ акъм
săпă nămaî nisce simule sokotinje.

— Făгъ îndoială! zisse Katerina; însă orî şî към,
dămniata totă погі să resnăzi desăre къетările dămitale.

— O! Doamne! zisse Enrikă kă înnocenцъ, néavîndă
pretinderî, почîş avea къетărî?

— Asta нă va să zikă resnăşă, domnăle, zisse Ka-
terina, simşîndă kă înnăşă grăbea.

Αποϊ lăssîndă-se în păterea mîniei, adaogă:

— În skărtă, pronăşă-te, orî într'ăпă кіпă orî într'
altăş.

— Eş нă mă почîş pronăşă ne nisce simple săп-
posigione, doamnă; o otăгіre positivă este vнă lăkră anevoe
şî maî kă seamă alită de greş de făkăşă, înkăş çineva tre-
băş să aştente réalităşă.

— Askăltă, domnăle, zisse Katerina, нă ne remîne
timă de perdăşă, şî пої îlă perdemă în nisce diskătrî de-
şearte, şî în fineje реçіпоче. Să ne jăkămă rolăş ka реçe
şî ka реçіпă. Dăka dămniata prîmentî реценца, estî mortă.

— Recele trăişte înkă, se şândî Enrikă în sine.

Αποϊ zisse tare spre Katerina kă fermetate:

— Doamna mea, Dămnezeş çine în mîinele sale vi-

Аша даг', зиссе еа кэ виоичисне, аї сз те ленеї де рефендъ? Паг. 337.

ajă oamenilor și a reșilor: el și mă va inspira. Să spăi
Maiestatei Sale că sântă gata a mă presenta înainte-și.

— Gîndu-te bine, domnule.

— De doi ani deînd sântă proskrișă, de o lăpă
deînd sântă nrisonieră, resnăse Enrikă serioșă, amă avăță
totă timnă de a mă gîndi, doamna mea, și m'amă gîndită.
Aveți dar' bînzătea a vă pogori înaintea mea la reșele și
a și sîne că viș și eș în șrma voastră. Acheși doi bravî,
adaoșă Enrikă arătîndă pe chei doi soldați, voră vegia ca
să nă skană; că toate că n'amă astă-felă de gîndă.

Enrikă pronunță aचेste vorbe că astă-felă de fermetate,
înkiță Katerina văză bine că toate înчеркările ei, săbt ori și
kare formă se askăndeăș, nă voră kăștiga nimikă asăpra lăi;
prin șrmare se pogori reșede.

Îndată che dispăre din ainte-și, Enrikă allergă la pa-
ranetă și făcă lăi de Msi săă semăă kare înjelleșea: Anpro-
niaci-vă, și stați gata pentru ori che întinlăre.

De Msi, kare desălekăse, se arăpă de odată pe
șea, și, giîndă că o mînz kășăă chelă-altă, merse să ea lokă
ka la doșă dățășri de măsketă departe de țără.

Enrikă îi mășămi printr'ășă ăestă și se pogori.

La chea d'întiș despășășă a skăreși, găși pe chei doi
soldați kariș 'lă aștentă.

O îdoită gardă de svișeri și de kățreșă șșori pă-
zea întreaoa kășăiloră; kăta să treăcă printr'o îdoită îngădire
de lanșieri atită pentru a intra în kastelă kăș și pentru a eși.

Katerina se onrișse akolo și aștentă.

Ea făcă semăă chelloșă doi soldați kariș merșeăș dă-
nă Enrikă de a se trașe la o parte, mi, năîndă o mînz pe
brașăș lăi, îi zisse:

— Acheastă kărte are doșă șși; la acheasta che vezi
în dreapta dăpă apartamentele reșelăi, te așteaptă șșă kășă

și libertatea, dacă te vei lăsa de reșență; la aceea pe srb care ai treacă akəm, de vei da askltare ambigionei... Ai? ce zici?

— Zică că, dacă reșele mă face reșentă, doamna mea, eș voiș da ordină soldașilor, iar' nș dămniata. Zică că, dacă voiș eși la noante din kastelă, toate așeste lanșe, toate așeste xalebarde, toate așeste mășkete se vorș pleka înainte mea.

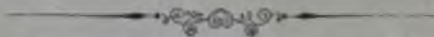
— Nesokotitșle! mșrmșrș Katerina esasneratș, krede șe 'și sșșș eș, nș jșka kș Katerina așestș infrikșșotorș jokș de moarte și de viaș.

— Și pentru șe nș? zisse Enrikș șitindș-se nironitș la Katerina; pentru șe nș și kș dămniata ka și kș oși kare altș, dșnș șe amș kșștigatș nșș akəm?

— Sșș-te dar' la reșele, domșle, de vreme șe nș vreș șă azș și șă kreș niniș, zisse Katerina aștindș-ș skara kș o mīnș și jșkīndș kș șaa-ș-altș șnșș din șelle dșoș kș-șite otrșvite pe kare le nșrta în așea leakș de dșrere nea-șrș kare a ajșnșș istorikș

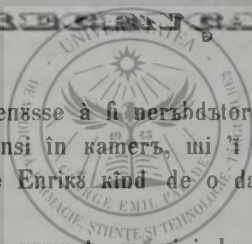
— Treși înainte, doamnș, zisse Enrikș; nīnș kīnd nș voiș fi reșentș, onoarea nășrși se kșvine dșmitale.

Katerina, deskoneritș în toate kșșetșrile sale, nș se înșerș de à se măș lșnta, și trekș ea înainte.

XXV.

ИРЕКЛАГА.

Reșele începuse à fi nerăbdătoră. Ordonase să 'i kîeme pe D. de Nansi în kameră, și 'i detese ordină de à merge să kaxte pe Enrikă kînd de o dată se arătă și acesta.

Vzîndă pe kîmnată-să ivîndă-se pe pragăle șuei, Karolă skoasse o strigare de hăkăriă, și Enrikă remasse spîimîntată ka kîm s'ară fi aflată înaintea șuei kadavre.

Çei doi medici kariî erăă împrejšă-i se depărtară; preotăle kare învitasse pe nenorocițăle reșe à 'și da șă fi-niță kristianeskă, se retrasse assemenea.

Karolă IX nu era ișbită, și kă toate astea plînceăă măltă în antikameră. La moartea reșiloră, ori și çe felă voră fi fostă în viața loră, totă de șna se gîseskă oamenî kariî nerdă șă-çe și kariî se temă de à nu gîsi ačestă oare-çe șăbt șrmasiî loră.

Ačestă doliă, ačeste çemete, vorbele Katerinei, pre-nararea sinistră și maieștoasă à știmeloră momente alle ș-

нă реде: în fine, vederea à însăuî acestăi реде, atinsă de o maladiă karea s'a reproducă ши în згмъ dar' despre karea s'încă n'avăsse încă ničí знă esemplă, toate acestea, zikă, produsseră asupra spiritălei încă jăne ши prin згmare impresionabilă ală lăi Епrikă знă effectă atіă de înfricoшъторă, încіă, кă toată отăгirea sa de á нă addăче ши alte neodixne нăоі lăi Karolă asupra stărei sale, нă 'ші нăтă нăзши simtimentsă de spaімъ че se desemnă pe kinăă săă kînd văză pe avelă mărindă pikărindă neste totă kornăă săă de sînce.

Karolă s'ărisse кă tristeцъ. Kînd omăă este la ora moruі nă skapă din vedere ničí чеa mai mikă întipăgire à avelloră de nîmprejăă săă.

— Vino, Епriot, zisse elă întinzîndă-ші mîna кătre kămnată-săă кă o blindăе ши o dăcheadă de voce pe kare нă le văzăsse Епrikă ničí o dată mîă atăgă. Vino, nătră кă s'ăffereamă znde нă te vedeamă; еă te amă bănsită prea măltă în viaă mea, bietsă meă amikă, ши зне-орі, мă măstră însă'mi акъм, krede-мă, Епriot! kîte o dată amă ajătată pe aveia kariі te nekăjeă: însă знă реде нă este stă-nină neste evenimente, ши, afară de mămă-mea Katerina, afară de fratele meă d'Alanson, afară de fratele meă d'Anjă, aveamă încă mai pressă de mine, în viaă mea, знă че strimtorătoră, kare încetează din momentsă în kare m'ăngonă de moarte, acestă знă че este, kăvintăă Statăă.

— Sire, mormă Епrikă, еă нă 'mă mai addăкă акъм aminte de nimikă dekă de îăbirea че amă avăă totă de зна nătră fratele meă, ши de respектăă че amă nărtată orі kînd режелă meă.

— Da, da, ai drentate, zisse Karolă, ши'ăi săntă rekănoskătoră кă'mă vorbesă astă-felă, Епriot; кăчи тă ai s'ăfferită, че é drentăă, nrea măltă săb реăia mea, făă à mai spăne кă ши maikă-ta a mărită totă săb реăia mea. Kîte

o datz m'amă oppasă, dar' kîte odatz m'amă sâppasă de osteneală. Însz, prekm ai zisă, sz nă mai vorbimă de chelle trekte; ceea ce mă împinze akm este presentă; ceea ce mă spîmintă este aveniră.

Și zikindă ačeste vorbe, bietă; reze iui askânse fața sa vîntă în xskatele sale mîini.

Apoi, dăp o țchere de ză momentă, skătrînd-șî fruntea nentă a goni ačeste întxnekoase ideî șî revîrsîndă înnrejzră; săz ka o bîră de sînce, se plekă spre Enrikă șî zisse foarte închetină:

— Katz sz skăpăm Stată, katz s'ă onrimă de a kădea în mîinele fanaticiloră saă alle femeiloră.

Karolă, prekm amă zisă, pronunț ačeste vorbe închetină, șî kă toate astea Enriot kreză kă azzi din dosă kă; șielei d'între nată șî părete kă ză felă de esklamare pă; șită de mîni. Poate kă vre o deskizătoare. Ikkată în părete, fără șitrea lăi Karolă însă, lăssa ne Katerina sz askalte ačeastă sâpnenă konvorbire.

— A femeiloră? repetă rezele Navarreî ka sz dea sjetă de o esplikare.

— Da, da, Enriot, zisse Karolă, măm-meă vrea rezența nîz kînd sz viz frate-meă din Polonia. Însz, askăltă 40' pî spă; eă, elă n'are sz revîz.

— Ce felă! n'are sz revîz? strigă Enrikă, a kă; șia inimă sțta în askănsă de bă; șigă.

— Nă, n'are sz revîz, kontină Karolă; sâppă; șî nă 'ă voră lăssa sz plece.

— Dar' însz, krezî dămnăta, frate, kă rețina mare nă 'i a fi skrisă mai din ainte?

— Ba da, însz Nansi a prinsă ne kă; șieră; la Șato-Tieri șî 'mî a addă; ș epistola; în ačeastă epistolă, zichea kă stamă aproape sz moră. Însz, șî eă amă skrisă din

— Sire, nă s'ară nătea să faci să 'i addăkă?

— O! nenorocitule! n'ară mai ești de aiçi. Eakă starea reșiloră, Enriot: ești nă potă niçi să trăiască niçi să moară dăpă plăkăș loră. Însă, dekind 'mă ai poromisă tă, mă simuș mă liniștită.

Enrikă se gîndi, apoi zisse:

— Așa este, negreșită, sire, amă promisă, dar' oare nătea-voș să 'mă uș vorba?

— Ce vreți să zici?

— Eș însă'mă, nă voș fi oare proskrișă, ameninșată ka dînsăș, ba poate înkă mă mai măltă dekită dînsăș? Kăçi eș, sântă șnă hărbată întregă, iar' eș nămai șnă prănkă.

— Esti greșită, respunse Karolă; mărindă eș, tă veți fi tare mă năternikă, mă eakă ceea kare are să 'uș dea trăia mă năteara.

Zikîndă acesă vorbe, mărindăș trasse șnă nergamentă de săș kăpășăș săș, mă zisse:

— Cine, eakă.

Enrikă çiti reșede foaia revestită kă sișilăș (peçeta) reșeskă, mă, îngăbenîndă-se de hăkriș, zisse:

— Reșenșă mă, sire!

— Da, reșenșă mă niș să revîș dăçele d'Anjă, mă fiîndă-kă, dăpă toate probabilitășile, dăçele d'Anjă n'are să revîș de lokă, acesăș çrtîș nă 'uș dă reșenșă nămai, çi 'uș dă kîară tronăș.

— Tronăș, mă! mărmăș Enrikă.

— Da, zisse Karolă, mă, kare ești singură demnă mă mă kă seamă singură kapabilă de a çăverna pe acesă galanșă desfrînașă, pe acesă fete nerđste kare trăiescă kă sînce mă kă lakrime. Frate-meș d'Alanson este șnă trădătoră, mă va fi trădătoră mă kătre tine. Lassă-'ă în țrănlă șnde 'ă amă nășă eș. Mămă-mea va voi să te omoare,

Реценда тіе, віге? — Да, реценда ціе. Паг. 345.

eksil—o. Frate-meș d'Anjș, va pleca noate de la Varsovia neste trei lăni, neste patrș, saș neste șnș annș, și va veni à 'uī disnșta nșterea; respnșde fratelșī meș printr'o enistolș à papēi. Eș amș negociatș ačeastș imprejșrare prin ambasadorșlș meș la Roma dșchele de Nevers, și tș ai sș prii-meshi neste pșginș enistola.

— O reșele meș!

— Nș te teme dekītș de șnș lșkrș, Enriot, de resbellșlș čivilș. Īnș remiindș konvertītș, te pođi feri de elș; pentrș kș partidșlș șgenotș nș poate konsista dekītș nșmaī sșb kon-diđione d' à te avea ne tine de șefș, și D. de Kondé nș este ĩn pștere d' à se lșnta kontra ta. Franța este șnș pș-mĩntș mesș, Enriot, prin șrmare, șnș pșmĩntș katolikș. Reșele Franței katș sș fiș reșele katolĩčilorș ĩar' nș reșele șgenođilorș; pentrș kș reșele Franței katș sș fiș reșele ma-ioritșđii. Se zĩche kș eș amș măștrșđi șnde amș fșkștș șčĩ-derea din zioa de Sșntșlș-Bartolomeș; — bșnșleli da; ĩar' re-mășkșđi, nș. Se zĩche kș vșrsș prin pođi porii sĩnșele șge-nođilorș? Ștĩș eș bine 4e vșrsș prin porii meī, vșrsș ar-senikș ĩar' nș sĩnșe.

— O! sire, 4e șnșĩ?

— Nimikș. Daka moartea mea are sș se resbșne, En-riot, ea are sș se resbșne nșmaī de Dșmnezeș singșrș. Sș nș maī vorbimș akșm de ea dekītș pentrș à prevedea eve-nimentele kare vorș șrmà dșnș dĩnsa. Eș ĩđi lassș șnș nar-lamentș bșnș și o ostire 4ekkatș. Reazĩm—te ĩn parlamentș și ĩn oștire pentrș à resista singșrilorș tșl ĩnemičĩ: mășm-mea și dșchele d' Alanson.

Īn momentșlș ačesta, se așzi ĩn vestibșlș șnș șgo-motș konfășș de arme și de kommandș ostșșeaskș.

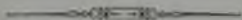
— Sșntș mortș, mășrmșđ Enrikș.

— Ce! te temi, te sîmîi? întrebă Karolă kă néa-sîmîpără.

— Eă! sire, respånse Eprikă, nă, nă mă temă de lokă, ničí nă mă sîeskă; eă priimeskă.

Karolă ilă strînsse de mînz. Şi fiindă-kă, în momentălə acela, se apropia nătrîca sa de elă, kă o bătăre che pregarasse într'o kameră de alătreă, fără à lăa seama kă soarta Franţei se otăra trei nasî departe de ea, elă îi zisse:

— Kiamă ne maikă-meă, bñă meă nătrîmă, şî sñne kă să vesteaskă şî ne dăchele d' Alanson.

tră ce nă te lassă pe dămniata reșentă, doamna mea, kăci dămniata veî avea să alleuî între chei dăoi fiî ai dămitale, kare așeasta ară fi dăreșosă nentă inima șnei măme. Eakă nentă ce n'allegă pe frate-meș Franșiskă, nentă kă frate-meș Franșiskă ară pătea zice chei mai mare dekătă elă: „Tă aveai șnă tronă, nentă ce 'lă ai lăssată?“ Nă; eș allegă dar' șnă reșente kare să poată lăa koroană în deposită și kare să o pzeasă săb mîna sa iar' nă pe kapătă săș. Reșentele așeasta, salăt-'lă, doamnă, salăt-'lă și dămniata, frate; reșentele așeasta este reșele Navarreî.

Și totă de odată salătă și elă însuși pe Enrikă kă șnă uestă de kommandare șngremă din inimă.

Katerina și d'Alanson făkăgă amîndăoi o miskare, karea era mizlokă întră o tressăre nervoasă și șnă salătă.

— Cine, monseniore reșente, zisse Karolă kătre reșele Navarreî, eakă pergamentăis kare, pînză la întoarșerea reșelă Polonieî iuî să kommandă oștiriloră, keile tesășrăși, drentăș și pătarea reșeasă.

Katerina mînkă pe Enrikă kă kăștășra, și Franșiskă era atăt de șovîndă, inkăș abia pătarea să se uîz; însă așeasă nenșingă à șnă și așeasă fermetate à chei-'l-altă, în lokă de à liniști și à inkredinșa pe Enrikă, îi arștăș perikolăș de fașă, în nișoare, ameninșîndă.

Enrikă făkă și elă șnă effortăș nămai nășină viș așșnă'șî, și, birșîndă toate temerile sale, lăș așelă akăș înfășșrătăș din mînele reșelă, și, ardikîndă-se în toată 'nășșimea sa, nironi așșnă Katerineî și à lăș Franșiskă o kăștășrăș karea vtea să zikă:

— Lășă-vă seama, eș șntă ștăpînzăș voștră.

Katerina înșellesse așeasă kăștășrăș și zisse:

— Nă, nă, nișî odată vișa mea nă 'șî va pleka kă-

пѣлѣ събт о вицѣ стрѣинѣ; ни чї одатѣ нѣ ва домини знѣ Вѣрбонѣ
 ѿн Франца прекитѣ ва трѣи знѣ Valoa.

— Мамѣ, мамѣ! стригѣ Каролѣ ардикѣндѣ-се ѿн па-
 тѣлѣ съѣ кѣ линголизрї гомите, маї ѿфрикошѣторѣ декитѣ орї кѣнд,
 ѿеа сеама, мамѣ, кѣ ѿнкѣ сънтѣ реѣе: нѣ нентрѣ мѣлтѣ тимнѣ, аста
 о штиѣ бине, дар' ѿнсѣ нѣ се ѣере мѣлтѣ нентрѣ а да знѣ ор-
 динѣ, нѣ се ѣере мѣлтѣ тимнѣ нентрѣ а неденси не оморїторї
 ши пе отрѣвиторї.

— Еї бине! дѣ 'лѣ дака есте аша, аѣестѣ ordinѣ, дака
 кѣтези. Еѣ мергѣ съ 'мї даѣ пе аї меї. Vино, Франчискѣ,
 vino.

Ши ѿдатѣ еши репедѣ, трѣгѣндѣ дѣпѣ дѣнса ши пе дѣ-
 ѣеле д' Alanson.

— Nansi! стригѣ Каролѣ, Nansi! аїчї, ла mine! еѣ ор-
 donnѣ, еѣ воїескѣ, Nansi! арестаї пе маїкѣ-меа, арестаї пе
 frate-meѣ, арестаї-ї.

О прїдїдїре де шїне кѣрмѣ vorba реѣелї ѿн момеп-
 тѣлѣ кѣнд канїтанѣлѣ гадѣї дескїссе шїа, ши реѣеле ѿнекѣндѣ-се
 кѣзѣ хогкѣндѣ пе патѣ-ї.

Nansi ѿшї азїссе нѣмаї нѣмеїе; ordinї ѣе ѣрмассѣрѣ
 дѣпѣ еїѣ, пронѣнцѣндѣ-се кѣ о voce маї нѣцїнѣ лѣмѣрїтѣ, се
 пердѣссѣрѣ ѿн аѣрѣ.

— Пѣзѣште ла шѣт зїссе Енрїкѣ, ши нѣ лѣсса съ ѿн-
 тре нїненї.

Nansi салѣтѣ ши еши.

Енрїкѣ ѿшї ѿтоарсе окїї ашѣпра корнѣлїї неїнсѣфлѣгїтѣ
 ши пе кѣре ѣїнева 'лѣ арѣ фї сокотїтѣ де знѣ кадаврѣ дака о
 шїоагѣ сѣфлѣре н'арѣ фї мїскатѣ брїѣлѣ де спѣмѣ ѣе ста ѿн-
 нрежрѣлѣ бѣзелорѣ sale.

Се шїтѣ лѣнгѣ; апої vorbindѣ singѣрѣ ѿн sine, zїссе:

— Еакѣ ora сѣнрѣмѣ, съ domnesкѣ, съ трѣїескѣ?

пн аѣелашѣ моментѣ, се ардикѣ тапїгерїа кѣртїнеї, се

argăt în dosul ei și capul îngălbenit, mi, în mizloakul tă-
cerei de moarte ce domnea în camera reșească, și o voce,
karea zisse:

— Trăiește!

— René! strigă Enrik.

— Da, sire.

— Ama dar', prezicerea ta era minciunoasă? n'am
să fi dar' reșe? strigă Enrik.

— Ba ai să fi, sire, dar' încă n'a venit ora.

— De unde mi tă? vorbește, ca să știu dacă tre-
buie să te crez.

— Askalt, sire.

— Askalt.

— Pleacă-te.

Enrik se plecă de asvra kornulă lui Karol. Se
plecă și René din partea sa. Era desigur și numai de lă-
țimea patului, mi a ceastă lățime se mikșorasse prin ple-
karea lor reciproc.

Între ei doi era kăkat, amurgit și nemiskat, kor-
nă reșelă mărind.

— Askalt, zisse René; fiind și așa aiți de kătre re-
șina mare spre a te perde, eș mai bine voieskă a te servi,
pentru că amă inkredere în orokoulă dămitale; servind-te,
eș gșseskă tot de odată, în a ceastă fantă a mea, interesul
kornulă mi ală sffletulă meș.

— Totă reșina mare 'mi a ordonată a 'mi le șișne
astea? întrebă Enrik plin de îndoială și de neastimțră.

— Nu, dar' askalt șiș sekret.

Și apoi se plecă și mai mult. Enrik fčk asse-
menea, inkită cele două kapete măi kătă nă se atinșeăș șiș
de altă.

A ceastă konvorbire a două oamenă pleacă peste kor-

Între ei doi, era kùlkatë kornële reuëli mörindë. Pag. 352.

nelă și unii reușe mărimă, avea în sine și ce altă de nosomorită, înkita părăsi s'aperstigosăli Florentină se ardikă în kanăli să, iar' ne figura lăi Enrikă se skăra o s'doare îmbil-șăgată.

— Askăltă, kontinxi René, askăltă și sekretă ne kare 'lă utiă nămaî eă singură, și ne kare 'mî 'lă deskoneră daka 'mî veî jăra, aiçî ne achestă mărimă, de à 'mî erta moartea maikă-tei.

— 'Ūi amă promișă odată, zisse Enrikă, à kărgăia fauț se întănektă.

— Promișă, dar' nă jărată, zisse René făkîndă o mis-kare înapoî.

— Îmî jără, zisse Enrikă întinzîndă-șî mîna stîngă dă asăra kanăli lăi Karolă.

— Eî eakă, sire, zisse, Florentină kă prinire, re-uele Poloniei are să niçe!

— Nă, zisse Enrikă, kărierăli s'a onrită de kătre re-uele Karolă.

— Reuele Karolă a onrită nămaî și nă ne drămăli de la Șato-Tierî; însă reuina mare, în nrevederea eî, trimisese trei ne trei drămări deosebite.

— O! nenorocităli eă! zisse Enrikă.

— Azi-dimineauă a nikată și vestitoră de la Varsovia. Reuele pleka în șra lăi fără kă çineva să se fi gîndită à se oppăne la açeastă plekare à sa, kăçî la Varsovia, nă se utia înkă maladia reuelăi. Elă a ajănsă înaintea lăi Enrikă d' Anjă nămaî kă kîteva ore.

— O! kînd amă avea nămaî ontă zille, zisse Enrikă.

— Așa este, dar' vezi-kă n'ai niçî ontă ore măkar'. Ai azită sgomotsăli armeloră çe păpară?

— Da.

— Armele avellea le preparaş nentru seama dămitale. Aş să văz să te omoare kiară aiçi, kiară în kamera reşelăi.

— Reşele n'a mărtaş înkă.

René se zită nironită la reşele Karolă; apoi zisse:

— Peste zece minute are să fiă mortă. Dămnăta ai dar' nămaī zece minute de trăită, poate înkă şi mai păşină.

— Аша dar' че să fakă?

— Să făi fără à mai perde ničī o minută, fără à perde ničī o sekundă.

— Dar' pe unde să făgă? daka eī mă aştentă în antikameră, aş să mă omoare kînd voiă eşi.

— Askălt: eă riskă totă nentru dămnăta, n' o zita asta.

— Fi liniştită.

— Vino dăpă mine prin această trekătoare askănsă, să te kondăkă nînă la şşa eī săbterrănă. Apoi, ka să'pă daş timnă, voiă merşe să săşis reşinei mare kă te koborī; voră sokoti kă singură ai dată peste această trekătoare askănsă şi ai profităş nentru à te ştrikora prin ea: vino, vino.

Enrikă se plekă spre Karolă şi 'lă sărăşă pe frunte, zikîndă:

— Adio, fratele meă, nă voiă zita ničī odată kă şltima ta dorinţă a fostă de à mă vedea să 'mă şrmeză pe tronă. Nă voiă zita ničī o dată kă şltima ta voinţă fă de à mă face reşe. Morī în pace. În nămele fragiloră nostri, iğī ertă şinşele che s'a vărşată.

— Kărînd! kărînd! zisse René; eakă-'lă şi revine în şimşiri: făi nînă à nă 'mă deskide okiī.

— Năştriş! mărşăş Karolă, năştriş!

Enrikă lăş de la kăntăişlă lă Karolă şpada karea remînea de akăm nefolositoare nentru mărîndăş reşe, vîri în şinş pergamentăş kare 'lă orîndăia reşentă, mai sărăşă nentru şltima oară ne

Karolǝ în frunte, se dete pe dǎnǎ patǎ, și se renezi prin deskizǎtoarea karea se înkisse dǎnǎ elǎ.

— Nǎstriuǎ! strigǎ Karolǎ kǎ o voce mai tare, nǎstriuǎ!

Nǎstriuǎ allergǎ.

— Țe este! snǎne, skǎmpǎlǎ meǎ Șarlotǎ?

— Nǎstriuǎ, zisse reȚele kǎ Țeana deskizǎ și kǎ okǎlǎ lǎuitǎ de înfrikoșeata înȚepenire á morȚii, kǎț sǎ se fi netreklǎ aiȚi Țeva nekǎnd dormeamǎ; eǎ vǎzǎ o lǎminǎ mare, vǎzǎ pe Dǎmnezeǎ, stǎpnǎlǎ nostrǎ; vǎzǎ pe domnǎlǎ meǎ Iisǎs, vǎzǎ pe prea ferȚita VirȚina Maria. Eǎ ilǎ rogǎ și ȚînȚenȚe înainte nentǎ mine; Domnǎlǎ á totǎptǎternikǎ mǎ earǎ... eǎ mǎ kǎamǎ... Dǎmnezeǎlǎ meǎ! Dǎmnezeǎlǎ meǎ! prǎlmente-mǎ în miserikordia ta... Dǎmnezeǎlǎ meǎ! zǎț kǎ amǎ fostǎ reȚe, kǎȚi eakǎ-mǎ vǎș înainte-Ți fǎț șȚenȚǎ și fǎț koroanǎ!... Dǎmnezeǎlǎ meǎ! zǎț kǎrmele Țe amǎ fǎkǎ kǎ reȚe și addǎȚi aminte nǎmai de kǎte amǎ sǎfferitǎ kǎ omǎ... Dǎmnezeǎlǎ meǎ! eakǎ-mǎ!..

Și prekǎț pronȚnȚa aȚeste vorbe, se skǎla din Țe în Țe mai mǎlǎ kǎ kǎm snre á merȚe înaintea voceǎ karea Țǎ kǎema: apoǎ, terminǎndǎ aȚeste șltime kǎvinte, lǎssǎ zǎș șȚsnǎlǎ și rekǎzǎ îngȚeȚatǎ și amoruȚǎ în braȚele nǎstriuȚei sale.

Înr'Țeștea, nekǎnd soldaȚii, kommandȚii de Kateřina, se îndrentaș snre trekǎtoarea pe șnde avea sǎ eassǎ Enřikǎ, kǎnnoskǎț de toȚi, Enřikǎ, kǎrmǎitǎ de René, merȚea pe aȚelǎ lokǎ askǎnsǎ, și aȚnȚea de portȚa șȚbterranǎ, se ařȚȚka pe kalǎlǎ Țe Țǎ așntenta, și anȚka snre partea șnde știa kǎ avea sǎ gǎșeaskǎ pe de Mǎi.

Kǎm se așzi șgomotǎlǎ kalǎlǎi șȚș, kare fȚȚea sǎ re-

sune pietrișul s'ab nișoarele sale, n'amai dekit' se intoarșer' k'ate-va sentinelle strigînd:

— F'ue! f'ue!

— Cine? strig' reșina mare anoniind-se de o fereastr'.

— Reșele Enrik', reșele Navarrei! strigar' sentinellele.

— Fok', zisse Katerina, fok' as'pra-î!

Sentinellele okir', ins' Enrik' era ak'șm nrea departe.

— F'ue, strig' reșina mare, așa dar' este invins'.

— F'ue, m'șm'ș' d'șcele d' Alanson, așa dar' s'nt' reșe.

Ins', tot' în avelaș' moment', ūi pekînd Franșisk' ūi m'șm'-sa eraș ink' la fereastr', pod'is-misk'lor' inçen' à trosni s'ab nas' de k'ai, ūi ū'ș j'șe, în mizlok'is' ūn' mare sgomot' de ūk'it' de arme, allergînd' k' kal'is' la galon', k' p'lb'ria în min', într' în k'rt' strigînd: *Franș!* ūmat' de nat' dentilom', plini, ka ūi d'ins'is', de s'șoare, de p'lbere ūi de s'șme.

— Fi'is' meș! strig', Katerina întinzînd-ūi m'inele ne fereastr'.

— Mam'! resp'ns' j'șele s'zînd' de ne kal' jos'.

— Frate-meș d' Anj'! strig' k' s'p'aim' Franșisk' s'zînd' înd'z'is'.

— N' k'șmva este nrea t'z'is'? întreb' Enrik' d' Anj' pe m'șm'-sa.

— N', din kontra, este timp', ūi k'iar' D'șmnezeș kînd t' ar' fi kond'șis' de min' tot' n' t' ar' fi p'rt'is' add'șce ma' brodit' dekit' așa; n'riveste ūi ask'it'.

În adev'z', D. de Nansi, kapitan'is' gardelor' eșia pe balkon'is' reșel'.

Toate k'z'it'is'ile se intoarșer' s'ne el'.

Elă frînse în mînz o verșea în dzoș, și ciîndă kă mîinele întinse ačelle dzoș bəkъцї kъte џna, strigă de trei ori.

— Reșele Karolă IX a mărită! reșele Karolă IX a mărită! reșele Karolă IX a mărită!

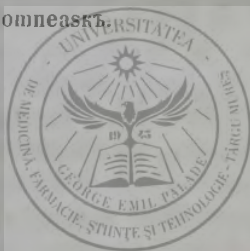
Și apoi arănkă josă ačelle dzoș bəkъцї răpte.

— Să trăiască Enrikă III! strigă atănci Katerina fă-
kîndă-șî semnășă kăčei kă o rekъnnosçinъцъ pioasă; Să tră-
iască Enrikă III!

Toate gările renetară ačeastă strigare, afară nămaî de à dăchelă Françiskă.

— A! 'mă a jăkat-'o, mama, zisse elă rănîndă-șî nen-
tășă kă ŝngiile.

— Amă învinsă, strigă Katerina, și ačelă ŝriçiosă
Băarnesă n'are să domnească.

XXVII.

EPİLOGÛ.

Трекэссе зндэ аниэ де ла моартеа реџелэі Karolэ IX mi de la сэirea ne tronэ а сэкresorэі (згташэ) сээ.

Реџеле Enrikэ III, care domnea кэ ferісire din grаџia lэі Dэmnezeэ mi а мэш-сеі Katerina, se дэссесе la o frэмоасэ професіоне че се фэcea вн опoarea маісії-Domnэі de la Kleri.

Шекэссе ne josэ кэ реџина соџія са mi кэ тоатэ кэртеа.

Реџеле Enrikэ III avea totэ тиннэ de а гэста асее микэ петречере, кэчї нэ ега окэпатэ вн ога асееа де нїчї о грїџ сэrioасэ. Реџеле Navarrei ега вн Navarra, знде dorisse de атїтэ тиннэ а се афа, mi се окэпа преа мэлтэ, дэпэ кэм се зїсее, де о преа frэмоасэ fatэ din neамэіэ lэі Montmoransi, mi ne karea о нэмеа la Fosseuse. Margarita ега лїнгэ елэ, tristэ mi nosomorїтэ, mi negэsїndэ n'їn frэмомїї сэї мэнуї, нэ о distrare, чї о alinare la чelle дэоэ маї дэrerї alle vieї: lїnsa mi moарtea.

Parisul era foarte liniuită, și reșina mare, că ad-
vrată reșentă de kînd era reșe skamplă ei fiu Enrik, pe-
trecea kînd la Luvr, kînd la ospelul de Soason, kare se afla
pe lokul unde este astăzi țirgul de griș, și din kare
nu remine altă dekătă eleganta koloană ce se poate vedea
în kă și nîntă akam.

Înt' o seară era foarte okpată à stădia stellele că
René, alle kărgia mihi trădăgi nu le aflasse nihi odată, și
kare reintrase în favoarea ei nentru minchișnoasele mărțrui
pe kare le dăsesse atită de nimerită la jădikata lui Kokonas și
à lui la Mol, kînd de odată venit să o vesteaskă că nu omă
kare zicea că avea să 'i spușă nu lăkră din chelle mai însem-
nătoare, o aștenta în oratorisul ei.

Ea se kabori repede mi gși ne domnăul Mașrevel.

— *Elă* este aihi! strigă verisul kaptană ală petardie-
rilor, șrmindă kontra elizettei reșelă, și nelăssindă timpulă
Katerinei d'ă 'i adresa ea vorba.

— Cine *elă*? întrebă Katerina.

— Cine altă vrei că să fi, doamna mea, dekătă
reșele Navarrei.

— Aihi! zisse Katerina, aihi... elă... Enrik... și
ce a venit să fakă elă aihi, nesokotită?...

— De va krede cineva în anarince, a venită că să
vază pe doamna de Sașvă, și nimikă altă; iar' de va krede
probabilitășile, vine să konspire kontra reșelă.

— Și de unde ști tă că este elă aihi?

— Lăamă vărătă ieri intrindă într'o kasă, și neste
o minștă, a venită și doamna de Sașvă să 'lă intălneaskă
akolo.

— Esti bine inkredingătă că este elă?

— Lăamă aștentată nîntă kînd a eștită, adikă o parte
din noante. La trei ore chei dsoi amanăi plekară de akolo.

Rezele a kondășș pe doamna de Sașvș pînă la poarta intrărei în Lăvră; acolo, mășșamitș portarșlăi, care este kămpăratș, fărț indoială, de dinsa, baronna a intratș fărț à fi sșpăratș, iar' rezele s'a întărnatș mormăindș inginatș din gărț șiș kăp-techelș și kă șiș nasș atitș de sprintenș ka kăm arș fi fostș în mizlokșlș mănșilorș sși.

— Și unde s'a dășș în șrmă?

— În strada Arboreș-Sekș, la ospățria Stella-Frămoasș, la achelăș ospătarș unde lokșia aței dșoi fermektori ne kariș a pșș Maiestatea Voastră de i'a omoritș în annșlș trektș.

— Pentră ce n'ai venitș sș 'mă o sșși asta atăncă pșmai dekăș?

— Pentră kă inkș pș eramș bine inkredingătș despre ayeasta.

— În timpș ce akșm?...

— Akșm, sșșiș konvinsș.

— Lă ai vărțș?

— Foarte bine. Mă pșsessemș la năndș în magazinșlș șiș negșștorș de vinș kiarș în drentșlș ospățriei; măi întăș 'lăș amș vărțș intrăndș în ayeașși kasș în kareă intrasse și de kă-searș; în șrmă, fiindș-kă doamna de Sașvș întăzia sș viș, elș 'și a pșș kinșlș kă nesokotinș la o fereastră din etajșlș întăș, și atăncă pș 'mă măi remasse niči aea măi mikș indoială. Kătre ayeasta, neste șiș momentș veni iar' doamna de Sașvș spre à se măi întălni kă elș din pșș.

— Și krezi țș sș măi șeazș și akșm totș ka în poantea trektș pînă la trei ore de dimineadș?

— Se poate.

— Și unde este ayeastș kasș?

— Aproane de Kășcea-Mișilorș-Kămpări, spre Sșn-tășlș-Onorie.

— Bine, zisse Katerina. D. de Sașvș iđi kșpnosșe skierea?

— Nș.

— Shezș kolo Ńi skriș.

Mașrevel se sșpnșse, Ńi, lșindș o panș, zisse:

— Sșntș gata, doamna mea.

Katerina Ńi diktș:

„Pekind baronșlș de Sașvș ŃiŃi ĩmplinește servicișlș „la Lșvrș, baronna se aflș kș zňș galantș din amĩciĩ sșĩ, „ĩnr' o kasș aproape de Krșșea - Mișilorș - Kșmpșrĩ. sșre „sșntș Onorie: Baronșlș de Sașvș va rekșpnosșe așeastș kasș „ne o Krșșe roșe șe se va fașe ne pșretele ei“

— Ei bine? ĩntrebș Mașrevel.

— Skoate ĩnkș o kopolș dșpș așestș billetș, zisse Katerina.

Mașrevel se sșpnșse ĩndatș.

— Akșm, zisse reșina, fș sș ĩntre ĩn mĩnele baronșlș de Sașvș pșin ure zňș omș ĩkșsitș, kare va lșssa ne așelș-altș din așeste billete p ĩn korridoarele Lșvrșlșĩ.

— Eș nș ĩnșellegș, zisse Mașrevel.

Katerina dete din șmerĩ. Apoi zisse:

— Șe felș, nș ĩnșelleșĩ tș kș zňș hșrbatș kare pșĩmește zňș asemenea billetș se sșpnșș?

— Mi se pare ĩnșș, doamna mea, kș ĩn ĩmpșlș reșelș de Navarra elș nș se sșpnșra!

— Așela kare treșe kș vederea zňș lșkrș zňșĩ reșe, nș 'lș poate ĩnșđđĩ zňșĩ simșlș galantș. Kștre așeasta, daka nș se va sșpnșra elș de asta, te veĩ sșpnșra tș ĩn lokșlș lșĩ.

— Eș?

— Negreșitș. ĩei kș tine natrș oameni, saș șeasse, daka este nevoe, pșĩ o maskș, sșarđĩ șșa, ka kșm ađĩ fi trimișĩ din partea baronșlșĩ, kșkajĩ ne amanđĩ kĩarș așșnra

Sunt gata, doamna mea. Ilag. 362.

sekreteî—loră konvorbirî, dai în nămele hărbatsei, mi, mîine, billetsă arănkată pîn korridoră Lăvrăsei, mi găsîtă de vre zăă săffletă binefăktoră kare 'lă a mi respîndită akəm, dovedește kă hărbatsei 'șî a resbănată. Atîtă nămaî kă întîmplarea a făktă ka ačestă galantă s'a brodită să fiă rețele Navarrei; însă čine nălea să 'șî înkîpăskă zăa ka asta, kînd toți ilă utiaă la Paă.

Maărevel se čîtă la Katerina kă admirare, mi eșî.

Токмаî în momentă kînd Maărevel eșîa din osnelă de Soason, doamna de Saăvă intra în kășăa Kăčei—Mičiloră — Kămpări.

Enrikă o aștenta kă zăa kăskată.

Kăm o văză pe skagă, o întrebă:

— Să nă te fi zămată čineva?

— Nă, prekîă miă, čelă nășîă, respănse Karlotta.

— Eă însă mi se pare kămiă fostă zămată, zisse Enrikă, nă nămaî azî—noapte, čî înkă mi așă seargă.

— O! Doamne! zisse Karlotta, mă infrikomezî, sire; daka o fi ka, săvenirea čelă Măjestatea Voastră zăeî vekî amiče, să se întoargă săre kăă pentră voi, eă nă m'ășă maî mîngîia ničî odată.

— Fi liniutîă, skămpa mea, zisse Băarnessă, avemă trei spade kare vegîeză nentră noi în întănerekă.

— Trei, săntă prea nășîne, sire.

— Săntă de așănsă kînd ačeste spade se nămeskă de Măi, Sokărt mi Bartolomeă.

— Čelă de Măi este kă voi la Parisă?

— Negreșîă.

— Șî a kătezată elă să maî revîă în kapitală! Așă dar' mi elă are, ka mi dămnîata, vre o biată femăz nebănză dănză dînsăă?

— Ba nă, dar' are zăă inemikă pe kare s'a jărată

Și nu te fi armată vinerea? Pag. 364.

să 'lă omoare. Nămai ȝra, skȝmna mea, poate face nebăniile ȝe face și amorălă.

— Îți mălȝmeskă, sire!

— O! zisse Enrikă, eă n'o zikă asta pentru neroziile de akȝm, o zikă pentru ȝelle trekăte și ȝelle fiitoare. Dar' însă să nă măi diskătmă despre aȝesteă, kȝci n'avemă timpă de perdătmă.

— Totă o să plecî?

— La noante.

— Așa dar' s'ăă terminătmă lăkrăgile pentru ȝare ai venită la Parisă?

— Eă n'amă venită dekită pentru tine.

— Gaskone!

— Vantr-san-gri! skȝmna mea, îți spăis adevărălă; dar' să depărtătmă aȝeste sȝvenire: măi amă inkă dȝoă săă trei ore d'ă fi ferice, și apoi, o despărire eternă.

— A! sire, zisse doamna de Săvă, nimikă altă nă este eternă dekită amorălă meă.

Enrikă zisse kă elă n'avea timpă de à diskăta, și prin ȝrmare nă diskătmă de lokă, elă kreăă, săă, kă ȝnă sȝep-tikă ȝe era, se arătmă kă kredea.

Într'aȝesteă, prekȝm zissese reȝele Navarrei, de Măi și ȝei dȝoi kamarazi ai lăi eraă askȝnui p'împreȝărlă kasei. Se fȝkăsse încelleȝere kă Enrikă să easă la mezlă nopȝii din aȝea kăăȝȝ, în lokă d'ă eși la trei ore, kă va merȝe, kă și în noanteă trekătmă, să rekondăkă ne doamna de Săvă la Lăvă, și kă de akolo să meargă în strada ȝeriseă ȝnde lokăia Măărevel.

De Măi aflasse bine ȝnde ședea inemikălă săă nă-măi în zioa aȝeeă ȝe trekăsse. Ei se aflăă akolo nămăi de vȝe o oră kind de odată vȝzȝă ȝnă omă, ȝrmată, kidă-va năși departe de elă, de alȝi ȝinȝi înși, kariî se anȝoniaă

de poarta căsuței, și kariî черкаш mai multe keî zna dăpă alta.

Văzîndă aceașta, de Măi, care sta ascunsă în înfundă-tura unei porți vecine, fătă nămai o sbrîtăgă din ascunzătoarea sa și nîpă la achelă omă, și 'lă apăcă de braț, zikîndă:

— Стъі, акою нă интă nimenі.

Омăлă fătă o svîknire înapoi, și, svîknîndă-se, îi că-ză căчiăla.

— De Măi de Săntă-Fal! strigă elă.

— Mărevel! ărlă ăgenotălă ardikîndă-'mî spada. Eă te căbată, și tă 'mî vii singărlă înainte, іці mălmămeskă!

Însă minia nă 'lă fătă să ăite pe Enrikă, și, întărnîndă-se spre fereastră, șkeră kăm șkeră năstorіі Băarnesі.

— Asta va fi de ăjănsă, zisse elă către Sokărt. A-kăm vino încoace, assassinăle, vino 'ncoace.

Și se renezi asăpra lăi Mărevel.

Acesta avăsse timnălă de а 'mî skoate ănlă nistoletă de la bră.

— A! nentă astă dată kreță că estă mortă; zisse omoritorălă rețelă, lăîndă la okă pe jănele ăgenotă.

Și dete drămlă nistoletălă.

Însă de Măi sbrі la dreanta, și glonălă trekă fătă că să 'lă attingă. Atăncі strigă mî elă:

— A-kăm este rîndălă meă.

Și totă de ădată dete lăi Mărevel o lovire de spadă atіț de tare, înkіț că toate că aceașă lovire se atinse de ăingătoarea de nielle, vîrfălă ăskăjită strebătă acea pedikă și inтă în carne.

Assassinălă skoasse o strigare selbatikă karea dove-dea o dăgere atіț de profăndă, înkіț sbirі kariî 'lă înso-ăeă ilă krețărlă lovită de moarte, și făiră șneriađi despre partea stradeі Săntă-Onorie.

Maşrevel nu era de loc viteaz. Văzînd-se pîrşit de oamenii săi mi avînd înaintea sa un adversar ca de Mxi, se încercă şi el să fugă, mi o tîli ne achemă drăm pe care apăsaseră ei strigînd: ajstor!

De Mxi, Sokurt şi Bartolomeu, agrinşi în tîrbîrarea lor, se lăsară dîr pe ei.

Înd ei intra în strada Grenellei, pe care apăsaseră pentru a le tăia drămul, se desکیدea o fereastră, mi un bărbat şrea de la întîi etaj ne pîmîntul şdată atînci de kîrînd de ploaie.

Omul acesta era Enrik.

Încetarea lui de Mxi îl prevestise de un pericol oare-care, mi acea detşare de pistole, arînd-î că pericolul era serios, îl atrăsese spre ajstor amicilor săi.

Enrik, ardent mi vigros, se genezi dîne şmele lor că şpada în mîn.

El se kîrmi de o ştirare ce arzise: acea ştirare venea de la bariera Serpenilor. Era Maşrevel care, şind-ş înkolşit de de Mxi, kiema pentru a dîoa oar spre ajstor ne oamenii săi respîndi de înfricoşare.

Şna din dîor: orî că trebiă să se îtoarkă să a se lovi că şmnaş ne din dos. Maşrevel se întîrni, mi întîni ferş înemikş ş, mi măi în achemă kînc, îi dete o lovire atî de isteap, înkîş îi ştrebîc eşarna. Îns de Mxi respînce şmai dekîş. Şna lui se îşinse din şor în karnea ne karea încenşse a o kroî akş, mi îndat şrig ş dîor şşniri de şnce dîtr'o îdoitş vşnc (şnc).

— Mai şine! şrig Enrik care sosea atînci. Pe el! pe el! de Mxi!

De Mxi n'avea şoe de încrîşare. El ş şşri din şor aşşra lui Maşrevel; îns acesta nu 'l aşşent şnci

декъм. Чи, пзндъ-'ши мина стнгъ не вълна са, апккъ дн
нхѡѡ о фгъ деснератъ.

— Омоаръ-'лѡ маї крнд, омоаръ-лѡ! strigъ реѡе
еакъ soldaѡи 'i se опрескѡ; dar' desnerarea мишеилорѡ нѡ.
este нимикѡ нентрѡ чеї витезї.

Маѡreveľ, кѡ нлѡминїї инфлѡї де остенеалъ, кѡ resni-
rarea шѡерндѡ, ми нлнѡ де о сѡдоаре сїнѡерндѡ, кѡзѡ
josѡ де обосїре; dar' resклндѡ-се neste нѡѡнѡ, ми їн-
тѡрндѡ-се не знѡ ѡенѡке, їнфѡїшѡ вїрѡлѡ спдеї sale лѡї
de Мѡї.

— Амїчилорѡ! амїчилорѡ! strigъ Маѡreveľ, сѡнтѡ нѡ-
маї дѡї. Траѡеѡї, даѡї асѡнра лорѡ!

Їн адеврѡѡ, Сокрѡї ми Барломеѡ се рѡснїсерѡ де
еї gonндѡ не чеї дѡї сѡїрї крїї апкксерѡ не strada Скрї-
нетелорѡ, ми астѡ-фелѡ реѡеѡе ми де Мѡї се алаѡ сїнѡрї їна-
їтеа ѡ патрѡ оаменї.

— Фокѡ! даѡїї контнѡнѡ зрлндѡ Маѡreveľ, їн тїмнѡ че
знѡлѡ дн soldaѡїї сѡї ми прегѡѡеа їн адеврѡѡ карабїна.

— Аша este, dar' маї їнѡї морї тѡ, трѡѡторѡле, zisse
de Мѡї, морї, miserable, морї blestematѡ ка знѡ assassinѡ.

Апої, апккндѡ кѡ о мїнѡ тѡоаса спадѡ ѡ лѡї Маѡ-
reveľ, їнфнсе кѡ чеа-'l-алъ не ѡ са де сѡсѡ їн josѡ їн
нентѡлѡ їнемїкѡлѡї стѡ, ми аста о фѡкѡ кѡ астѡ-фелѡ де нѡ-
тере, їнкїтѡ їлѡ їнѡененї де нѡмїнтѡ.

— Ferente-te, ferente-te! strigъ Enrїkѡ.

De Мѡї се trasse de odatѡ сѡрндѡ їн апої ми лѡс-
сїндѡ-шїї спдаа їн корнѡлѡ лѡї Маѡreveľ, нентрѡ кѡ 'лѡ окїа
знѡ soldatѡ ми era сѡ 'лѡ омоаре кѡ гѡра армеї маї лїнїтѡ
de елѡ.

Їн аѡелашѡ тїмнѡ, Enrїkѡ strebѡттеа кѡ спдаа са кор-
нѡлѡ soldatѡлѡї, каре кѡзѡ лїнгѡ Маѡreveľ скоѡїндѡ о stri-
gare.

Чеї-алці двої soldați o rânserъ la fъgъ.

— Aïdeți! de Măi, aïdeți! strigъ Enrikъ. Sъ nъ mai perdemъ niçi o minuțъ; daka nê arъ kânnoasche s'arъ înkeia de noi.

— Ia așteantъ nъșinъ, sire; aș sokoteshi kъ o sъ 'mî lassъ spada în kornălă achestă miserabilă.

Șii apoi se anroniъ de Mașrevel kare zъchea șii se pъrea la vedere de totă neklintită; dar' kînd de Măi pъnea mîna pe mînerălă spadei sale, karea remșsesse în adevъră în kornălă lăi Mașrevel, ačesta se reskălă nъșinъ, armaț kъ karabina pe karea o skъnasse din mînъ soldatălă kъzîndă, șii 'i dete drămălă kîară în mizlokălă pentălăi lăi de Măi.

Jъnele șgenotă kъză, pъră a skoate niçi mъkar' o strigare, ceapъnă mortă la pъșină.

Enrikъ se reșezi așșnra lăi Mărevel; însъ kъzșsse șii elă, șii așă-felă spada reșelăi strepъnșse nșmaï șnă kadavъră.

Akșm kъta sъ fșgъ, șgomotălă attrșsesse o mъл-șime de oameni, șii pștea sъ așșngъ șii streaia de noante. Enrikъ kъta, p'între kșșiosii čei attramă de șgomotă, vre șnă kînă kșșnoskălă, șii, îndată skoasse o strigare de bșkșșrîș.

Zъrșsse ne mașterălă la Șrieră.

Fîindă-kъ ačeastă șčenъ se petrečea la poalele kșșčei Traxoară, adikъ în drentălă stradei Arborălă-Sekă, vekălă no-stră kșșnoskălă (ă kșșrăia șmoare firește nosomorită se în-tristasse șii mai mълtă de la moartea lăi la Mol șii a lăi Kōkonas, oasniș sși čei prea ișbiți), ișă lșssasse vatra șii tîpîrile kîară în momentălă kînd pînapara čina reșelăi de Navarra, șii allergasse sъ vază че se petrečea.

— Skșșmnălă meș, la Șrieră, zșsse reșele, ișă rekommandă ne de Măi, kș toate kъ mъ temă prea mълtă kъ nș mai este nimikă de fșkălă. Iea-'lă și'lă dș akasă la tine, șii,

La ōrierŃ.

daca mai trăiește încă, nu kryda nimic, eakz și panga mea. Kitz pentru celș-altș, lassz'ls akolo în rîșnorș sș ptrezeaskz ka zns kîine.

— Dar' dsmniata? zisse la Ÿrierș.

— Eș, amș sș zikș zns adio. Eakz allergș, și peste zече minste, sntș aicî inapoî. Ÿine-'mî kaî gata.

Și în adevzrș, Enrikș închenș sș allerșe spre kș-sșya de la Krycea-Çimeteriilorș; insz, kînd sș eassz din strada Grenelei, se opri plinș de infrikoseare.

Înaintea zșei sta o grzmadz de oameni imbzlzigi.

— Çe este în kasa asta? întrebș Enrikș, mi çe s'a intîmplatș?

— O! respzuse açela ktre kare se adresa kș vorba, o mare nenorçire, domșle. O bialz jșnz și frzmoasz femzș s'a lovitș kș pșnnalșls de kșre bșrbatz-sșș, krybia îi detes-serș zns billetș pentru à 'ls ptevesti kș nevastș-sa se alla kș zns amantz.

— Dar' bșrbatzșl șrigz Enrikș.

— Elș a șçutș.

— Dar' femea?

— Ea este akolea.

— Moartș?

— Înkz nu de totș, dar' insz niçî departe nu este.

— O. șrigz Enrikș, ama dar' eș sntș blestematz?

Și apoî se renezi în kasz.

Kamera era plinș de lșme, și toatz açeastz lșme sta împrejzrșls znsî natș ne kare era lșnșitș sirmana Karlotta, lovitș în dșoz pșççî kș pșnnalșls.

Bșrbatz-sșș kare 'mî askșnsesse în kryșș de dșoî anî çelosia sa kontra lși Enrikș, se folossise de açeastz okasione șure à 'șî resbșna.

— Karlottz! Karlottz! strigz Enrikz desnikindz maldimea mi inpenzkindz inaintea natzlii.

Karlotta imi deskisse framozi szi oki kariu eraz akzm vzliidi de negra morgii; skoasse o strigare karea fzgz sz 'i diu-neaskz sinzele din amindoz vznele; mi, opintindz-se pentrz a se skzla, zisse:

— O! utiamz ez bine kz nz nreamz sz morz fzgz a nz'lz mai vedea!

Mi, in adenzlz, ka kzm n'arz fi autentatz dekitez momentslz acela pentrz a da lzi Enrikz acela szffletz kare 'lz izbisse asha miltz, imi denzse bzzele pe fruntea lzi, mzymzgz inkz pentrz o zlitmz oargz „*te isbeskz*“, mi gekzgz fzgz szffletz.

Enrikz nz pzteaz szstea mai miltz timnz fzgz a nz 'mi perde viaga. Imi skoasse pznalzlz, tzi o bzklz din framo-szli ei nzgz blondz pe kare 'lz desuzetisse de atitea ori singzgz pentrz a 'i admira lznzimea, mi emi zemindz in miz-lokzli zemetelorz chelorz de fauz, kariu nizl nz 'mi inkipziaz de lokz kz plnzzeaz de nizze nenozozizi atitez de strellzizi.

— Amiziz, amorz, strigz Enrikz ka zimitez, toate mz nzgzseskz, toate mz lassz, toate 'mi linseskz de odatz!

— Da, sire, ii zisse prea inchetinelz znz omz kare se deslinisse din grzmada kzriosilorz adznazi inaintea kzszzei, mi kare 'lz zrmasse, inzsz dzmniata totz ai sz dobinezti tronlz.

— Renz! strigz Enrikz.

— Da, sire, Renz kare vegiazz asznra voastrz: miserabilzlz acela v'az pronznzatz nzmele kind esnira; este utitez kz vz aflazi in Parisz, arkariu vz kastz, fzuzi, fzuzi!

— Mi tz mai zizl, Renz, kz amz sz fiz reze ez, znz fzuzitez?

— Privește, sire, zisse Florentinul arătând rege-
lăi o stea kareă se deslinea nlinz de strellăvire din vilăgile
znel năoră negră, asta n'ō sună că, ți stella ațee!

Enrikă skoasse zăă ȳmets, uī se perdză in întănerăkă

TABLA LA ALU III VOLUME.

	pagina.
I. Atrizii.	5.
II. Oroskonisla.	22
III. Konfidențele.	35
IV. Ambassadorii.	52
V. Orestis mi Pilade.	66
VI. Orton.	82
VII. Osnitria la Stella - Frumoasa.	100
VIII. De Msi de Sntis - Fala.	114
IX. Dvoz kapete pentru o koroana.	126
X. Kartea de vinztori.	146
XI. Vinztoarea la sbors.	158
XII. Pavillionsis la Franciska I-Is.	173
XIII. Iskodirile.	185
XIV. Aktion.	200
XV. Pdzarea Vinchennei.	211
XVI. Figura de cearg.	225
XVII. Pavezele nevisibile.	245
XVIII. Jsdiktorii.	256
XIX. Kasna Bstsksls.	273
XX. Kapella.	289
XXI. Piana Sntislis - Ioan din Greva.	299
XXII. Tsrnsls Pilori.	307
XXIII. Ssdoarea de sinze.	324
XXIV. Konerisls Tsrnslis Vinchennei.	333
XXV. Rezenca.	342
XXVI. Recele a mrits! Sz trblaskz recele.	350
XXVII. Enilogis.	359